

Н.Г. АСАНОВ, А.Р. СОЛОВЬЕВА, Б.Т. ИБРАИМОВА

БИОЛОГИЯ

Жалпы білім беретін мектептің қоғамдық-гуманитарлық бағытындағы
10-сыныбына арналған оқулық

10

Қазақстан Республикасының Білім және ғылым
министрлігі ұсынған

Алматы «Атамұра» 2019

ӘОЖ 373.167.1

КБЖ 28.0я72

А 89

*Оқулық Қазақстан Республикасының Білім және гылым министрлігі
бекіткен негізгі орта білім беру деңгейінің 10–11-сыныптарына
арналған «Биология» пәнінің жаңартылған мазмұндағы
Типтік оқу бағдарламасына сәйкес дайындалды.*

Шартты белгілер

— еске түсіріндер. Ақпаратты табындар

— қосымша материал

— зертханалық жұмыс

— тірек сөздер

— сұрақтар мен тапсырмалар

Сабактың мақсаты

Асанов Н.Г. және т.б.

А 89 **Биология:** Жалпы білім беретін мектептің қоғамдық-гуманитарлық бағыттындағы 10-сыныбына арналған оқулық. – Алматы: Атамұра, 2019. – 288 бет.

ISBN 978-601-331-528-7

ӘОЖ 373.167.1
КБЖ 28.0я72

ISBN 978-601-331-528-7

© Асанов Н.Г., Соловьева А.Р.,
Ибраимова Б.Т., 2019
© «Атамұра», 2019

МАЗМУНЫ

Алғы сөз.....	6
Кіріспе	7

1-бөлім. МОЛЕКУЛАЛЫҚ БИОЛОГИЯ ЖӘНЕ БИОХИМИЯ

§1. Жердегі тіршілік үшін судың маңызы	8
§2. Көмірсулар, оларды жіктеу және маңызы	12
§3. Майлар мен липидтердің сипаттамалары	17
§4. Нәруыздардың құрамы мен құрылымы бойынша жіктеу	21
§5. Нәруыз құрылымдарының бұзылуы. Қызметі бойынша нәруыздарды жіктеу	27
§6. Биологиялық нысандар құрамындагы нәруыздардың мөлшері	31
§7. Дезоксирибонуклеин қышқылының (ДНҚ) репликациялану үдерісі..	35
§8. ДНҚ-ны зерттеу тарихы. Чаргафф ережесі, Мезельсон және Сталь эксперименттері	39
§9. Рибонуклеин қышқылдарының әртүрлі типтерінің құрылышы мен қызметі.....	44
§10. ДНҚ және РНҚ молекулаларының құрылышындағы үқастықтар мен айырмашылықтар	48

2-бөлім. ЖАСУШАЛЫҚ БИОЛОГИЯ

§11. Жасушаның негізгі құрамбеліктері. Органоидтерді жіктеу	53
§12. Жасуша құрамбеліктерінің негізгі қызметі.....	56
§13. Ядро, оның қызметі және құрамбеліктері.....	60
§14. Жасуша мембраннының құрылымы, қасиеттері мен атқаратын қызметтерінің арасындағы байланыс	63

3-бөлім. ЗАТТАРДЫҢ ТАСЫМАЛДАНУЫ

§15. Беттік ауданның көлемге қатынасының диффузия жылдамдығына әсері	67
§16. Енжар және белсенді тасымалдау механизмі.....	71

4-бөлім. ТЫНЫС АЛУ

§17. Аденозинүшфосфор қышқылының (АТФ) құрылышы мен атқаратын қызметі.....	76
§18. Аденозинүшфосфор қышқылының синтезі: глюкозаның аэробты және анаэробты ыдырауы	79
§19. Метаболизмиң түрлері	83
§20. Митохондрияның құрылымдық бөлікттері және олардың атқаратын қызметтері	89

5-бөлім. БӨЛІП ШЫҒАРУ

§21. Су алмасуды реттеу	97
§22. Қанды жасанды жолмен тазарту	99
§23. Бүйрек қызметінің созылмалы жетіспеушілігі	103
§24. Бүйрек трансплантациясы және диализ. Оның артықшылықтары мен кемшіліктері	106

6-бөлім. ЖАСУШАЛЫҚ ЦИКЛ

§25. Жануарлардагы және адамдагы гаметогенез	109
§26. Өсімдіктердегі спорогенез және гаметогенез	113
§27. Онкологиялық өспелердің пайда болуы	118
§28. Обыралды жағдайдың пайда болуына себепші факторлар	122
§29. Қартаю. Қартаю үдерісі туралы теория	126

7-бөлім. ТҮҚЫМҚУАЛАУШЫЛЫҚ ПЕН ӨЗГЕРГІШТІК ЗАҢДЫЛЫҚТАРЫ

§30. Модификациялық өзгергіштік	130
§31. Дигибридті будандастырудың цитологиялық негіздері. Есентер шыгару	133
§32. Жыныспен тіркесіп түқым қуалау. Есентер шыгару	140
§33. Аллельді және аллельді емес гендердің өзара өсерін салыстыру. Қөп аллельділік	147
§34. Мутациялар, олардың түрлері	152
§35. Гендік, хромосомалық және геномдық мутациялардың сипаттамасы	156

8-бөлім. ЭВОЛЮЦИЯЛЫҚ ДАМУ

§36. Тұқымқуалайтын өзгергіштік пен эволюцияның арасындағы өзара байланыс	165
§37. Эволюцияның дәлелдемелері	171
§38. Түр түзілудің механизмдері	178
§39. Антропогенездің кезеңдері	186

9-бөлім. СЕЛЕКЦИЯ НЕГІЗДЕРІ

§40. Ауылшаруашылығындағы заманауи технологиялар	194

10-бөлім. ТІРІ АҒЗАЛАРДЫҢ ҚӨПТҮРЛІЛІГІ

§41. Жер бетінде тіршіліктің қалыптасу кезеңдері	200
§42. Кладограммалар және филогенетикалық шежіре	207

11-бөлім. КООРДИНАЦИЯ ЖӘНЕ РЕТТЕУ

§43. Адамның орталық жүйке жүйесі (ОЖЖ) құрылышы мен қызметі ..	214
§44. Холинергиялық синапстардың құрылышы мен қызметінің өзара байланысы	219

§45. Механорецепторлардың түрлері. Пачини денешігі мысалында рецепторлардың тітіркендіргіштердің өзгерісіне жауап беру реакциясы.....	224

12-бөлім. ҚОЗҒАЛЫС

§46. Қолденең жолақты бұлшық ет ұлпаларының құрылымы. Миофибрillалардың құрылымы. Бұлшық ет талшықтарының жиырылу механизмдері	228
§47. Тез және баяу жиырылатын бұлшық ет талшықтарының ортақ қасиеттері мен ерекшеліктері	233

13-бөлім. БИОМЕДИЦИНА ЖӘНЕ БИОИНФОРМАТИКА

§48. Инженерлік биомеханика	238
§49. Медициналық биомеханика	242
§50. Жүрек автоматиясының механизмі.....	247

14-бөлім. БИОТЕХНОЛОГИЯ

§51. Микроагзаларды пайдаланудың пайдалы және зиянды жақтары	251
§52. Генетикалық инженерияның маңызы	255
§53. Полимеразалық тізбектік реакцияларды қолдану.....	259
§54. Генетикалық түрлендірлген ағзаларды пайдаланудың пайдалы және зиянды жақтары.....	264

Зертханалық практикум**№1 зертханалық жұмыс**

«Нәруыздың құрылымына әртүрлі жағдайлардың (температура, pH) әсері» ...	269

№2 зертханалық жұмыс

«Биологиялық нысандарда нәруыздың болуын анықтау»	270

№3 зертханалық жұмыс

«Әртүрлі факторлардың жасуша мемранасына әсері»	271

№4 зертханалық жұмыс

«Жасушаның беттік аудан мөлшерінің көлемге қатынасын анықтау»	272

№5 зертханалық жұмыс

«Модификациялық өзгеріштікті зерттеу, вариация қатары мен қисық сыйығын құрастыру».....	273

Терминдердің қысқаша сөздігі

АЛФЫ СӨЗ

Оқулық қоғамдық-гуманитарлық бағыттағы 10-сынып оқушыларына арналып, жаңартылған білім мазмұны бойынша жалпы биология пәнінен нақты мағлұмат береді. Бұл оқулықты бағдарлы циклді пәндердің бірі ретінде биологиядан қорытынды аттестация тапсырмайтын оқушыларға пайдалануды ұсынамыз.

Оқулықта жаңа тақырып пен өткен материалдың арасында байланыс орнату үшін «Еске түсіріндер. Ақпаратты табындар» деген айдар берілген. Бұл сұрақтар әдеттегідей сабактың басында қойылады. Оларға алдағы сабакқа дайындалу үшін назар аудару керек.

Тақырыптарда міндettі түрде менгерілуі тиіс түсініктер мен терминдер бар, ал тақырып соңында қажетті терминдердің анықтамалары көрсетілген. Басым белігі өздеріне 7–9-сыныптан таныс, оған қоса мұлде жаңа терминдер де кездеседі. Олардың мағынасын дұрыс түсінгендердің тексеріп, білімдерінді толықтыруға тырысындар. Ол үшін оқулық соңындағы терминдер сөздігін пайдалана аласындар.

Озін-өзі тексеруге арналған сұрақтар да бар. Олар материалды толық менгеруге ғана емес, сондай-ақ талдап, күнделікті өмірде қолдануға көмектеседі.

Сұрақтар оқушылардың деңгейіне қарай ұсынылған. «Білу және түсіну» және «Қолдану» деңгейінің сұрақтарын барлық оқушылар міндettі түрде орындау керек. Материалдарды барынша терең менгеріп, жетік түсіну үшін терминдерді білу қажет. «Талдау» және «синтез» деңгейі күрделілігімен қатар, менгерілген білімді саралап, талдауды талап ететін дүниетанымдық немесе шығармашылық сипатта құрылған. «Багалау» деңгейі сұрақтарының бір белігі шығармашылық сипатта, ал енді бір белігі оқушылардың қарым-қатынас жасау құзыреттілігін дамытып, талас тудыратын сұрақтар бойынша өз пікірін айтып қана қоймай, оны дәлелдеуге, сыйнаптастарының да пікірлерін білуге мүмкіндік береді.

Оқулықтағы жазбаша тапсырмаларды сызба және кесте түрінде орындаиды. Ондай тапсырмалар көп емес, олар алған білімдерінді жүйелеуге, бастысын беліп көрсетуге және менгерген білімдерінің арасындағы байланысты анықтауга септігін тигізеді.

Тақырып соңында өткен материалды есте сақтауға және қайталауға бағытталған қысқаша қорытындылар берілген. Олармен танысып, жаңа тақырыпты қызып-үйренуге, білімдерінді терендетіп, одан әрі кеңейтуге және нақтылауға болады.

Зертханалық жұмыстар практикалық дағдыларынды қалыптастырады.

КІРІСПЕ

Биологияда зерттелетін зерзатына (объектісіне) байланысты ең алдымен жиынтық ғылым пайда болды. Атап айтқанда, жануарларды – *жануартану* (зоология), өсімдіктерді – *өсімдіктану* (ботаника), медицина негізі болып саналатын адам құрылсызы мен ағзаның қызметін *анатомия* ғылымы зерттейді. Әр ғылымның өз ауқымында тар көлемді салалары бар. Мысалы, зоологияда – қарапайым жәндіктерді зерттейтін (протозоология), бунақденелілерді зерттейтін (энтомология), құстарды зерттейтін (орнитология), сүтқоректілерді зерттейтін (териология) және т.б., сондай-ақ ботаникада балдырларды зерттейтін (альгология), мүктерді зерттейтін (бриология), сүректі өсімдіктерді – ағаштар мен бұталарды зерттейтін (дendрология) және т.б. бөлімдерді атауға болады. Ал үсақ ағзалардың (бактериялар, актиномицеттер, ашытқылар және зең саңырауқұлақтар т.б.) құрылсысын, тіршілік әрекетін, өзгеріштігі мен тұқымқуалаушылығы, эволюциясы және жүйеленуін зерттейтін ғылым – *микробиология*, саңырауқұлақтарды зерттейтін бөлім – *микология*, қыналарды зерттейтін ботаника бөлімі – *лихенология*, вирустарды зерттейтін – *вирусология* өз алдына жеке ғылым ретінде бөлініп шықты. Ағзалардың сан алуандығы мен оларды топтарга бөлу жануарлар мен өсімдіктерді жүйелеу арқылы зерттеледі. Ағзалық дүниенің өткен тарихын зерттеумен – *палеонтология* және оның бөлімдері – *палеозоология*, *палеоботаника*, *палеоэкология* т.б. айналысады.

Tipi ағзалардың қасиеттері мен жалпы табигатын зерттейтін биологиялық бөлімдер өзгеше түргыда жіктеледі. Морфологиялық бөлімдер – *цитология* (жасушатану – жасушаны зерттейді), *гистология* (көпжасушалы жануарлар мен адамның үлпаларын зерттейді), *анатомия* – жеке мүшелердің, жүйелер мен бүкіл біртұтас ағзалардың пішіні мен құрылсынын, *биохимия*, *биофизика*, *молекулалық биология* үлпалар мен жасушалар құрылсынын және ультракұрылымын зерттейді. Ал *экология* жануарлар мен өсімдіктердің тіршілік етуін және олардың мекендеу ортасы жағдайлары мен өзара қатынасын зерттеумен шүғылданады. Жануарлар және өсімдіктер *физиологиясы* тіршілік иелерінің атқаратын қызметін зерттейді, ал *этология* жануарлар мінез-қылышынын зерттеумен айналысады; тұқымқуалаушылық пен өзгеріштік заңдылықтарын зерттеу *генетика* үлесіне тиеді. *Эмбриология* – жеке даму заңдылықтарын зерттейді, ал тіршілік иелерінің тарихи дамынын зерттеумен эволюциялық ілім шүғылданады. Сонры кездерде биология ғылымы белімдеріне математика кеңінен енді, соның нәтижесінде биологиялық зерттеу деректері математикалық санақ әдістері тәсілдерінің жиынтығымен жоспарланып, өндөлетін болды, сейтіп, өмірге математикалық биология – *биометрия* келді.

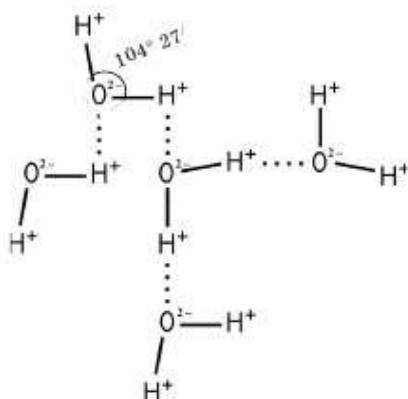
1-бөлім. МОЛЕКУЛАЛЫҚ БИОЛОГИЯ ЖӘНЕ БИОХИМИЯ

§ 1. Жердегі тіршілік үшін судың маңызы

Жердегі тіршілік үшін судың іргелі маңызын түсіндіру

Тірі ағзаларда су қандай мөлшерде (%) болады? Сендер судың қандай қасиеттерін білесіңдер? Суыз тіршілік болуы мүмкін бе?

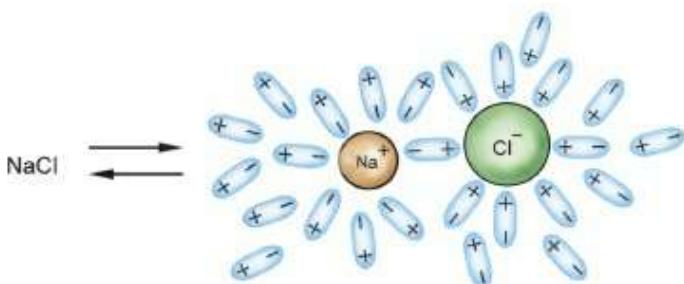
1-сурет. Судың молекуласы.
Оттек – теріс, сутек – оң зарядты.
Тұтас сызық – ковалентті байланыс, нүктелі белгі – сутектік байланыс

Су – химиялық зат. Судың 2:1 арақатынасында екі элемент – сутек пен оттекten тұратын күрделі химиялық зат екені естерінде болар. Судың формуласы – H_2O . Су молекуласы диполь болып табылады. Диполь – бір мезгілде оң ін, оң інде зарядтары H^+OH^- болатын құрылым (1-сурет). Су заряды бар заттарды ерітеді, себебі су молекуласының екі нүктелі әртүрлі атас заряды болады.

Тірі ағзаларда су көп мөлшерде – 51–92%-ға дейін болады. Оның осындағы көп мөлшерде болуы, ең алдымен, тірі ағзада барлық заттың еріген күйде болуына байланысты. Осылай заттар химиялық реакцияларға едөуір тезірек түседі.

Судың қасиеті. Жасушалық үдерістердің жылдамдығы жоғары болмаса тіршілік те болмайды. Ағзалардың тітіркендіргішке жауап беру әрекетіне көбею және есу сияқты химиялық реакциялардың жоғары жылдамдығы қажет. Сондықтан судың басты қасиеті – заттарды еріту.

Ерігіш заттардың қарапайым мысалына оң әрі теріс заряды бар астүздін (Na^+Cl^-) алуға болады. Бұл су молекуласының өзінің оң зарядталған жағымен хлордың теріс зарядына Cl^- , ал теріс зарядталған жағымен натрийдің оң зарядына Na^+ тартылуымен түсіндіріледі (2-сурет). Осылай зарядталған зат молекуласының айналасында гидратты қабықша пайда болады да, олар ериді. Еріткіш заттарға тұздар, кейбір нәруыздар (тауық жұмыртқасының ақуызы), жай қанттар жатады.

2-сурет. Тұздың суда еруі

 Топырақтагы құнарлы заттар ерімеген күйде есімдік ағзасына түс алмайды. Су есімдіктерге фотосинтез үдерісін жүзеге асыру үшін керек. Сонымен, құргақ қорек алдын ала аузыда сілекеймен шыланбаса жануар ағзасында қорытылмайды. Қоректік заттар тек еріген күйде қан ағысымен қозгала алады. Еріген заттар химиялық реакцияларға әлдеқайда жылдам түседі.

Ерімейтін немесе нашар еритін заттарға майлар, кейбір күрделі көмірсулар (крахмал, целлюлоза, ұнтақ), тұздар және т.б. жатады.

Судың тіршілік үшін қажет тағы да бірқатар ерекше қасиеттері бар:

- 1) өзін-өзі тазартуы;
- 2) жоғары жылусыыймылдығы мен жылуу түзілігі;
- 3) 100°C-қа дейінгі температурада үш түрлі агрегаттық күйде болуы;

4) судың ең жоғары тығыздығы +4°C температура кезінде болады. Яғни 0°C кезінде түзілетін қатты мұз судан жеңіл болады. Судың қатты күйіне қарағанда сүйық күйінің тығыздығы жоғары болса, онда мұз су бетінде қалқып жүрмейтін еді. Суқойма ешқашан тубінен емес, беткі қабатынан бастап қатады. Бұл суда мекендейтін ағзаларға өз тіршілігін сақтауға зор мүмкіндік береді.

 Судың өзін-өзі тазартуы – табиги қасиеттерінің табиги жолмен қалпына келуі. Суқоймаларының өзін-өзі тазартуын шартты түрде үш топқа болуға болады: биологиялық, физикалық және химиялық. *Биологиялық үдеріске* – бактериялар, су балдырылары мен су есімдіктері және омыртқасыз жануарлардың қызметін жатқызуға болады. Өзен, көлдердің жағалауында қалың өскен су есімдіктері (қамыс, қога және т.б.) биологиялық сүзгіш рөлін атқарады. Қарапайым су ағзалары, сонымен қатар қалқыма су ағзалары суды өз ішегінен өткізіп, көптеген бактерияларды жояды. *Физикалық үдеріске* күн сәулесі мен температура жатады. Ультракүлгін сәулелердің әсерінен сапрофиттер мен патогенді ағзалар өз тіршілігін жояды. *Химиялық үдеріс* бұл – органикалық заттардың минералда-

нуы. Химиялық және биохимиялық тотығуға байланысты органикалық заттардың үйттылық дәрежесі айтарлықтай төмендейді.

Судың өзін-өзі қарқынды тазартуы жағдайларда туралы көлемдердің көбінесе өзара тәжірибеліліктерінен жақындастырылады. Сонымен, өзен суының тазартуына судың тез ағысы әсер етеді. Жерасты суларының тазаруын судың топырақ арқылы сұзілуі мен минералдануы жүзеге асқырады.

Су жогарыда айтылғандардан бөлек тағы басқа қасиеттерге ие.

Адгезия – әртүрлі заттардың молекулалары арасында пайда болатын тартылыс күші. Мысалы, түрлі сүйықтықтардың молекулалары немесе сүйықтық пен қатты зат молекулалары арасындағы тартылыс күші. Әртүрлі заттар арасындағы адгезия негізіне әртүрлі физикалық және химиялық үдерістер жатады. Бірақ адгезия ылғалданыру үдерісінде маңызды рөл атқарады. Мысалы, сугару кезінде топырақтың ылғалдануы, тамақтың сілекеймен немесе асқазан сөлімен шылануы.

Беттік керілу күші су молекуласына қатар түруға ғана емес, жеңіл, қалқып жүрген жапырақтарды және майдада түқымдарды, қағаздан жасалған қайықтарды, басқа да көптеген заттарды ұстап түруға әсер етеді. Ол сабын көпіршіктерін үрлеуге мүмкіндік береді. Салмақсыздық жағдайда су шар пішінді болады. Судың беттік керілу күші жогары сүйықтық екені дәлелденген.

Судың **балқу жылуы** мен сәйкесінше қату жылуы жогары болады. Ол мұздың суға айналуына (немесе керісінше) қажет энергия мөлшері. Су 100°C-та қайнайды, 0°C-та мұзға айналады.

Судың тағы бір қасиеті **жылусыймылдылығы** және **жылуоткізгіштігі** – бұл 1 килограмм су температурасын 1°C-қа көтеру үшін қажет жылу мөлшері (жылу энергиясы). Су тірі ағзаларда жылу тепе-тендігін сақтайты. Яғни ол температуралық ауытқуына «қарсылық көрсетіп», едауір тұрақты орта болып қалады.

Бұл қасиеттер тірі ағзалардағы тіршілік үшін қажет барлық үдерістерді сақтауда өте маңызды.

Тірі ағзалар үшін судың рөлі. Суыз тіршілік жоқ. Биохимиялық үдерістердің барлығы сулы ортада жүреді. Тірі ағзалардың маңызды қасиеттерінің біріне қоршаган ортаниң өзгеруіне әсер көрсету қасиеті жатады. Барлық тірі ағзалар қоршаган ортамен әрекеттеседі. Демек, өзгерістерге белгілі бір дәрежеде әсер көрсетеді. Құргак заттардың реакцияларының жылдамдығымен салыстырғанда ерітінділердің химиялық әрекеттесулерінің жылдамдығы қаншалықты төмендесе, тірі ағзалар қоршаган ортага соншалықты баяу дәрежеде әсер көрсетеді деп ой-

лап көріндер. Бұл құбылысты «тіршілік» деп атауға бола ма? Сондықтан астрономдар мен гарыш биологтарының көбісі цельсий бойынша темпера-тура 0°C-тан 100°C-қа дейін болатын ғаламшарда тірі ағзалар тіршілік етуі мүмкін деп есептейді.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Су – нәруызың тіршілік қалыптасатын ерекше химиялық зат.
2. Ол бірқатар ерекше химиялық және физикалық қасиеттерге ие:
 - құрылымы – диполь;
 - әмбебап еріткіш – барлық гидрофильді заттарды ерітеді;
 - молекулалар арасындағы сутектік байланыс беттік керілуді, адгезия құбылысын, жоғары жылусыйымдылықты тудырады.

Үш агрегаттық күйі мен өзін-өзі тазарту қабілеті; 0 және 100°C-қа дейінгі температуралық ауқымда үш агрегаттық күйі; +4°C температура кезінде ең жоғары тығыздық (сондықтан мұз су бетінде жүзіп жүреді).

Диполь, гидратты қабықша, гидрофильді және гидрофобты заттар, адгезия, беттік керілу, жоғары жылусыйымдылық, балқу жылуы және қату жылуы.

Білу және түсіну:

1. Неліктен су болмаса тіршілік болмайдынын түсіндіріндер.
2. Тіршілікті қолдаудагы судың қасиеттерінің рөлі қандай екенін анықтаңдар.

Қолдану:

1. Судың жылусыйымдылығы, жылууеткізгіштігі, қайнау және мұз қату температурасы, тіршілікті қолдау сияқты қасиеттері арасындағы байланысты анықтаңдар.
2. Судың полярлы заттарды еріту себептерін атаңдар.

Талдау:

1. Заттардың суда еруін сызба түрінде көрсетіндер. Сызбада гидрофильділік, гидрофобтық, диполь деген түсініктерді, заттардың кластары мен топтарын, бар болса әртурлі бөлшектердің зарядтарын жазыңдар.
2. Гидратты қабықша деген не? Ол қалай және неліктен пайда болатынын дағелдендер.

Синтез:

1. Неліктен көптеген ғалымдар «тірі ағзалар мұхитта пайда болды» деп есептейтінін талқыландар.
2. Тірі жүйелердегі судың рөлі туралы эссе жазыңдар.

Багалау:

1. Тамшы-сүйық су болмаса тіршілік болады деп есептейсіндер ме? Жауаптарыңды негіздендер.
2. Судың табиғаттағы маңызын түсіндіріңдер.

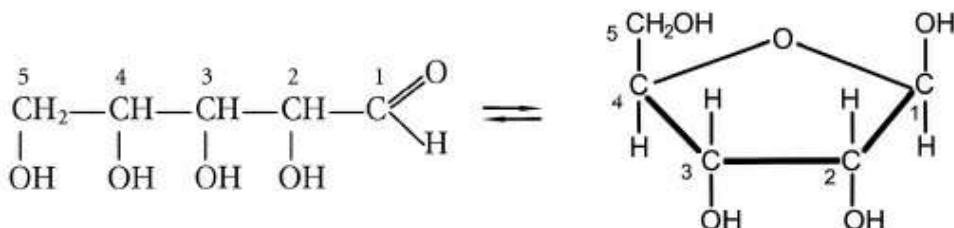
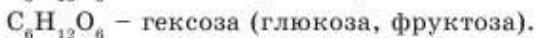
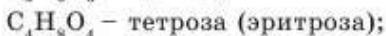
§2. Көмірсулар, оларды жіктеу және маңызы

Көмірсулардың құрылымы, құрамы және қызметтері бойынша жіктеу

Көмірсулар қандай өнімдердің құрамында болады? Қанның құрамында 0,12% концентрацияда қандай көмірсу бар? Оның қызметі қандай және оны қай гормондар реттейді? Тамақ құрамындағы күрделі көмірсуларды қандай ферменттер ыдыратады? Адам тәулігіне неше грамм көмірсу пайдалануы көрек?

Көмірсулар, олардың құрылышы, қасиеттері және жіктелуі. Жасушаның шамамен 2–5% массасында көмірсулар болады. Бұл заттар – көміртек, сутек және оттекten тұратындықтан осылай аталған. Оттек пен сутектің арақатынасы су молекуласының құрамындағыдей. Қарапайым көмірсулардың жалпы формуласы – $(\text{CH}_2\text{O})_n$ немесе $\text{C}_n(\text{H}_2\text{O})_n$ (3-сурет). Көмірсулардың атауы құрамында неше көміртек атомы болатынына байланысты: триоза – 3 көміртек атомы, тетроза – 4, пентоза – 5, гексоза – 6 және т.б. Олардың формуласы:

3-сурет. Қарапайым көмірсулардың молекулалары – пентозаның түзу сыйықты формуласы және оның циклді пішінге айналуы

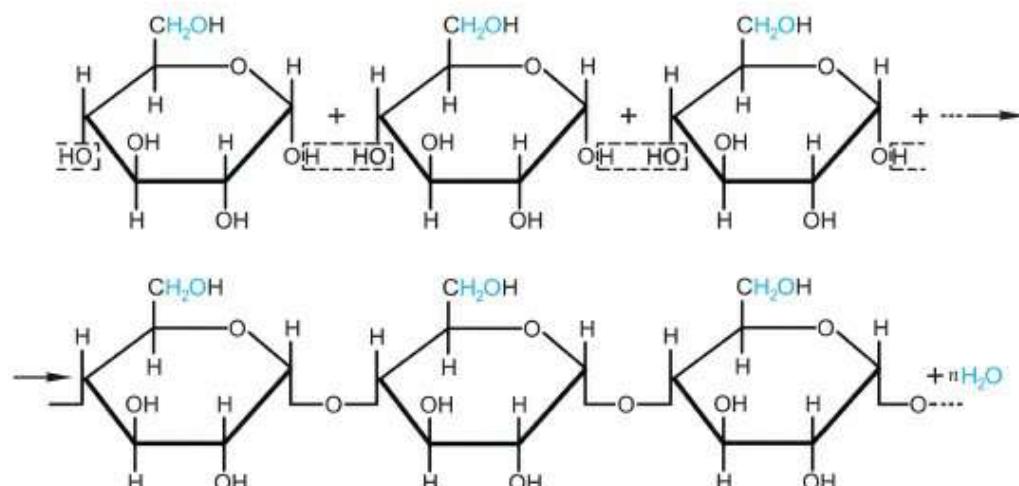
Көмірсулар молекула санына байланысты 3 топқа бөлінеді: моносахарид, дисахарид және полисахаридтер.

Моносахаридтер немесе қарапайым көмірсулар бір молекуладан тұрады. **Глюкоза** – ең көп тараған көмірсу. Оның негізгі қызметі энергетикалық қызмет болып, ыдыраған кезде энергия бөлінеді. Бұл фотосинтез нәтижесінде түзілетін бірінші көмірсу.

Егер моносахаридтердің 2 молекуласы қосылса, онда **дисахарид** түзіледі. Мысал ретінде көдімгі қантты – *сахарозаны* келтіруге болады. Сахароза молекуласы алты көміртекті қанттан – глюкоза мен фруктозадан түзіледі. Осы екі молекуланың қосылу реакциясы су молекуласының түзілуімен жүзеге асады. Сондықтан қызылша қанттының формуласы: $(C_6H_{12}O_6)_2$ алу H_2O , немесе $C_{12}H_{22}O_{11}$ түрінде жазуға болады. Көмірсулардың жалпы формуласы $C_n(H_2O)_n$ түрінде жазылады.

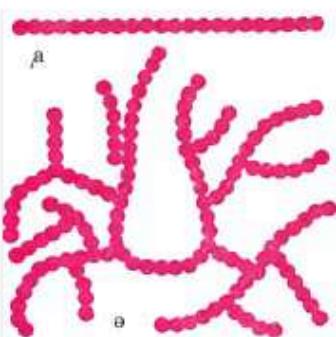
Негізінен барлық моносахаридтер мен дисахаридтер суда жақсы ериді (гидрофильді), қалыпты жағдайда кристалл құрылымды, түсі ақ, дәмі төтті болады.

Полисахаридтер – өзара байланысқан өте көп моносахарид молекуласынан тұрады (4-сурет). Олардың жалпы формуласы $(C_6H_{12}O_6)_n - (H_2O)_n$. Бұларға целлюлоза, крахмал, гликоген және хитин жатады. Кейбір полисахаридтер суда ерімейді. Крахмал ыстық суда ісінуі мүмкін, бірақ ерітінді түзбейді.

4-сурет. Жай көмірсулардан (глюкозадан) полисахаридтердің түзілігі. Полимерлену реакциясы кезінде су молекулалары белініп шығады

Бірдей құрылымдық бірліктердің – мономерлердің көп санынан тұратын, өзара химиялық байланысқан кез келген зат полимер деп аталауды. Полимерлерді көбінесе полимер тізбектері деп атайды, себебі мономерлер өзара тізбекке қосылған буындарға үқсайды. Егер полимерлер бірдей мономерлерден немесе бірнеше әртүрлі мономерлердің біртипті ретінен тұрса, оларды ретті деп атайды. Сендер оқып-үйренген полисахаридтер – мономерлері глюкоза молекулалары болып табылатын ретті биополимерлер.

5-сурет. Тармақталмаған (а) және тармақталған (б) полимерлі тізбектер

Полисахаридтерде глюкоза молекулалары әртүрлі байланысуы мүмкін. Егер полисахарид сзызықтық тармақталмаған тізбекті болса, ол тірек қызметін атқарады (5-сурет). Мысалы, осындай рөлді өсімдіктерде жасуша қабыргасының целлюлозасы, ал буынақтыларда хитин атқарады. Қорсетінде жиналатын көмірсулар (крахмал мен гликоген) тармақталған тізбекті болады.

Полисахаридтерден моносахаридтердің және керісінше моносахаридтерден полисахаридтерді алуға болады. Осындай ыдырау және глюкозадан гликоген полисахаридін алу (керісінше) реакциялары адам ағзасында инсулин және глюкагон гормондарының әсерінен жүзеге асады.

Көмірсулардың физиологиялық маңыздылығы. Олардың ең маңызды қызметі – энергетикалық (1-кесте). Полисахаридтер крахмал және гликоген сияқты қорға жиналу, ал целлюлоза мен хитин – құрылымдық (құрылыш немесе механикалық) қызметін атқарады.

1-кесте. Көмірсулардың негізгі рөлі

Көмірсулар типі	Атауы	Тірі жүйедегі ролі	Формуласы
Моносахаридтердің жалпы формуласы $C_n(H_2O)_n$	Рибоза	РНҚ – рибонуклеин қышқылының құрамына енеді (нәрүзыздар биосинтезін қамтамасыз етеді)	$C_5H_{10}O_5$ (пентоза)
Элементтердің арақатынасы 1:2:1	Дезоксирибоза	ДНҚ – дезоксирибоза нуклеин қышқылының құрамына енеді (хромосомалар заты – тұқым қуалай ақпараты)	$C_5H_{10}O_4$ (пентоза)

	Глюкоза	Жасушалардагы негізгі энергия көзі, фотосинтез нәтижесі. 1 г ыдыраған кезде Е – 17,6 кДж немесе 5,5 ккал/моль	$C_6H_{12}O_6$ (гексоза)
	Фруктоза	Өсімдіктер көмірсулары	$C_6H_{12}O_6$ (гексоза)
Дисахаридтер моносахаридтердің екі молекуласынан тұрады	Сахароза	Қызылша немесе қамыс қанты	$C_{12}H_{22}O_{11}$ (глюкоза және фруктоза)
	Лактоза	Сүт қанты	$C_{12}H_{22}O_{11}$ (глюкоза және галактоза)
Полисахаридтер – тұрақты полимерлер, олардың мономерлері – моносахаридтер	Крахмал	Өсімдіктердің негізгі көмірсу қоры	$(C_6H_{12}O_6)_n$ – $(H_2O)_n$ Мономер – глюкоза
	Гликоген	Жануарлардың негізгі сақтамалы көмірсу қоры	
	Целлюлоза (мақтада – 98%, қылқанжапырақтылар сүргенді – 50%)	Өсімдіктердің жасушалық қабыргасының құрылымдық көмірсулары	
	Хитин	Саңырауқұлақтардың, бұыннайқтылар сауыттарының және кейбір қаралайымдардың жасушалық қабыргасының негізгі құрылымдық белгі	Мономер – ацетилглюказамин

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Органикалық заттардың құрамында міндепті түрде көмірсу болады. Осы заттардың негізгілері: нөруыздар, майлар, көмірсулар және нуклеин қышқылдары, бұлар барлық тірі жасушаларда болады.
2. Көмірсулар – көміртек, оттек және сутектен тұратын заттар $C_n(H_2O)_m$.
3. Моносахаридтердің екі молекуласынан тұратын күрделі көмірсулар дисахаридтер, ал көп молекулалардан тұратын көмірсулар полисахаридтер деп аталады. Олардың жалпы формуласы: $C_n(H_2O)_m$.
4. Моносахаридтер мен дисахаридтер гидрофильді, дәмі тәтті. Олар энергетикалық қызмет атқарады. Мысалы, глюкоза – негізгі энергия көзі. 1 г глюкоза ыдыраған кезде 17,6 кДж энергия түзіледі.
5. Целлюлоза және хитин сияқты полисахаридтер құрылымдық (механикалық), ал крахмал мен гликоген көптеген тірі ағзалардың қордагы энергия көзі.

Көмірсулар, триозалар, тетрозалар, пентозалар, гексозалар, моносахаридтер, дисахаридтер, полисахаридтер, полимерлер, мономерлер, ретті полимерлер.

Білу және түсіну:

- Неліктен көмірсулар деп атайды?
- Көмірсуларға анықтама беріндер.
- Көмірсулардың неліктен жасушаның қажетті құрамбелігі болып табылатынын түсіндіріндер.

Қолдану:

- Моносахаридтердің қызметін сипаттаңдар.
- Түсіп қалған сөздерді жазыңдар.
- РНҚ құрамына кіретін көмірсу – _____.
- Тыныс алудың II кезеңінің өнімі (глюкозаның оттекісі ыдырауы) – _____.
- ДНҚ құрамына кіретін көмірсу – _____.
- 1 г ыдыраган кезде 17,6 кДж энергия немесе 5,5 ккал/моль түзілетін жасушадагы негізгі энергия көзі, фотосинтез нәтижесі – _____.
- Қызылша немесе құрақ қантты – _____.
- Сүт қантты – _____.
- Өсімдіктердің негізгі қорға жиналатын көмірсуы – _____.
- Жануарлардың негізгі қорға жиналатын көмірсуы – _____.
- Өсімдіктердің (мақтада 98%, қылқанжапырақтылардың сурегінде 50%) жасуша қабыргасының негізгі құрылымдық көмірсуы – _____.
- _____ сацырауқұлақтардың жасуша қабыргасының, буынайқтылар мен кейбір қарапайымдар сауытының құрамбелігі.
- Рибоза мен дезоксирибозаның құрылышын салыстырыңдар.

Талдау:

- Полисахаридтердің моносахаридтерге және керісінше айналуын сызба түрінде бейнелеңдер.
- Көмірсулардың гидрофобтығы мен гидрофильділігі молекулаларының құрылышына байланысты екенин долелдендер.

Синтез:

- Көмірсулардың әртүрлі типтерін түрлі критерий: 1) әртүрлі ағзаларда кездесуі; 2) молекулалық массасы; 3) коміртек атомдарының саны; 4) ерігіштігі; 5) азда үшін маңыздылық дәрежесі бойынша жүйелендер.

Багалау:

- Көмірсуларды жансыз табигатта пайда болған ең алғашқы органикалық заттардың бірі деп санайсындар ма? Жауаптарынды негіздеңдер.
- Көмірсулардың табигаттагы маңызын түсіндіріңдер.

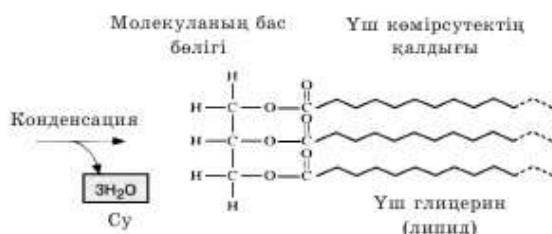
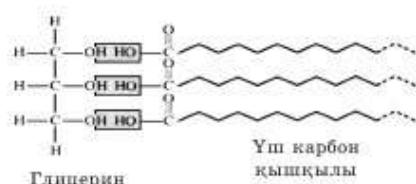
§3. Майлар мен липидтердің сипаттамалары

Майлардың химиялық құрылышы мен қызметтерін сипаттау

Майлардың құрамына қандай құрамбөліктер кіреді? Майлар гидрофильді мә? Майлар ыдыраған кезде қанша энергия бөлінеді? Жасушаның қандай бөлігі липидтерден тұрады? Түйелер мен морждардың ағзаларында майлар қандай қызмет атқарады? Майда өртін қандай дәрумендерді білесіндер? Олар қандай рөл атқарады? Майлар ағзада көмірсуларға және керісінше айналуы мүмкін бе?

Майлардың химиялық құрылышы, олардың қасиеттері. Адамның және жануарлардың аскорыту жолдарында майлар глицерин мен май қышқылдарына ыдырайды (6-сурет). Глицерин – үшатомды спирт. Оның құрамындағы әрбір көміртек атомына бір-бірден май немесе карбон қышқылдары қосылады.

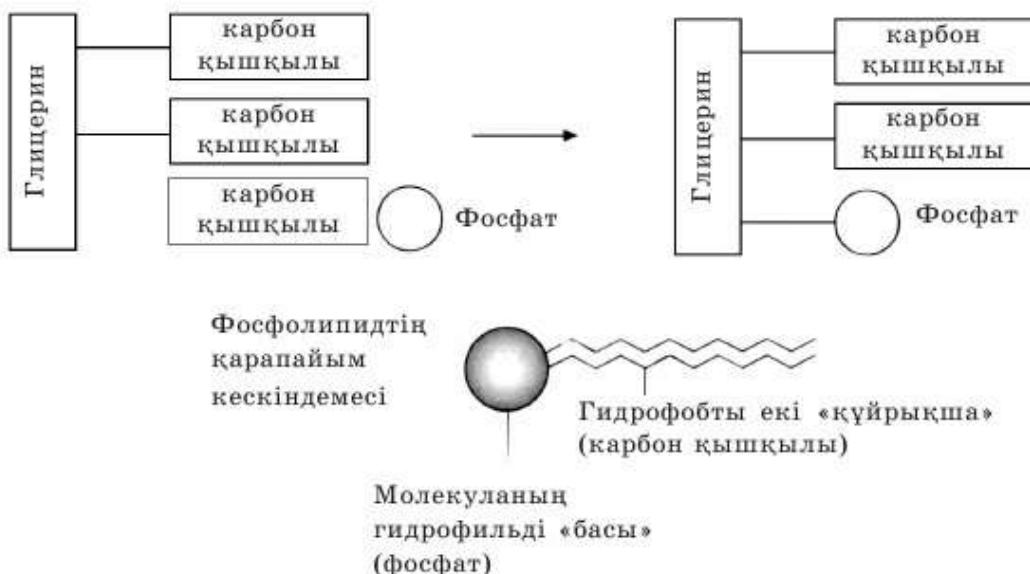
6-сурет. Глицерин және үш карбон (май) қышқылдарынан май молекуласының түзілуі

Майлардың негізгі қызметі – энергияның қордағы көзі. Олар өсімдіктер және жануарлар жасушаларында қорға жиналаты мүмкін. 1 г май ыдыраған кезде (39,1 кДж), нәруыздар немесе көмірсулар ыдырағанға қарағанда энергия кеп бөлінеді. Майлардың биологиялық тотығын ыдырауы – барлық эукариоттың ағзаларда жүретін және энергия жеткізетін өмбебап үдеріс. Тотықсан соң майлар көмірқышқыл газы мен суға ыдырайды.

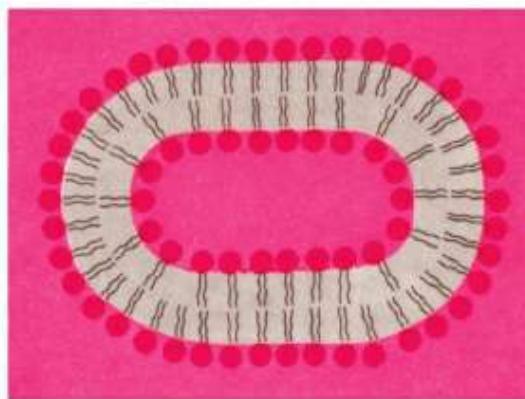
Майлар суда ерімейді – гидрофобты, бірақ бензинде, эфирде жақсы ериді. Майлар судан жеңіл. Олар жылу және электр тогын өткізбейді.

Майлар жасуша құрамында 1–15% мөлшерінде болады. Тек май үлпасы немесе майлы дақылдар (мақта, күнбағыс) құрамында көп кездеседі (50% - дан көп).

Липидтер – бұл молекуласының бір белігі немесе бүкіл молекуласы гидрофобты майтөрізді заттар. Липид молекулаларының табиғаты өртүрлі болады. Олар майлар төрізді глицерин мен карбон қышқылдарынан тұрады. Липидтерде көбінесе карбон қышқылдарының бірі басқа бір қосылыспен алмасады. Тірі жасушада кездесетін кең тараған липидке **фосфолипидтер** жатады. Бұлар – ең соңғы карбон қышқылы фосфор қышқылымен H_3PO_4 алмасатын заттар (7-сурет). Майлардан қалған фосфолипидтердің бір белігі – гидрофобты, ал фосфор қышқылы – гидрофильді. Осыған байланысты фосфолипидтердің «полярлы бастары мен полярсыз құйрықшалары» бар деп айтуга болады. Бұл қасиеттер фосфолипидтерге жасуша мембранның негізгі құрамбөлігі болуға мүмкіндік береді. Мембранаға фосфолипидтер қабаты екі молекулалы болады. **Жасушаның сыртқы мем-**

7-сурет. **Фосфолипидтің түзілуі.** Молекуланы «басы» және екі «құйрықша» түрінде көрсетуге болады. Бұл жағдай мембрана қасиетін анықтайды

8-сурет. Липидтердің су ерітіндісіндегі реті

бранасы – тірі жасушаны қоршаған ортадан белетін тосқауыл қызметін атқарады (8-сурет).

Майлардың қызметі. Майлар мен липидтер электроқшаулагыш тәрізді аксондардың – жүйке жасушаларының ұзын өсінділерінің қабықшаларында болады. *Миелин қабықшасы* ақ түсті нәруызды-липидті кешеннен – миелиннен тұрады.

Майлар жылуоқшаулагыш ретінде сұық жағдайда тіршілік ететін жануарлардың (морждар, пингвиндер, киттер) теріасты май жасұнығында болады. Ыстық климатта кейбір ағзалар (сарышұнақтар, боз сұырлар) қызып кетуден сақтану үшін денесінде май жинаиды.

Құстарда құйымшақ бездері қауырсындарын майлау үшін май бөледі. Өсіреке ол суда жүзетін құстарда жақсы дамыған.

Сұтқоректілердің терісінде «тері майын» белетін ұсақ май бездері орналасқан. Ол теріні едәуір эластикалық етеді де, эпителийдің өлі жасушаларының қабыршақтануына әсер етеді.

Қыскы үйқыға кететін жануарларда көдімгі май қорынан басқа ерекше «коңыр май» жинақталуы мүмкін. Бұл – жасушалары өзгеше майларга бай ерекше үлпа. Оларда көптеген митохондриялар бар. Коңыр май ыдыраған кезде түзілетін энергия агазаға қоректену үшін ғана емес, жылыну үшін де керек.

Күргақ климат жағдайында тіршілік ететін көптеген жануарлар денесінде эндогенді (ішкі) суды алу үшін майлар жинақталады. Мысалы, түйе ағзасында күрделі химиялық реакциялар жүреді де, соган байланысты азга 100 г майдан 102–105 г су алады.

Жануарлардың ағзасына қажет кейбір дәрумендер (А, Е, Д және К) майтәрізді заттар түрінде кездеседі.

Адам ағзасындағы кейбір гормондар, мысалы, жыныс гормондары майтәрізді заттар болып табылады.

Глицерин майдың құрамбөлігі ретінде белгілі. Бірақ ол су қатқан кезде кристалдануына кедергі келтіретін табиги антифриз ретінде қолданылады. Қентеген салқынқанды жануарлар қысқа дайындалу кезінде үлпаларында глицерин жинақтайды. Глицерин цитоплазманың қатып қалуына жол бермейді, үлгаймайды, сәйкесінше, жасушаларды бұзбайды.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Майлар – глицерин мен үш май (карбон) қышқылынан тұратын зат. Олар суда ерімейді, жылу және электр тогын еткізбейді.
2. Майлардың басты қызметі – қордағы энергия көзі (1 г май ыдыраган кезде 39,1 кДж энергия бөлінеді).
3. Майлардың қосымша қызметі:
 - жылуоқшаулау (кит, морж, пингвиндердің май қабаты);
 - электроқшаулау – жүйке жасушаларының миелин қабықшасы;
 - құстар мен сүтқоректілер жабынын майлайтын зат;
 - эндогенді су көзі.
4. Липидтер – майтәрізді заттар. Олардың молекулаларының бір бөлігі немесе барлық молекуласы жалпы суда ерімейді. Липидтердің қызметі:
 - барлық жасуша мембраннының міндетті құрамбөлігі (фосфолипидтер);
 - майда еритін дәрумендер: А, Д, Е, К;
 - гормондардың бір бөлігі.

Карбон қышқылдары, глицерин, липидтер, фосфолипидтер, сыртқы жасуша мембранны, миелин қабықшасы, дәрумендер, гормондар.

Білу және түсіну:

1. Майлар қандай құрамбөліктерден тұрады?
2. Липидтердің түрлерін сипаттаңдар.
3. 1 г май ыдыраган кезде қанша энергия бөлінеді?

Қолдану:

1. Сүйық өсімдіктекті майлар қатты маргаринге қалай айналады?
2. Майлар мен липидтерді салыстырыңдар.

Талдау:

1. Үш сызыба сызындар: 1) «қатты май молекуласының құрылсысы»;
2) «сүйық, өсімдіктекті майлардың молекуласының құрылсысы»;
3) фосфолипид молекуласының құрылсысы.

2. Өздерің сызған үш сыйбаны талдаң, сүйкі және қатты майлар мен фосфолипидтер қасиеттерінің құрылымының ерекшелігіне тауелді екенін анықтаңдар.

Синтез:

1. Майлар мен липидтердің арасындағы айырмашылықты атаңдар.
2. Мынадай жағдайдың моделін жасаңдар: ит ағзасында майлар синтезделмей қалса, не болады?

Талдаңдар:

1. «Экспериментте итті басқа май бермей, тек сүйкі маймен қоректендірді. Екі айдан кейін ит ағзасындағы май құрамы есімдік майының құрамындағыдан болды».
Эксперимент нәтижелері бойынша қандай қорытынды және болжам жасауға болады?
2. Бір жасушадағы майлардың рөлі адам ағзасындағы рөлінен қалай ерекшеленетінін бағалаңдар.

§4. Нәруыздарды құрамы мен құрылымы бойынша жіктеу

Нәруыздарды құрылымы және құрамы бойынша жіктеу

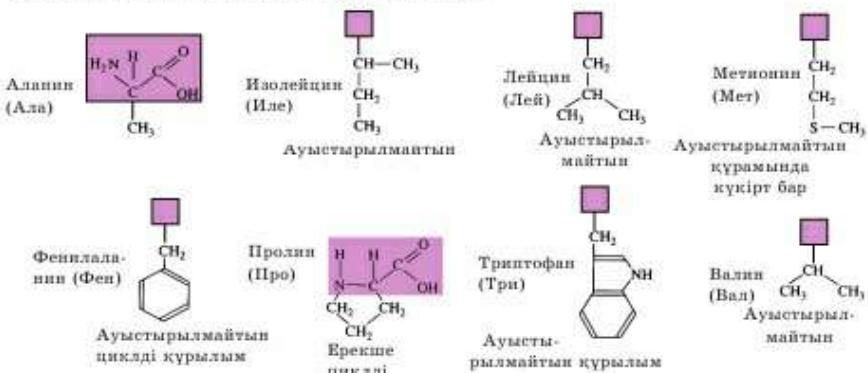
Полимерлер және мономерлер дегеніміз не? Полимерлер болып табылатын көмірсуларга мысалдар келтіріңдер. Ремті биополимерлер дегеніміз не? Полимер тізбектер неден тұрады?

Нәруыздарды құрамы бойынша жіктеу. Жасушада басқа органикалық заттарға қарағанда нәруыздар көп мөлшерде болады. Аминқышқылдарының 20 типі нәруыздардың мономерлері болып табылады.

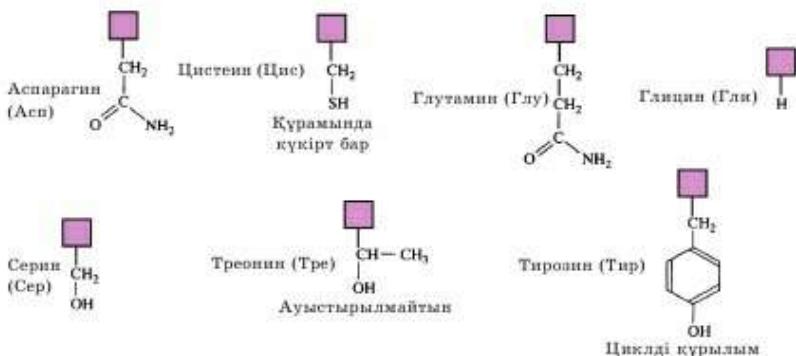
Нәруыздардың құрамына әртүрлі аминқышқылдарының (α-аминкышқылдары) 20 түрі кіреді. Олар барлық жасушалық құрылымдардың құрамына кіреді және жасушаның құргақ массасының шамамен 80%-ын құрайды. Нәруыздың молекулалардың мономері аминқышқылдары болып табылады. Олар нәруыздардың әртүрлі шексіз алуантурлілігін жасайды (9-сурет). Ауыстырылмайтын аминқышқылдары адам және жануарлардың ағзасында синтезделмейді. Адам ағзасына 8 ауыстырылмайтын аминқышқылдары қажет.

Егер нәруыздардың құрамына тек аминқышқылдары кіретін болса, мұндай нәруыздар қарапайым нәруыздар деп аталады. Бұл кезде қарапайым нәруыздардың молекулалық массасы өте үлкен болады. Мысалы, инсулин молекулалық массасы шамамен 6 мың болатын 51 аминқышқылының қалдығынан тұрады.

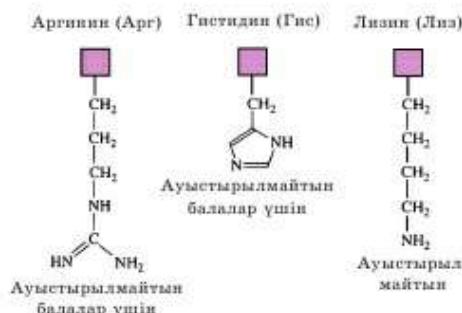
Бейтарап және гидрофобты аминқышқылдар

Бейтарап және полярлы аминқышқылдар (молекуладагы зарядтар біркелкі болінген; гидрофильді)

Негизгі аминқышқылдар (гидрофильді)

Қышқылды аминқышқылдар (гидрофильді)

9-сурет. Нәруыздардың саналуандығы аминқышқылдарының 20 түрінің үйлесімінен күрүлған. Түрлі радикалдар олардың ерекшеліктерін айқындаиды

Егер нәруыздардың құрамында аминқышқылдарынан басқа қандай да бір құрамбөлік болса, онда мұндай нәруыздарды *курделі нәруыздар* деп атайды. Ең белгілі курделі нәруызға тасымалдаушы нәруыз – *гемоглобин* жатады. Ересек адамның гемоглобинің құрамында молекулалық мас-сасы 67 мың болатын 574 аминқышқылының қалдығы бар. Жалпы формуласы – $C_{3032}H_{4816}O_{872}N_{780}S_8Fe_4$. Оның аминқышқылы емес құрамбөлігіне темір жатады.

Курделі нәруыздың аминқышқылы емес бөлігі *простетикалық топ* деп аталады. Мысалы, гемоглобиннің простетикалық тобына темір металы жатады. Құрамында металдар бар көптеген курделі нәруыздар энергия өндіру және түрлендіру үдерістерінде маңызды рөл атқарады. Бұлар пластидтер мен митохондриялар тасымалдайтын әртүрлі молекулалар. Металдардан басқа кез келген дәрумендер, көмірсулар, липидтер және т.б. заттар курделі нәруыздардың аминқышқылы емес құрамбөлігі болуы мүмкін.

Нәруыздар химиялық және физикалық қасиеттері бойынша өте алуан түрлі болады. Мысалы, еритін – гидрофильді (гемоглобин, альбумин) және ерімейтін – гидрофобты (кератин) нәруыздар бар. Мысалы, коллагенді суда ұзақ уақыт қызығыран кезде ісінеді. Химиялық тұрғыда нәруыздар молекуласының заряды әртүрлі, қышқыл және негіздік қасиет көрсетіп, *амфотерлі* (грек. *amphoteros* – екеуі де) болуы мүмкін.

Нәруыздардың қасиеттері оларды құрайтын аминқышқылдарының реті мен мәлшеріне тәуелді болады. XX ғасырда ғалымдар адамның гана емес, басқа да ағзалардың тіршілік үшін маңызды көптеген нәруыздарының ретін анықтады. Бірақ нәруыздарды зерттеудің ең алғашқы өдістері таза химиялық болды (2-кесте). Нәруыздарды күшті

2-кесте. Нәруыздарды зерттеудің қысқаша тарихы

Зерттеуші	Оқига мерзімі	Ашылған жағалықтың мәні
Я. Бекорри	1736 ж.	Бидай нәруызын – үн құрамындағы желімтекті ашты
А. Браконно	1820 ж.	Нәруыз молекуласын ыдыратып, глицин және лейцин аминқышқылдарын алды
Э. Фишер	1901 ж.	Нәруыз молекуласында аминқышқылдар арасында пептидтік байланыс болатынын дәлелдеді. Аминқышқыл қалдықтарынан пептидтік байланысы бар синтетикалық нәруыз алды. Пептидтерді синтездеді
Л. Полинг	1951–1954 жж.	Ірі молекулалар: нәруыздар және нуклеин қышқылдарына ариналған <i>рентгенограмма</i> түрін алдын ала болжаура мүмкіндік беретін теория жасады

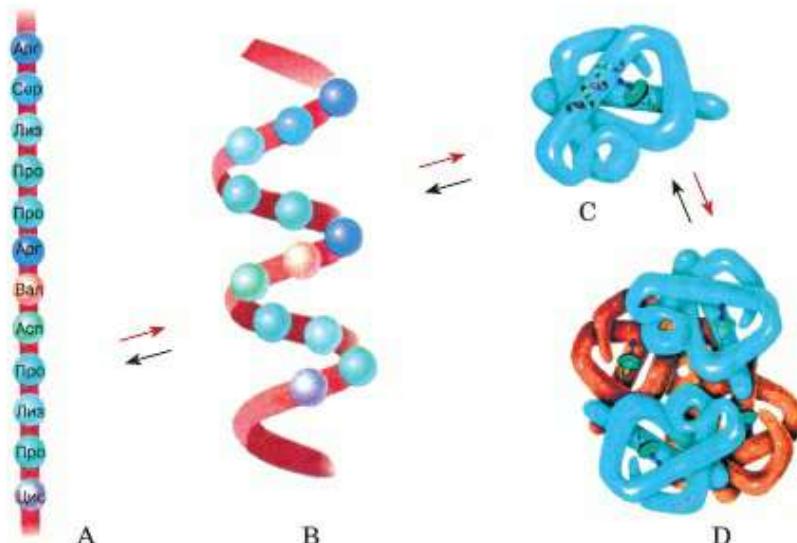
қышқыл немесе асқорыту ферменттері (трипсин, пепсин) қатысында қыздыру арқылы аминқышқылдарына ыдыратты. Кейін нәруыздың қандай аминқышқылына ыдырағанын анықтау үшін талдау жүргізді.

Нәруыздарды құрылымы бойынша жіктеу. Нәруыз молекулаларының құрылымын оны анықтайтын аминқышқылдарының өзара орналасуы арқылы анықтайды.

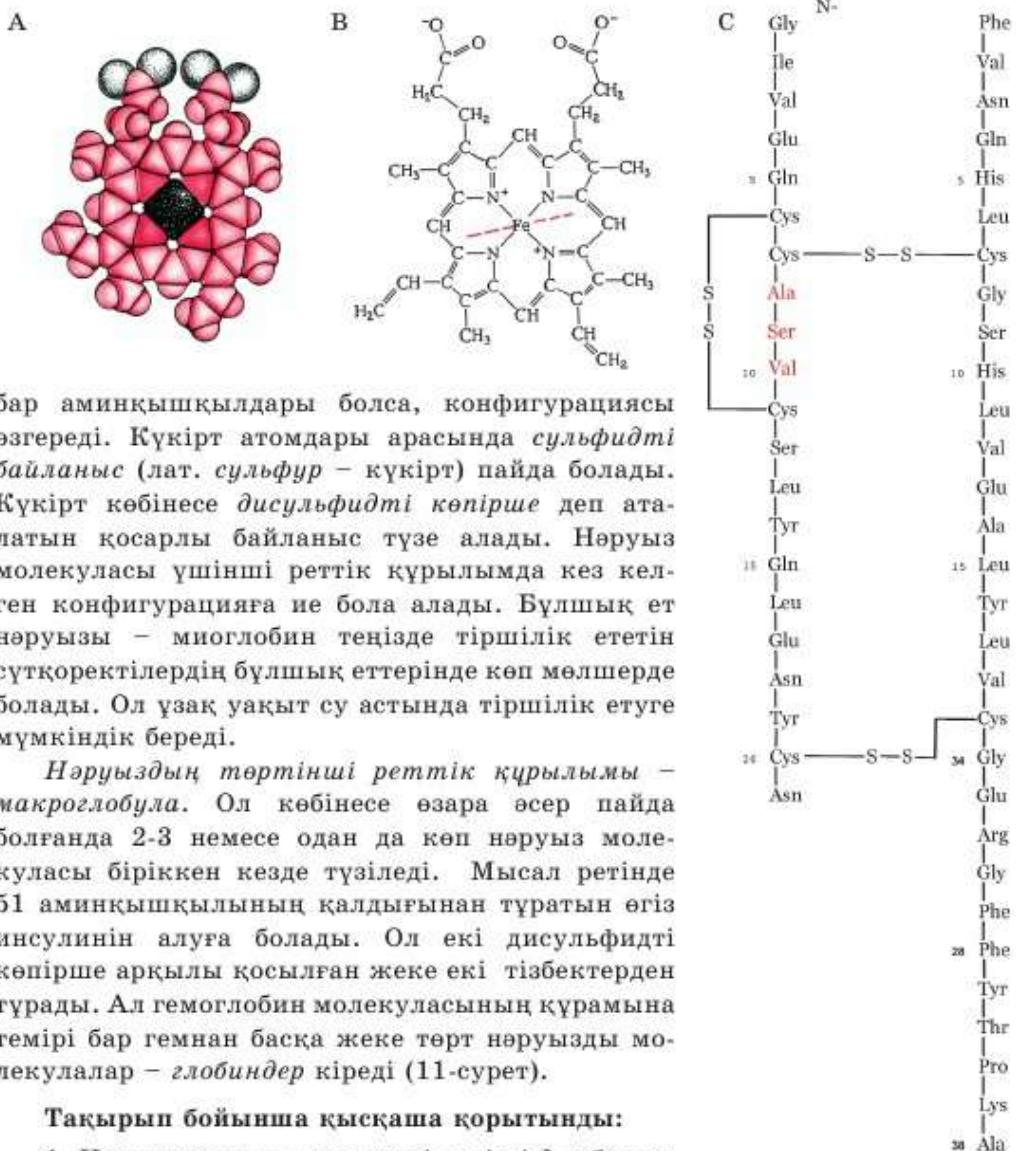
Нәруыздың бірінші реттік құрылымы – тізбекке қосылған аминқышқылдары. Мұндай құрылым сзызықты деп аталады. Бірінші реттік құрылымға пептидтік байланыс тән. Ол аминқышқылдары арасындағы химиялық байланысты және келесі қатардың құрылымын анықтайды (10-сурет).

Нәруыздың екінші реттік құрылымы – шиыршықтарізді болады. Бірінші реттік құрылым тізбегінің шиыршыққа айналуы көрші органдарда орналасқан N-H және CO топтары арасында сутектік байланыстың пайда болуы есебінен жүзеге асады. Өзара тартылу нәтижесінде тізбек иiledі де, сәйкес шиыршық құрылымы пайда болады.

Нәруыздың үшінші реттік құрылымы – микроглобула деп аталатын түйін. Ол әртүрлі химиялық байланыс типтері негізінде пайда болады. Егер нәруыз молекуласы су ерітіндісінде болса, гидрофобты топтар арасында сәйкес өзара өсер пайда болуы мүмкін. Нәруыз құрамында күкірті

10-сурет. Нәруыз молекулаларының құрылымдары. А – бірінші; В – екінші; С – үшінші; D – тертінші. Денатурация (қызыл бағдарша) және ренатурация (қара бағдарша)

бар аминқышқылдары болса, конфигурациясы өзгереді. Күкірт атомдары арасында *сульфидті байланыс* (лат. *сульфур* – күкірт) пайда болады. Күкірт көбінесе *дисульфидті көпірше* деп аталағын қосарлы байланыс түзе алады. Нәруызы молекуласы үшінші реттік құрылымда кез келген конфигурацияға ие бола алады. Бұлшық ет нәруызы – миоглобин теңізде тіршілік ететін сүтқоректілердің бұлшық еттерінде көп мөлшерде болады. Ол үзак уақыт су астында тіршілік етуге мүмкіндік береді.

Нәруыздың төртінші реттік құрылымы – макроглобула. Ол көбінесе өзара әсер пайда болғанда 2-3 немесе одан да көп нәруызы молекуласы біріккен кезде түзіледі. Мысал ретінде 51 аминқышқылының қалдығынан тұратын өгіз инсулинін алуға болады. Ол екі дисульфидті көпірше арқылы қосылған жеке екі тізбектерден тұрады. Ал гемоглобин молекуласының құрамына темір бар гемнан басқа жеке төрт нәруызды молекулалар – *глобиндер* кіреді (11-сурет).

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Нәруыздардың қасиеттері негізгі З себепке:
 - аминқышқылдарының мөлшері мен ретіне;
 - нәруызы молекуласының құрылымы мен конфигурациясына;
 - аминқышқылдарынан басқа нәруызы құрамына кіретін заттарға байланысты болады.

11-сурет. Нәруыздың төртінші реттік құрылымы:
A, B – гемоглобин құрамындағы темір атомы және төрт нәруызды глобиндер; С – инсулин

2. Құрамы бойынша барлық нәруыздар қарапайым және курделі деп белінеді. Қарапайым нәруыздар тек аминқышқылдарынан тұрады. Курделі нәруыздар құрамында аминқышқылдарынан басқа да құрамбөліктер болады.

3. Нәруыз молекуласының төрт құрылымы болады. Олардың әрқайсысына өз химиялық байланыс типі мен конфигурациясы тән.

Аминқышқылдары; қарапайым және курделі нәруыздар; простетикалық топ; суптектік, сульфидтік және ковалентті немесе пептидті байланыс; дисульфидтік көпіршелер; нәруыз молекуласының құрылымы: бірінші, екінші, үшінші (микроглобула), төртінші реттік (макроглобула).

Білу және түсіну:

- Нәруыз молекуласын неше құрылымға бөледі?
- Мынадай терминдерге: «простетикалық топ», «микроглобула», «макроглобулага» анықтама беріңдер.

Көлдану:

- Қарапайым және курделі нәруыздардың қандай айырмашылығы бар? Түсіндіріңдер. Мысал келтіріңдер.
- Нәруыз молекуласының химиялық байланыс типіне тәуелділігін анықтаңдар.
- Пептидтік байланыссыз жоғары рет құрылымын сақтауга бола ма?

Талдау:

- Нәруыздың әртурлі құрылымының суретін салындар. Оларды нөмірмен белгілеңдер.
- Оның сипаттамасын кесте түрінде беріп, түсіндіріңдер.

Құрылымы	Молекула атауы	Химиялық байланыс типі
Бірінші реттік	Сызықтық (тізбектік)	Пептидтік
Екінші реттік		
Үшінші реттік		
Төртінші реттік		

Синтез:

- Нәруыздың бірінші және екінші реттік құрылымын салыстырындар. Айырмашылығын анықтаңдар: осы құрылымдарда қандай атомдар және топтар арасында қандай байланыс типі түзіледі?

2. Нәруыздың үшінші және төртінші реттік құрылымын салыстырындар. Айырмашылығын анықтаңдар: осы құрылымдарда қандай атомдар және топтар арасында қандай байланыс типі түзіледі?

Багалау:

1. Қосымша ақпарат көздерін пайдаланып, сендердің көзқарастарың бойынша нәруыздардың биологиялық белсенелігі үдерісіне осы класта құрылымы жоғары ретті заттардың пайда болуы қалай әсер еткенін талқылаңдар. Тек бірінші және екінші реттік құрылымды нәруыздар бар жасушалар мен ағзадардың қызмет етуі мүмкін деп есептейсіндер ме?

§5. Нәруыз құрылымдарының бұзылуы.

Қызметі бойынша нәруыздарды жіктеу

Түрлі жағдайлардың нәруыздар құрылымына әсерін зерттеу

Нәруыз молекулалары қандай жағдайда бұзылады? Нәруыз молекуласында химиялық байланыстың бұзылуына не әсер етеді? Нәруыздар ыдыраған кезде қанша энергия бөлінеді? Катализаторлар дегеніміз не? Ферменттер дегеніміз не? Асқорыту ферменттеріне мысалдар келтіріңдер. Олар қандай қызмет атқарады?

Нәруыздар денатурациясы мен ренатурациясы. Әртүрлі сыртқы факторлар әсерінен нәруыз «ширатылуы», яғни төмен реттік құрылымға айналуы мүмкін. Мысалы, төртінші реттік құрылымнан үшінші реттік, кейін екінші және бірінші реттік құрылымға айналуы мүмкін. Нәруыз молекуласының осылай бұзылу үдерісі **денатурация** деп аталады (10-суретті қара). Оған жоғары температура, ерітінді қышқылдылығының өзгеруі (күшті сілтінің немесе қышқылдың әсері), жоғары қысым және тіпті күшті механикалық діріл де себеп болуы мүмкін.

Нәруыз молекуласы құрылымының бұзылуы оның өз қызметін атқаруын тоқтатуына апарып соғады. Сондықтан денатурацияланған нәруыздар физиологиялық тұрғыда пайдасыз, белсенді емес болады.

Бірақ нәруыздың бірінші реттік құрылымы бұзылмаса және барлық аминқышқылдары арасында пептидтік байланыс сақталса, онда қалпына келу – **ренатурация** үдерісі жүруі мүмкін. Сонда әсер тоқтаған кезде нәруыз молекуласы «шиыштықталып», өзіне тән құрылым мен пішінге ие болады. Егер бір орында аминқышқылдары арасында байланыс бұзылса (су қосылу реакциясы), онда қалпына келуі мүмкін емес. Бұл жағдайда нәруыз өзінің қасиеті мен қызметін жоғалтады. Пептидтік

байланыста қалпына келу үдерісі журмейді, себебі аминқышқылдарының қосылуына энергия шығыны қажет.

Нәруыздардың қызметі. Қасиетіне байланысты нәруыздар қандай да бір қызмет атқаруға қабілетті. Олардың ішінде үшеуі едөүір кең тараған:

- *Құрылыштық* – барлық тіршілік иесі суды есептемегендеге нәруыздардан тұрады. Жасушада (құргақ массасында) қандай да басқа заттарға қараганда нәруыздар көп болады. Нәруыздардың болуы – тірі ағзалардың басты химиялық белгісі.

- *Катализдік* немесе *ферменттік* – кез келген тірі жасушада секунд сайын көптеген күрделі химиялық реакция жүреді. Олардың барлығы жоғары жылдамдықпен жүзеге асады. (Адам ыстық шейнекке қолын тигізген кезде тез тартып алатынын еске түсіріндер.) Осындай реакцияны жүзеге асыру үшін секунд үлесінде он шақты жасушада ферменттер катализдейтін жүздеген химиялық реакция жүрді. Рецепторлық жасушаларда жүйке импульсі пайда болды. Биохимиялық өзгерістер көмегімен ол міға сезімтал нейрондар арқылы берілді. Импульс мидан бүлшық еттерге берілген кезде қымыл нейрондарында осыған үқсас реакциялар пайда болды. Ең соңында ферменттер катализдейтін химиялық айналулардан бүлшық еттер жиырылып, адам қолын ыстық заттан тартып алды (шартсыз қорғаныш рефлексі).

Көптеген биохимиялық үдерістер ферменттердің қатысының жүзеге аспайтындықтан химиялық түрғыда жасуша өте дөл жұмыс істейді. Ферменттер өте ерекше болады. Катализдейтін заттарға фермент құлыштың кілті сияқты сейкес келеді.

- *Энергетикалық рөлі* – 1 г нәруыз ыдыраған кезде 17,6 кДж энергия бөлінеді. Нәруыздар жануарлар мен адамда энергия көзі ретінде қорға жиналмайды. Олар ағзамыздың майлары мен көмірсуларына айнала алады. Әрине, ағза өз нәруыздарын сақтауга тырысады. Олар ағза ашықтан кезде немесе осы нәруыз қажет емес кездеғана қорытылады. Бірақ көптеген бүршак тұқымдас өсімдіктер (соя, асбұршак, үрмебұршак) нәруыздарды тұқымдарында қорға жинаиды.

Бұдан басқа көптеген нәруыздар маңызды қызмет атқарады, бірақ олар барлық тірі ағзаларға тән емес (3-кесте).

Сендер нәруыздардағы аминқышқылдарының ретінің алуантурлілігінің шексіз екенін білесіндер. Сәйкесінше құрамы бойынша нәруыздардың қасиеті өртурлі болады. Мысалы, нәруыздар еритін және ерімейтін, зарядталған топтары болады және болмайды. Осылай нәруыздар құрамы бойыншағана емес, атқаратын қызметі бойынша да шексіз.

З-кесте. Нәруыздардың қызметінің маңызы

Нәруыз қызметі	Мысалы
<i>Реттейшілік</i>	Нәруыздар – гормондар : соматотропин, инсулин
<i>Тасымалдаушы-молекулалар</i>	Жасушалардың мембранные немесе органоидтер арқылы иондар тасымалын жүзеге асыратын ерекше нәруыз-каналдар
<i>ДНҚ орауышы</i>	Хромосомалар құрамына ДНҚ-дан басқа ерекше нәруыздар енеді, олар ДНҚ-ны шиыршықталған (спираль) – аса шиыршықталған күйде үстап тұрады. Мысалы, <i>гистондар</i>
<i>Сигналдық</i>	Рецепторлардың құрамына кіретін нәруыздар. Мысалы: көздің торлы қабығындағы таяқша мен құтышада <i>родопсин</i> және <i>йодопсин</i> болады
<i>Жылуоқшаулаушы</i>	Қауырсындар және мамық құрамында болатын нәруыз – <i>кератин</i>
<i>Корганыш:</i> 1) жұқпадан 2) қансыраудан 3) табиги жаулардан	1) <i>антидене</i> , мысалы, гамма-глобулин; 2) үйітқыш нәруыздар: <i>фибриноген</i> және т.б. 3) кобра уы
<i>Механикалық</i>	Сүйек нәруыздары – <i>осsein</i> ; сіцір – <i>коллаген</i> ; мүйіз, түяқ, тырнақ және тасбақа сауыты – <i>кератин</i>
<i>Жиырылғыштық</i>	Бұлшық ет нәруыздары: <i>актин</i> және <i>миозин</i>
<i>Тасымалдау</i>	<i>Гемоглобин</i> және <i>церулоплазмин</i>
<i>Пигменттік</i>	Түс беретін нәруыздар: <i>меланин</i> (тері, шаш, нұрлы қабық)
<i>Үйттылық</i>	Тірі ағзалар болетін көптеген табиги улар. Мысалы, ара және кобра уы

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Әртүрлі жағымсыз факторлардың әсерінен нәруыз молекуласының құрылымы бұзылуы мүмкін. Бұл үдеріс *денатурация* деп аталады.
2. Егер нәруыздың бірінші реттік құрылымы сақталып, амин-қышқылдарының арасындағы пептидтік байланыс бұзылмаса, жағымсыз әсер тоқтаған кезде *ренатурация* – құрылымының қалпына келу үдерісі жүзеге асады.
3. Барлық жасушада нәруыздар міндетті үш: құрылыштық, катализдік немесе ферменттік, энергетикалық қызмет атқарады.

4. Ерекше нәруыздар атқаратын өртүрлі жасушалар мен ағзаларға тән көптеген қызметтер де бар. Бұлар – тасымалдаушы, сигналдық, қорғаныш, механикалық, пигменттік және басқа нәруыздар.

Денатурация; ренатурация; нәруыздар – гормондар, нәруыз-каналдар, гистондар, антидени, гемоглобин, меланин, фибриноген.

Білу және түсіну:

1. Аталған әрбір нәруыздың ағзадагы рөлін түсіндіріндер: γ-глобулин; родопсин, меланин, пепсин, инсулин.
2. Нәруыздардың тасымалдаушы қызметін қалай түсінесіндер?

Көлдану:

1. Нәруыздардың негізгі қызметін сипаттаңдар. Неліктен олар кез келген ағзандың көптеген жасушаларына тән?
2. Нәруыз молекуласы атқаратын қызметтер оның күрделілігін және құрылымын анықтайтынын мысалдар көлтіріп дәлелдендер.

Талдау:

1. Денатурация үдерісінің қайтымды екенін көрсететін сызба сыйындар. Нәруыз құрылымының қалпына келуін бағдармен көрсетіндер.
2. Ренатурация үдерісі қандай жағдайда мүмкін болмайтынын талдаңдар.

Синтез:

1. Мынадай: «энергетикалық шығын»; «катаболизм және анаболизм» деген түсініктерді пайдаланып, нәруыздың бірінші реттік құрылымының аяқастынан қалпына келуі мүмкін емес екенін, ал едеуір жоғары ретті құрылым міндетті түрде қалпына келетінін түсіндіріндер.
2. Аминқышқылдары өзара қосылған кезде (полимерлену реакциялары) су молекуласы болінеді де, пептидтік байланыс түзіледі. Пептидтік байланыс бұзылған кезде су молекуласы сіңірледі. Мынадай: «гидролиз және дегидратация», «денатурация және биосинтез» деген түсініктер арасындағы байланысты анықтаңдар.

Бағалау:

Есепті шығарындар: бір пептидтік байланыс түзілуге АТФ-тің 2 молекуласының энергиясы қажет, ал нәруыз құрамына 87 аминқышқылдарының қалдығы кіретін белгілі. Осындағы жағдайда неше су молекуласы болінеді? Қашша пептидтік байланыс түзіледі?

Пікірталас: Неге кератин және кобра уыты сияқты нәруыздар бір мезгілде өртүрлі қызмет атқарады? Екі нәруыз үшін осы құбыльстың себебі бірдей ме? Химиялық құрамы үқсас жүн және мүйіз қасиеттеріндегі айырмашылық неге байланысты?

№1 зертханалық жұмыс. «Нәруыздың құрылымына әртүрлі жағдайлардың (температура, pH) әсері». 269-бетті қара.

§6. Биологиялық нысандар құрамындағы нәруыздардың мөлшері

Биологиялық нысандарда нәруыздың болуын анықтау

Tірі жасуша құрамындағы нәруыздардың құргақ және шикі массасының пайыздық құрамы қандай?

Түрлі жасушалардағы, үлпалардағы және ағзалардағы нәруыздардың мөлшері бірдей емес. Тірі ағзалардың тіршілік етуінің айқын заңы – оларда нәруыздардың болуы. Материализм көзқарасы тұрғысынан тіршіліктің ең жақсы анықтамасының бірі мынадай сөзден басталады: «Тіршілік – нәруызды денелердің тіршілік етуінің ерекше тәсілі...» Демек, нәруызызы тіршілік болмайды, бірақ түрлі жасушалардағы нәруыз мөлшері әртүрлі ағзалардағы сияқты бірдей емес.

Барлық біржасушалы ағзаларда шамамен бірдей нәруыз мөлшері болады, себебі олардың жасушалары тұтас тірі ағза сияқты қызмет етеді. Яғни оларды нәруыз мөлшері «орташа» қандай да бір жасуша сияқты қабылдауға болады.

Егер біз көпжасушалы ағзалардың жасушаларын қарастыратын болсақ, онда нәруыздардың әртүрлі мөлшерін анықтауга болады, себебі жасушалар – жогары маманданған. Мысалы, майлы есімдіктердің тұқымдарының эндосперм жасушаларында 50%-дан көп май болады, ал жануарлардың май үлпаларының жасушаларында одан да көп. Сейкесінше, оларда нәруыз мөлшері «орташа жасушаларға» қарағанда төмен. Сонымен қатар әритроциттер сияқты қан жасушаларында нәруыздардың едәуір мөлшері болады, оның ішінде негізгі – гемоглобин. Эритроциттерде мембранның органоидтер болмайтындықтан, оларда липидтердің мөлшері де едәуір азаяды.

Бұлшық ет, бауыр және көкбауыр жасушалары нәруызға бай. Сүйек және май үлпаларындағы нәруыз мөлшері төмен болады.

Азық-түлік өнімдеріндегі нәруыз мөлшері – олардың құндылығының маңызды көрсеткіші, ейткені тамақпен бірге нәруыз қабылдау азотты балансты анықтайды. Майлар мен көмірсулар жануар және адам ағзасында нәруыздардан да, бір-бірінен де түзілетінін еске түсірейік. Ал нәруыздар тек тамақпен бірге туседі. Сонымен қатар алмастырылмай-

тын 10 аминқышқылы болмаса, жануар және адам ағзасы тіршілігін тоқтатады.

Жеке азық-түлік өнімдеріндегі нәруыздың пайыздық мәлшері (4-кесте) (бұл азық-түлік өнімдері жасалған) ағза жасушаларындағы нәруыз мәлшерін жанама түрде көрсетеді.

4-кесте. Кейбір азық-түліктердегі нәруыздар, майлар мен қомірсулардың мәлшері (100 г-да)

Азық-түлік	Нәруыздар	Майлар	Қомірсулар	Калория, ккал
Ет, қус еті				
Сиыр еті	18,50	16,00	0,00	218,00
Қой еті	15,60	16,30	0,00	209,00
Жылқы еті	19,50	8,30	0,00	167,00
Шошқа еті	11,70	33,30	0,00	491,00
Қоян еті	21,10	15,00	0,00	183,00
Жартылай ысталған шұжық	16,50	63,60	0,00	376,00
Докторлық шұжық	12,80	22,20	1,50	257,00
Тауық еті	18,20	18,40	0,70	241,00
Жұмыртқа	12,70	11,50	0,70	157,00
Балық және теңіз өнімдері				
Нәлім бауыры (консерві)	4,20	65,70	1,20	613,00
Майдагы сардина (консерві)	16,00	17,70	0,00	223,00
Майда шарпыланған скумбрия	13,10	25,10	0,00	278,00
Томат қосылған камбала (консерві)	12,60	5,40	6,30	125,00
Сүт өнімдері				
Сиыр сүті	3,20	3,60	5,16	61,00
Кілегей, майлалылығы 10%	2,80	10,00	4,80	118,00
Құргақ кілегей	23,00	42,70	26,38	579,00
Қаймак, майлалылығы 30%	2,40	30,00	3,18	294,00
Майлы ірімшік	14,00	18,00	2,85	232,00
Майлы айран	2,80	3,20	3,61	56,00
Ірімшік «Российский»	23,00	29,00	0,00	360,00
Ірімшік «Голландский»	26,00	26,80	0,00	352,00
Сүабе ірімшік	17,90	20,10	0,00	260,00
Тұздалмаган сарымай	0,50	82,50	0,80	748,00
«Провансаль» майонезі	2,80	70,00	2,60	624,00
Көгөністер, жемістер және басқа азық-түліктер				
Кекбұршақ	5,00	0,20	13,80	73,00

Қызанақ	1,10	0,20	5,00	23,00
Картоп	2,00	0,40	18,10	80,00
Баялды	1,20	0,10	6,90	24,00
Гүлді қырыққабат	2,50	0,30	5,40	30,00
Ақбас қырыққабат	1,80	0,10	6,80	27,00
Ашытқан қырыққабат	1,80	0,00	3,20	19,00
Пияз	1,40	0,00	10,40	41,00
Кекпияз	1,30	0,00	5,20	19,00
Сарымсақ	6,50	0,00	6,00	46,00
Сөбіз	1,30	0,10	9,30	34,00
Қияр	0,80	0,10	3,80	14,00
Тұздалған қияр	0,80	0,10	2,30	13,00
Тәтті қызыл бұрыш	1,30	0,00	7,20	27,00
Шалрам	1,20	0,10	3,80	21,00
Салат	1,50	0,20	3,10	17,00
Қызылша	1,50	0,10	12,80	42,00
Асқабақ	1,00	0,10	5,90	25,00
Мейіз	1,80	0,00	66,00	262,00
Жұзім	0,60	0,20	16,80	65,00
Алмұрт	0,40	0,30	10,90	49,00
Алма	0,40	0,40	11,80	45,00
Шабдалы	0,90	0,10	11,30	43,00
Өрік	0,90	0,10	10,80	41,00
Апельсин	0,90	0,20	10,30	40,00
Қарбыз	0,70	0,20	7,90	38,00
Қауын	0,60	0,00	10,30	38,00
Қойбұлдірген	0,80	0,40	11,20	34,00
Құнбагыс майы	0,00	99,90	0,00	899,00
Грек жаңғагы	15,60	65,20	0,00	646,80
Қант	0,00	0,00	99,80	379,00
Шай	20,00	5,10	15,00	186,00
Жұзім шырыны	0,40	0,00	14,00	54,00
Алма шырыны	0,30	0,00	7,23	38,00
Қызанақ шырыны	1,00	0,00	3,70	19,00
Балауса ақ саңырауқұлақтар	3,70	1,70	3,40	23,00

Жарма, нац				
Қарақұмық жармасы	12,60	3,26	54,30	335,00
Күріш жармасы	7,00	1,00	73,20	330,00
«Геркулес» сұлы жармасы	11,00	6,20	49,24	305,00
Қалыпты бидай наны	7,63	0,86	50,15	239,06
Қалыпты қарабидай наны	6,62	1,20	41,82	181,00

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Жасушаның жалпы салмагынан нәруыздың ортаса мөлшері 20%-ды немесе құргақ салмагынан 70–80%-ды құрайды.
2. Қөпжасушалы ағзалардың түрлі жасушаларында нәруыздардың мөлшері өртүрлі болуы мүмкін.
3. Кез келген ағзага құнарлы нәруызды тамақ қажет. Тамақпен бірге алатын нәруыздың мөлшері қалпына келетін және ағза қажет ететін мөлшерден аз болмауы тиіс.
4. Ауыстыруға болмайтын кез келген аминқышқылдарының жетіс-пеушілігі тірі ағзаны өлімге апарып соғады.
5. Түрлі өсімдіктекті және жануартекті азық-түліктерде нәруыздың құрамы бірдей болмайды.

Гемоглобин, азотты баланс, алмастырылмайтын аминқышқылдары.

Білу және түсіну:

1. Азотты баланс дегеніміз не?
2. Неліктен алмастырылмайтын аминқышқылдарына бай, толыққунды тамақ ішу керек екенін түсіндіріңдер.

Қолдану:

1. Азық-түлік өнімдеріндегі нәруыз мөлшері мен олардың қоректік құндылығы арасындағы байланысты анықтаңдар.
2. Қандай жасушаларда, үлпаларда және мүшелерде нәруыздардың мөлшері көп болады?

Талдау:

1. Қандай өнімдер нәруыздарға едөуір бай екенін талдандар.
2. Өсімдіктекті тамақ құрамында жалпы жануартекті тамақ құрамына қарағанда нәруыз мөлшері аз болатынын мысалдар келтіріп дәлелдендер.

Синтез:

- Талқылаңдар. Адам құрамы мынадай тамақтану рационымен өмір сүре ала ма?
 - тек майлар мен көмірсулар; 2) тек нәруыздар; 3) тек өсімдіктекті тамақ; 4) майлар, көмірсулар және екі аминқышқылы жетпейтін нәруыздар.
- Азық-түлік өнімдерін жүйелендер. Негізгі критерий ретінде нәруыздардың пайыздық мөлшерін алыңдар.

Багалау:

- «Толыққунды нәруыздық тамақтану» деген тақырыпқа реферат жазыңдар.
- Вегетариандық, нәруыздық, нәруызызы және т.б. көшпілікке мәлім диеталарды талқылаңдар.

№2 зертханалық жұмыс. Биологиялық нысандарда нәруыздың болуын анықтау. 270-бетті қараңдар.

§7. Дезоксирибонуклеин қышқылының (ДНҚ) репликациялану үдерісі

Дезоксирибонуклеин қышқылының репликациялану үдерісін сипаттау

ДНҚ нуклеотиді қандай құрамбөліктерден тұрады? Жасушада нуклеин қышқылдары қандай рөл атқарады? Қандай азотты негіздөр комплементарлы болады? ДНҚ молекуласының комплементарлы тізбектерінде және нуклеотидтің қандай құрамбөліктері арасында қандай химиялық байланыс типі түзіледі? Жасушалар көбейген кезде жас жасушаларда ДНҚ және хромосома мөлшері азаяды ма?

ДНҚ молекуласының рөлі. ДНҚ молекуласында тұқым қуалаша ақпараты – ағзаның барлық нәруыздарының аминқышқылдарының ретінің жазбасы сақталады. ДНҚ-дан тұратын хромосомалар тұқым қуалаша ақпаратын ғана сақтап қоймайды, оны көбейген кезде жас жасушалар мен ағзага тасымалдайды. Жасушалардың көбеюі өсу және регенерация негізінде жатыр. Митоз нәтижесінде бір бастапқы жасушадан хромосома мөлшері сондай екі жас жасуша түзілуі керек. Мысалы, адам жасушасы көбейген кезде 46 хромосомасы бар бір жасушадан әрқайсысында 46 хромосомасы болатын екі жас жасуша түзіледі. Демек, жас жасушалардағы хромосома саны азаймау үшін беліну алдында ДНҚ молекуласының салынын 2 есе арттыру керек. Ол үшін *репликация* – ДНҚ-ның екі еселену үдерісі жүреді.

ДНҚ репликациясы матрицалық принцип бойынша жүреді. *Матрица* – көшірме жасалатын негіз болып, ол арқылы бейненің көшірмесі жасалады. Бұл кезде көшірменің кез келген саны алынуы мүмкін. Репликация кезінде бөлінуге дайындалып жатқан жасушадағы ДНҚ молекулалары матрица рөлін атқарады. Жасуша бір рет бөлінетін болса, ДНҚ молекуласы да бір рет көбейеді. Түзіліп жатқан жасушалардың есіп, көбейетін ескерсек, көшірме саны осы жасушалардың неше рет бөлінетініне байланысты болады. Сондықтан зигота ДНҚ-сының бастапқы молекулалары көпжасушалы ағзаның барлық жасушаларының орасан зор саны үшін матрица болып табылады деп айтуға болады. Жынысты жолмен көбейетін ағзалар өздерінің ДНҚ молекуласын бір рет – ұрықтану сәтінде алатынын еске түсірейік. Жұмыртқа жасушасы мен сперматозоид қосылған кезде олардың хромосомалары – ДНҚ молекулалары зигота ядросында болады. Бір ағза жасушаларының барлық ядроларында болатын бүкіл хромосомалар – зигота хромосомаларының матрицалық көшірмесінің нәтижесі.

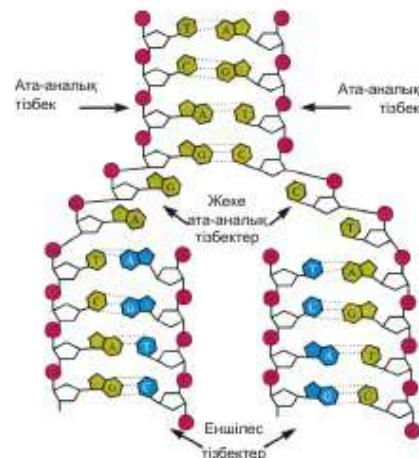
Репликацияның химиялық алғышарттары. ДНҚ молекуласы екі комплементарлы тізбектен тұратын қосарлы шиыршық болып табылады. Әрбір тізбектегі нуклеотидтер өзара дезоксирибоза және фосфор қышқылының қалдығы арқылы берік ковалентті полярлы байланыспен байланысады. Сондықтан ДНҚ-ның бір тізбегіндегі нуклеотидтер арасындағы байланысты үзу өте қыын.

Комплémentарлы тізбектер арасында сутектік байланыс түзіледі, себебі олардың нуклеотидтері бір-біріне азотты негіздері бар жақпен қараган. Аденин және тимин қос сутектік байланыспен, ал гуанин цитозинмен үш сутектік байланыспен байланысады. Осылай ДНҚ-ның бір екі тізбекті молекуласының екі тізбегі өзара оңай бұзылатын көптеген сутектік байланыспен қосылған. Олардың бір тізбектің нуклеотидтері арасындағы ковалентті полярлы байланыстарға қараганда беріктігі едөүір нашар.

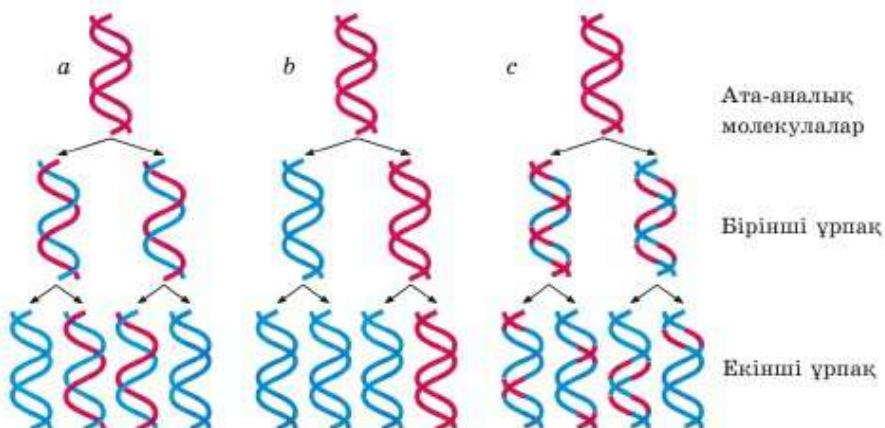
Репликация механизмі. Репликация үдерісі ДНҚ молекуласының кішкентай белігінде басталады. Бұл жерде арнайы фермент сутектік байланысты бұзады. Ол репликацияның басталу нүктесі деп аталады. Бұл белікте аденин мен тиминнің көптеген азотты негіздері бар, себебі үш сутектік байланысқа қараганда қос сутектік байланысты бұзу оңай. Репликацияның бірінші ферменті сутектік байланысты бұзады да, қосарлы шиыршықты «тарқатып», репликацияның басталу белігін біржішшелі жасайды. Сутектік байланыстары жоқ осы белікке келесі ферменттер «отырады». Олар алдымен РНҚ-ның кішкентай үзіндісінің синтезін катализдейді (кейін жойылатын). Содан кейін ДНҚ-ның жаңа тізбектерінің синтезі басталады.

Жалпы репликация үдерісі жасушадағы кез келген матрицалық үдеріс сияқты ете күрделі және бірден артық фермент арқылы бақыланады. Бірақ мектеп курсының гуманитарлық сыннында репликацияның негізгі ферменті – ДНҚ-полимеразаның өсерін кез алдына елестету жеткілікті болады. Бұл фермент ДНҚ-ның жаңа нуклеотидтерінің бір-біріне қосылуын катализдейді. Оларды жаңа тізбекке ретсіз емес, бастапқы тізбектің комплементарлық принципіне сәйкес орналастырады. Яғни егер бастапқы тізбекте аденин негізі тұрса, жаңа тізбекте оған қарамақарсы тимин негізі тұрады және т.б. Екі бастапқы тізбекте бір мезгілде екі фермент жұмыс істейді. Осылай бастапқы тізбекке комплементарлы екі жаңа тізбек бір мезгілде синтезделеді (12–13-суреттер).

Репликация үдерісінде басқа биосинтез реакцияларындағы сияқты жасушада үнемі АТФ түрінде алдын ала қорға жиналған энергия жұмсалады. Нуклеотидтердің жаңа тізбекке қосылуына олар полимерлену реакциясынан түспей тұрып, энергия жұмсалады.

12-сурет. ДНҚ репликациясының жартылай консервативті үлгісі

13-сурет. ДНҚ репликациясының үлгісі: а – жартылай консервативті; б – консервативті; в – шашыранды (дисперсттік). Ата-аналық тізбектер (екі) – кек түспен, еншілес тізбек (жаңа) қызыл түспен берілді

Алдымен ДНҚ-ның болашақ нуклеотидтері энергетикалық түрғыда белсендіріледі, яғни энергиясы жоғары үш фосфатты формага айналады. Ал АТФ энергетикалық рибонуклеотиді тірі жасушалардағы кең таралған энергия аккумуляторы болып табылады. Оның фосфор қалдықтары арасында тұзілетін макроэргиялық байланыстары бұзылып, жасушадағы тіршілік үшін маңызды көптеген үдерістерді энергиямен қамтамасыз етеді. ДНҚ нуклеотидтері алдымен үшфосфатты болады, енді үшфосфат түрінде полимерлену реакциясына туседі.

ДНҚ-полимераза ферментіне байланысты репликация жылдамдығы өте жоғары болады. Ол прокариоттарда секундына орташа 1000 жұп негіз, ал эукариоттарда 100 жұп негіз құрайды. Эукариоттардың ДНҚ-полимеразасы баяулау жұмыс істейді, себебі адамның барлық ДНҚ-сы (46 хромосома) бактериялардың бір сақинатәрізді молекуласына қараганда едөүір ұзын болады. Бірақ бактериялардың ДНҚ-сында оның жалғыз сақинатәрізді молекуласында репликацияның басталуының бір нүктесі ғана бар. Ал эукариоттарда барлық хромосомалардың репликация үдерісі өрбір хромосоманың бірнеше белігінде бір мезгілде басталады.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

- Хромосоманың химиялық заты ретінде ДНҚ молекуласы тұқым-қуалаушылықта жауап береді. Сондықтан жасушалар көбейген кезде ДНҚ міндетті түрде екі еселенуі керек. Олай болмаса хромосома саны көбейген кезде жас жасушаларда өрбір бөлінген сайын 2 есе азайып, тіршілік болмайтын еді.

- Репликация – ДНҚ-ның екі еселену үдерісі. ДНҚ молекуласының химиялық құрылышы репликацияны матрицалық принцип бойынша қамтамасыз етеді. ДНҚ молекуласының «ескі» бір тізбегі матрица болып табылады.

- Жаңа тізбектің нуклеотидтері ескі тізбекке комплементарлық принцип бойынша қарсы орналасады: А–Т; Г–Ц. Сондықтан түзілген молекулалар бастапқы ДНҚ-ны дәл көшіреді.

- Репликацияның негізгі ферменті – ДНҚ-полимераза. Ол жоғары дәлдікпен және жылдамдықпен жұмыс істейді. Бірақ будан басқа үдеріске көптеген өзге де ферменттер қатысады және энергия жұмсалады.

ДНҚ-полимераза, репликация, матрицалық принцип, репликацияның басталу нүктесі, қос сутектік және үш сутектік байланыс.

Білу және түсіну:

- Репликация үдерісіне үшін керек екенін түсіндіріндер.
- Мынадай: «матрицалық принцип», «репликацияның басталу нүктесі», «ДНҚ-полимераза» деген терминдерге анықтама беріндер.

Қолдану:

- Репликация үдерісін қамтамасыз ету үшін ДНҚ молекуласындағы химиялық байланыстың әртүрлі типтерінің маңызын түсіндіріңдер.

Талдау:

- Таңбаларды қарандар. Репликацияның басталу нүктесін анықтаңдар. Сұрақ белгісінің орына химиялық байланыстың типі және мөлшерін көрсетіңдер.

А Г Ц Ц Т А Т Г Ц Т А Т А Т Ц Т А А А Т Т Т А Г Ц Т Ц Г Т А Г Ц Г Т Ц

? ?

Т Ц Г Г А Т А Ц Г А Т А Т А Г А Т Т Т А А А Т Ц Г А Г Ц А Т Ц Г Ц А Г

- Көрсетілген болікте репликацияның басқа басталу нүктесі болуы мүмкін емес екенін дәлелдейңдер.
- Жасушада жүретін репликация үдерісі мен басқа полимерлену реакциялары (нәрүзыздар мен полисахаридтер синтезі) арасындағы айырмашылықты анықтаңдар.

Синтез:

- Репликация механизміне жалпы сипаттама беріңдер.
- Прокариоттар мен зукариоттардагы репликацияның айырмашылығы неде?

Бағалау:

Қосымша ақпарат көздерін пайдаланып, сыншыта талқылап, көзқарастарың бойынша үдеріс сатылары мен орган қатысушыларды көрсетіп, репликация үдерісін сипаттаңдар.

Пікірталас:

Егер репликация үдерісі ферменттер қатысуыныз жүретін болса, біздің галамшарымыздың тіршілік қалай дамитын еді? Егер барлық қажетті құрамбөліктер болса, осындақ құбылысты сынауықта (пробирка) жүзеге асыруға болады. Ол үшін катализатор ретінде Zn иондары керек. Бірақ бұл кезде нуклеотидтердің қосылу жылдамдығы секундына 3-4-тен артпайды.

§8. ДНҚ-ны зерттеу тарихы. Чаргафф ережесі, Мезельсон және Сталь эксперименттері

Чаргафф ережесі, Мезельсон және Сталь эксперименттерімен танысу

ДНҚ-га байланысты ашылулар тарихы туралы не білесіңдер? ДНҚ дагы аденин мөлшерін біліп, басқа азоттың негіздердің мөлшерін есептеуге бола ма? Комплементарлық принципі дегеніміз не? Бұл ашылуға қандай биохимиктің зерттеуі себеп болды?

1869 жылы швейцариялық биохимик **Иоганн Фридрих Мишер** жасуша ядроның негізгі заты ретінде **нуклеин қышқылдарын** ашты. Фалымдар көп уақыт бойы ағзаның тұқым қуалау қасиеттерін нәруыздар сақтайтынына сенімді болды. Бұл нәруыздардың шексіз алуантүрлілігіне негізделді. Нәруыздар нуклеин қышқылдарынан күрделі және мономерлерінің саны көп (аминқышқылдарының 20 типі, ал ДНҚ нуклеотидтерінің бар-жогы 4 типі бар). Олардың құрамына металдар мен басқа құрамбөліктер кіруі мүмкін. Гендер нәруыздардан тұрады деп есептелді.

1944 ж. американцы микробиолог **Освалд Эйвери** бактериялармен тәжірибе жасап, **ДНҚ тұқым қуалау** заты болып табылатынын дәлелдеді.

1947–1950 жж. американцы биохимик **Эрвин Чаргафф** **ДНҚ-ның химиялық табигатын** зерттеп, **пурин саны әрқашан пиримидин санына** тәң екенін анықтады. Бұл ашылу биология тарихына **Чаргафф ережесі** ретінде кірді. Қазір осының оңай түсінуге болады, себебі комплементарлық принципі туралы білеміз: А–Т; Г–Ц.

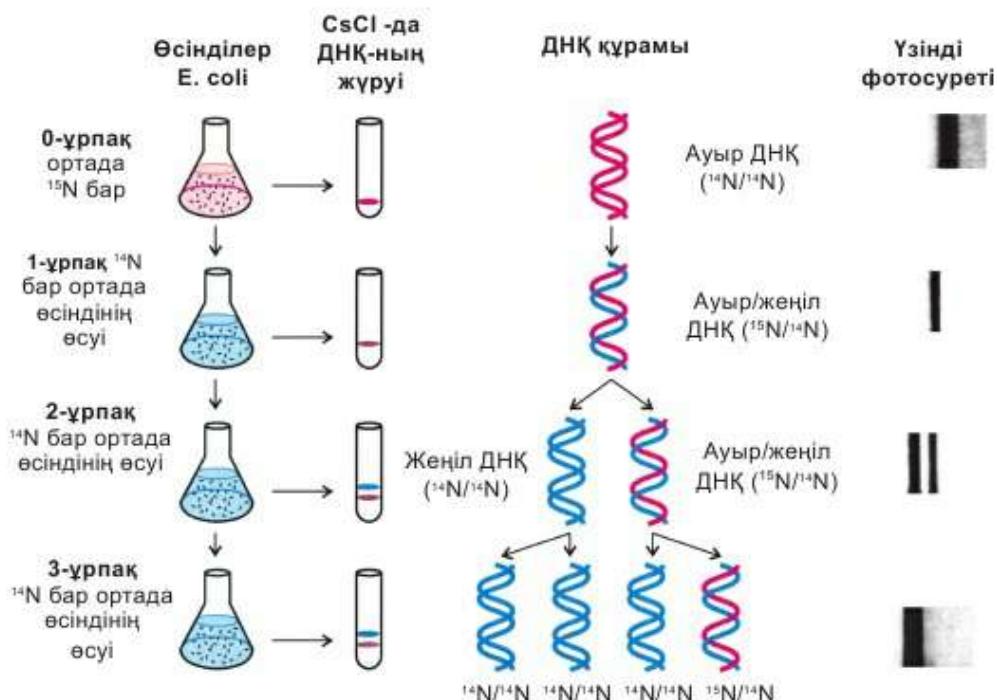
1950–1952 жж. ағылшын биофизигі **Морис Уилкинс** (1962 жылы Нобель сыйлығын алды) және американцы кристаллограф **Розалинд Франклайн** рентгенқұрылымдық талдау әдісі арқылы **ДНҚ молекуласының** «фотографиясын» алды.

1953 ж. американцы биохимик **Джеймс Уотсон** және ағылшын физигі арі генетигі **Френсис Крик** (1962 жылы бірге Нобель сыйлығын алған) **ДНҚ молекуласы құрылымының** кеңістіктік моделін жасады.

1958 ж. Метью Мезельсон мен **Сталь** репликация үдерісінің – **ДНҚ молекуласының** өздігінен еселеңүү үдерісінің қалай, қандай механизмдер арқылы жүзеге асатынын анықтады (13-суретті қара).

1967 ж. американцы биохимик **Артур Кориберг** (1959 жылы Нобель сыйлығын алған; «Нуклеин қышқылдарының биосинтез механизмін зерттеген үшін») **ДНҚ-ның** жақадан синтезделген молекуласын алды. Ол қажетті ферменттер мен нуклеотидтер бар сынауықта (жасушасыз жүйеде) **ДНҚ-ның** өздігінен екі еселеңүүн жүзеге асырды.

Репликацияның жартылай консервативті механизмы. Репликация нәтижесінде бастапқы «ескі» молекулалардың дәл көшірмесі болып табылатын **ДНҚ-ның** жаңа молекулалары түзіледі. Түзілген молекулаларда бір тізбек ескі немесе ата-аналық, ал екіншісі – оған комплементарлы – жаңа (еншілес), қайтадан синтезделген тізбек екенін есте сактау керек. Яғни барлық хромосомалар «жартылай – ескі, жартылай – жаңа» болады екен. Репликацияның осындай әдісі «жартылай консервативті» деп аталады. **ДНҚ-ның** осылай екі еселеңетінін ең алғаш 1958 жылы **галымдар – М. Мезельсон мен Ф. Сталь** анықтады. Олар қызық әрі қисынды тәжірибелер жасап, нәтижелері бойынша сенімді қорытынды жасады.

14-сурет. М. Мезельсон және Ф. Стальдін ДНҚ репликациясы тәжірибелерінің сыйбасы

Алғашында ДНҚ әртүрлі әдіс арқылы екі еселенеді деп болжам жасалды. Осындай болжамдардың бірі репликацияның консервативті механизмі болды. Бұл әдісте тұтас екі шыршықты молекулалар қайтадан синтезделген, ал жасушада репликацияға дейін болған бастапқы молекулалар өзгеріссіз – толық ескі немесе консервативті болады (14-сурет).

Басқа нұсқа – репликацияның дисперсті механизмі бойынша – ДНҚ нуклеотидтер жұбына ретсіз ыдырайды, яғни көлденеңінен бұзылады. Бұл кезде комплементарлы тізбектердің әрқайсысының нуклеотидтері арасындағы ковалентті полярлы немесе фосфодиэфирлі байланыс үзіледі. Содан кейін жақадан құрылған тізбектерде ДНҚ-ның бастапқы молекулаларындағы сияқты нуклеотидтердің сол реті сақталуы керек еді. Әрине, репликацияның дисперсті гипотезасы шындықта жана спайды. Біріншіден, сутектік байланыс ковалентті байланыска қараганда едөүір тез әрі оңай бұзылады. Берік ковалентті байланыс бұзылып, ал әлсіз сутектік байланыс сақталатын жағдайда елестету қыын. Бірақ

дисперсті гипотезаның ең осал жері: қайтадан синтезделген тізбекте нуклеотидтердің бастапқы ретінің сақталу механизмін елестету мүмкін емес. Репликацияның жартылай консервативті механизмі негізінде ДНҚ молекуласының екі тізбегінің комплементарлық принципінің жатуы жаңа тізбекте нуклеотидтер ретін сақтайтын матрицалық үдерісті жүзеге асыруға мүмкіндік береді. Репликациядағы «қате» ретінде түзілетін көптеген мутациялар бұл принципке бағынбайды.

Мезельсон мен Сталь тәжірибелерінің мәні: олар ажырату үшін ДНҚ-ның бастапқы және жаңадан синтезделген молекулаларын радиоактивті изотоп арқылы белгіледі. Ол үшін бастапқы молекула азоттың жеңіл изотопы – ^{14}N бар ортада синтезделді, ал репликация басталар алдында жасушалар ауыр изотоп – ^{15}N бар нуклеотидтер ортасына орналастырылды. Электроцентрифугациялау кезінде изотоп салмағы бойынша жаңадан синтезделген молекулаларды бастапқы молекулалардан бірден ажыратуға болады. Едәуір жеңіл ескі молекулалар жоғары қалқып шығып, жаңадан синтезделген ауыр молекулаларға қараганда бір қабат жоғары тұрды.

Галымдар репликацияның консервативті механизмі кезінде ДНҚ-ның жаңа және ескі молекулалары айқын ажыратылатын екі: жеңіл ескі және едәуір ауыр – жаңа қабатты түзді деп болжады. Бірақ іс жүзінде бұлай болмады. Шын мәнінде, бірінші еселенуден соң барлық ДНҚ ^{15}N және ^{14}N арасындағы қабатта болды. Ол репликацияның жартылай консервативті механизміне дәлел болды. Екінші рет еселенген соң, барлық молекуланың жартысы тек ауыр ^{15}N ДНҚ-дан, ал екінші жартысы бір тізбегінде ^{14}N қалған, ал екіншісі оған комплементарлы ^{15}N ДНҚ буданынан тұрды.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. ДНҚ молекуласының қасиеттері мен құрылышын дүниежүзіндегі әртүрлі елдердің галымдары зерттеді және зерттеу әлі жалғасуда. Тұқым қуалау затының айқын құрылымын анықтауға мүмкіндік берген іргелі зерттеулердің біріне Чаргафф ережесі жатады.

Чаргафф ережесі бойынша, жалпы ДНҚ-ның зақымдалмаған молекуласында пуринді азотты негіздердің саны әрқашан пиrimидин санына тең болады.

2. Чаргафф ашылуына сүйеніп, «комплементарлық принципі» тұжырымдалды. Ол бойынша гуанин мен цитозин сияқты аденин мен тимин комплементарлы – жұп негіз болады.

3. Комплементарлық принципіне байланысты репликация механизмі – ДНҚ молекуласының өздігінен еселенуі жүзеге асады. Жаңадан синтезделген молекулалар ескі, бастапқы молекулалардың дәл ретін сақтайды.

4. Репликацияның бірден-бір мүмкін болатын механизмі жартылай консервативті: түзілген екі шиыршықты молекулада бір тізбек есікі, ал жаңадан синтезделген молекула оған комплементарлық болады.

Чаргафф ережесі, комплементарлық принцип, жартылай репликацияның консервативті және дисперсті механизмі.

Білу және түсіну:

1. Репликация дегеніміз не? Түсіндіріңдер. Ол не үшін керек?
2. Репликацияның негізгі ферментін атаңдар.

Көлдану:

1. Репликацияның жартылай консервативті және консервативті механизмдерін салыстырыңдар.
2. Тұқымқуалаушылықты сактаудағы комплементарлық принципінің маңызын түсіндіріңдер.

Талдау:

1. Екі түсті қолданып, репликация сыйбасын сыйындар. Репликацияның жартылай консервативті және консервативті механизмдерін көзіндегі жасушалардың үшінші және төртінші бөлінуінің сыйбасын болжап, бейнелеңдер.
2. М. Мезельсон мен Ф. Сталь эксперименттерінің нәтижелерін талдаңдар.
3. Репликацияның жартылай консервативті механизмдерінен басқа механизмдерінің болуы мүмкін емес екенін анықтаңдар.

Синтез:

1. Чаргафф ережесі мен комплементарлық принципін қолданып, екі шиыршықты ДНҚ молекуласында цитозин = 17% болса, басқа азотты негіздердің неше пайызы (%) болатынын есептеңдер.
2. Барлық бактериялық ДНҚ тек ^{14}N азот изотопы бар нуклеотидтерден тұратын болса, эксперимент нәтижесі қандай болар еді? Осы жасушаны тек ^{15}N изотопы бар ортага салса, ол екі рет бөлінді. Репликацияның жартылай консервативті әдісіне азоттың қандай құрамы сәйкес келетінін анықтаңдар.

	A	B	C	D	E	F
Бастапқы жасуша	100% ^{14}N	100% ^{15}N	100% ^{14}N	100% ^{14}N	75% ^{14}N 25% ^{15}N	75% ^{15}N
1-бөліну	100% ^{15}N	50% ^{15}N 50% ^{14}N	50% ^{14}N	50% ^{15}N	85% ^{14}N 15% ^{15}N	85% ^{15}N
2-бөліну	100% ^{15}N	75% ^{15}N 25% ^{14}N	85% ^{15}N 15% ^{14}N	75% ^{15}N 25% ^{14}N	100% ^{14}N	100% ^{15}N

Ушінші бөліну нәтижесі қандай болар еді? Егер репликация әдісі консервативті болса, бірінші, екінші және ушінші бөлінуде ДНҚ-да азоттың қандай пайыздық арақатынасы байқалуы мүмкін?

Багалау:

1. Репликациядагы қателік үрпаққа қалай өсер етуі мүмкін екенін бағалаңдар. Нұктелік немесе гендік мутациялар және «репликациядагы қателік» деген түсініктер өзара қалай байланысты?
2. ДНҚ-полимеразадан басқа репликацияның басқа ферменттерінің қызыметі туралы (қосымша ақпарат көздерін пайдаланып) хабарлама дайындаңдар.

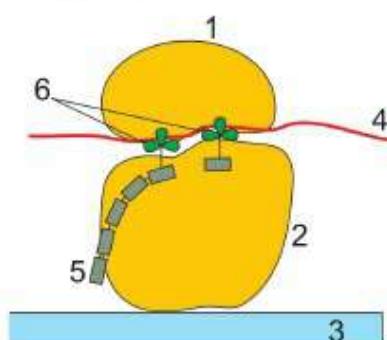
§9. Рибонуклеин қышқылының типтерінің құрылышы мен қызметі

Рибонуклеин қышқылдарының әртүрлі типтерінің құрылышы мен қызметтерін ажырату

РНҚ-ның қандай түрлерін білесіңдер? Жасушадағы ДНҚ мен РНҚ-ның алуан түрлерінің рөлі қандай?

РНҚ-ның алуан түрлерінің құрылышының ерекшеліктері. Ең ірі молекулалар – бұл рибосомалық, қысқартылған атауы – **pРНҚ**. Рибосомалар – барлық тірі жасушаларға тән органоидтер. Олар аминқышқылдарын өзара қосып, ағза нәруыздарын синтездейді. Химиялық құрамы бойынша рибосомалар **pРНҚ** мен арнайы нәруыздардан тұрады. Рибосомалар ең ұсақ органоидтердің бірі болып табылады, бірақ жарық микроскопы арқылы жеке денешік – жасуша органоиді түрінде көруге болады. Бұл – **aРНҚ** мен **tРНҚ**-дан айырмашылығы микроскоп арқылы көруге болатын бірден-бір РНҚ типі.

Рибосомалар цитоплазмада немесе бұдыр ЭПТ-да болады. Олар екі: үлкен және кіші суббірлікten тұрады. Пішіні бойынша олар серіз санына үқсайды (15-сурет).

15-сурет. Рибосоманың құрылышы:
1 – рибосоманың кіші суббірлігі; 2 – рибосоманың үлкен суббірлігі; 3 – ЭПТ-ның бұдыр мембранасы; 4 – аРНҚ; 5 – полипептид; 6 – тРНҚ

Молекула өлшемі бойынша екінші орында ақпараттық немесе матрицалық РНҚ (аРНҚ немесе мРНҚ) тұрады. РНҚ-ның бүл түрі нәруызды кодтайтын ДНҚ белгінің көшірмесін жасайды. Яғни аРНҚ тұқымқуалаушылық ақпаратты рибосомага, цитоплазмага немесе ЭПТ-га апару үшін ДНҚ-дан көшіреді. Егер жасушаға қандай да бір нәруыз қажет болса, онда цитоплазмага ядродан жұз мындаған нәруыздар кодталған барлық хромосоманы ауыстырудың қажеті жоқ. Сонымен қатар ядро – цитоплазмага қараганда едәуір қауіпсіз орын. Ал ДНҚ-ны мүмкін болатын зақымнан қорғау керек. Сондықтан аРНҚ синтезі жүреді.

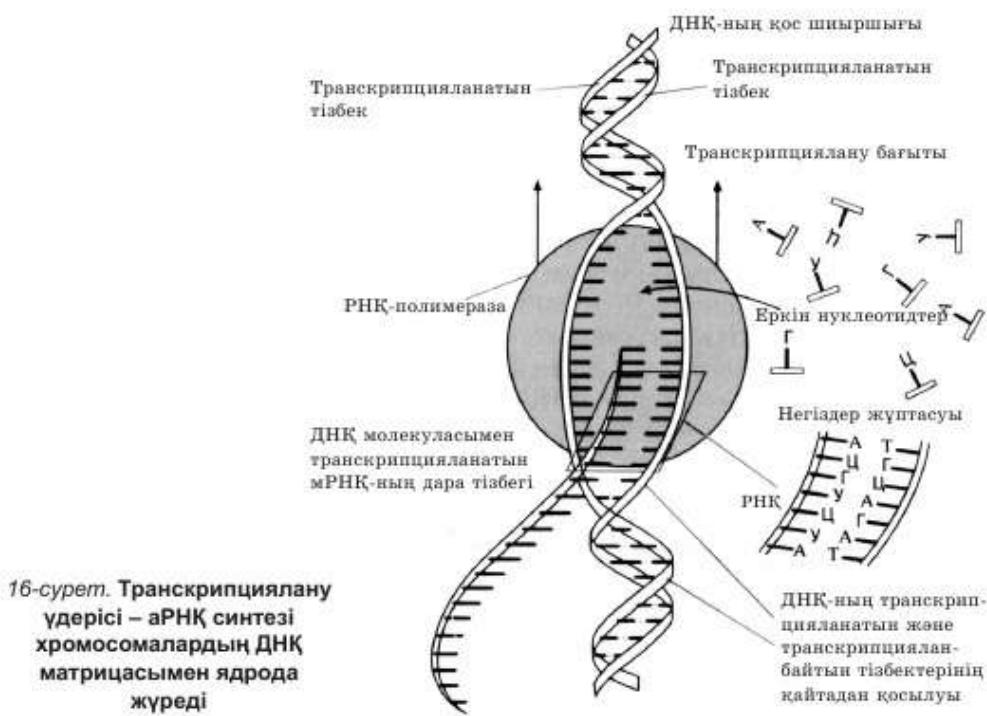
Мелшері ең кішкентай молекулаларға тасымалдауышы РНҚ (тРНҚ) жатады. Олар беде жапырағына үқсайды. тРНҚ-ның міндегі – рибосомага аминқышқылдарын апарып, оларды нәруызға қосылатын ретпен орналастыру. Яғни тРНҚ нәруыз синтезделетін орынға «құрылыс блоктарын» апарады және оларды қажет ретпен орналастырады.

аРНҚ синтезі. Сонымен, ДНҚ-да нәруыздағы аминқышқылдарының реті туралы ақпарат жазылған. Ақпараттық РНҚ осы жазбаны көшіреді. ДНҚ-ны зақымдамау үшін, сонымен қатар онда жазылған ақпарат жасушаға қолжетімді болу үшін «делдал» керек. Оның рөлін ядродан цитоплазмага рибосомаларға өтетін аРНҚ атқарады. Сонымен, аРНҚ ДНҚ молекулаларынан көшіру рөлін атқарады.

ДНҚ-дан аРНҚ-ға тұқымқуалаушылық ақпаратты көшіріп жазу үдерісі репликацияға үқсайды. Ол транскрипция деп аталады (16-сурет). Репликация сияқты транскрипция ДНҚ-ның белгілі бір белгінде сутектік байланыстың үзіліүнен басталады. Сонда ДНҚ молекуласының кішкентай белгілі бар-жоғы ондаган нуклеотид уақытша біртізбекті болады. Осы ДНҚ-ның бос біржіпшелі тізбегіне – РНҚ-полимераза немесе транскриптаза ферменті «орналасады». Оның үстінен фермент молекуласы ДНҚ-ның бір тізбегінде қызмет етеді, ал оған комплементарлы фермент бос болады. Фермент жылжытын тізбек транскрипцияланатын деп аталады. Транскрипция – матрицалық үдеріс. Егер ДНҚ-да Т азотты негізі болса, онда аРНҚ-да оған қарама-қарсы А, ал Г-ға қарсы Ц тұрады. Осылай комплементарлық принципіне сәйкес РНҚ молекуласы синтезделеді. Бірден-бір айырмашылығы – аРНҚ-да тимин орнына аденинге қарама-қарсы урацил орналасады.

Транскрипция аяқталған соң аРНҚ тұқымқуалаушылық ақпаратты алып, жасуша ядросынан шығып, рибосомага барады.

тРНҚ-ның құрылышы мен қызметінің өзара байланысы. Тасымалдауышы РНҚ қажет аминқышқылдарын ақпараттық РНҚ-ға апарады және оларды дұрыс ретпен орналастырады. Аминқышқылдарының 20 түрі болуына байланысты РНҚ молекулаларының бір-бірінен қандай да бір

айырмашылығы бар 20 түрі болуы керек. Өйткені түқымқуалаушылық ақпарат – аминқышқылдарының алуан түрінің нәруызыға дұрыс орналасуы. Осы рөлді тРНҚ молекулалары атқарады. Біріншіден, тРНҚ-ның белгілі бір молекулаларына қатаң түрде тек белгілі бір аминқышқылдары қосылады. Яғни тРНҚ нуклеотидтері арасында ДНҚ молекулаларындағы сияқты сутектік байланыс түзіледі. Бірақ ДНҚ-дан айырмашылығы тасымалдаушы РНҚ екітізбекті емес. Ол күрделі салалы беде жапырақшасына үқсайтын құрылымға бұралған. Ортасындағы – төбесіндегі «жапырақша» антикодон деп аталады. Бұл үш нуклеотид кодонға – аРНҚ-ның үш нуклеотидіне комплементарлы. Ақпараттық молекулаға жақындал, тРНҚ-ның үш нуклеотиді «кодон-антикодон» жүйесінде сутектік байланыс түзеді.

РНҚ-ның құрылышы мен қызметінің өзара байланысы. Бірақ тасымалдаушы және ақпараттық РНҚ нуклеотидтері арасындағы сутектік байланыс тек рибосомалар арасындаған түзіледі. Демек, аминқышқылдары дұрыс ретпен орналасуы үшін алдымен аРНҚ-ға рибосома «енуі» керек. Естерінде болса, рибосомалар – РНҚ-ның ең ірі молекулаларынан

тұратын денешік. Олар аРНҚ-ның жіцишке жіпшесі арқылы жылжитын ірі моншақтарға үқсайды. Яғни рибосома аРНҚ-га енетін сияқты. Оның үстіне рибосоманың функционалдық орталығы өзінде тек аРНҚ-ның 6 нуклеотидін үстайды. Бұл кездейсоқтық емес. Мұндай механизм тРНҚ-ның екі молекуласы мен оларға қосылған 2 аминқышқылдарының болуын қамтамасыз етеді. Енді рибосома полимерлену реакциясын – пептидтік байланыстардың түзілуін катализдеп, аминқышқылдарын қосады. Осыдан кейін рибосома «қадам жасайды», яғни араласады, аРНҚ бойынша тарғы 3 нуклеотидке жылжиды. Аминқышқылдарынан босаған тРНҚ аРНҚ-дан ажырап, жаңа аминқышқылдарына барады. Ал кезекті аРНҚ кодонына нәруызға орналасу үшін келесі аминқышқыларын әкелген тРНҚ антикодоны қосылады.

Осылай рибосома стоп-кодонға жеткенше қайталанады. Бұл жерде соңғы нәруыз молекуласына су молекуласы қосылады да, рибосома синтезделген пептидті «босатады».

Рибосома құрамына РНҚ молекулаларынан басқа катализ қызметін атқаратын нәруыздың өртүрлі молекулалары кіреді. Себебі рибосома тРНҚ нуклеотидтерінің аРНҚ-мен, сондай-ақ аминқышқылдарының өзара қосылуын қамтамасыз етеді. Рибосома ішінде аминқышқылдары нәруыз түзеді.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. РНҚ-ның үш типінің атқаратын қызметіне байланысты өздеріне тән құрылышының ерекшеліктері болады.

2. Рибосомалық – РНҚ ең ірісі. Ол аРНҚ мен тРНҚ-ның дұрыс ретке орналасуын, олардың «кодон-антикодон» жүйесінде қосылуын және аминқышқылдарының нәруызға қосылуын қамтамасыз ететін рибосомалар түзеді.

3. Ақпараттық немесе матрицалық аРНҚ, ДНҚ матрицасы бойынша синтезделеді, одан тұқымқуалаушылық ақпаратты көшіреді, нәруыз синтезделетін орынға – рибосомага апарады.

4. Тасымалдаушы – тРНҚ «беде жапырагы» конфигурациясына ие, оның арнайы бөлігі (**антикодон**) – аРНҚ кодонына комплементарлы болады. тРНҚ аминқышқылдарын нәруыз синтезделетін орынға жеткізуді, олардың тұқымқуалаушылық ақпаратқа сәйкес дұрыс ретпен орналасуын қамтамасыз етеді.

Транскрипция, аРНҚ, тРНҚ, РНҚ, транскриптаза, транскрипцияланатын тізбек, кодон, антикодон, функционалдық орталық, рибосома «қадамы».

Білу және түсіну:

- РНҚ молекулалары неліктен ең ірі екенін түсіндіріндер.
- Мынадай: «транскрипция», «рибосома қадамы», «кодон-антикодон» деген терминдерге анықтама беріндер.

Қолдану:

- РНҚ-ның ұш түрінің рөліне сипаттама беріндер.
- Аминқышқылдарының дұрыс ретпен орналасуы қалай жүзеге асатынын сипаттаңдар.

Талдау:

- РНҚ-ның түзілу үдерісін және олардың өрбір түрінің ролін көрсетін сызба сыйындар.
- Неліктен рибосоманың функционалдық орталығында аРНҚ-ның 6 нуклеотиді болатынын талдаңдар.

Синтез:

- РНҚ-ның алуан түрлерінің өзара әрекеттесу үдерісіне жалпы сипаттама беріндер. Олардың қандай да біреуі басқа түрінен жеке қызмет атқара алады ма? Жауаптарынды негіздеңдер.
- Комплементарлық принципі мен матрицалық синтез нуклеин қышқылдарының өртүрлі типтері мен тип тармақтарының қызмет атқаруы барысында жүзеге асатынына мысал көлтіріндер.

Багалау:

Нуклеин қышқылдарының өртүрлі типтерінің өзара әрекеттесу үдерісінің едөуір толық сыйбасын сыншыпта талқылап, қурастырындар. Сызбада мынадай түсініктерді көрсетіндер:

аРНҚ	рибосоманың кіші суббіrlігі	стоп-кодон
тРНҚ	рибосоманың үлкен суббіrlігі	кодон
рРНҚ		антикодон

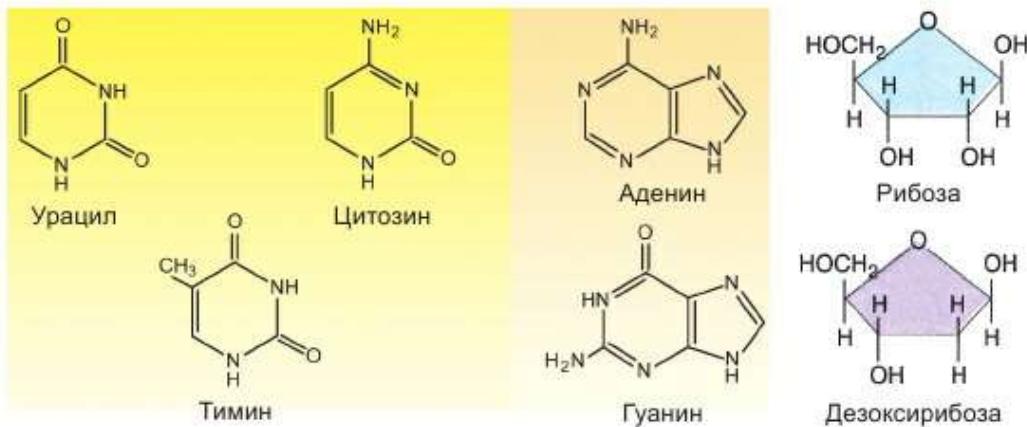
§10. ДНҚ және РНҚ молекулаларының құрылышындағы үқастықтар мен айырмашылықтар

Рибонуклеин қышқылы және дезоксирибонуклеин қышқылы молекулаларының құрылышын салыстыру

ДНҚ және РНҚ құрамына қандай моносахаридтер (көмірсулар) кіреді? Осы моносахаридтердің формулалары қандай? Олардың атауларында химиялық құрамының айырмашылығы қалай байқалады?

Нуклеин қышқылдары құрылышының үқастықтары. Барлық нуклеин қышқылдары нуклеотидтерден тұрады. Дезоксирибонуклеин (ДНҚ) және рибонуклеин (РНҚ) қышқылдарын ажыратады. Олардан басқа жасушада бір нуклеотидтен тұратын энергетикалық заттар (АТФ) қызмет атқарады.

17-сурет. Нуклеотидтердің құрамдағы бөліктері: азотты негіздер – пириимидиндер – У, Ц, Т және пуриндер – А, Г және бескөміртекті қанттар – рибоза мен дезоксирибоза

Кез келген нуклеотидтің құрамбөліктері: азотты негіздер, бескөміртекті қант және фосфор қышқылы (17-сурет). Егер тек азотты негіз бен моносахарид өзара қосылатын болса, онда мұндай қосылыс **нуклеозид** деп аталады.

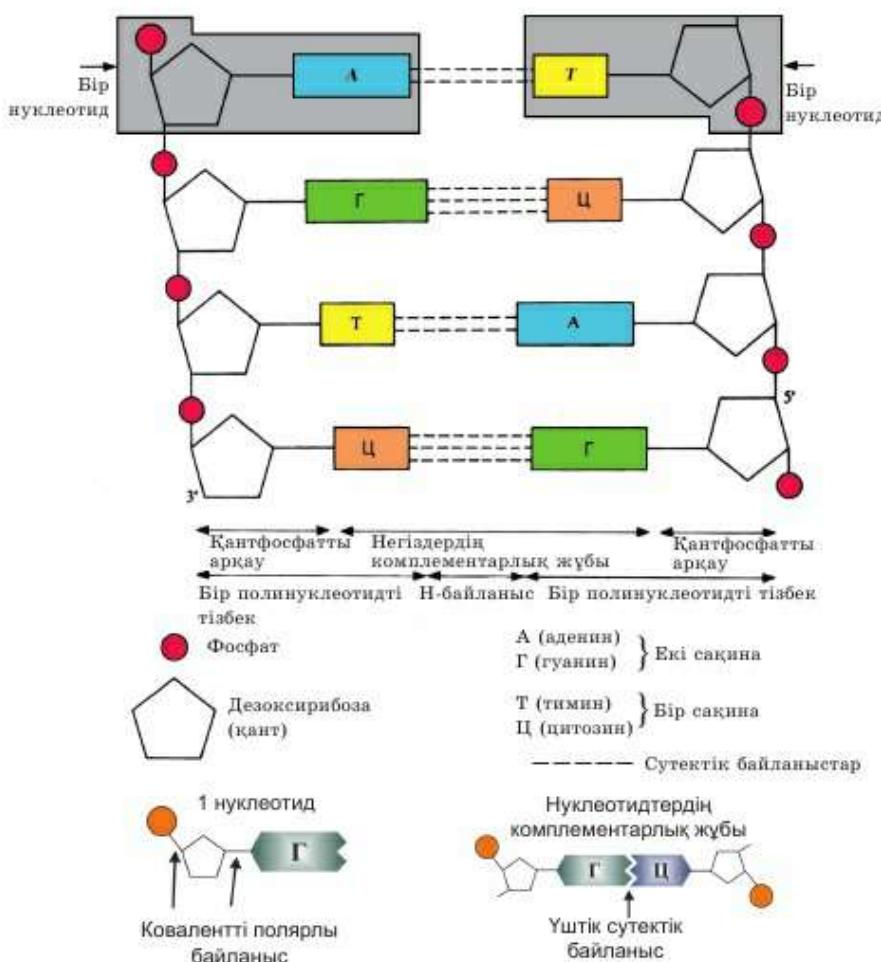
Кез келген нуклеин қышқылдары молекулаларының бір тізбегінде қант пен фосфат қосылады. Нуклеотидтер арасындағы химиялық байланыс – *ковалентті полярлы* немесе *фосфодиэфирлі байланыс*. ДНҚ немесе РНҚ-ның бір тізбегіндегі нуклеотидтер қосылуында ешқандай айырмашылық болмайды.

ДНҚ және РНҚ молекулалары құрылсындағы айырмашылықтар. ДНҚ-ның барлық нуклеотидтері құрамында қант ретінде көмірсу – *дезоксирибоза* болады. Ол *рибозадан* бір оттек атомының жетіспеуімен айырмашылық жасайды.

Азотты негіздер құрамында да айырмашылық болады. ДНҚ нуклеотидтерінде олардың төртеуі болуы мүмкін: А, Т, Г, Ц (18-сурет). Урацил (У) тек РНҚ-да болады. Бірақ РНҚ-да ешқашан тимин (Т) болмайды.

Қалыпты физиологиялық жағдайда ДНҚ – екі тізбекті молекула, ал РНҚ – бір тізбекті. Яғни РНҚ молекуласында ДНҚ-дан айырмашылығы – азотты негіздер арасында тұрақты сутектік байланыстар болмайды, комплементарлық принципі сақталмайды.

Құрылсындағы ерекшеліктерден басқа нуклеин қышқылдарының екі: ДНҚ және РНҚ типтеріндегі биосинтез және қызметіндегі айырмашылықтар маңызды болып табылады (5-кесте). ДНҚ-ның жаңа молекулаларының репликация нәтижесінде жас жасушаларда пайда болатынын білеміз. РНҚ молекулалары өрдайым ДНҚ матрицасы бойынша түзіледі (19, с-сурет).

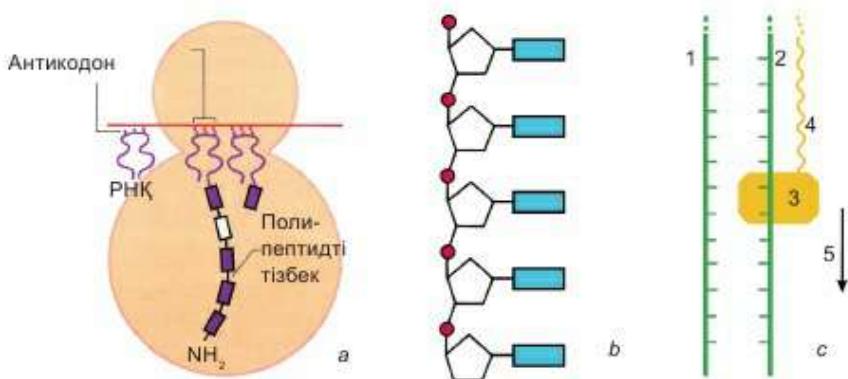
18-сурет. ДНҚ мономерлері және олардың қос шырышыққа қосылуды

ДНҚ молекулаларының көп белгінде түқымқуалаушылық ақпараты, яғни осы ағзаның барлық нөруыздарындағы аминқышқылдарының ретін көрсетеді. Ал ДНҚ молекулаларының аз белгінде аминқышқылдарының реті жазылмайды, онда РНҚ нуклеотидтерінің реті жазылған. ДНҚ молекулаларының осы белгін ядролық құрылымдар деп атайды.

Сонымен, зукариоттарда ДНҚ хромосома құрамындағы ядрода болады. Прокариоттарда ДНҚ цитоплазмада бір сақинатөрізді молекула түрінде қалқып жүреді. РНҚ-ның барлық типтері әртүрлі құрылымдарда болады және түрлі қызмет атқарады.

5-кесте. ДНҚ және РНҚ-айырмашылықтары

ДНҚ	Белгісі	РНҚ
Дезоксирибоза	Көмірсу типі	Рибоза
А, Т, Г, Ц (У болмайды)	Азотты негіздер	А, У, Г, Ц (Т болмайды)
Екі тізбекті	Молекула құрылымы	Негізінен біртізбекті
Тұрақты	Сутектік байланыс	Жоқ (тРНҚ-дан басқа)
Сақталады	Комплементарлық принцип	Сақталмайды
Ядродан басқа митохондрия және хлоропласттың құрамына кіреді	Ориаласу орыны – жасуша	Цитоплазмада, рибосомаларда, ішінәра ядрода (ядрошықтарда және ядро шырынында)
1 тип	Тіршілік ететін типтер саны	3 тип: аРНҚ, рРНҚ, тРНҚ
Сантиметрге дейін, миллиондаган жұбы бар	Ұзындығы – молекуладағы нуклеотидтер саны	Едәүір қысқа, бірнеше мыңдаган негіздері
Тұқым қуалау ақпаратын сақтау және оны еншілес жасушаларға көбейген кезде тасымалдау	Атқаратын қызметі	Нәруыз биосинтезін жүзеге асыру. Нәруыздар түріндегі тұқым қуалау ақпаратын жүзеге асыру
Тұрақты	Молекула тұрақтылығының дәрежесі	Жаңа сутектік байланыстар есебінен сырт пішінін езгерте алады
Бар. ДНҚ молекулаларын екі еселеу	Өздігінен кошірмелей алу қасиеті	Жоқ. ДНҚ кошірмесі ретінде түзіледі

19-сурет. РНҚ синтезі: а – нәруыз биосинтезі; б – біртізбекті РНҚ; с – ДНҚ матричасы бетімен РНҚ синтезінің үдерісі: 1 – аРНҚ синтезіне қатыспалытын ДНҚ тізбегі; 2 – ДНҚ тізбегі, аРНҚ соның үстінде синтезделеді; 3 – аРНҚ синтезінің ферменті; 4 – аРНҚ-ның синтезделетін молекуласы; 5 – фермент қозғалысының бағыты

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

- Жасушада нуклеин қышқылдарының екі: ДНҚ және РНҚ типтері болады.
- Олардың ортақ құрамбеліктеріне нуклеотидтер, бір тізекті молекулалардагы химиялық байланыс типтері жатады.
- ДНҚ және РНҚ азотты негіздерінің бір типі, көмірсу типі, молекула құрамы, олардың орналасуы, қызметі және қасиеттері бойынша айырмашылық жасайды.

Нуклеозид, ковалентті полярлы байланыс, рибоза, дезоксирибоза, тимин, урацил, түкымқуалаушылық ақпараты, ядролық құрылымдар.

Білу және түсіну:

- Рибоза мен дезоксирибоза арасындағы айырмашылықтарды түсіндіріңдер.
- Нуклеин қышқылдарының екі типінің қайсысы едөүір маңызды, ал қайсысы қосымша рөл атқарады?

Көлдану:

- Жасушада нуклеин қышқылдарының молекулалары қалай түзілеттін сипаттаңдар.
- ДНҚ молекулаларының жалпы жасуша үшін де, РНҚ молекулаларының түзілуі үшін де маңызын түсіндіріңдер.

Талдау:

- «ДНҚ және РНҚ молекулаларының негізгі айырмашылықтары» деген сызба сыйындар.
- ДНҚ және РНҚ құрылымдарының атқаратын қызметіне тәуелділігін талдаңдар.

Синтез:

- ДНҚ және РНҚ молекулаларының құрылыштарының ерекшеліктері, орналасуы және атқаратын қызметі өзара қалай байланысты? Жауап беру кезінде мемгерген білімдерінді жүйелендер.
- Мынадай жағдайдағы моделін жасаңдар: 1) жасушада ДНҚ-ның барлық молекулалары жойылған; 2) жасушада РНҚ-ның барлық молекулалары жойылған. Бірінші және екінші жағдайда салдары қандай болады?

Бағалау:

Эволюция барысында тек ДНҚ немесе РНҚ бар ағзалар пайда болуы мүмкін бе? Нуклеин қышқылдарының қандай да бір типі бар вирустардың болатынын еске түсіріңдер. Жауаптарынды негіздендер.

Пікірталас:

Мысалы, эволюцияга балама болып табылатын басқа галамшар жағдайында РНҚ түкымқуалаушылық ақпаратты тасымалдаушы, ал ДНҚ қосымша рөл атқару ықтималдылығы қандай болуы мүмкін екенін бағалаңдар.

2-бөлім. ЖАСУШАЛЫҚ БИОЛОГИЯ**§11. Жасушаның негізгі құрамбөліктері. Органоидтердің жіктеу**

**Жасушаның негізгі құрамбөліктерінің
қызметтерін түсіндіру**

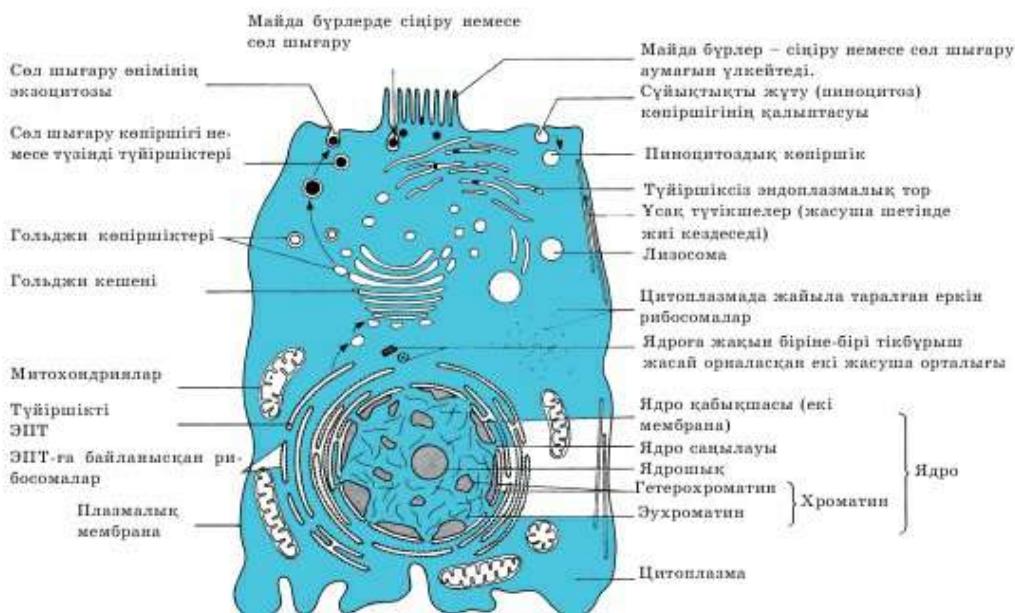
Жасушаның қандай бөліктерден тұратыны естерінде ме? Прокариот және эукариот жасушалары қандай бөліктерден тұрады? Жасуша органоидтері дегеніміз не? Оларды қандай принцип бойынша бөлуге болады?

Жасуша бөліктері. Көдімгі эукариот жасушасының үш бөліктен: қабықша, цитоплазма мен ядродан тұратыны естерінде болар. Прокариот жасушасында ядро болмайды, ол қабықша мен цитоплазмадан тұрады. Демек, барлық жасуша үшін қабықша мен цитоплазма міндепті болып табылады. Цитоплазмада жасушаның барлық құрылымы – органоидтері болады. Осы жерде тіршілікті қамтамасыз ететін үдерістер кешені жүреді.

Жасушаны қоршаган ортадан шектейтін қабықша **жасушаның сыртқы мембранны** немесе **плазмалық мембрана** немесе **плазмолемма** деп аталады. Жануар жасушасы үшін жасуша мембранны тән. Өсімдік, саңырауқұлақ және бактерия жасушаларында **жасуша қабыргасы** болады. Бұл – жасуша мембраннының сыртында болатын қатты құрылым. Жасуша қабыргасы жауып тұратын жасушалар жиырылып, пішінін өзгерте алмайды. Бұл саңырауқұлақтар мен өсімдіктердің қозғалу қабілетінің болмауының бір себебі. Өсімдіктерде жасуша қабыргасының заты – **целлюлоза**, ал саңырауқұлақтарда – **хитин**, бактерияларда **муреин** болып табылады. Жасуша қабыргасы жасушага қаттылық қасиет береді, тірек және қорғаныш қызметін атқарады. Бактериялар, кейбір балдырлар және төменгі сатыдағы саңырауқұлақтардың жасушаларында жасуша қабыргасының сыртында **шырышты қабықша** (капсула) болады.

Органоидтер – жасушаның бөлінбейтін ұсақ бөліктері, құрылышы тұрақты және белгілі бір қызмет атқарады. Органоидтер цитоплазмада жүзіп жүреді.

Цитоплазма – жасушаның ішін толтырып тұратын іркілдек сұйықтық. Ол **гигиалоплазмадан** (сұйық бөлігі) және оған батып тұратын органоидтерден тұрады (20-сурет). Гигиалоплазма өздігінен органоид болып табылмайды. Бұл – нақты жасушага тән, әртүрлі химиялық заттары бар ерітінді.

20-сурет. Жануар жасушасы құрылышының сыйбасы

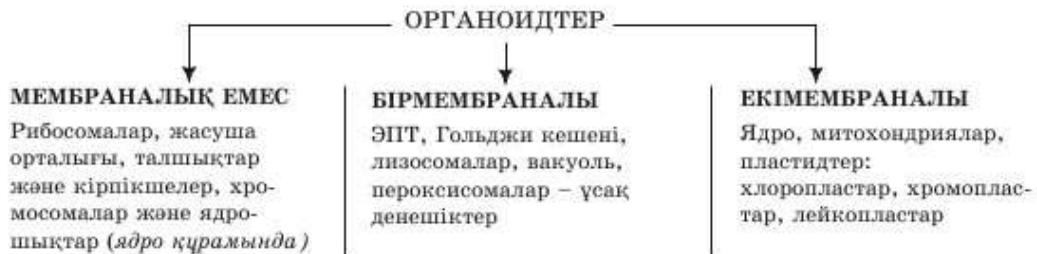
Май жасушаларында май, ал картоп түйнегі жасушаларының цитоплазмасында крахмал мәлшері көп болуы мүмкін. Цитоплазмада ерімейтін заттар көп мәлшерде жиналады. Олар органоид болып табылмайтын қосындылар түзеді. Себебі турақсыз және жасушалар пайдаланғанда жойылып кетеді.

Әзкариот цитоплазмасының үнемі қозғалатынын, ал прокариот цитоплазмасының қозғалмайтынын есте сақтау керек.

Органоидтердің жіктеу. Жасушаның барлық органоидтерін өртүрлі принциптерге сүйеніп, алуан түрлі топтарға бөлуге болады. Органоидтердің жіктеудің маңызды әдістерінің біріне оларды мембраналарының болуына қарай бөлу жатады. Барлық органоидтердің үлкен үш топқа бөлуге болады:

- мембраналық емес – құрылышында мембранасы жоқ органоидтер;
- бір мембраналы – құрылымын бір мембрана құрайтын, көбінесе қуыс түзетін органоид;
- екі мембраналы – ең ірі органоидтер.

Ең үсақ мембраналы емес цитоплазмада да, басқа да ірі органоидтерде де болуы мүмкін. Мембранасының болуына қарай бөлу сыйбасы:

Кейбір органоидтер барлық тірі жасушаларга тән. Алдымен бұл сыртқы мембрана – плазмалемма. Егер мембрана болмаса, жасуша да болмайды. Мембранадан басқа есімдіктердің, жануарлардың, саңырауқұлақтар мен микроагзалардың барлық жасушаларында, прокариотты бактериялық жасушаларда да рибосомалары болады. Тек жануарлардың немесе есімдіктердің жасушаларына тән органоидтер бар.

Жануарлар немесе есімдіктер патшалығына жату принципіне байланысты барлық органоидтерді 3 топқа бөлуге болады:

Откен биология курсында органоидтердің әрбір типімен таныстындар. Олардың құрылышы мен қызметінің ерекшеліктерін еске түсіріңдер.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Жасуша құрамында міндепті түрде цитоплазма мен плазмалық мембрана болады.
2. Барлық жасуша сыртқы қабықшасына ие. Бірақ жануар жасушасында тек плазмалық мембрана, ал есімдік, саңырауқұлақ және бактерия жасушаларында оған қоса қатты жасуша қабыргасы болады.
3. Цитоплазма – кез келген тірі жасушаға тән сұйық, ішкі орта.
4. Цитоплазмада ұсақ жасуша құрылымдары – органоидтер жүзін жүреді. Олардың әрқайсысының құрылышы түрақты және белгілі бір қызмет атқарады.
5. Барлық органоидтер негізгі екі белгісі бойынша: мембрана мөлшері және тірі ағзалардың әртүрлі патшалығына жатуына байланысты жіктеледі.

Қабықша, сыртқы мембрана немесе плазмалемма, жасуша қабыргасы, органоидтер, шырышты капсула, цитоплазма, гиалоплазма.

Білу және түсіну:

1. Жасушаның негізгі бөліктерін атаңдар.
2. Сыртқы мембранның жасуша қабыргасынан қандай айырмашылығы бар екенін түсіндіріңдер.

Қолдану:

1. Жасуша қабықшасының қызметін сипаттаңдар.
2. Плазмалық мембрана мен жасуша қабыргасы арасындағы айырмашылықты анықтаңдар.

Талдау:

1. Өсімдік және жануар жасушаларының бір-бірінен айырмашылыктарын айтыңдар. Жауаптарыңды негіздеңдер.
2. Өсімдік және саңырауқұлақ жасушалары бүкіл тіршілік бойы өсүі үшін белсенді қозғалу қабілетін жойғанын дәлелдендер.

Синтез:

1. Ағзалардың өртүрлі топтараты жасушаларының қабықшалары құрылышының арасындағы айырмашылықты атаңдар. Қандай топтың жасуша қабықшасын «үш қабатты» деп атауга болады және себебі неде?
2. «Ағзалардың өртүрлі топтараты жасушаларының қабықшаларының құрылышы» деген сұзба құрастырыңдар.

Багалау:

1. Қосымша ақпарат көздерін пайдаланып, «грамм оц» және «грамм теріс» бактериялардың жасушалар қабықшалары құрылышының ерекшеліктері туралы зесе жазыңдар. Бұл материалға сыншыста хабарлама жасаңдар. Оны талқыландар.
2. Бактериялық жүқпә (инфекция) ауруының бактерия қабықшасы құрылышының ерекшеліктеріне байланысты екенін анықтауга тырысып көріңдер.

§12. Жасуша құрамбөліктерінің негізгі қызметі

Электронды микроскоп ақылы көрінетін жасуша органоидтерінің құрылышы мен қызметтерінің ерекшеліктерін түсіндіру

Өсімдік жасушаларына тән қандай негізгі органоидтерді білесіңдер? Жануар жасушаларына қандай негізгі органоидтер тән? Олар қандай қызмет атқарады?

Мембраналық емес органоидтер – мөлшері ең кішкентай органоидтер. Бірақ бұл олардың маңыздылығына әсер етпейді.

Рибосомалар барлық тірі жасушаларға тән. Олар нәруызды синтездейді.

Жасуша орталығы немесе центриольдер – микротүтікшелерден тұратын және хромосомаларды жас жасушаларға бөлестін бөліну үршігін түзетін жануарлардың мембранның емес органоидтері.

Көптеген біржасушалылардың, мысалы, жасыл эвглена мен инфузориялардың қозгалу органоиді – кірпікшелері мен талшықтары – микротүтікшелерден тұрады. Прокариоттардың талшықтарында микротүтікшелері болмайды. Эукариот жасушаларының бөлігі (амебалар, лейкоциттер) жалған аяқтары арқылы қозгалуға қабілетті.

Бірмембранны органоидтердің мелшері орташа болады. Олардың құрамына міндettі түрде *жасуша мембранасы* кіреді. Бұл кезде мембрана органоидтерінің мембранасы мен сыртқы жасуша мембранасы арасында құрамы, құрылышы және мелшері бойынша айырмашылықтары болмайды. Жасушаның барлық мембранның жалпы құрылышы сәйкес келеді.

Эндоплазмалық тор (ЭПТ) жасуша ішінде заттарды тасымалдайды, нәруыздарды (бұдыр ЭПТ), майлар мен көмірсуларды (тегіс ЭПТ) синтездейді.

Гольдже кешені липидтер мен көмірсуларды синтездейді және модификациялады. Мембрана көпіршіктері: лизосомалар мен диктиосомаларды (заттарды жинақтау) қалыптастырады.

Лизосомалар (асқорыту вакуольдері) құрамында қоректі, бактерияларды, зиянды заттарды немесе жасушаның өзін қорытуға (автолиз) қабілетті ферменттер болады.

Нагыз вакуольдер (тек өсімдіктерде болады) еритін заттар жинақталатын жасуша шырынына толы болады. Вакуоль судың қайта таралуына қатысады.

Пероксисомалар – сутек пероксидін тотықтыратын және бірқатар басқа үдерістерге қатысатын органоидтер.

Екімембранны органоидтер – әдетте мелшері ең ірі органоидтер. Олардың құрамына міндettі түрде екі мембрана кіреді. Сонымен қатар барлық органоидтер цитоплазмадан екі мембраннымен шектелген және құрамында қандай да бір түрде ДНҚ молекуласы болады.

Митохондриялар барлық эукариот жасушаларына тән. Оларда қоректік заттардан АТФ-тің синтезделу үдерісі жүреді, оттектің сіңірілуі және көмірқышқыл газының белінүі, заттардың өзара айналуы жүзеге асады.

Пластидтердің үш типі болады: жасыл хлоропластар фотосинтезді жүзеге асырады; ақ лейкопластар крахмалды қорға жинайды; қызыл (сары) хромопластар қоректік заттарды немесе зиянды заттарды жинақтайды, жемістер мен ғулдерді бояйды.

Митохондрияның ішкі мембранасының өсінділері – *кристалар*, ал хлоропластарда – *граналар* функционалдық жағынан маңызы болып табылады. Кристаларда жасушалық тыныс алу және асқорыту, ал граналарда фотосинтез үдерісі жүзеге асады.

Митохондриялар мен пластидтер жартылай автономды органоидтер болып табылады. Олардың құрамында өздерінің ДНҚ-сы, РНҚ-сы, рибосомалары болады; нәруыздарды синтездеуге және жасуша ішінде екі еселенуге қабілетті.

Ядро – көптеген жасушалардың міндетті белгі. Оның құрамында ядро шырыны (кариоплазма), ядрошық және хромосомалар болады. Онда ДНҚ-ның екі еселенуінің күрделі үдерісі (репликация), РНҚ-ның барлық түрінің синтезі, рибосомалардың суббірліктерінің қалыптасуы жүреді. Ядроның айырылған жасушалар көбейе алмайды.

Хромосомалар ДНҚ мен нәруыздардан тұрады. Оларда түқымқуалаушылық ақпараты сақталады. Бір түр ағзаларындағы хромосома саны, пішіні мен мөлшері тұрақты және *кариотип* деп аталады.

Ядрошықтар РНҚ мен нәруыздардан тұрады, рибосомалардың суббірліктерінің синтезіне жауап береді.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Органоидтер – жасушаның тұрақты белгі. Олар мембрананың санына байланысты топтарға бөлінеді және белгілі қызметтер атқарады.
2. *Мембраналық емес органоидтер* өте ұсақ болады. Оларға рибосомалар, центриолалар және қозғалыс органоидтері жатады.
3. *Бірмембраналы органоидтер* – бұл вакуольдер, лизосомалар, пероксисомалар, Гольджи аппараты және оның диктиосомалары мен ЭПТ.
4. *Екімембраналы органоидтер* – бұл пластидтер, митохондриялар және ядро.
5. Ядрода мембраналы емес ядрошықтар мен хромосомалар болады.

Рибосомалар, жасуша орталығы, ЭПТ, Гольджи кешені, лизосомалар, вакуольдер, пероксисомалар, пластидтер, митохондриялар, кристалар, граналар, ядро, кариоплазма, кариотип, хромосомалар, ядрошықтар.

Білу және түсіну:

1. Жасушаның негізгі органоидтерін атаңдар.
2. Граналар мен кристалардың қандай айырмашылықтары бар екенін түсіндіріңдер.

Қолдану:

- Рибосома, лизосома мен митохондриялардың қызметтерін сипаттаңдар.
- Пластид түрлері арасындағы айырмашылықтарды анықтаңдар. Олар қандай қызмет атқарады?

Талдау:

- Берілген кестені толтырып, талдаңдар.

№2 баған. Егер бұл органоидтер тек өсімдікке тән деп есептесеңдер, Θ әрпін жазыңдар. Ал тек жануарға тән деп есептесеңдер, онда Ж әрпін жазыңдар. Өсімдікте де, жануарда да бар деп ойласандар, Θ/Ж деп белгілеңдер.

№3 баған. Мембрана санын 0, 1 немесе 2 сандарымен белгілеңдер.

№4 баған. Жолдагы органоидке сәйкес барлық санды жазыңдар.

Бір санның бір немесе бірнеше органоидке сәйкес келетінін, мұлде сәйкес келмейтін сан болмайтынын есте сақтаңдар.

Эукариоттық жасушаның құрылышы мен қызметі

№1 Органоид	№2 Тән ағзалар	№3 Мембрана саны	№4 Белгі саны
Мембрана			
Ядро			
Негіз вакуоль			
Митохондриялар			
Рибосомалар			
Пероксисомалар			
Лизосома			
Teric ЭПТ			
Бұдыр ЭПТ			
Гольджи кешени			
Жасуша орталығы			
Хлоропластар			
Хромопластар			
Лейкопластар			

- Өсімдік жасушасындағы негізгі АТФ синтезі.
- Жануар жасушасындағы негізгі АТФ синтезі.
- Рибосома суббірліктерін қалыптастырады.
- Протопластидтерден түзіледі.
- Тұқымқуалаушылықты сақтайды.
- Іріктеп (таңап) еткізгіш.
- Нәруыз биосинтезін жүзеге асырады.
- Белінген кезде хромосомаларды төң белу.
- Грана тилакоидтері болады.
- Екі суббірліктен тұрады.
- Кристалары болады.

12. Ишінде сүйықтық – строма болады.
13. Бөліну ұршығын түзеді.
14. Тонопласт тән.
15. Автолизді жүзеге асырады.
16. Крахмалды жинақтайды.
17. «Цистерналар» – диктиосомалар түзеді.
18. Каротиноидтерді жинақтайды.
19. Жасушаның ішкі ортасы.
20. Жасуша шырыны.
21. Биологиялық тотықтыру ферменттері бар матрикс.
22. Кариоплазма.
23. Гликолиз жүреді.
24. Литикалық ферменттері болады.
25. Нәруыздар модификациясы.
26. Жасушаішілік тасымал.
27. Майлар биосинтезі.
28. Пластидтер тіршілігінің соңғы формасы.
29. Прокариоттар мен эукариоттарда бар.
30. ДНҚ-сы болады.

Синтез:

1. Менгерген білімдеріңе сүйеніп, кестенің үшінші бағанын толтырындар. Кестенің қай бағанын толтырган кезде қындық туды және неге?

Багалау:

1. Кесте бағандары мен жолдарына көрсетілген белгілерді жазындар.
2. Кестені толтыру нәтижесін салыстырындар және талқыланыңдар.

Пікірталас:

Сыныпта мұғалімнің қатысуымен пікірталас үйымдастырындар. Неліктен кейбір аспектілер көптеген органоидтерге қатысты болды? Сендердің пікірлерің бойынша қандай сәйкестікті ескермеуге болады?

§13. Ядро, оның қызметі және құрамбөліктері

**Ядро, оның құрамбөліктерінің құрылыш
ерекшеліктері және қызметін түсіндіру**

Жасуша хромосомалары қайда болады? Жасуша ядронында қандай үдерістер жүретіні естериңде ме? Репликация дөгеніміз не? РНҚ-ның алуан түрі қайда синтезделеді? Ядролық құрылымдар дөгеніміз не?

Ядроның құрылышы. Ядро – барлық эукариоттық жасушалардың екі мембранны органоиді. Бұл – өте күрделі құрылым. Ядроны цито-

плазмадан екі мембраналы ядро қабықшасы – *кариолемма* шектейді. Оның ішіндегі сүйекшілік – *ядро шырыны* немесе *кариоплазма* болады. Онда хромосомалар мен ядрошықтар жүзіп жүреді.

Ядроның екі мембранасы да өсінділері жоқ тегіс болады. Бірақ оларда көп мәлшерде саңылаулар бар. Ол өнімдердің цитоплазмадан кариоплазмага және керісінше енүіне мүмкіндік береді.

Хромосомалар – ядро ішіндегі тығыз, жіптөрізді құрылым. Химиялық құрамы бойынша хромосомалар ДНҚ мен нәруыздардың қосылысы *хроматин* (нуклеопротеид) болып табылады.

Жасушаның тіршілік кезеңіне байланысты хромосомалар екі күйде болады. Хромосомалар белінбеген жасушада көрінбейді. Егер жасуша кебею (митоз) сатысында тұрса, онда хромосомалар микроскоп арқылы жақсы көрінеді. Сондықтан оларды кейбір басылымдарда мембраналы емес органоидтерге жатқызады. Бұл кезеңде олар күшті бүралады (шиыштықталады) және қысқарады (конденсацияланады). Жасушаның бірінші белінү сатысында әрбір хромосоманың екі жартыдан – *хроматидтен* тұратыны анық көрінеді. Хроматидтердің қосылатын орны *центромера* деп аталады.

Ядрошықтар – оралған жіпке үқсайтын деңгелек тығыз құрылым. Цитология түрғысынан ядрошықты хромосомалар сияқты ядро құрамына кіретін мембраналы емес органоид ретінде қарастыруға болады. Химиялық құрамы бойынша олар РНҚ мен нәруыздардың қосылысы – *рибонуклеопротеидтер* болып табылады. Ядрошықтар рРНҚ кодталған хромосоманың арнайы белілінде түзіледі. Бұл беліктөр *ядролық құрылымдар* деп аталады. Ядрошықтар рибосома суббірліктерін қалыптастырады. Жасушада көбінесе бір, кейде бірнеше ядрошық болады. Жасушалар белінген кезде ядрошықтар ыдырайды. Ал жас жасушаларда олар ядролық құрылымдардың матрицы бойынша қайтадан қалыптасады.

Кариоплазма – ядроның ішкі ортасы. Тұтқырлығы және мөлдірлігі бойынша бұл сүйекшілік цитоплазмага үқсайды, бірақ онда орта қышқылдау болып келеді. Бұл жерде көптеген нуклеотидтер (нуклеин қышқылдарының құрылымы блоктары), арнайы ферменттер, АТФ түрінде энергия, тұздар, көмірсулар және т.б. болады.

Ядрода жүретін үдерістер. Ядро хромосома ДНҚ-сында жазылған тұқымқуалаушылық ақпаратты жүзеге асыру арқылы жасуша тіршілігін басқарады. Тұқымқуалаушылық ақпарат ферменттердің, сондай-ақ басқа барлық нәруыздардың құрамын анықтайды. Химиялық реакциялар мен жасуша күйі цитоплазмадағы ферменттер жинағына байланысты болады. Демек, ядро жасушаны нәруыздар биосинтезі үдерісі арқылы басқарады.

Естерінде болса, нәруызды синтездеу үшін бір ДНҚ жеткіліксіз. Ол үшін кем дегенде РНҚ-ның үш типі мен рибосомалар керек. Олардың барлығы ядрода түзіледі.

Ядрода жүретін тағы бір маңызды үдеріске *репликация* жатады. Реакцияға қажет барлық құрамбөліктер ядрога цитоплазмадан ядро мембранны арқылы түседі.

Қазіргі кезде әртүрлі жасуша ядроларын ауыстырып қондыру жөнінде көптеген эксперименттер жүргізілуде. Қебінесе сомалық жасуша ядроларын үрық жасушаларына ерте даму сатысында ауыстырып қондырады. Жапон галымдары мәңгі тоқ жағдайында табылған жаңуарлар жасушаларының ядроларын қазіргі кезде тіршілік ететін Африка пілінің жұмыртқа жасушасына трансплантациялау өдісі арқылы тірі мамонт алу мүмкіндігін қарастыруда. Бірақ бұл эксперименттер өзірше табысты аяқталған жок.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Ядро – көбеюге қабілетті барлық эукариотты жасушаларға тән маңызды органоид.

2. Ядро цитоплазмадан ядро шырынын (кариоплазма) шектейтін және ядрошық пен хромосома ішінде болатын екі мембранны қабықшадан тұрады.

3. Хромосомалар – ДНҚ мен нәруыздардан тұратын тығыз жіп төрізді құрылым. Онда тұқымқуалаушылық ақпарат сақталады. Ағзаның бір түрінің хромосома саны, пішіні мен мөлшері тұрақты болады және ол *кариотип* деп аталады.

4. Ядрошықтар – РНҚ мен нәруыздардан тұратын тығыз дәңгелек түзілім. Рибосомалар суббірліктерінің синтезіне жауап береді.

5. Ядрода ДНҚ-ның екі еселену (репликация) күрделі үдерісі, РНҚ-ның барлық түрінің синтезі, рибосомалар суббірліктерінің қалыптасу үдерісі жүреді. Ядрода жүретін барлық үдерістер тұқымқуалаушылық ақпаратты жүзеге асыруға бағытталған. Сондықтан ядроның айрылған жасушалар көбеюге қабілетті емес және ұзақ тіршілік етпейді.

Ядро, кариолемма; ядро шырыны немесе кариоплазма; ядрошықтар, хромосомалар, хроматида; центромера немесе бірінші реттік тартаулы; кариотип, ядролық құрылымдар, репликация.

Білу және түсіну:

1. Ядро неге керек екенін түсіндіріндер.
2. Мына терминдерге анықтама беріндер: *кариолемма, ядро шырыны немесе кариоплазма; ядрошық, хромосомалар, хроматидтер, хроматин, центромера; кариотип, ядролық құрылымдар.*

Көлдану:

1. Жасуша бөлінген кезде хромосомалар санының сақталуы неге байланысты екенін сипаттандар.
2. Қандай ағзалар ядроның түршілік ете алатынын айтындар.

Талдау:

1. «Жасуша түршілігінде ядроның рөлі» деген сұзба сыйындар.
2. Қандай ағзалар ядроның түршілік ете алатынын атаңдар.
3. Ядро және оның қурамбөліктерінде жүретін үдерістер арасындағы тәуелділікті (байланысты) анықтаңдар және талдандар.

Синтез:

1. Ядро қызметін дәлелдеуге болатын эксперименттерге мысалдар келтір.
2. *Молекула, ДНК, хромосома, хроматида, хроматин, ген, кариотип* деген түсініктер арасындағы айырмашылықтар неге екенін атаңдар.

Бағалау:

1. Табигатта ядролы ағзалардың қалыптасу маңызын түсіндіріңдер.
2. Мынадай фактілерді бағалаңдар: барлық омыртқалылардың ішінде ядроның эритроциттерге тек сүтқоректілер (лама мен түйеден басқа) ғана ие. Басқа омыртқалылардың эритроциттері – көбеюге қабілесіз болса да ядролы. Таңбақалардың эритроциттері шамамен 2 жыл, ал құстардың эритроциттері – 1 жылдан аз, ал адамда бар-жогы 4 ай ғана түршілік ететіні белгілі. Осының себептерін талқылаңдар.

§14. Жасуша мембраннының құрылымы, қасиеттері мен атқаратын қызметтерінің арасындағы байланыс

Жасуша мембраннының сұйық кристалды моделін пайдаланып, жасуша мембраннының құрылымы, қасиеттері және қызметтері арасындағы байланысты орнату

Жасуша мембранның қандай заттардан тұрады?

Жасушалық мембранның қалыптасуы. Барлық жасушалардың мембранныары құрылышы, құрамы және қызметтері бойынша үқсас. Жасушаның пайда болуы туралы тек нағыз жасуша мембранның түзілген сөттен бастап айтылады. Жасушалардың сыртында немесе мембрналық органоидтердің ішінде болса да, орналасқан жеріне қарамастан барлық биологиялық жасушалар мембраннының құрылымы өте үқсас. Сондықтан сыртқы жасуша-

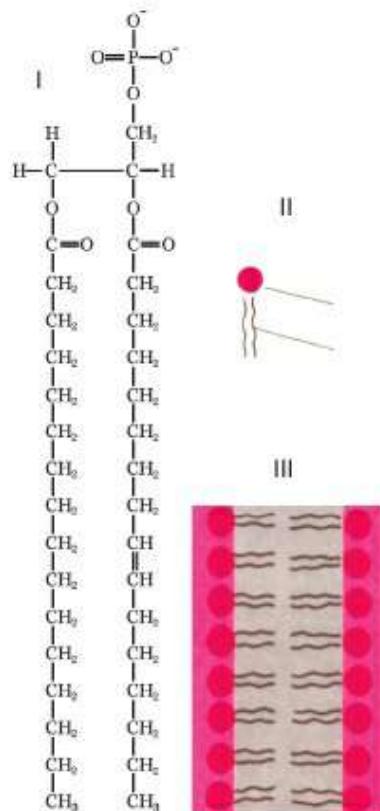
лар мембранасын (СЖМ) жасушааралық мембраналар арасынан бөлу үшін оны цитоплазмалық мембрана немесе плазмалемма деп атайды.

Сыртқы жасуша мембранасы (СЖМ) мен көптеген жасушааралық мембраналардың қалыңдығы 7–10 нм, жиі 8 нм болады. Мембрананың көрші жасушалардың цитоплазмасымен қосылған жері саңылау арқылы үзіледі.

Мембрана сұйық-штырман құрылымды болады. Ол серпімді және үнемі жаңарып отырады, эндоцитоз кезінде мембрананың бөлігі мембрана көпіршіктерінің құрамымен жойылып отырады (мембрананың кішкене бөлшегі қоректік бөлшектермен бірге бөлініп цитоплазмага өтеді). Бірақ заттар бөлінгенде мембрананың бөлшегі экзоцитозды көпіршіктердің орган тіркелуі кезінде қайта қалпына келеді.

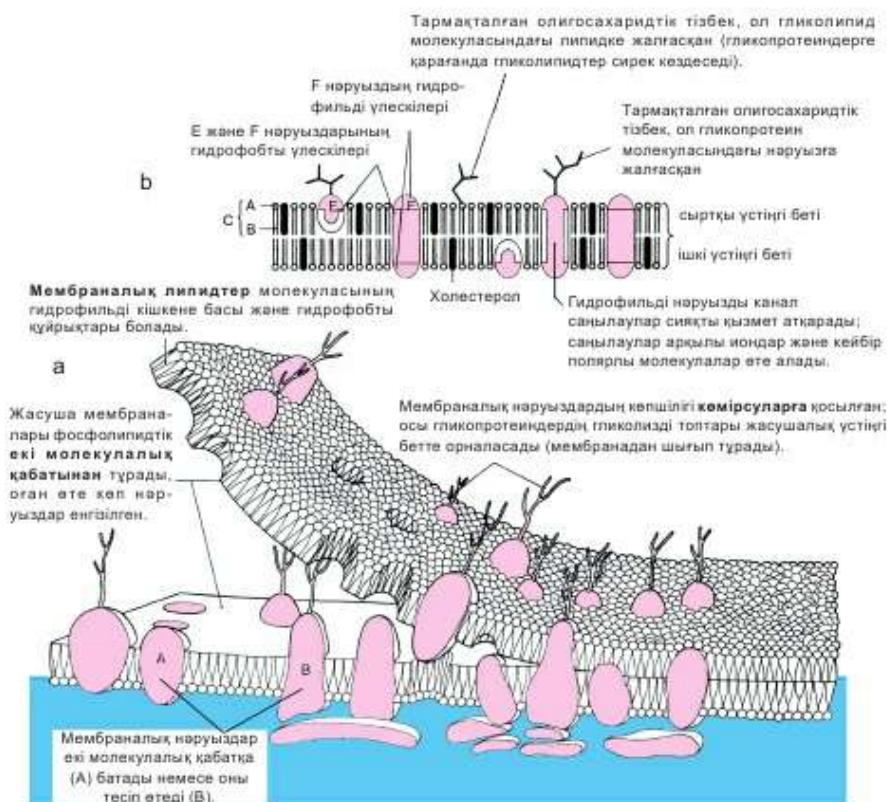
Мембрананың негізі фосфолипидтердің бимолекулалы қос қабатынан тұрады (21-сурет). Оның құрамына фосфолипидтен басқа нәруыз молекулалары кіреді. Нәруызды қабаттың біреуі – фосфолипидтің сыртында, екіншісі – жасушаның ішкі бөлігімен байланысқан. Кейбір нәруыз молекулалары липидті қабатта аудысады. Олар фосфолипид қабатына жартылай немесе толық еніп те кетуі мүмкін (22, а-сурет). Бұлар – әртүрлі иондар тасымалданатын нәруыз каналдары (22, б-сурет).

Жасушалық мембрананың рөлі. Полюсіз липидтерден иондар өте алмайды. Сонымен қатар нәруыздық каналдар ион сорғылары деп аталады. Олар градиент концентрациясына қарсы тасымалдауды жүзеге асырады. Мысалы, жасушаның сыртында Na^+ ионының мөлшері жасуша ішіне қарағанда көп, ал K^+ ионының мөлшері көрініше болады. Бұған қарамастан, ион сорғылары АТФ энергиясын пайдалана отырып, плазмалемманың сыртына 3 Na^+ ионын шығарады, ал ішкі жағына 2 K^+ ионын енгізеді. Осылайша, тірі жасушалардың мембраналары сыртқы жағынан оң, ал ішкі жағына теріс зарядталады. Мембрананың электр заряды жасушаның тірі екендігін көрсететін ең негізгі белгі болып табылады. Жасуша тіршілігін жойған кезде ішкі және сыртқы иондардың мөлшері тең болады.

21-сурет. Фосфолипидтің сырбасы:

I – химиялық формула; II – полярлы кішкене басы бар және гидрофобты құйрықшалы молекула; III – судагы фосфолипид

22-сурет. Мембрананың құрылышы. *a* – мембрананың сұйықтық-тенбілді үш өлшемдік кескіні; *b* – оның көністіктік кескіні. Гликопротеиндер және гликолипидтер мембрананың тек қана сыртқы үстінгі бетімен байланысады

Мембрана заряды жойылады. Сол кезде аспаптар (электроэнцефалографтар және электрокардиографтар) электр белсенділігінің жойылғандығын сзызық түрінде көрсетеді. Бұл өлі жасушаның энергия жұмсамайтынын және белсенді тасымалдауды жүзеге асыра алмайтынын көрсетеді (24-суретті қарандар). Яғни өлі жасуша энергия өндіре алмайды, демек, белсенді тасымалдауды жүзеге асырмайды.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Мембрананың негізгі қызметтері:

- жасуша құрамын сыртқы ортадан шектейді;
- әртүрлі әсерлерден жасушаны қоргайды;
- жасушаның қозғалысына қатысады (өсіреле амебаның жалған-аяқтарымен қозғалуы);

- жасушадан және жасушаға заттардың тасымалдануы;
 - градиент концентрациясына қарсы қажетті заттардың сіңірліп және қажет емес заттардың сыртқа бөлініп шығарылуы, шала өткізгіштіктің жүзеге асырылуы;
 - жасушааралық байланыстың жүзеге асуы (өзара өрекеттесуі);
 - әртүрлі электр және химиялық тітіркендіргіштерді (медиаторлар, гормондар) қабылдау.
- Фосфолипидтердің, гликопротеиндердің, холестеролдың атқаратын қызметтері.

Сүйық-шытырман құрылыш, плазмалемма, нәруыз каналдары.

Білу және түсіну:

1. Жасуша мембранасы не үшін керек екендігін түсіндіріңдер. Оның негізгі атқаратын қызметтері қандай?
2. Мембрана қандай қабаттардан тұратындығын сипаттаңдар.

Қолдану:

1. 22-суретті мүқият қарандар. Онда мембранның қандай қабаттары және құрамбөліктері (компоненттері) берілгендейгін анықтаңдар.
2. Нәруызы каналдарының қандай механизммен жұмыс істейтіндігін, олар арқылы қандай заттар тасымалданатынын сипаттаңдар.

Талдау:

1. Мембрана арқылы әртүрлі заттардың тасымалдануын талдаңдар, Оның қандай бөлімі нақты заттардың тасымалдануына жауап беретіндігін көрсетіңдер.
2. «Мембрана арқылы заттардың тасымалдануы» сыйбасын сыйыңдар. Ондагы заттардың арасында қандай айырмашылық бар екендігін көрсетіңдер: 1) заттардың жасуша сыртына шығуы және жасуша ішіне енүі; 2) белсенді және енжар тасымалдану.

Синтез:

1. Жасушалық мембраналардың міндетті құрамбөлігі (компоненті) фосфолипидтер болуы керек екендігін дәлелдейтін сулы ерітінділердегі майлармен жүргізілген тәжірибеге мысалдар келтіріңдер.
2. Жасуша мембраннының сүйық-шытырман құрылышты болуының қандай эволюциялық мәні бар? Бұл қандай артықшылықта ие?

Багалау:

1. Косымша ақпарат көздерін пайдалана отырып, жасуша мембраннының басқа әртүрлі мембраналы органоидтер арасында қандай айырмашылығы бар екендігін анықтаңдар.
2. Түйіршікті ЭПТ-ның мембрана құрылымының хлоропластар мен митохондрияның ішкі мембраннының арасындағы айырмашылықтың маңызын бағалаңдар.

МЗ зертханалық жұмыс. «Жасуша мембраннына әртүрлі жагдайлардың әсері». 271-бетті қара.

3-бөлім. ЗАТТАРДЫҢ ТАСЫМАЛДАНУЫ

§15. Беттік ауданның көлемге қатынасының диффузия жылдамдығына әсері

Беттік аудан мөлшерінің көлемге қатынасының мәнін есептеу

Оңтүстік пен солтүстіктегі жақын туыс ағзалардың мөлшері туралы не білесіңдер? Неге аспан денелерінің көбісі (галамшарлар, жұлдыздар, астероидтар және т.б.) дөңгелек пішінді болады?

Сендер қалаій ойлайсыңдар, неге Орталық Азия елдерінде шай ішетін дәстүрлі ыдыс – кесе, ал Ресей мен Еуропада стақан немесе күріжке?

Беттік ауданның көлемге қатынасы – маңызды физикалық көрсеткіштердің бірі болып саналады. Атап айтқанда, ол физикалық дененің қоршаган ортамен өзара әсерлесетін аймагын анықтайты. Өздерің билетіндегі диффузия үдерісі жылу энергиясының таралу үдерісіне үқсас – физикалық дененің салқындауы. Сол себепті ауданның көлемге қатынасы олардың көлемі қандай өлшемдерге тәуелді болуы үшін маңызды болып саналады. Екі негізгі көрсеткіш бар деп айтуда болады, олар: дененің пішіні мен мөлшері. Енді, осы екі көрсеткішке байланысты ауданның көлемге қатынасы қалай өзгеретінін қарастырамыз.

Дененің пішіні ауданның көлемге қатынасын түбекейлі өзгертеді. Шардың беттік ауданы көлемі бірдей барлық денелердің ауданынан аз болады. Қоршаган ортаның әсері дөңгелек пішінді нысандарда аз болады. Олар – ең оқшауландырылған. Яғни шардың ішкі бөліктерінің қоршаган ортамен байланысы барынша азайтылған. Себебі, оның қоршаган ортамен байланыс аймагының қатынасы ең төменгі деңгейде болады. Сондықтан біркелкі қысым (қысу) түріндегі сыртқы әсерлері бар денелер шар тәрізді пішінді оңай қабылдайды. Айналатын аспан денелерінің барлығы шар пішінді болады. Ал дөңгелек пішінді тұрғын үйлер кез келген басқа куб, конус және т.б. пішінді тұрғын үйлерге қарағанда баяу салқындаиды және қызады. Ең ыстық және ең суық жағдайларда ғана тұрғын үйдің дөңгелек пішінді екі типі бар, ол киіз үй мен эскимостардың тұрғын үйі игломарат екенін есте сақтау керек.

Эллипстерде көлемге қатысты байланыс аймагы көбірек болады. Пілдердің денесін салқындау үшін қолданатын құлақтары осындай «эллипс» тәрізді болады. Фотосинтез жүретін өсімдіктер үшін «күн сәулесімен байланыс аймагы» маңызды болған. Бір-біріне көлеңкे түсірмеу үшін олар әрдайым сәнді пішіндегі жұқа табақшалар бағытында дамиды.

Жалпақ құрттар типінің денелері «жалпақ» пішінді болады. Мұндай пішін тыныс алу мүшелерінсіз тіршілік етуге мүмкіндік береді. Өйткені оттек дene жабынының жасушаларына диффузия жолымен өтеді. Қоршаған ортамен газ алмасуға қатысатын байланыс аймагының ауданы жалпақ құрттар денесінің ішкі мүшелерінің жасушаларын оттекпен толық қамтамасыз етуге жеткілікті. «Ал жұмыр құрттардың денесі цилиндр пішінді болса да неге тыныс алу мүшелері жоқ?» деген сұрақ туындауы мүмкін. Біріншіден, еркін тіршілік ететін «жұмыр құрттар» өте үсақ болады, ал ірілеу келген аскарида – ішекте паразитті тіршілік етеді, яғни анаэробты болады.

Дененің өлшемі – өте маңызды көрсеткіш. Дене негұрлым үлкен болса, соғұрлым олардың беттік ауданы көлемге қараганда аз болады. Бұл тәуелділікті бағалауға мүмкіндік беретін пішіні бірдей фигуralарға арналған дайын есептер бар. Инженерлер ғимарат салатын кезде осы есептерді қолданады. Кішкентай үйге қараганда үлкен үй баяу салқындастыны белгілі. Егер кубтың бір жақ беті a болса, онда кубтың көлемі a^3 -ке тең болады, бір жақ бетінің ауданы – a^2 , соған байланысты алты жақ бетінің (яғни кубтың) беттік ауданы $6a^2$ -қа тең болады. Есептеу нәтижесі 6-кестеде берілген:

6-кесте. Дене мен көлемнің беттік ауданының қатынасы

a	1	2	3	4	5	6
$S = 6a^2$	6	24	54	96	150	216
$V = a^3$	1	8	27	64	125	216
S/V	6	3	2	1,5	1,2	1

Кестені талдай келе кубтың өлшемі артқан сайын (жасыл түсті қатар) оның беттік ауданы (сары түсті қатар) біртінде артатындығын көреміз (6-дан 216-ға дейін). Кубтың көлемі (көк түсті қатар) де артады (1-ден 216-ға дейін). **Барлығы артады**, бірақ көлем бетке қараганда тезірек артады. Оған беттің көлемге қатынасын көрсететін қызыл қатардағы сандардың көмегімен көз жеткізуге болады: ең кішкентай кубтың көлемінің бір бірлігіне беттің алты бірлігі сәйкес келеді, ең үлкенінде тек біреу болады. Текшеде алты бет бірлігі бар, ал ең үлкенінде тек біреу болады.

«Балаларға арналған геометрияда» беттік ауданының көлемге қараганда бірнеше есе аз есептіндігін көруге мүмкіндік беретін қызықты мысал бар. 2–6 жас аралығындағы балалар ойнайтын бір кубик алайық. Бұл кубиктің 6 жақ беті бар, ол – оның беттік ауданы. Ол бір жақ бетімен тұрса, қалған 5 жақ беті қоршаған ортамен байланыста болады. Енді 5 кубиктен тұратын

қарапайым пирамида саламыз: 3 негізі болады, қалған – 2 екінші ярус. Егер бұл 5 кубик болса, оның ауамен байланысатын жақтары 25 болуы керек еді ($5 \times 5 = 25$). Бірақ онда бар болғаны 16 жақ беті бар. Егер сендер 10 кубиктен пирамида салатын болсаңдар, байланыс жақтары 24 болады, егер кубиктер бір-бірден тұрғанда олар 50 ($10 \times 5 = 50$) болар еді.

Енді сендер «кез келген пирамиданы көптеген кубиктердің көмегімен салғанда, деңенің саны көп болғанымен оның беттік ауданы көлемге қараганда аз болады» деген қорытындының дұрыс екендігіне көз жеткізе-сіндер.

Куб тәрізді деңелерге арналған осындағы есептеулер 7-кестеде берілген.

7-кесте. Сызықтық өлшемді жоғарылату арқылы беттік ауданның және деңенің физикалық көлемін салыстыру

Метрлердегі сызықтық өлшемдер	Беттік аудан (m^2)	Аудан (m^3)	Ауданның көлемінің беттіне қатынасы
1	6,00	1,00	0,17
2	24,00	8,00	0,33
4	96,00	64,00	0,67
8	384,00	512,00	1,33
16	1 536,00	4 096,00	2,67
32	6 144,00	32 768,00	5,33
64	24 576,00	262 144,00	10,67
128	98 304,00	2 097 152,00	21,33
256	393 216,00	16 777 216,00	42,67
512	1 572 864,00	134 217 728,00	85,33

Сызықтық өлшем артқан сайын беттік ауданға қараганда көлем анағұрлым тезірек артады. Себебі, бұл көлем – кубтың өлшемі, ал аудан – шаршының өлшемі. Бұл дерек тек куб пішінді деңелерге ғана қолданылып қоймайды, сонымен қатар егер олардың өлшемдері артып, пішіндері өзгермейтін болса, кез келген геометриялық пішіндерге қолданылады.

Тірі ағзалар бұл физикалық құбылысқа ешқандай есепсіз бұрыннан бейімделген. Осылайша, сүйк жағдайларда тіршілік ететін жануарлар ыстық жерде тіршілік ететін өз туыстарына қараганда анағұрлым ірі болады. Мысалы, ақ аюдың дene түркы 3 м-дей, салмағы 400–700 кг-дай болады. Ал Үндіқытай, Суматра және Калимантанда мекендейтін аюдың дene түркы 1,4 м, салмағы 60 кг-дай. Қасқырлар тұқымдасының кейір екілдерін де: өте кішкентай шөл түлкісі (денесінің ұзындығы – 35–40 см)

1

2

3

23-сурет. Шөлде мекендейтін қалқанқұлақ түлкінің (1) құлагы өте үлкен және аяқтары ұзын болады. Суық климатта тіршілік ететін ақ түлкінің (3) құлагы әдетте қысқа болады.

және ақтүлкіні (денесінің ұзындығы 75 см-ге дейін болады) салыстырындар (23-сурет). Қалқанқұлақ (фенек) түлкінің үлкен құлақтары атмосфералық ауаға денесінің артық жылуын береді.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Ағзалар үшін бет ауданының көлемге қатынасының маңызы зор, себебі бет арқылы ауамен жанасады.
2. Шар бетінің ауданы ең кіші болып табылады.
3. Көлем дene көлемін үлкейткен кезде едәуір тезірек артады. Көлем – кубпен, ал аудан – шаршымен белгіленетін өлшем.
4. Солтүстік аймақтарда тіршілік ететін жануарлар өзінің оңтүстікте тіршілік ететін туыстарына қарағанда ірі болады.

Шар, эллипс, беттік аудан, сзығұтық өлшем, диффузия.

Білу және қолдану:

1. Беттік ауданының көлемге қатынасына және көлемге қандай екі көрсеткіш асер етеді?
2. Неліктен солтүстікте тіршілік ететін жануарлардың денесі ірі болатынын түсіндіріндер.

Қолдану:

1. Денениң мөлшері мен беттік ауданының көлемінің арасындағы байланысты анықтаңдар.
2. Диффузия немесе жылу беру үдерісі үшін денениң пішінінің маңызын түсіндіріндер.

Талдау:

1. Неліктен біржасушалы ағзалардың көпшілігі жалпақ болмай, дөңгелек пішінді болатынын талдаңдар.
2. Солтүстік және тропиктік аймақтардағы жануарлар үшін белгілі бір пішіндер мен дene мөлшерінің қалыптасу себептері туралы өз пікірлерінді білдіріндер.

Синтез:

- Беттік ауданның қолемге қатынасы диффузия жылдамдығына қалай өсер ететінің талқыландар.
- Ағзаларда белгілі бір пішіндер мен мөлшердің қалыптасуының әволюциялық маңызы қандай? Егер ағзалар диффузияны жылдамдатқысы келсе, олардың пішіні мен мөлшері қалай өзгеруі керек?

Багалау:

Біржасушалылардан бастап дene мөлшері әртүрлі ағзалар туралы реферат жазындар. Олардың қайсысы үшін дененің беті арқылы жүретін диффузия үдерісі маңызды?

Пікірталас:

Пілдер неге ыстық елдерде, ал мамонттар солтустікте мекендейді?

№4 зертханалық жұмыс. «Жасушаның беттік аудан мөлшерінің қолемге қатынасының анықтау». 272-бетті қараңдар.

§16. Енжар және белсенді тасымалдау механизмі

Енжар және белсенді тасымалдау механизмдерін салыстыру

Сыртқы ортадан *tірі* жасушаларға келіп *түскен заттар* қандай табиғи қедергілерден өтеді? Диффузия дегеніміз не? Осмос дегеніміз не? Егер заттардың молекулалары градиент концентрациясынан өтетін болса, олар қалай қозғалады? Фагоцитоз және пиноцитоз дегеніміз не?

Осмос және диффузия. Физика курсынан «диффузия – заттардың молекулаларының өзара әрекеттесу үдерісі» екені естерінде болар. Физика заңы бойынша кез келген заттардың молекулалары концентрациясы жоғары беліктен концентрациясы төмен белікке қарай өтуге тырысады. Бұл – жылу энергиясының таралуы (нысандарды салқыннату) немесе үйкелістің болуы сияқты өзгермейтін физикалық заң. Оның үстіне диффузия құбылысы қосымша энергияны қажет етпейді. Демек, диффузия және осмос тәрізді құбылыстар әрқашан жүйенің кез келген жағдайында жүреді. Энергия шығынына қарамастан жылу бұл үдерісті бірнеше есе жылдамдатып, күштейте алады.

Металл молекулалары кристалдық торлардың ішінде қалады, сондықтан диффузия заңдарына сәйкес қозғалмайды. Бірақ көптеген басқа қатты заттардың молекулалары өзара әрекеттесу үдерісіне бейім келеді. Қатты

дәретхана сабынның ісі бар екендігін барлықтарың билетін шығарсындар. Бұл – қоршаған орта молекулаларына сабынның құрамындағы молекулалардың диффузия үдерісі арқылы өтуі. Газдарда және сұйықтықтарда диффузия үдерісі анағұрлым жылдам және оңай жүреді.

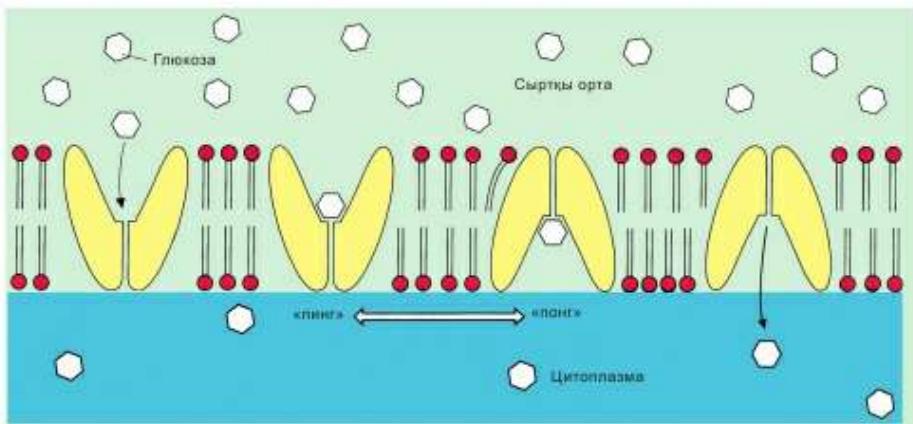
Оsmos – бұл молекулаларға жартылай өткізгіш кедергі болатын диффузия үдерісі. Сонымен, қанттың шайда еруі диффузия үдерісін көрсетеді. Егер қантты мембраналы қалтага салып шайға салатын болсақ, ол кездегі қанттың еруі осмосқа мысал болады.

Tірі ағзалардың барлығына тән қасиет – зат алмасу екендігі естерінде болар. Сондықтан тірі жүйелерде диффузия және осмос үдерісі жүреді.

Барлық жасушаларда болатын плазмалық мембрана жартылай өткізгіш кедергі болып табылады. Ол тірі жасушаның құрамдас бөліктері (цитоплазма және т.б.) мен қоршаған орта арасындағы кедергі рөлін атқарады. Жасушаның пайда болуы туралы оның нақты мембранның түзілген сөттен бастап айтуға болады. Әдетте, мембрана қатты емес, серпімді және үш қабатты. Ортанғы қабаты фосфолипидтердің бимолекулалы (билипидті) қабатынан тұрады (21-суретті қараңдар). Естеріңе сала кетейік, мембранның құрамына фосфолипидтен басқа бір молекулалы нәруыздың екі қабаты кіреді. Нәруыздың бір қабаты фосфолипидтің сыртында, екіншісі – жасушаның ішкі қабатымен жанаса орналасқан. Кейбір нәруыз молекулалары липидті қабатта ауысады. Олар фосфолипид қабатына жартылай немесе еніп кетуі мүмкін. Бұлар – әртүрлі иондар тасымалданатын нәруызды каналдар (22-суретті қараңдар).

Мембрана арқылы заттардың тасымалдануы. Иондар полярлы емес липидтер арқылы өте алмайды. *Ион сорғысы* деп аталатын нәруызды каналдар градиент концентрациясына қарсы тасымалдауды жүзеге асырады. Яғни диффузия заңдарына сәйкес емес. Tірі жасушалардың мембранның үнемі зарядталған болады. Мембранның электр заряды – бұл жасушаның тірі екендігін көрсететін белгі. Жасуша тіршілігін жойған кезде жасуша заттарды тасымалдамағандықтан, мембранның ішкі және сыртқы жағындағы энергияның мөлшері теңеседі (24-сурет).

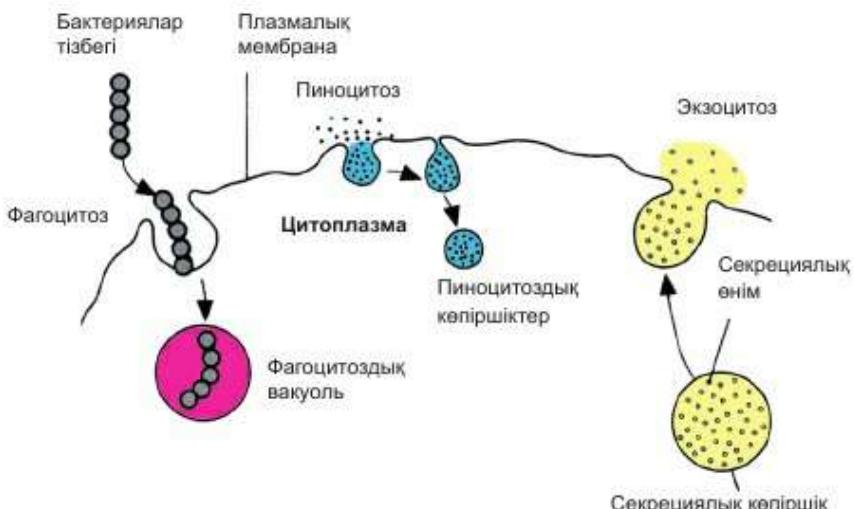
Заттардың тасымалдануы белсенді және енжар деп екіге бөлінеді. Егер де жасуша энергия жұмысайтын болса, ол *белсенді (активті) тасымалдау* болады. Ал заттар энергия жұмысамай жасушаға енетін болса, онда ол *енжар (пассивті) тасымалдау* болады. Енжар (пассивті) тасымалдауда заттардың градиент концентрациясы бойынша диффузия үдерісі жүреді. Иондардың ғана емес, сонымен қатар жасушаның немесе басқа жасушаның ірілеу молекулалары белсенді түрде тасымалданады. Белсенді тасымалдануға амебалардағы немесе лейкоциттердегі фагоцитоз мысал бола алады. *Фагоцитоз* дегеніміз – бұл мембранның шыққан

24-сурет. Заттарды белсенді тасымалдау

жалған аяқтарымен ірі бөлшектерді қармап алуы. Осыған үқсас үдеріс – пиноцитоз. Пиноцитоз кезінде сұйық түріндегі заттар жасушаға өтеді, мембрана оны қоршап жатады. Осылайша, «пиноцитоздық көпіршік» пайда болады (25-сурет).

Мембрана арқылы тікелей енуге қабілетті заттар енжар тасымалданады. Осылай жыныс жасушалары тасымалданады. *Диффузия* – таза физикалық үдеріс, ол кезде заттар концентрациясы жоғары жақтан кон-

25-сурет. Белсенді тасымалдау қызметінің сыйбасы

центрациясы төмен жаққа қарай өтеді. Су, оттек, кейбір сулы ерітінділер мембрана арқылы оңай диффузияланады (8-кесте).

8-кесте. Белсенді және енжар тасымалдауды салыстыру

Белсенді тасымалдау	Жасушашілік тасымалдау	Енжар тасымалдау
АТФ энергиясы жұмсалады	Жасуша энергиясының жұмсалуы	АТФ энергиясы жұмсалмайды
Заттар «нәруыз каналдары» арқылы жүреді немесе заттарды қармауга мембрана қатысады (фагоцитоз, пиноцитоз)	Жасушага ену	Заттар тікелей фосфолипидтер арқылы жүреді
Концентрация градиентіне қарсы жүре алады	Концентрация градиентіне тәуелділік	Тек қана концентрация градиентін бойлай жүреді
Фагоцитоз, пиноцитоз, иондық сорғы	Мысалдар	Осмос және диффузия
Аминқышқылдары, глюкоза, иондар	Тасымалданатын заттар типі	Оттек, су, молекулалық массасы шағын немесе майларда еритін заттар

Бірақ заттардың тасымалдануы энергия жұмсалуымен ғана емес, бағыты бойынша да белінеді. Егер заттар сыртқа белінетін болса (тыныс алғанда CO_2 жасушадан немесе ішкі секреция бездерінен гормондардың қанға диффузиялануы), экзоцитоз деп аталады. Егер заттар жасушага енетін болса, эндоцитоз деп аталады. Мысалы, фагоцитоз немесе пиноцитоз.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Заттар тасымалы АТФ түрінде энергия жұмсан, белсенді және жасуша жасаған энергияны жұмсамай енжар болады.
2. Енжар тасымал – бұл осмос және диффузия, яғни концентрациясы көп аймақтан аз аймаққа зат молекуласының енуі.
3. Мембрана арқылы белсенді заттар тасымалы нәруыз каналдар, фагоцитоз немесе пиноцитоз арқылы жүзеге асады.

Оsmos, диффузия, мембрана (плазмалемма), сыйық-шытырман құрылым, нәруыз каналдары, белсенді және енжар тасымалдау, фагоцитоз, эндоцитоз.

Білу және түсіну:

1. Осмос және диффузия дегеніміз не?
2. Белсенді және енжар тасымалдаудың айырмашылығы неде екен-дігін түсіндіріңдер. Мысалдар көлтіріңдер.

Қолдану:

1. Физикалық үдерістер осмос пен диффузияны, тіршілікті қамтамасызын ететін биологиялық жағдайлардың арасындағы байланысты анықтаңдар.
2. Tipi және жансыз табигаттағы осмос пен диффузия үдерістерін салыстырындар.

Талдау:

1. Жасушадан және жасушаға заттардың белсенді өрі енжар тасымалдануын сыйба түрінде бейнелеңдер.
2. Жасуша мембранның жартылай өткізгіш екенине мысалдар көлтіріп, дөлелдеңдер. Қандай заттар енжар түрде тасымалданады? Себебін түсіндіріңдер.

Синтез:

Төмендегі критерийлерді қолданып, заттардың тасымалдануының артүрлі түрлерін жүйеге көлтіріңдер: 1) энергия жумсайтын; 2) мембранның құрылышы («каналдар», липидті қабат, сацылаулар); 3) тасымалданудың бағыты; 4) жасуша пішінінің өзгеруі.

Бағалау:

Tipi өрі өлі ағзалар үшін осмос және диффузия құбылыстарының табигаттының маңызын түсіндіріңдер.

Пікірталас:

«Егер бірдей материалдан жасалған диаметрі 5 және 50 сантиметр екі шарды алып, бірдей температурага дейін қыздырып, содан соң тұрақты температурада салқын жерде қалдырса, шардың қайсысы бірінші болып сыйыды және неліктен?» Энергияның қоршаган ортада таралу үдерісі диффузияға үқсас болатынын ескеретін болсақ, бұдан қандай тужырым жасауга болады?

4-бөлім. ТЫНЫС АЛУ**§17. Аденозинүшфосфор қышқылының құрылышы мен атқаратын қызметі**

Аденозинүшфосфор қышқылының құрылышы мен қызметтерін сипаттау

Өсімдіктер мен жануарлардың қандай органоидінде энергия синтезделеді? Қандай зат жасуша энергиясының негізгі «аккумуляторы» болып табылады? Өсімдіктер, санырауқұлақтар, жануарлар мен бактериялардың жасушаларында қандай үдерістің нәтижесінде энергия түзіледі және ол қандай үдеріске жұмсалады? Химиядан мемгерген білімдерінді пайдалана отырып, «эндоэргиялық және экзоэргиялық химиялық реакциялар» деген ұғымдарды түсіндіріңдер.

АТФ молекуласының құрылышы. АТФ классикалық нуклеотид заттар типіне жатады. Кез келген басқа да нуклеотидтер сияқты бұл да үш құрамбелік (компонент): азотты негіз, бесатомды көмірсу және фосфор қышқылының қалдығынан тұратын күрделі зат (17-суретті қараңдар). АТФ – бұл бір нуклеотидті *аденозинүшфосфор қышқылы*.

1. ДНҚ және РНҚ-дан айырмашылығы АТФ-тың азотты негізі тек А – аденин болуы мүмкін. Естерінде болса, кез келген нуклеотидтердегі барлық азотты негіздер, әдетте, бас әріптермен белгіленеді, мысалы, Г – гуанин, Ц – цитозин, Т – тимин, У – урацил. Бірақ егер де энергетикалық нуклеотидтің құрамына адениннің орнында, мысалы, гуанин болса, оны ГТФ *гуанинүшфосфор қышқылы* деп атайдын еді. Азотты негіз – құрамында көміртек атомынан басқа міндетті түрде азот болатын циклдік құрылыштың күрделі химиялық зат. Гуанин сияқты аденин де пуриндік негіз, яғни құрамында бес көміртек атомы және алты көміртек атомы бар екі порфирин сақинасы болады.

2. АТФ-на тән **бескөміртекатомды қант** (моносахарид) – ол пентоза – рибоза $C_5H_{10}O_5$.

3. АТФ молекуласындағы фосфор қышқылы басқа кез келген қосылыстағы сияқты болады. Оның формуласы – H_3PO_4 . Кез келген нуклеотидтердің құрамына сутегісін жоғалтқан фосфорқышқылының қалдығы кіреді. Толық, үздіксіз АТФ молекуласының ерекшелігі оның әр молекуласының құрамында үшфосфор қышқылының қалдығы болуында. Барлық үшфосфор қышқылының қалдығы рибозага бірінің артынан бірі жалғасады. Сондықтан да ол *үшфосфат* деп аталады.

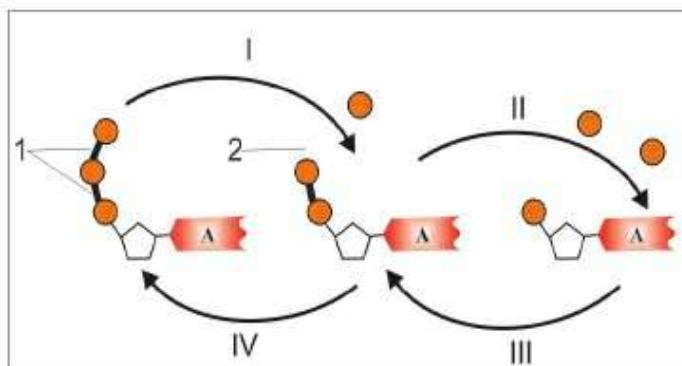
Сонымен, АТФ нуклеотидінде бескөміртекті қант – рибоза, азотты негіз – *адениннен* және үшфосфор қышқылының қалдығымен байланысады.

АТФ молекуласының жасушадағы рөлі. Кез келген тірі жасушада АТФ негізгі биологиялық энергия көзі болып табылады. Барлық тірі ағзалар үшін АТФ рөлі ДНҚ және РНҚ рөлі төрізді өмбебап. Тірі ағзалардың ішінде жасушасыз тіршілік иесі – вирустардаған АТФ болмайды. Басқа жасушалардың барлығында әртүрлі мөлшерде АТФ молекуласы болады.

Сендер химия курсынан кейбір реакциялар қоршаган ортадан энергияны сіңіре жүретінін білесіндер. Мысалы, нәруыз биосинтезі кезінде, ДНҚ-ның репликациясында немесе АТФ синтезінде энергия сіңіріледі. Басқа кездерде, мысалы, органикалық заттардың ыдырауы немесе аскорыту кезінде және жану кезінде (ағзадан тыс) энергия беліне жүреді. Бұл реакциялардың барлығы жасушада бір мезгілде жүреді. Сонымен қатар ағзада жүздеген және мындаған осы сияқты және басқа да реакциялар бір мезгілде жүреді.

Тірі ағзалар үнемі энергия жинақтау және алуға міндепті. Аккумулятордың бұл қызметін АТФ молекуласы атқара алады. Бұны фосфор қышқылының арасындағы макроэргиялық байланыстар атқарады. Егер жасушаға энергия керек болса, АТФ ыдырап АДФ-қа (аденозинидифосфат қышқылы), одан кейін АМФ-қа (аденозинмонофосфат қышқылы) айналады. Бұл үдерістің нәтижесінде түзілген энергия биосинтезге, бұлшық еттердің жиырылуына, дененің жылумен қамтамасыз етілуіне және т.б. үдерістерге жұмсалады. Егер жасушада энергия пайда болса, кері үдеріс жүріп АМФ-тан АДФ, одан АТФ түзіледі (26-сурет).

АТФ арқылы ағзага қажетті барлық пайдалы энергия өтеді. Тәулігіне бір молекула АТФ 2-3 мың рет ыдырап, қайта түзіледі, сондықтан АТФ молекуласын «жасушаның энергетикалық валютасы» деп атайды.

26-сурет. АТФ-тың ыдырауы және синтезі:
I, II → энергияның белінуі; III, IV ← энергияның жинақталуы

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Жасушада ДНҚ мен РНҚ-дан басқа АТФ молекуласы болады.
2. АТФ – энергияның әмбебап биологиялық аккумулятор қызметін атқаратын энергетикалық нуклеотид.
3. АТФ молекуласының құрамында үш фосфор қышқылының қалдығы болады.
4. Ол фосфор қышқылының қалдығын өзіне қосып алғып, энергияны қорға жинап, АТФ-қа айналады; энергия жұмсай отырып АДФ-қа немесе АМФ-қа айналады.

АТФ (аденозинцифосфат), АДФ (аденозиндифосфат), АМФ (аденозинмонофосфат), ГТФ (гуанозинцифосфат), рибоза, фосфор қышқылының қалдығы, цифосфат.

Білу және түсіну:

1. АТФ деген не?
2. Неліктен АТФ-та фосфор қышқылының қалдығы үшеу болатынын түсіндіріндер.

Қолдану:

Энергетикалық нуклеотидтің атқаратын қызметін сипаттаңдар. АТФ, АДФ және АМФ-тің қасиеттерін салыстырыңдар.

Талдау:

1. АТФ-тың синтезделуі мен ыдырауына апарып соқтыратын үдерістерді талдаңдар.
2. Энергетикалық молекулалардың түзілуі мен ыдырауын фосфор қышқылының қалдығын, макроэргиялық байланысты, азотты негізді, пентозанды көрсете отырып, сыйба түрінде бейнелеңдер.

Синтез:

1. Жасушада АТФ, ГТФ және де осы сияқты молекулалардың болуының қандай эволюциялық маңызы бар?
2. «АТФ молекуласының түзілуі мен ыдырауы кезіндегі жасушаның бөлінуі, қоректенуі, тыныс алуды, өз заттарының түзілуі, асқорыту ферменттерінің өсерінен қоректік заттардың ыдырауы, асқорыту ферменттерінің түзілуі, жасушаның өсуін» сыйба түрінде бейнелеңдер.

Бағалау:

1. Глюкозадан өндірілген энергияга қараганда энергетикалық нуклеотидтерден энергия өндіру үдерісінің қандай артықшылығы бар?
2. Глюкозадан энергия өндірумен қатар, қандай қыындықтар бірге жүреді?

Пікірталас:

«Бұлшық ет және жүйке үлпаларының белсенді жасушаларында төзілгіне АТФ-тың бір молекуласы 2000 рет АДФ-ка айналып, қайтадан АТФ қышқылының молекуласы түзіледі. Мынадай жайтарға болжам жасандар:

1. Неліктен бұлай болады?
2. Бұл үдерістер сүйектің жетілген жасушаларында, май, тері, эритроциттерде қалай жүзеге асады?
3. АДФ-тен және АТФ молекулалары қалпына келтіретін ферменттер болмаса, жасушада қандай өзгерістер болады?

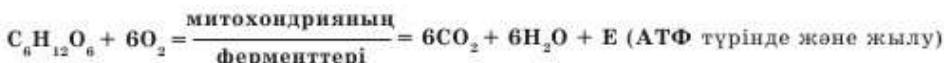
§18. Аденозинұшфосфор қышқылының синтезі: глюкозаның аэробты және анаэробты ыдырауы

**Анаэробты және аэробты тыныс алу барысындағы
аденозинұшфосфор қышқылы синтезін салыстыру**

Аэробты және анаэробты ағзалардың бір-бірінен қандай айырмашылықтары бар? Тыныс алу мен асқорытуудың соңғы кезеңдері қай органоидте жүреді? Біз не үшін қоректі пайдаланамыз? Митохондрияның атқаратын қызметі қандай? Митохондрия қандай ағзалардың жасушасына тән?

Тыныс алу кезеңдері. Тыныс алу үдерісінің өзі энергия алушмен сипатталады. Ол үшін қажетті заттар: 1) оттек; 2) тотыратын – органикалық заттар және 3) ферменттер немесе оны жүзеге асыратын құрылымдар. Тыныс алу, кез келген тотығу сияқты, химиялық жану болып табылады. Бұл реакция кезінде жылу, көмірқышқыл газы және су бөлініп, оттек сінірледі. Тыныс алудың жалпы формуласы мынадай болады:

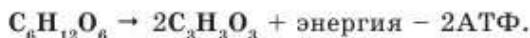

Жасушалық тыныс алу үш кезеңнен турады: дайындық, оттексіз, оттекті.

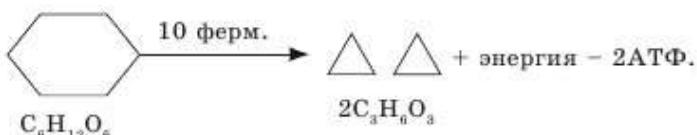
Бірінші кезең – дайындық кезеңі деп аталады. Себебі бұл кезде тыныс алу емес асқорыту үдерісі жүреді. Осы кезеңде тыныс алу үдерісіне қатысатын қоректік заттар түзіледі. Олар мономерлерге: нәруыздар – аминқышқылдарына, майлар – карбон қышқылдары мен глицеринге, крахмал мен қант – глюкозага ыдырайды. Көпжасушалы ағзаларда қоректік заттар алдымен асқорыту жүйесінде, содан соң жасушада ыдырайды.

Біржасушалыларда асқорыту лизосомада жүзеге асады. Екі жағдайда да бұл реакцияларға тиісті ферменттер қатысады, олардың негізгілері – *пепсин*, *липаза* және *амилаза*. Асқорыту кезінде ағза пайдалы энергияны АТФ түрінде жинақтамайды. Бұл реакциялар кезінде түзілген энергияның аз бөлігі жылу түрінде бөлініп шығады.

Екінші кезеңі (оттексіз) – гликолиз деп аталады. Бұл оттексіз кезеңі тарихи және эволюциялық түрғыдан энергия түзілудің бірінші кезеңі болып табылады. Ол бастапқы оттексіз атмосферада бірінші болып түзілген. Сондықтан да әртүрлі ағзалардың тобында гликолиз реакциялары мен оған қатысадын ферменттері бірдей болады. Гликолиз хемотрофтардан басқа барлық эукариотты жасушалар мен прокариоттардың көпшілігінде жүреді. Оның үстінен ол бірдей жүреді. Ол тізбектеле жүретін 9 немесе 10 реакцияның жиынтығынан тұрады. Бұл реакциялар барысында глюкоза $C_6H_{12}O_6$ молекуласы 2 молекула пирожүзім қышқылына $C_3H_4O_3$ (немесе пируват $C_3H_3O_3$) немесе 2 молекула сүт қышқылына $C_3H_6O_3$ (егер 10 реакция жүрсе) ыдырайды. Яғни гликолиздің оттексіз ыдырау реакциясын былай жазуға болады:

Гликолиз реакцияларының барлығы ферменттердің қатысуымен жүреді.

Бастапқыда реакциялардың кейбіреулері қайтымды болады. Бұл кезде үдерісті әрі қарай жалғастыруға болатындығын жасуша реттейді. Егер жасушада АТФ және оттек жеткілікті болса, гликолизді тоқтатады (*ингибирлейді*). Егер де жасушада АДФ немесе АМФ жинақталған болса, гликолиздің ферменттері белсенді түрде үдерісті әрі қарай жалғастырады.

Гликолиздің бастапқы сатысына 2 молекула АТФ керек. Үдеріс соңында 4 молекула АТФ синтезделіп, энергия жеткілікті мөлшерде түзіледі.

Реакциялар жиынтығынан кейін алты көміртек атомды глюкоза молекуласы 2 молекула триозага (ушкеміртекті қант) бөлінеді. Бұл кезде түзілген энергия 2 молекула АТФ синтезделуіне жеткілікті болады.

Гликолиздің энергетикалық нәтижесі бүкіл үдеріс сияқты, барлық ағзаларда бірдей болады. Бұл – АТФ-тің 2 молекуласы. Ағзалардың әртүрлі топтарында гликолиз реакцияларының химиялық нәтижелері әртүрлі

заттардың түзілуімен өтеді. Көптеген бактерияларда спирттік ашу үдерісі жүреді. Демек, гликолиз реакциясының соңғы өнімі – этил спирті. Бұл кезде көмірқышқыл газы CO_2 бөлінеді. Реакция теңдеуі:

Гликолиз нәтижесінде сірке қышқылы немесе ацетон түзе жүретін бактериялар да (сірке қышқылы, бутил қышқылы және т.б.) кездеседі. Көптеген өсімдіктерде және жануарлардың бұлшық еттерінде оттек жеткіліксіз болған жағдайда химиялық реакцияның соңғы өнімі ретінде $\text{C}_3\text{H}_6\text{O}_3$ сүт қышқылы түзіледі.

Ұзақ уақыт жұмыс істегендеге бұлшық еттердің қажуы сүт қышқылының жинақталуы болып табылады. Өсіреле жоғары дөрежелі спортшылар үшін бұл көрсеткіш өте маңызды, ейткені сүт қышқылының мөлшері жасушалардың оттекпен биохимиялық қамтамасыз етілуін көрсетеді. Егер глюкозаның одан әрі ыдырау үдерісіне оттек жеткілікті болса, онда гликолиздің соңғы өнімі митохондрияға түсетін пируват немесе пирожүзім қышқылы болады. Гликолиз барысында пайдалы энергияның азгана белігі, шамамен 5% АТФ түрінде сақталады. Оттексіз кезеңіне қарағанда органикалық заттардың оттекті ыдырауы 18 есе тиімді болады. Сондықтан гликолизді ескерусіз қалдырып, тыныс алуды оттекті кезең ретінде жіңі айтады.

Тыныс алудың соңғы үшінші – оттекті кезеңі – митохондрияда жүреді. Бұл кезде оттектің әсерінен гликолиз көмірқышқыл газы мен суға дейін толық ыдырайды. Бөлінген энергия 36 молекула АТФ синтезделуіне жетеді. Тыныс алудың үш кезеңінің жалпы энергетикалық қорытындысы глюкозаның бір молекуласынан түзілген 38 молекула АТФ болады. Бұл шамамен 40% ПӘК-ке (пайдалы әсер коэффициенті) сәйкес келеді. Тыныс алудың үш кезеңінің сипаттамасы 9-кестеде берілген.

9-кесте. Тыныс алу кезеңдері

Кезеңдер атауы	Орныгы қайда өтеді?	Химиялық айналуы	Энергетикалық нәтиже
1. Дайындық	Аскорыту жүйесі, лизосомалар	Тагамдың заттардың мономерлерге (глюкоза, аминқышқылдар, глицерин және май қышқылдары) ыдырауы	АТФ – 0 молекула. Е (энергия) тек қана жылу түрінде
2. Оттексіз (гликолиз)	Жасуша цитоплазмасы	Глюкозаның пирожүзім және сүт қышқылына дейін ыдырауы	АТФ – 2 молекула
3. Оттекті	Митохондриялар	Пирожүзім және сүт қышқылының CO_2 мен H_2O -га ыдырауы	АТФ – 36 молекула. Е жылу түрінде

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Тыныс алу – АТФ алу мақсатында оттектің қатысуымен қоректік заттардың көмірқышқыл газы мен суға дейін ыдырау үдерісі.
2. Оттекке қатысты барлық ағзалар оттекті қажет ететін аэробтарға және оттекті қажет етпейтін анаэробтарға бөлінеді.
3. Тыныс алу үдерісі ағзалардың барлық түріне тән оттексіз кезең – гликолиз және тек аэробтарға тән митохондрияда жүретін оттекті кезеңдерден тұрады.

Аэробтар, анаэробтар (міндемті және міндемті емес), пепсин, липаза, амилаза, гликолиз, ашу үдерісі, ингібилену.

Білу және түсіну:

1. Аэробтар мен анаэробтарға анықтама беріндер.
2. Гликолиз дегеніміз не?

Қолдану:

1. Тыныс алудың дайындық кезеңі қалай жүзеге асатындығын сипаттаңдар.
2. Қандай ағзалар оттекті қажет етпейтіндігін атаңдар.

Талдау:

1. Тыныс алу кезеңдерін – қандай нәтижелер бірінші кезеңнен екіншісіне және екіншіден үшіншіге дейін өтөтіндігін сызба түрінде бейнелеңдер.
2. Тыныс алудың екінші және үшінші кезеңдерінің энергетикалық нәтижесінде қандай айырмашылық бар екендігін көрсетіңдер.

Синтез:

1. Қандай ағзалар тыныс алудың екінші кезеңін ғана атқара алатындығын талқылаңдар.
 2. Тыныс алудың үш кезеңін критерийлер бойынша жүйелендер. Критерийлерді өздерің ұсыныңдар.
- Кестенің тиісті бағандарына «+» белгісін қойыңдар.

№	Сипаттайтын белгі	Тыныс алу кезеңдері		
		I	II	III
1	Митохондрияда жүзеге асады			
2	Жасушадан тыс жүруі мүмкін			
3	Цитоплазмада жүзеге асады			
4	Лизосомаларда жүзеге асады			
5	АТФ = 0 түріндегі энергия мөлшері АТФ = 0			

6	АТФ = 36 түріндегі энергия мөлшері			
7	АТФ = 2 түріндегі энергия мөлшері			
8	Үдеріс үшін оттек қажет			
9	Үдеріс үшін липаза, пепсин, амилаза ферменттері қажет			
10	Көршаган ерітіндіде АТФ мөлшерінің өзгеруіне қажетті сезімтал ферменттер қажет			
11	Міндетті түрде қажетті органикалық зат – глюкоза			
12	Нәтижесі – сүт қышқылы			
13	Нәтижесі – көмірқышқыл газы мен су			
14	Нәтижесі – биополимерлердің мономерлері			
15	Энергия тек жылу түрінде болінеді			

Бағалау:

1. Эволюция нәтижесінде пайда болған тыныс алу кезеңдері туралы реферат жазындар. Бұл құбылыс биосфера да фотосинтезің пайда болуымен қалай байланысты болды?
2. Сыныпта талқылай отырып: аэробты және анаэробты ағзаларды, олардың тіршілік ету ортасы мен тіршілік әрекеті арасындағы байланысты анықтаңдар.

Пікірталас:

Физикалық заңдылықтар (термодинамиканың екінші заңы) мен энергетикалық алмасу үдерісінің арасындағы байланыс туралы реферат жазындар. Энтропия дегеніміз не? Бұл физикалық категория тіршіліктің энергетикалық аспектілеріне қалай әсер етеді?

§19. Метаболизмнің түрлері

Метаболизмнің түрлерін атап, энергетикалық алмасу кезеңдерін сипаттай

Метаболизм дегеніміз не? Ол бір-біріне қарама-қарсы қандай үдерістен тұрады? Ағза не үшін қоректік заттарды сініреді? Қоректік заттар адам ағзасына қандай екі әдіс арқылы түседі? «Метаболизм», «анаболизм», «ассимиляция», «катаболизм», «диссимиляция», «пластикалық алмасу», «энергетикалық алмасу», «автотрофты», «гетеротрофты», «фототрофты», «хемотрофты», «сапрофитті», «паразитизм» деген сөздердің мағынасы естерінде ме?

Метаболизм – бұл қоршаган орта мен ағза арасындағы заттарды қабылдау және шығарудың түрақты үдерісі. Біздің ғаламшарымыздағы барлық ағзалар өздерінің денесін қоршаган ортадан алғып отыратын химиялық құрамбөліктерден құрайды. Өздерінің ағзалиқ заттарын синтездеу үшін, ағзаның температурасын, химиялық құрамын және де басқа көрсеткіштерді түрақты сақтау үшін энергия қажет. Сонымен қатар бір жасушаның қоректік заттарды сіңіріп және қажет емес заттарды шығаруына да энергия қажет («белсенді тасымалда» деген түсінікті естеріңе түсіріндер). Сондықтан ағза қоршаган ортадан қоректік заттар мен энергияны пайдалануы керек.

Метаболизм – *пластикалық* және *энергетикалық* алмасудан тұрады. *Пластикалық алмасу* анаболизм немесе ассимиляция деп аталады. Бұл үдеріс кезінде қарапайым заттардан күрделі заттар түзіледі және жинақталады. Осылайша, *анаболизм* немесе *ассимиляция* деп ағзаның тағамның химиялық құрамбөліктерінен өзіне қажетті заттарды синтездеуіне және жинақтауына бағытталған реакцияларды айтады. Энергетикалық алмасу үдерісін *катализм* немесе *диссимиляция* деп атайды. Бұл түсінік ағзаның энергия алу және оны тіршілік өрекетіне жұмсау үдерістерін біріктіреді.

Анаболизм және **катализм** деп шартты тұрде бөледі. Шын мөнінде, қоректік заттардың энергиясы тірі жүйелерге енгізілген сөттен бастап, бұл түсініктерді ажыратуға болмайды. Негізінен, бұл жерде энергия АТФ және басқа да органикалық заттардың құрамбөліктері (компоненттері) арасында химиялық байланыстар түрінде кездеседі. Жылдықандыларда энергия ағзадан жылу түрінде (құстар және сұтқоректілерде); қозғалыстың механикалық энергиясы, электрлі скат) немесе жарық энергиясы (биолюминесцентті ағзалар – кейбір балықтар, медузалар және санырауқұлақтар) түрінде болінеді. Сонымен қатар көптеген ағзаларда денениң тіршілік өрекеті кезінде жұмсаған химиялық энергия да болінеді. Бұл ағаштардың жапырагының, қабыршақтанған терінің, шаштың түсіі, кейбір бұғылардың жыл сайын мүйіздерін тастауы, түлеу кезінде буынақтылар мен жоргалашуышалардың, жыландардың терісін алмастыруы және т.б.

Tірі жүйеге энергия әртүрлі жолдармен: 1) нәрудар, майлар және көмірсулар сияқты қоректік заттардың химиялық энергиясы; 2) күн энергиясы; 3) бейорганикалық заттардың химиялық энергиясы түрінде түседі.

Қоректік заттардың химиялық энергиясы. Бейорганикалық заттар, яғни көмірқышқыл газы, су және азотты қосылыстардан органикалық заттарды, яғни нәрудар, көмірсулар және майларды синтездеу барлық ағзаларға тән емес. Сондықтан табигаттағы барлық ағзаларды автотрофтар мен гетеротрофтар деп екі үлкен топқа бөледі.

Автотрофтар (грек. *аутос* – өзім және *трофэ* – қоректенемін) – дайын органикалық заттарды қажет етпейтін ағзалар. Олар өздігінен жай бейорганикалық заттардан нәруыздар, майлар және көмірсуларды түзеді. Органикалық заттарды түзуге пайдаланатын энергия түріне қарай фототрофтар және хемотрофтар болып екі топқа бөлінеді.

Фототрофтар немесе *фотосинтетиктер*, фотосинтез кезінде күн энергиясын пайдаланады. Бұларға (паразиттерден басқа) барлық жасыл есімдіктер және көк-жасыл балдырлар – цианобактериялар жатады.

Хемотрофтар немесе *хемосинтетиктер*, хемосинтез кезінде бейорганикалық заттардың тотығу реакциялары кезінде белінген химиялық энергияны пайдаланады. Бұларға хемосинтездеуші бактериялар жатады.

Хемосинтез – энергияны химиялық қосылыстардан ала жүретін үдеріс, демек, бейорганикалық заттардың тотығуы кезінде түзілген энергияны пайдаланады.

Гетеротрофтар (грек. *гетерос* – басқа, әртүрлі және *трофэ* – қоректену) – бейорганикалық заттардан органикалық заттар синтездей алмайтын ағзалар. Олар энергияны және өзінің қоректік заттарын синтездеуде дайын органикалық заттар – нәруыздар, майлар және көмірсуларды пайдаланады. Гетеротрофтарға барлық саңырауқұлақтар және жануарлар, мысалы, ауру тудыратын, шіріткіш және паразитті тіршілік ететін бактериялар жатады.

Гетеротрофтар мен хемосинтетиктерді хемогетеротрофтарға химиялық энергияны пайдаланатын ағзалар тобына жатқызуға болады. Жануарлар, саңырауқұлақтар, сапрофитті және паразитті бактериялар энергияны органикалық заттардан алады. Демек, олар басқа ағзаларды қорек етеді немесе олардың қалдықтарымен және ыдырау өнімдерімен қоректенеді. Ал хемосинтездеуші бактериялар энергияны бейорганикалық заттардан алады және басқа тірі ағзаларға тәуелді болмайды.

Гетеротрофты ағзалар қоректік заттармен бірге түскен дайын органикалық заттардың оттек қатысында көмірқышқыл газы мен суға дейін ыдырауы нәтижесінде түзілген энергияны пайдаланады. Органикалық заттарды пайдалану түріне қарай оларды паразиттер және жыртқыштар, сапрофиттер және өсімдікқоректілер деп екіге бөледі.

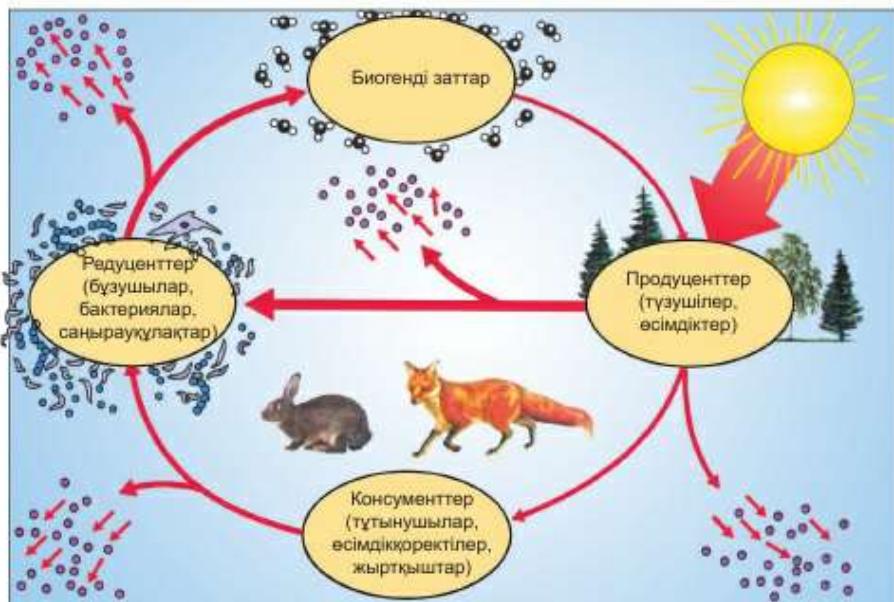
Өсімдікқоректілер – паразиттік тіршілік етпейтін, өсімдіктермен қоректенетін ағзалар. Оларға барлық тұяқтылар, көптеген кемірушілер және т.б. жатады.

Жыртқыштар тірі ағзаларды аулап, олармен қоректенеді. Бұларға негізінен жануарлар, сонымен қатар саңырауқұлақтар мен кейір бунақденеккоректілер жатады.

Паразиттер дегеніміз – тірі ағзалардың дайын органикалық заттармен қоректенетін, бірақ та олардың тіршілігін бірден жоймайтын ағзалар. Бұларға барлық ауру тудыратын микроағзалар, паразит құрттар, масалар, кенелер, биттер, өсімдіктерде және жануарларда ауру тудыратын саңырауқұлақтар (тат, қастауыш, ақұнтақ, қаракүйе және т.б.), паразит өсімдіктер (арамсояу) жатады.

Сапрофиттер немесе *сапротрофтар* дегеніміз – тірі жануарлардың қалдықтары мен олардан бөлінген заттармен (қарашибік, шіріген органикалық заттар, топырақтағы қалдықтар) қоректеніп, органикалық заттарды бейорганикалық заттарға айналдыратын ағзалар. Сапрофиттерге зең саңырауқұлақтары, топырақ және шіріткіш бактериялары, қиқоныздар, шұбалшаңдар, жыртқыш құстар, қарсақтар және т.б. жатады.

Энергияны алудың әртүрлі жолдарына қарамастан барлық тірі ағзалар оны тіршілік әрекеттеріне жүмсайды (27-сурет). Энергия көзі негұрлым көп болса, ағзалар арасында бәсекелестік соғұрлым аз және эволюциялық ұзақ уақыт тіршілігін сақтап қалу мүмкіндігі болады. Фаламшарымызда фотосинтездеуші және хемосинтездеуші бактериялар шамамен 3,5 млрд жылдан бері тіршілік етіп келеді.

27-сурет. Энергияны әртүрлі жолдар арқылы алатын ағзалардың биосфералық өзара байланысы

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Барлық тірі ағзалар қоршаган ортадан өздеріне қажетті химиялық заттар мен энергия алады. Қоршаган орта мен ағза арасындағы зат алмасу **метаболизм** деп аталады.

2. Қоректік заттарды қолданып, өздерінің қажетті заттарын синтездеу және жинақтау **пластикалық алмасу** (*анаболизм* немесе *ассимиляция*) деп аталады. Энергия алу және оны пайдалану мақсатында заттардың ыдырауы **энергетикалық алмасу** (*катаболизм* немесе *диссимиляция*) деп аталады.

3. Автотрофтар – бейорганикалық заттардан нәруыздар, майлар және көмірсуларды өз бетінше синтездей алғалар. Олар энергияны не фотосинтез (күн энергиясын), не хемосинтез (бейорганикалық заттардан) үдерістерінен алады.

4. Дайын органикалық заттармен қоректенетін барлық тірі ағзалар **гетеротрофтар** деп аталады. Олар өздігінен бейорганикалық заттардан органикалық заттарды синтездей алмайды және нәруыздар, майлар мен көмірсуларды өз денесінің құрылымы материалы өрі энергия көзі ретінде пайдаланады. Оларға фотосинтез бен хемосинтезге қабілетті емес жануарлар, саңырауқұлақтар және бактериялар жатады. Гетеротрофтар сапрофиттер, паразиттер, жыртқыштар және өсімдікқоректілер деп белгінеді.

Метаболизм; пластикалық алмасу – анаболизм немесе ассимиляция; энергетикалық алмасу – катаболизм немесе диссимиляция; фотосинтез, хемосинтез, автотрофтар, гетеротрофтар, фототрофтар, хемотрофтар, сапрофиттер, паразиттер.

Білу және түсіну:

1. Метаболизм неліктен бір-біріне қарама-қарсы екі үдерістен тұратындығын түсіндіріңдер.
2. Автотрофтар мен гетеротрофтардың бір-бірінен қандай айырмашылығы бар? Мысал келтіріңдер.

Қолдануы:

1. Табигаттагы фототрофтардың маңызын сипаттаңдар.
2. Хемотрофтар, гетеротрофтар және фототрофтардың арасында қандай байланыс бар екендігін анықтаңдар.

Талдау:

1. Адам ағзасындағы анаболизм және катаболизмді сыйба түрінде бейнелеңдер. Бұл үдерістер ағзада бір-бірінсіз жүре ала ма?

2. Гетеротрофтар мен автотрофтар бір-бірінсіз жүруі мүмкін емес екендігін мысалдармен дәлелдеңдер.

Синтез:

1. Талқылай отырып кестені толтырыңдар.

Энергия алудың әртүрлі төсілдерін салыстыра отырып, кестеге «+» белгісін қойып толтырыңдар.

№	Белгі	Гетеротрофтылық	Хемосинтез	Фотосинтез
1	Дайын нәруыздар, майлар, комірсулар қажет			
2	Бейорганикалық заттардан өзіне қажетті нәруыздар, майлар мен комірсуларды синтездейді			
3	Жарық энергиясын қолданады			
4	Заттардың химиялық энергиясын (органикалық және бейорганикалық) қолданады			
5	Органикалық заттардың энергиясын қолданады			
6	Бейорганикалық заттардың энергиясын қолданады			
7	Саңырауқұлақтарға тән белгілер			
8	Өсімдіктерге тән белгілер			
9	Жануарларға тән белгілер			
10	Шіріткіш және ауру тудыратын бактерияларға тән белгілер			

2. Мынадай жағдайлардың: а) гетеротрофтарсыз; ә) фототрофтарсыз; б) хемотрофтарсыз тіршіліктің болуы моделін жасаңдар. Осы ағзалардың қайсысы ұзақ тіршілік етер еді? Менгерген білімдерінді жүйелеп, олардың рөлін, эволюциялық маңызын бағалаңдар.

Бағалау:

- Табигаттагы (биосферадагы) метаболизмің әртүрлі типтерінің өзара байланысын бағалаңдар.
- Талқылау: қоректену және энергияны өндіру әдісін ескере отырып, ағзалардың қай тобында жүйеке жүйесі мен мінез-құлқы ең жогары дәрежеде дамығанын талқыландар. Қалай ойлайсыңдар, бұл үдерістер өзара байланысты ма?

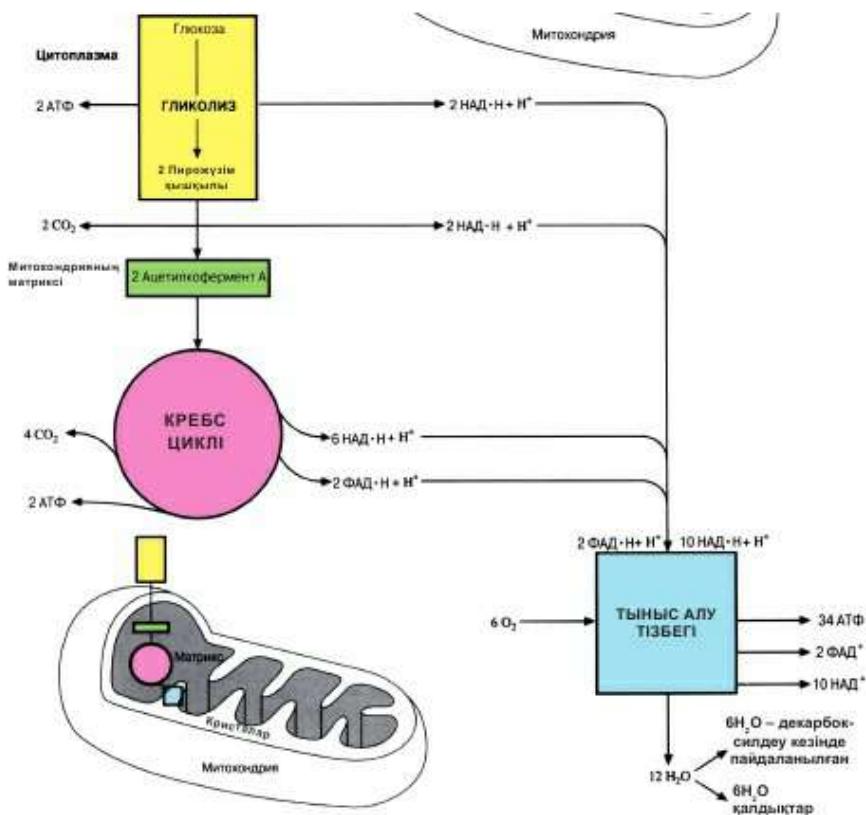
§20. Митохондрияның құрылымдық беліктері және олардың атқаратын қызметтері

Митохондрия құрылымдары мен жасушалық тыныс алу үдерістерінің өзара байланысын орнату

Митохондрия жасушаның құрамдас беліктерінен қалай ерекшеленеді?
Митохондриялардың ядро және хлоропластпен қандай ортақ қасиеті бар? Кристалар, матрикс, жасушааралық саңылау (кеңістік) дегеніміз не?

Митохондриядагы оттекті ыдырау өзара байланысты, бірақ тәуелсіз екі үдерістен тұрады. Бұл Кребс циклі және тыныс алу тізбегі – молекуладан электрондар мен протондарды тасымалдау тізбегі (28-сурет).

28-сурет. Өзара байланысты энергетикалық үдерістердің сыйбасы, митохондрияның рөлі

Бұл екі үдеріс те өздері жүретін ортада анықталады. Кребс циклі митохондрияның сүйықтығында – *матриксте*, ал электрон тасымалдау тізбегі міндettі түрде митохондриялық кристалардың мембраналарында жүреді. Екі үдерістегінен соң бірі біртіндеп митохондриялық кристалардың мембраналарында тізбектеліп жүреді. Митохондрияның тұқым қуалаш апараты (рибосомалар, дөңгелек пішінді ДНҚ, РНҚ-полимераза және т.б. ферменттер) АТФ синтезіне тікелей қатыспайтындығын, бірақ олар АТФ-тің қатысуының митохондрияда ферменттерді, тасымалдаушы молекулаларды және басқа химиялық құрамбөліктерді (компоненттер) синтездей алмайтындығын есте сақтау маңызды.

Жасушада жүретін *циклді реакциялар* деп бірінен соң бірі жүретін, соңғы реакцияның өнімдері келесі реакцияның баставқы өнімі болып табылатын түйік химиялық реакцияларды айтады. Бұл кезде цикл барысында кейбір заттар сіңірліп, кейбіреулері бөлінеді.

Кребс циклі – бұл үш карбон қышқылының өзара бір-біріне айнала отырып, бірінен соң бірі жүретін бірнеше күрделі биохимиялық үдеріс (10-кесте). Кребс циклінің алғашқы нәтижесі лимон қышқылы болып табылады, сондықтан оны лимон қышқылының айналымы немесе үш карбон қышқылының айналымы деп атайды. Бұл үдерісті 1937 жылы ағылшын биохимигі **Ханс Кребс** ашты, сол үшін 1953 жылы Нобель сыйлығына ие болды.

10-кесте. Кребс циклінің реакциялары

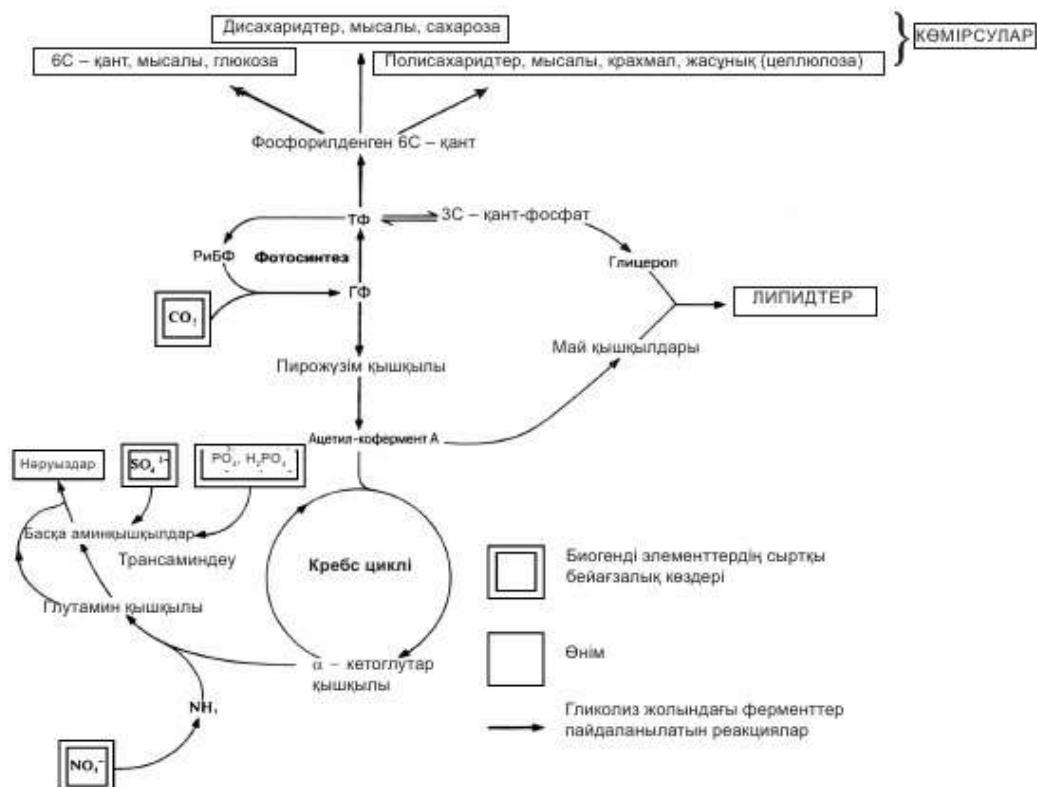
№	Баставқы қышқыл	Реакция мәні	Химиялық реакциялар нәтижелері	
			Қышқыл – циклде қалады	Циклден шығады
0	Қымыздық-сірке C_4	Ацетил-КоА-дан ацетил топтың C_2H_3O қосылуы	Лимон C_6	Жаңа ацетил тобына қосылуға даяр еркін тасымалдаушы КоА
	Бұл ацетил-КоА цикліне енген реакция, сондықтан оны №0-мен белгілейміз			
1	Лимон	Молекуланың қайта құрылуы	Изолимон C_6	—
2	Изолимон C_6	Сутекті тартып алу	Қымыздық-каріптас C_6	НАД · H^{+2}
3	Қымыздық-каріптас (янтарь) C_6	CO_2 -ні бөлу	α -кетоглутар C_5	CO_2^{+2}
4	α -кетоглутар C_5	НАД, КоА-мен өзара әсерлесу	Сукцинил \rightarrow сукцинат – C_4	CO_2^{+2} , НАД· H^{+2}
5	Сукцинат C_4	АДФ немесе ГДФ-пен өзара әсерлесу	Кариптас C_4	АТФ немесе ГТФ

6	Көріптас C_4	ФАД-пен өзара асерлесу	Фумар C_4	ФАД · Н ₂
7	Фумар C_4	Молекуланың қайта құрылышы	Алма C_4	—
8	Алма C_4	НАД-пен өзара асерлесу	Қымыздық-сірке C_4	НАД · Н ^{N4}

Кребс циклінің нәтижесі:

1. $2C_3H_6O_3$ ыдырағанда $6CO_2$ және $6NAD \cdot H$, ФАД · Н^{N4} түзіледі;
2. 2 АТФ немесе 2 ГТФ – энергияларының синтезделуі;

3. Заттардың өзгеруі – үш карбон қышқылы аминқышқылдарына, КоA-ның майдың құрамбөліктеріне (циклден тыс үш көміртекті қосылыстардың кез келген басқа қанттарға) айналуы (29-сурет).

29-сурет. Заттардың өзара айналу үдерісінде Кребс циклінің рөлі

Митохондрияның тыныс алу тізбегі. Осылайша, 2 молекула АТФ гликолиз, тағы 2 молекула Кребс циклінде түзілді. Қалған АТФ молекулалары митохондрияның ішкі мембранасының өсінділерінде – кристада түзіледі. Содан соң Кребс циклінің нәтижесінде глюкозадан CO_2 бөлініп шықкан кезде, НАД · Н және ФАД · Н₂ тасымалдаушы молекулалармен байланысқан сутек қалады.

Сутек атомы электронын беріп, өзі H^+ протонга айналады. Сутектің протондары митохондрияның ішкі және сыртқы мембранасының арасындағы мембранааралық кеңістікке белініп шығарылады. Ал сутектен қалған электрондар электронтасымалдаушы тізбекке өтеді. Бұлар – өздеріне электрон қосып алуға қабілетті және мембранның кристасында болатын бірнеше молекула тасымалдаушылар.

Осы молекулалар – құрамында металдар болатын күрделі нәруыздар. Оларды *цитохромдар* деп атайды. Электрон тасымалдаушы тізбек арқылы өткен кезде электрондар оттекті қосып алады. (Электронмен қосылу үшін тыныс алған кезде атмосфералық оттек керек болады.) Оттек молекуласы O_2^- теріс зарядталады. Демек, митохондриялық матрица теріс (O_2^-), ал мембранааралық кеңістік он (H^+) зарядталған. H^+ және O_2^- молекулаларының жинақталуымен зарядтың айырмашылығы артады, демек, мембрана зарядының электр энергиясы да артады. Белгілі бір уақытта потенциалдар айырмашылығы, шамамен 200 мВт-қа дейін артады. Осы кезде АТФ-синтетаза немесе «протондар каналы» деп аталатын арнайы молекулалар іске қосылады. Бұл молекулалар өте көп. Олар торыздан астам нәруыздық суббірліктен тұрады және криста мембранасына өтеді. Осы молекула арқылы сутек протондары митохондрия матриксіне өткен кезде АТФ синтезі үшін қажет энергия береді. АТФ-синтетаза молекуласы арқылы өткен H^+ протоны O_2^- су түзілгенге дейін қосылады. Демек, тыныс алу тізбегінің криста мембранасында маңызды молекулалардың екі жүйесі бекітілген: электрон тасымалдау тізбегінің тасымалдаушылары және протондарды өткізуен, АТФ синтездейтін АТФ-синтетаза молекуласы.

Бұл үдерістің механизмінде осы күнге дейін кейір жағдайлар анықталмаған күйде қалды. Кребс циклінен (сутек молекуласы) кейін, атмосфералық оттекпен қосылған соң глюкозаның соңғы өнімінен су пайда болады. Мұндай күрделі үдерістердің барысында арнайы молекулалардың қатысуымен түзілген энергия АТФ түрінде сақталады. Тыныс алу тізбегінің энергетикалық нәтижесі – бір молекула глюкозадан 34 молекула АТФ түзілді. Осылайша, митохондриядагы (Кребс циклі + тыныс алу тізбегі) өзгерістің жалпы нәтижесі – 36 АТФ.

Атап өту керек, осы жолмен тек глюкоза ғана емес, майлар немесе аминқышқылдары да ыдырайды. Бұл реакциялардың барысында АДФ молекуласы өзіне фосфор қышқылының қалдығын қосып алғып, АТФ-ке айналады. Сондықтан реакцияларды жалпы *фосфорлау* деп атауга болады. Глюкозаның тотығуы үшін қажетті энергияны *тотықтырыш фосфорлану* деп атаган анығырақ болады.

Митохондрияда жүретін үдерістер үшін қажетті шарттар:

1. Гликолиздің соңғы өнімдерінің болуы.
2. Митохондрияның матриксінде Кребс циклінің ферменттерінің болуы.

3. Тасымалдаушы молекулалар – НАД және ФАД, КоA типті коферменттінің болуы.

4. Криста мембранасына енген молекулалардың болуы:

- а) электрон тасымалдау тізбегінің цитохромдары;
- в) АТФ-синтетаза молекулалары.

5. Оттектің болуы.

6. Митохондрия мембранасының біртұтастығы.

Егер де митохондрия мембранасы зақымдалған болса, онда глюкозаның бір молекуласынан АТФ-тің 34 молекуласы синтезделмейді.

Кейібір заттар мұндай зақымдауға қабілетті келеді. Олар энергияны пайдаланып, ағзага зиянын тигізді. Ол кезде ағзалардың коректік заттарды қабылдағанына қарамастан энергия түзілмейді. Бірақ ағзада мұндай заттар арнайы түзілуі мүмкін. Бұл жасушаның митохондриясында ерекше май үлпасының – коныр майдың пайда болуымен жүреді. Н⁺ митохондрия мембраналары арқылы ететіндіктен, зарядтың айырмашылығы пайда болмайды. Сондықтан АТФ молекуласы түзілмейді, барлық энергия жылу түрінде бөлініп ағзаны жылдытады.

Қысқы үйқыға кететін жылықанды жануарларда қоңыр майлар энергия көзі болып, оларды суықтан қорғайды. Адамдарда қоңыр майлар тұган сәттен бастап жиналады. Бұл балалардың ағзасы өз бетінше дене температурасын реттеп үйренгенше керек. Тұганға дейін ол анасының ағзасынан жылу алғып отырды.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Митохондрияда бір-бірімен өзара байланысты, бірақ қарама-қарсы екі үдеріс: Кребс циклі және тыныс алу тізбегі жүреді.
2. Алдымен гликолиздің соңғы өнімдері арнайы молекулалар – ацетил-КоA арқылы Кребс цикліне өтеді.
3. Кребс циклінің циклдік реакцияларының мәні – үш карбон қышқылының өзара бір-біріне айналуында. Нәтижесінде глюкозаның

қалдықтарынан (сүт және пирожузім қышқылдары) CO_2 көмірқышқыл газы бөлініп, АТФ-тің 2 молекуласы, құрамында сутек бар тасымалдаушылар НАД · Н және ФАД · Н₂ түзіледі.

4. Энергия нәтижесінен басқа, Кребс циклі жасушалардың синтездеуі және өздерінің заттарын: нәруыздар, майлар және көмірсуладардың бірбіrine өзара айналуы үшін қажет.

5. Криста мембранасында АТФ-тің қалған 34 молекуласы түзіледі. Кристаның тыныс алу тізбегі мынадай күрделі молекулалардан тұрады: электрон тасымалдау тізбегі және АТФ-синтетаза. Бірнеше рет түрленуден кейін НАД · Н және ФАД · Н₂-тың құрамындағы сутек су түзілгенге дейін атмосфералық оттекпен қосылады. Қосымша өнім ретінде энергия жылу түрінде бөлінеді.

Циклдік реакциялар, Кребс циклі (лимон қышқылының айналымы немесе үш карбон қышқылы), ацетил-КоА, аминдену реакциясы, тыныс алу тізбегі, АТФ-синтетаза молекуласы немесе протон каналдары; электрон тасымалдау тізбегі, тотықтырғыш фосфорлану.

Білу және түсіну:

1. Митохондриядагы криста мембранасының не үшін қажет екенін түсіндіріңдер.
2. Митохондрияда жүретін үдерістердің журу төртібі қандай, олардың арасындағы айырмашылық неде?

Қолдану:

1. Митохондриялардағы үдерістердің қамтамасыз етудегі оттектің маңызын түсіндіріңдер. Бұдан кейін ол қандай затпен қосылады және қандай зат пайда болады?
2. Кребс циклінің энергия нәтижесін (АТФ молекулаларының санын) және митохондриялардың электронды тасымалдау тізбегін салыстыру.

Талдау:

1. «Митохондриялардағы үдерістердің өзара байланысы» сыйбасының мына түсініктер мен құрамбөліктерді (компоненттерді) ретімен орналастыра отырып бейнелеңдер: лимон қышқылы, сүт қышқылы, ацетил-КоА, CO_2 , O_2 , H_2O , Н-НАД, АТФ, Кребс циклі, карбон қышқылдарынан аминқышқылдарын алу, үш карбон қышқылынан глицерин және майларды алу, матрикс, кристалар, протондар қоймасы, мембранааралық кеңістік.

2. Ағзалардың әртүрлі топтарына, сонымен қатар анаэробтарға митохондриялар қажет болатынын мысалдар келтіре отырып дөлелдеңдер.

Синтез:

1. Митохондрияда жүретін биологиялық тотыгу және көдімгі жануды белгілері бойынша жүйелендер. Олардың үқсастықтары мен айырмашылықтарын анықтаңдар. Осы жұмыстың нәтижесін берілген кестеге толтырыңдар.

Белгісі	Биологиялық тотыгу	Жапу
1. Реакция барысында сіңірілетін заттар		
2. Реакция барысында белініп шыгатын заттар		
3. Жылудың белінің мөлшері мен жылдамдығы		
4. Бастаның гликолиз		
5. Химиялық энергияның қорға жиналуды		
6. Оттекке деген қажеттілік		
7. Ферменттерге деген қажеттілік		
8. Қемірқышқыл газының CO_2 белінуі		
9. Митохондрияның бүтін мембранасына деген қажеттілік		
10. Тасымалдаушы молекулага деген қажеттілік		

2. Ағзалардың тіршілік әрекетіндегі Кребс циклінің рөлін бағалаңдар.

Бағалау:

Митохондрияда жүретін құбылыстардың маңызын бағалаңдар.

Пікірталас:

Қоршаган ортада оттек болмаса, эволюция барысында митохондрияның пайда болуы мүмкін бе? «Иә» және «жоқ» деп балама гипотезаны талқылаңдар.

5-бөлім. БӨЛІП ШЫГАРУ**§21. Су алмасуды реттеу**

**Су мөлшерін бақылаудағы антидиуретикалық
гормонның (АДГ) рөлін түсіндіру**

Гормондар туралы не білесіңдер? Олар жүйке жүйесімен қалаі әрекеттеседі? «Шөлдеу орталығы» туралы не білесіңдер? Ол қайда орналасқан? Қандай қызмет атқарады? Осмос қысымы дегеніміз не? Ол неліктен тұрақты болуы керек? Нефрон, көрі сорылу – реабсорбция және екінші реттік зэр дегеніміз не?

Су ағзамызға денеміздің әртүрлі мүшелері арқылы түседі және шығарылады. Қоршаган ортаның қалыпты температура жағдайында, дене жүктемесі артық болмағанда және қалыпты тамақтану кезінде адамға тәулігіне 2–2,5 л су керек. Судың көп мөлшері су (шамамен 1–1,5 л) және тамақ ішүү кезінде түседі. Сонымен қатар нәруыздар, майлар мен көмірсулар түрленетін химиялық реакциялар кезінде ағзада шамамен 300–350 мл су түзіледі.

Судың сіңірілуі негізінен тоқішекте жүреді. Ағзадан суды шығаратын негізгі мүшелерге бүйректер жатады. Тәулігіне орташа 1,2–1,5 л зэр түзіледі. Қалыпты температура кезінде тер бездері тәулігіне 500–700 мл су бөліп шығарады. Бірақ күн ыстық кезде және қарқынды жұмыс істегендеге ағза тері арқылы біршама көп су жогалтуы мүмкін. Ағзада будан басқа бөліп шығару қызметін тер бездері де атқарады. Тіпті Қыыр солтүстікте төмен температура кезінде де ағза тері арқылы 200–300 мл мөлшерінде су жогалтады.

Окпе (жіңі тыныс алған кезде тәулігіне 350-ден 700 мл-ге дейін) мен тікішек те (тәулігіне 100–150 мл) қосымша су бөледі.

Су балансы. Адам ағзасы қалыпты қызмет атқаруы үшін түсетін және бөлінетін судың мөлшері шамалас болуы керек. Бұл *су балансы* деп аталады. Егер су ағзадан түсетін суга қараганда көп мөлшерде шығарылатын болса, онда адамда *шөлдеу* сезімі пайда болады. Шөлдеу нәтижесінде адам су ішеді де *су балансын* қалпына келтіреді. Су балансы бұзылуының екі типі болады.

Сусыздану. Егер алатын судан көп мөлшерде су жогалтатын болса, ағза сусызданады. Бұл барлық жасуша мен мүшелердің жұмысын қиындалатады. Жүрек едәуір қою қанды айдауға мәжбүр болады. Жасушалар плазмолизге ұшырап, су жогалтады. Сусыздану ішек жұмысы (дизентерия, тырыскақ (холера) бұзылған жағдайда да пайда болуы мүмкін. Бұл жағдайда су жойылып қана қоймай, тоқішекте қанға сіңірілмейді.

Су мөлшерінің артуы – ағзада судың артық мөлшерде болуы. Бұл құбылыс 7-сыныптағы биология курсында жануарлардағы «шөлдеу орталығы» электродтармен стимулдау туралы эксперимент нәтижесі ретінде сипатталды. Адамда осындай жағдай күн ыстық кезде ауыздың шырышты қабатының құргауынан «өтірік шөлдеу» сезімі пайда болады. Сондықтан күн ыстық кезде (күн сүйкі кездегі сияқты) мұрынмен тыныс алуға тырысу керек; су ішпей тұрып, ауызды шайып, жай (бірден ішпеу) және жиі ішу қажет. Дене еңбегімен айналысып, ыстық күнде далада ұзақ уақыт жургенде алдын ала тұзды не минералды су ішіп алу керек; немесе шамалы тұзды тамақ жеп, мөлшерлі су ішу қажет.

Судың артық мөлшері ағзада су алмасудың реттелу механизмі бұзылған кезде де пайда болуы мүмкін. Бұл жағдай жүрекке, бүйрекке және басқа мүшелерге жүктеме түсіп, биохимиялық үдерістерді бұзады.

Көптеген элементтер мен еритін тұздарды адам судағы ерітіндісі түрінде алатынын есте сақтау керек. Сондықтан көп физиологтар *су алмасудың бұзылуын* жеке қарастырмайды, *электролиттер мен тұздардың алмасуның бұзылуы* туралы айтып, бұл екі түсінікті *су-тұз алмасуы* деген терминге біріктіреді.

Су (су-тұз) алмасуды реттеу адам ағзасындағы басқа да үдерістер сияқты *нейрогуморальды* түрде жүзеге асырылады. Су жетіспеген кезде ағзада ұлпа сүйықтығының осмос қысымы артады. Бұл жүрек пен тамырларда орналасқан *барорецепторлардың* тітіркенуіне апарып соғады. Олардан импульстер арнайы жүйкелер арқылы мига бағытталады. Көптеген алмасу үдерістерін реттеу орталықтары аралық міда болып, бұл жерде *су-тұз алмасуды реттеу орталығы* орналасқан. Осы орталықтан импульстер гипоталамусқа түседі. Мұнда осыған үқсас рецепторлар – гипоталамустың осморецепторлары бар. Тітіркенуге жауап ретінде гипоталамус нейрогормон: *вазопрессин* немесе *АДГ* – *гипофиздің антидиуреттік гормонының синтездейді*. Бұл гормон қанға гипофиздің – гипоталамустың бақылауымен гормон белетін ішкі секреция бездерінің артқы белігінен түседі.

Қанға АДГ түскен соң – *диурез* – зәр бөлу күрт төмендейді. АДГ үшін нысананың мүшесі – бүйректер. Өйткені осы гормон *кері сорылу – реабсорбция* – судың қанға қайта келуі жүзеге асатын нефронның ирек түтікшелерінің қызметін күштейтеді.

Вазопрессин реабсорбцияны арттыруға, яғни суды бірінші реттік зәрден қанға қайтаруға әсер етеді. Бұл зәр концентрациясын арттырады және оның көлемін азайтады. Ол үшін сүйылтылған (концентрлі емес) зәр түсетін бүйректің жинаушы түтікшесінде судың қанға кері сіңірілуі күштейеді. АДГ (вазопрессин) бүйректің жинаушы түтікшесінің су өткізгіштігін арттырады. Қан плазмасы түткүрлігі артқанда және ұлпа сүйықтығы көлемі азайған кезде ағзада АДГ секрециясы артады.

АДГ қан тамырларына және мига бірқатар тиімді әсер көрсетеді. Ол тамырларды тарылтып, қан қысымын арттырады.

АДГ әсерінен су қанга белсенді түрде қайтып келеді, зәр мөлшері азаяды да, ол едәуір концентрлі болады. Яғни зәрдегі зиянды заттардың мөлшері судың азаюы есебінен артады, бірақ бұл кезде зиянды заттардан арылу үдерісі зиян шекпейді. АДГ әсерінен ағзада су көп мөлшерде қалады. Сәйкесінше қандагы қысым төмендейді де, жағдай қалпына келеді.

АДГ синтезі мен белінуіне қан плазмасында осмос қысымының (түздардың концентрациясы, су мөлшерінің азаюы) артуы себеп болады. Қанның осмос қысымы қалыпты деңгейге жеткен кезде, АДГ-ның бүйректің ирек түтікшесіне белінуі мен әсері азаяды. Егер эндокриндік бұзылу салдарынан *гипофункция* – АДГ-ның жетіспеуі пайда болса, ағзада қантсыз диабет байқалады. Бұл кезде адам тәуулігіне глюкозаның мөлшері жоғары 10 л концентрлі зәр беліп шығарады. Жиі зәр беліп шығару, үнемі шөлдеп түрумен қатар, ағзада глюкоза жетіспеуінің салдары – өлсіздік, бастың айналуы, аяқ-колдың дірілдеуі, естен танып қалу және т.б. белгілер пайда болады. Зәрдің көп мөлшерде белініп шығуы судың ғана емес, басқа да пайдалы заттардың жоғалуына апарып соғады. Оларға қанға қайтып оралмайтын глюкоза, натрий және басқа элементтер, электролиттер және т.б. жатады.

Су алмасуды реттейтін басты механизмдердің біріне АДГ жатады.

Түзілетін зәр мөлшері бүйрек артериясындагы қан қысымына байланысты өзгереді. Қысым негұрлым жоғары болса, согұрлым көп зәр түзіледі. Сондықтан бүйрек жұмысын бағалау кезінде бүйрек қысымын өлшеу маңызды көрсеткішке жатады.

АДГ-дан басқа су және тұз алмасуға қатысатын гормондардың екі типі болады. Бұлар – минералокортикоидтар және ренин гормоны. Минералокортикоидтар – бүйрекусті бездерінің қыртысы түзетін стероидты гормондар тобы. Олардың ішіндеі ең белсендісі – альдостерон. Осы топ гормондары артық мөлшерде болған кезде адам ісінеді және қан қысымы көтеріледі – су ағзада жиналады. Ал осы топ гормондары жетіспеген жағдайда ағза сусызданады. Сонымен қатар ол гормондар ағзада Na сақтауда және K шығаруда маңызды рөл атқарады.

Ренин – бүйректерде – бүйрек шумақтарының артериола жасушаларында түзілетін гормон. Ол артериялық қысымды, бүйректердің белсенділігін және су-тұз алмасуды реттейтін биологиялық белсенді заттардың ыдырауына қатысады.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Адам ағзасы басқа тіршілік иелері сияқты су-тұз балансын реттеуі керек.

2. Су-тұз балансының бұзылуының алдын алу механизмдерінің біріне АДГ – антидиуретикалық гормон жатады.
3. АДГ кері сорылу (реабсорбция) және екінші реттік зәр түзілуді стимулдау есебінен денеде қажетті ылғалды сақтауга себеп болады.
4. АДГ жеткіліксіз болған кезде көп мөлшерде су, тұздар мен глюко-за ағзадан шыгарылады да, қантсыз диабет дамиды.

Су балансы, сусыздану, су алмасу, тұздар мен электролиттер алмасу, су-тұз алмасу, барорецепторлар, гипоталамус, осморецепторлар; вазопрессин, АДГ – гипофиздің антидиуретикалық гормоны; кері сорылу, реабсорбция, екінші реттік зәр, екінші реттік сорылу, қантсыз диабет, минералокортикоидтар, альдостерон, ренин.

Білу және түсіну:

1. Су және су-тұз алмасу балансына анықтама беріндер.
2. Ағзаның сусыздануы деген не?

Қолдану:

1. Бүйректердің қызметін атаңдар.
2. Гипофункция себептерін айтыңдар.

Талдау:

1. Зәрдің қалыптасу кезеңдерін талдаңдар.
2. Қантсыз диабеттің пайда болу себептері туралы өз ойларынды айтыңдар.

Синтез:

2. Барорецепторлардың рөлін бағалаңдар.
3. Су-тұз алмасуды реттеу орталығына жалпы сипаттама беріндер.

Багалау:

1. Гипоталамустің рөлі туралы өз ойларынды айтыңдар.
2. Реабсорбция – кері сорылудың маңызын түсіндіріңдер.

§22. Қанды жасанды жолмен тазарту

Диализ механизмін түсіндіру

Беліп шыгару қызметі қандай? Бір тәуліктө бүкіл қан бүйрек арқылы неше рет өтеді? Оны қалай есептеуге болады?

Бүйректер ағзада қанды үздіксіз тазартып отырады. Егер бұл үдеріс бұзылса немесе тоқтайтын болса, оның қауіпті салдары аз уақыттың ішінде

байқалады. Ағзада орташа есеппен 5 л қан болады. Ал плазма қаның жалпы көлемінің 55%-ын құрайтынын еске түсірсек, онда қаның бүкіл сүйық бөлігі әр жарты сағат сайын бүйректерде сүзілетіні түсінікті. Демек, бүйректер өз қызметін толық тоқтататын болса, онда алғашқы 30 минуттың ішінде оның кері салдары байқалады.

Бүйректердің өз қызметін атқара алмауы бүйрек қызметінің жетіспеушілігі деп аталады. Аурудың түріне байланысты бүйрек қызметінің жетіспеушілігі жедел (жарақат, улану) немесе созымалы (бүйректердің жүқпалы не үзақ уақыт басқа аурумен ауырыу) болып бөлінеді.

Гемодиализ (ежелгі грек тілінен аударғанда *гемо* – қан және *диализ* – бөлу) – ағзада бүйректердің қатысының қанды тазарту әдісі. Бүйректер қызметін жартылай немесе толық тоқтатқан кезде диализ процедурасы қолданылады.

Гемодиализ кезінде ағза сүйықтығынан зат алмасудың улы өнімдері алынады, су және электролиттік баланс қалпына келеді.

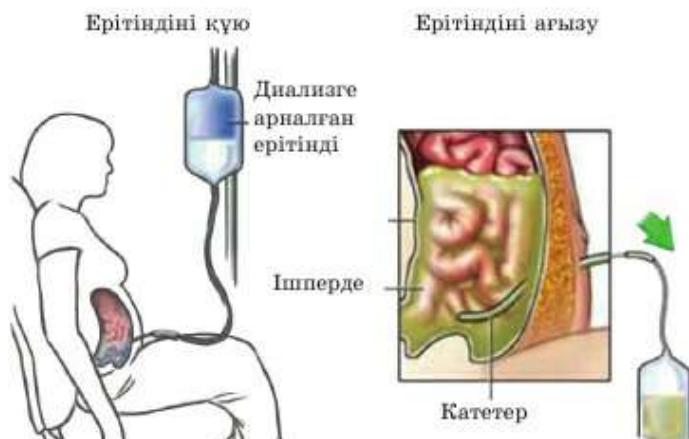
Диализдің әсер ету принципі осмос және диффузия зандарына негізделген. Тек су және онда еріген белгілі бір заттар өте алатын өте жүқа мембрана қажет. Егер мембранның бір жағындағы сүйықтықта заттардың жоғары, ал екінші жағында аз концентрациясы түзілетін болса, онда еріген заттардың молекулалары концентрация деңгейін төсөтіріп, тепе-тәндік орнату үшін мембрана арқылы өтуге тырысады. Демек, мембранның бір жағында екінші жағына қараганда қандай да бір заттар көп болса, олардың молекулаларының бір бөлігі басқа жаққа өтеді.

Адам ағзасында осындай табиги мембраналардың рөлін өкпе капилляrlары мен альвеола қабырғасы; бүйрек шумақтарының капилляrlары мен нефрон капсуласының жасушалары; ішперде атқарады. Осы жасушалардың мембраналары арқылы белгілі бір заттар өтеді, ал қаның басқа құрамды бөліктегі (жасушалар, ірі нәруыздар мен көптеген басқа заттар) сонда қалады.

Диализ әрекетінің механизмі де осыған үқсайды.

Диализ әдісі. Диализдің негізгі екі әдісі бар, соларды нақты қарастырайық.

Перитонеальды гемодиализ – сүзетін мембрана рөлін адамның өз ішпердесі атқаратын әдіс (30-сурет). Пациенттің құрсақ қуысына глюкоza мен түздар ерітіндісінің көп мөлшері (1-2 литр) енгізіледі. Бұл кезде ішперде тамырындағы қан мен енгізілген сүйықтық арасында осмос және диффузия үдерістері басталады. Қанда ағзада түзілген зиянды заттардың көп мөлшері болады, ал енгізілген ерітіндіде зиянды заттар мүлде жоқ. Концентрация айырмашылығына байланысты қаннан енгізілген сүйықтықта зиянды заттардың молекулалары өтетін осмос үдерісі басталады. Жарты-

30-сурет. Перитонеальды гемодиализ өмдеу шарасы

лай өткізгіш кедергі рөлін ішперде атқарады, ол арқылы ерітіндіге қан жасушалары мен ірі нұруызы молекулалары өте алмайды.

«Жасанды бүйрек» әдісі – гемодиализдің басқа бір әдісі (31-сурет). Бұл жағдайда пациенттің қаны ағзадан тыс тазартылады. Мембрана рөлін арналы өндөлген материалдан жасалған жасанды құрылым атқарады. Диализ жасалатын адамның қаны процедура кезінде үйіп қалмауы керек. Ол үшін үюға қарсы дәрі (антикоагулянт) (мысалы, гепарин) енгізіледі. Стерильді канал арқылы венадағы қан ағзадан шығарылады да, *диализатор*, арналы мембрана немесе жасанды бүйрек арқылы өткізіледі. Бұл аппаратта мембранның бір жағында пациенттің қаны, ал екінші жағында диализдейтін ерітінді болады. Осмос заңы бойынша зиянды заттардың молекулалары осы ерітіндіге мембрана арқылы өтеді. Бұл кезде мембрана

31-сурет. Жасанды бүйрек қызметтінің сыйбасы

пайдалы заттарды, қан жасушаларын және судың көп бөлігін өткізбейді. Ол заттардың барлығы аппарат арқылы тазартылған қан құрамында қалады.

Тазартылған соң қан стерильді канал – катетер арқылы ағзага қайтарылады. Бұл процедураны барлық қауіпсіздік шаралары – антисептиктер, есенгіреуге (шок) қарсы терапия қарастырылған жағдайда жүргізеді.

«Жасанды бүйрек» әдісі перитонеальды гемодиализге қараганда тиімді. Бұл әдісте қан едөүір сапалы тазартылады. Осы әдіс көптеген адамға өмірін ұзартуға мүмкіндік берді.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Диализ – қанды жасанды жолмен тазарту емдеу шарасы. Ол бүйрек қызметінің жетіспеушілігі кезінде қолданылады.
2. Диализдің екі әдісі бар: перитонеальды гемодиализ және жасанды бүйрек әдісі.
3. Перитонеальды гемодиализ – қарапайым, бірақ тиімсіз әдіс. Оны қолдану күрделі құралдарды қажет етпейді.
4. Жасанды бүйрек әдісі тиімді. Қүрделі құралдар көмегімен жүзеге асады.

Гемодиализ, бүйрек қызметінің жетіспеушілігі, су балансы, электролиттік баланс, осмос, диффузия, перитонеальды, жасанды бүйрек, диализатор, мембрана, диализдеуші ерітінді.

Білу және түсіну:

1. Гемодиализ қашан қолданатынын түсіндіріндер.
2. Жасанды бүйрек әдісі деген не?

Қолдануы:

1. Диализдің әсер ету қагидасын сипаттаңдар.
2. Гемодиализдің маңызын түсіндіріндер.

Талдау:

1. Қанды жасанды жолмен тазарту не үшін керек, ол қайда жасалады?
2. Адам ағзасындағы табиги мембранның ролін бағаландар.

Синтез:

1. Қанды тазалаудың жалпы сипаттамасын айтыңдар.
2. Диализдің екі негізгі әдістерін салыстырыңдар.

Багалау:

Жасанды бүйрек әдісі басқа әдістерге қарағанда тиімді деп ойлай-сындар ма?

§23. Бүйрек қызметінің созылмалы жетіспеушілігі

Бүйрек қызметінің жетіспеушілігінің түрлерімен таныстыру

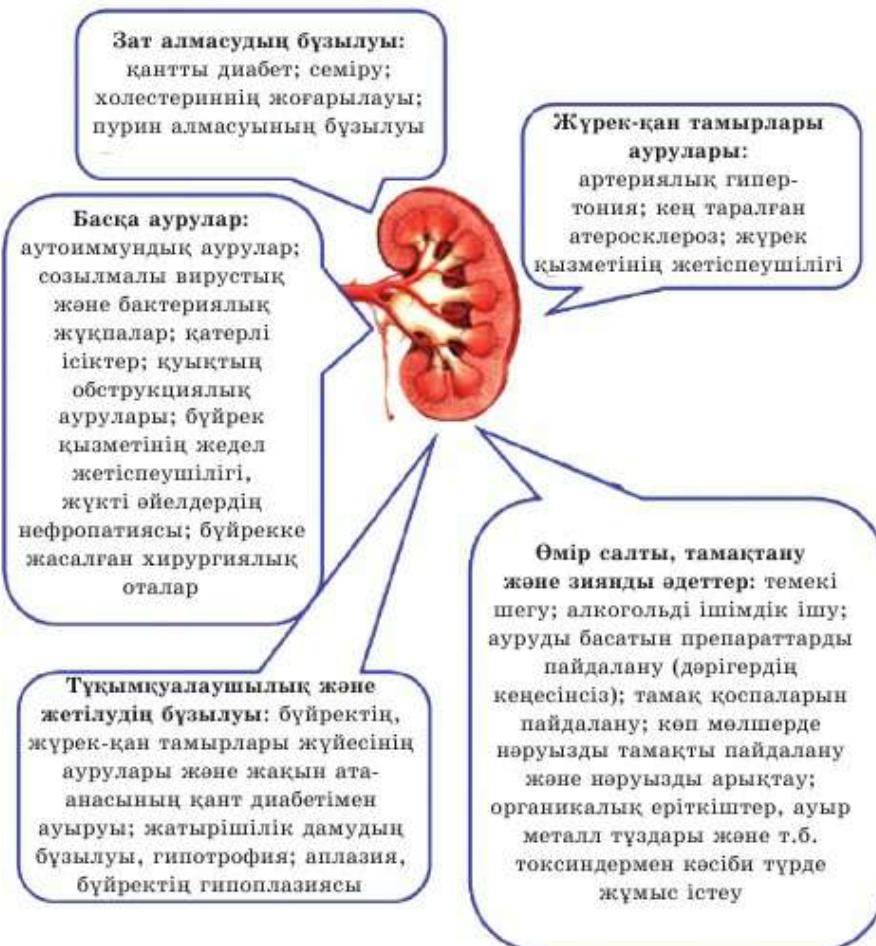
Бүйрек ағзада қандай қызмет атқарады? Бүйрек өз қызметін тоқтатқанда оның салдары қандай болады? Ол қандай себептерге байланысты қызметтің тоқтатуы мүмкін?

Бүйрек қызметінің жетіспеушілігі – бүйрек қызметінің бұзылуын білдіретін жалпы термин. Бұл кезде қан ағзада түзілетін шлактардан та зартылмайды. Бүйрек қызметінің жетіспеушілігі жедел немесе ұзак уақыт дамыған ауру салдарынан болып, жедел және созылмалы деп екіге белінеді.

Бүйрек қызметінің жедел жетіспеушілігіне улы санырауқұлақтар, металдардың ауыр түздары, дәрі-дәрмектер, спиртті ішімдіктермен улану, сондай-ақ биіктен құлау, түрлі апат кезінде орын алған бүйрек жарақаты себеп болуы мүмкін. Бүйрек қызметі жетіспеушілігінің кез келген себебі өлім қаупі бар мидың немесе өкпенің ісінуін келтіріп шыгаруы мүмкін.

Бүйрек қызметінің жедел жетіспеушілігі кезінде ағзаның улануын төмендететін шаралар кешені тағайындалады. Міндегі шаралардың біріне гемодиализ жатады. Егер емдеу барысында бүйрек қызметі аз уақыт ішінде қалпына келсе, аурудың салдары ағза үшін ауыр болмауы мүмкін. Ал егер керісінше болып, жағдай күрт нашарлаған кезде донор бүйрегін ауыстырып қондыру немесе науқасқа алдағы уақытта үнемі гемодиализ әдісін қолдануы керек болады.

Бүйрек қызметінің созылмалы жетіспеушілігі – бүйректің кез келген үдемелі ауруларынан кейін пайда болатын, нефрондардың біртіндеп өлуінің нәтижесінде дамиды. Мұндай жағдайға кебінесе созылмалы және т.б. аурулар себеп болуы мүмкін (32-сурет). Бүйрек нефрондар санының едөуір азаю салдарынан өз қызметін толық атқара алмай қалады. Нәтижесінде ағзада зиянды азотты заттар (нәруыздардың ыдырау өнімдері), несепнөр, креатинин және т.б. жинақталады. Бұл *уремия* – ағзаның өздігінен улануына апарып соғады. Ағзаның өздігінен улануынан басқа мүшелер мен ұлпалардың жұмысы бұзылады.

32-сурет. Бүйректің созылмалы ауруларының қауіп-қатер факторлары

Аурудың белгілері: адам үнемі шөлдейді, еттен жасалған тағамдарды жеууге тәбеті болмайды. Жүрек айну, құсу және бұлышқұттеге тырыспа, сүйектерде ауру сезімі орын алады. Тері сарғыш рең тартып, тыныс шығарған кезде аммиактың ісі сезіледі. Бөлінетін зәр мәлшері едәүір тәмендейді. Бұл кезде зәр айдайтын дәріні қабылдағанымен адамда ісік пайда болады, артериялық қысымы жоғарылады, электролиттердің дисбалансы бұзылады. Бүйректерде биологиялық белсенді заттар синтезінің бұзылуынан ағзада анемия мен тұз байланып ауыру (подагра) дамиды,

канды липидтердің мөлшері артады, жыныс бездерінің қызметі, глюкоза, фосфор мен кальций алмасуы бұзылады.

Аурудың ерте даму кезеңінде дөрігерлер тәғамның құрамында нөруыз берін түздардың мөлшері аз диета сақтауды ұсынады. Бүйрекке кері өсеретін барлық препараттар мен кез келген заттарды пайдалануға тыйым салынады. Сонымен қатар зат алмасудың бұзылуы мен аурудың асқынуын, мүмкіндігінше негізгі ауруды – пиелонефрит және т.б. ауруды емдеу қажет. Жағдайды ушықтыратын зәр шығару жүйесінің жүқпалары және т.б. ауруларды анықтап, емдеу керек.

Егер науқастың бүйрек қызметі қалпына келсе, кейін бүйрекке жағымсыз өсерді азайтуға бағытталған аурудың алдын алу шаралары жүргізіледі.

Егер ауру асқынған жағдайда жүйелі гемодиализ немесе донор бүйрекін ауыстырып қондыруға кеңес беріледі.

Бүйрек қызметінің жедел және созылмалы жетіспеушілігі, пиелонефрит, гемодиализ, трансплантация.

Білу және түсіну:

1. Бүйректің жетіспеушілігіне анықтама беріңдер.
2. Уремия деген не?

Қолдану:

1. Бүйректің қызметін айтыңдар.
2. Бүйректің жедел жетіспеушілігі мен ағзаның улануы арасындағы байланысты айтыңдар.

Талдау:

1. Ағзаның улану себептері туралы өз ойларыңды айтыңдар.
2. Адам етті тәғамдарды неге жегісі келмей қалатынын анықтаңдар.

Синтез:

1. Бүйрек жетіспеушілігінің бұзылуын жүйелеңдер.
2. Созылмалы бүйрек жетіспеушілігінде қолданатын диетаның жалпы сыйбасын жасаңдар.

Багалау:

1. Бүйрек ауруларының пайда болуы туралы өз ойларыңды айтыңдар.
2. Бүйрек жетіспеушілігіне себеп болатын факторларды атаңдар.

§24. Бүйрек трансплантациясы және диализ. Оның артықшылықтары мен кемшіліктері

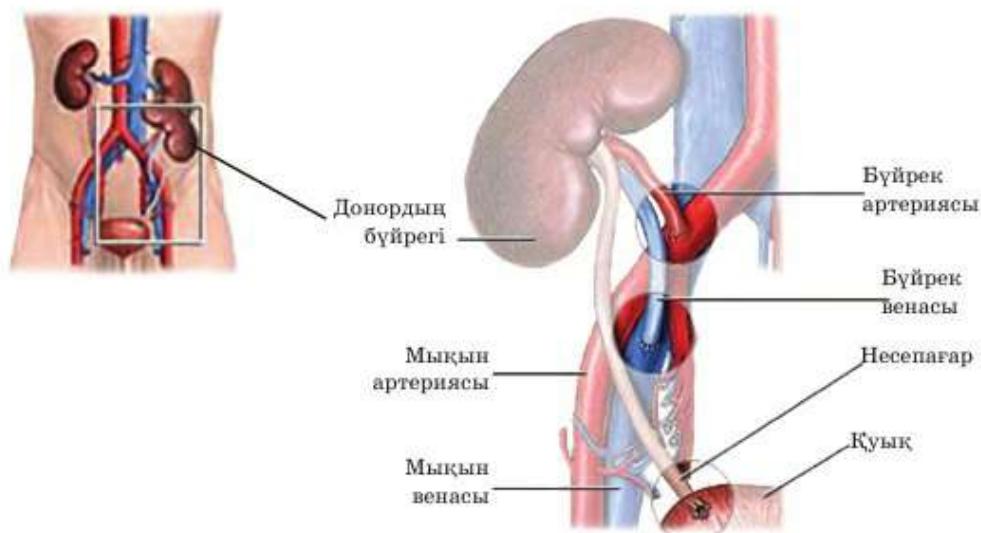
**Бүйрек трансплантациясы. Диализдің артықшылықтары
мен кемшіліктерін талқылау**

Донор және реципиент деген терминдердің мағынасы қандай? Трансплантация дегеніміз не? Биологиялық сәйкестік деген нө? Ол кімдерде 100% болуы керек?

Бүйрек трансплантациясы – реципиенттің ауру бүйрегін басқа адамның – донордың бүйрегімен ауыстырып қондыру шарасы. Бір сау бүйрек екі ауру бүйрек атқара алмайтын бүкіл жұмысты атқаруы мүмкін. Хирургтер бүйрек arterиясы мен венасын донор бүйрегімен жалғап, реципиент денесіне жаңа бүйректі ауыстырып қондырады. Жаңа ауыстырып қондырылған бүйректер бірден өз қызметін атқарып кетуі мүмкін немесе ол үшін бірнеше апта уақыт керек. Науқастың өз бүйректері егер ол жүқпага, онкологиялық ауруға немесе жоғары arterиялық қысымға себеп болмаса, оларды өз орнында, донор бүйректің қасында қалдырады (33-сурет).

Бүйрек трансплантациясының проблемалары. Бүйрек трансплантациясы – бұл емдеу емес, ол науқасқа көмектесудің басқа әдістері тиімді болмаган кезде қолданылатын шара. Ешбір дәрігер ағзаның донор бүйрегін

33-сурет. Бүйрек трансплантациясы

қабылдауын жоққа шыгара алмайды. Отадан кейінгі бірінші жылда бұндай ықтималдылық 20–25 пайызыды құрайды. Ағзаның донор бүйрекін қабылдауы және оның кейін тұтас қызмет атқаруы көптеген факторларға байланысты. Бұл жерде пациенттің жасы мен жалпы денсаулығы маңызды. Ең бастысы – донор бүйрекінің реципиент бүйрекіне сәйкестігі. Донор мен реципиенттің ДНҚ нуклеотидтері ретінің саны неғұрлым көп сәйкес келсе, трансплантацияның табысты болу мүмкіндігі соғұрлым жоғары. Сондықтан қандас туыстардан ауыстырылып қондырылған бүйректі реципиент ағзасы жақсы қабылдайды. Біржұмыртқалы егіздер бір-біrine абсолютті идеал донор болып табылады. Бірақ бүйрек қызметінің жетіспеушілігі түқымқуалап берілсе, онда екі егіздің де бүйрекі ауыруы мүмкін.

Кез келген донор мүшесі қондырылған адамға арнайы иммуносупрес-сант препараттар тағайындалады. Ол препараттарды реципиенттер өмір бойы күн сайын қабылдау керек. Бұл дәрілер бүйректің қабылдануына дұрыс өсер еткенімен, олардың кері өсері де бар. Ағзаның бүкіл иммундық жүйесі нашарлайды. Демек, реципиент ағзасы үнемі, бүкіл ағзага жағымсыз өсер ететін жүқпалы аурулармен ауыруы мүмкін.

Трансплантация мен гемодиализдің артықшылықтары мен кемшиліктері. Бүйрек өз қызметін толық атқара алмаған жағдайда аурудың ауырлығына қарап, трансплантация немесе гемодиализге кеңес беріледі. Бұл шаралардың жағымды және жағымсыз жақтары бар. Оларды нақтырақ қарастырайық.

Бүйрек трансплантациясының артықшылықтары:

1. Диализ шарасы қолданылмайды.
2. Тамақтануда аз шектеу қойылады.
3. Донор бүйрекі өз бүйрекің сияқты қызмет атқарады.

Кемшиліктері:

1. Донорды іздеу немесе күту қажет.
2. Құрсақ қуысына күрделі ота жасалады.
3. Ағза донор бүйрекін қабылдамауы мүмкін.
4. Иммунитетті төмендететін препараттарды өмір бойы қабылдау керек.

Перитонеальды гемодиализдің кемшилігі. Бұл өдісті 6 айдан артық қолдануға болмайды. Себебі бұл жағдайда асқорыту бұзылады. Бірақ жалпы перитонеальды гемодиализ жасанды бүйрек аппараты жоқ жерде немесе тамырларына байланысты проблемалары бар науқастарға едөүір тиімді өдіс болып табылады.

«Жасанды бүйрек» аппараты арқылы жасалатын гемодиализдің кемшиліктері:

1. Стационарда үнемі медициналық емдеу шараларын қабылдау.

2. Тамақ ішуге, дene жүктемесіне, өмір салтына шектеу қойылады. Мысалы, адам гемодиализ шарасы жасалмайтын жерге бара алмайды. Қазіргі кезде гемодиализ үшін бір рет пайдаланылатын портативті апараттар бар, бірақ оларды пайдалану қауіптілігі стерильділікті сақтауға және қанның үюны бақылауга, тамырларды зақымдамауга байланысты жолға қойылған жоқ.

Бірақ гемодиализ бер бүйрек трансплантациясы миллиондаған адамның өмірін сақтап қалғанын айтып өту керек. Себебі қанды тазартудың осы екі өдісі болмаса бүйрек қызметінің жетіспеушілігіне ұшыраган адам өміріне қауіп төнеді.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Бүйрек қызметінің жетіспеушілігі – олардың қызметінің бұзылуы.
2. Бүйрек қызметінің жетіспеушілігіне ағзаның улануы, бүйректің қабынуы (пиелонефрит), жарақат алу, зат алмасудың бұзылуы, несеп тас ауруы жатады.
3. Бүйрек қызметі жетіспеушілігінің жедел және созылмалы түрлері болады.
4. Бүйрек қызметінің жетіспеушілігіне екі өдіс қолданылады: гемодиализ және трансплантация (бүйректі ауыстырып қондыру).

Бүйректі трансплантациялау, донор, реципиент, гемодиализ.

Білу және түсіну:

1. Бүйректі ауыстырып қондырудың артықшылықтары мен кемшіліктерін сипаттаңдар.
2. Жасанды бүйрекке анықтама беріңдер.

Қолдану:

1. Донор бүйректі ауыстырып қондыру қалай орындалады?
2. Донорлық бүйректің магынасын түсіндіріңдер.

Талдау:

1. Қандай жағдайларда міндетті түрде бүйректі ауыстырып қондыру қажет екенін талдаңдар.
2. Сөтсіз трансплантациялау себептері туралы өз ойларыңды айтыңдар.

Синтез:

Бүйректі ауыстырып қондырудагы проблемаларды айтыңдар.

Багалау:

Гемодиализ және бүйректі трансплантациялаудың маңызын багалаңдар.

Пікірталас:

Адамға сүтқоректілердің мүшелерін трансплантациялау мүмкін бе?

6-бөлім. ЖАСУШАЛЫҚ ЦИКЛ**§25. Жануарлардагы және адамдағы гаметогенез**

**Жануарлардагы гаметалардың қалыптасу
ерекшелігін түсіндіру**

Гаметалар дегеніміз не? Олар эволюцияда қай кезде пайда болды? Жоғары сатыдагы жануарлар және адам үшін гаметалардың қандай типтері тән? Гаметаларда хромосомалардың қандай жиыны бар? Жоғары сатыдагы жануарларда және адамда гаметалар қалыптасу үшін жасушалардың қандай бөліну типі міндетті түрде қажет?

Гаметогенез – жыныс жасушаларының даму және қалыптасу үдерісі. Жыныс жасушаларының мейоз арқылы түзілетінін білеміз. Бірақ осы бір үдеріс арқылы арнайы жыныс жасушаларының қалыптасуы шектелмейді. Сондықтан бір сатысында мейоз жүретін **гаметогенез** бөлініп көрсетіледі (34-сурет). Жануарларда гаплоидты гаметалар жыныс бездерінің диплоидты жасушаларынан түзіледі. Жыныс бездері 4 аймаққа бөлінеді, олардың әрқайсысында арнайы үдерістер жүреді (11-кесте).

11-кесте. Гаметогенез үдерістері

Аймақ реті	Аймақтар атауы	п хромосома және с хроматид саны	Жүретін үдеріс
1	Кебею аймағы	Диплоидты $2n = 2c$	МИТОЗ – жыныс бездері жасушаларының саны артады.
2	Өсу аймағы	Диплоидты $2n = 4c$	ИНТЕРФАЗА – митоз бел мейоз аралығы. Репликация жүреді, әрбір диплоидты жасушада бөлінуге даяр 2 хроматидадан тұратын хромосомалар болады.
3	Пісіп-жетілу аймағы	Гаплоидты $1n = 1c$	МЕЙОЗ – жыныс бездерінің диплоидты аналық жасушасынан төрт гаплоидты жасушалар қалыптасады.
4	Қалыптасу аймағы	Гаплоидты $1n = 1c$	Сперматозоидтерде құйрықша қалыптасады, ядро жасушаның басына орын ауыстырады, құйрықша түбіне митохондриялар жинақталады. Жұмыртқа жасушаларында қоректік заттар қоры жинақталады. Оларды леңде екі сперматозоид өтіп кетуге кедерігі келтіру үшін «сөүлелі тәж» деп аталатын қосымша жасушалар тобы бүркейді.

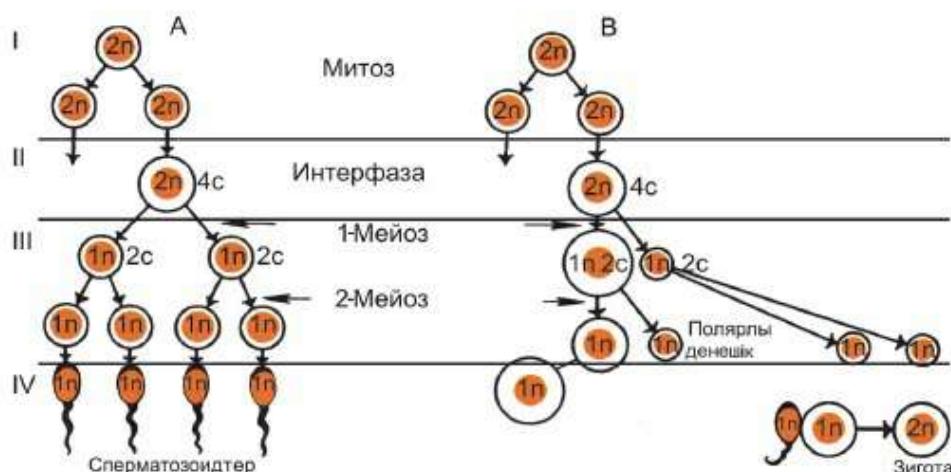
Сперматогенез бен оогенездің салыстырмалы сипаттамасы. Аталық жыныс жасушаларының – сперматозоидтердің (спермийлердің) түзілү үдерісі сперматогенез деп аталады. Аналық жұмыртқа жасушасы оогенез үдерісінде түзіледі. Осы үдерістер арасында кейбір айырмашылықтар бар. Оларды адам ағзасы мысалында қарастырайық.

1. Ер адамда жыныс безінің 1 жасушасынан мейоз нәтижесінде толыққанды 4 сперматозоид (сперматогонийлер → сперматоциттер → сперматидтер → спермийлер) түзіледі.

Әйелдерде мейоз кезінде 1 ізашар-жасушадан ай сайын 1 қызмет атқаратын жұмыртқа жасушасы түзіледі (оогоний → ооциттер → жұмыртқа жасушасы). Оның пісіп-жетілу кезеңінде мейоздың екі рет бөлінуі жүреді. Мейоздың бірінші бөлінуі нәтижесінде екінші реттік ірі ооцит және кішкентай полярлы денешік (бірінші) түзіледі. Мейоздың екінші бөлінуі кезінде екінші полярлы денешік бөлінеді, ал біріншісі екіге бөлінеді. Осылай гаплоидты хромосома жиынтығы (n) бар жетілген бір жұмыртқа жасушасы және полярлы денешік деп аталатын кішкентай үш жасуша түзіледі. Полярлы денешіктеге цитоплазма аз, ұрықтануға қабілетті емес және жуық арада тіршілігін жояды. Олардың рөлі диплоидты аналық жасушадан «артық» хромосомаларды алу болып табылады.

2. Сперматозоидтерде цитоплазма аз, оларда арнайы қабықша болмайды.

Ал жұмыртқа жасушасында қоректік заттарға бай көп цитоплазма жинақталады. Олардың бір бөлігі бауырда түзіледі де, кейінірек жұмыртқа

34-сурет. Жануарлардағы гаметогенез және ұрықтану: I – кебею аймагы; II – есу аймагы; III – пісіп-жетілу аймагы; IV – қалыптасу аймагы; A – сперматогенез; B – оогенез; n – гаплоид; 2n – диплоид

жасушасына түседі. Көптеген жұмыртқа жасушасында қабықшасы болады. (Құстар мен жорғалаушылардың жұмыртқасының қабығын еске түсіріндер). Адамда да арнайы жасушалардан қабықшасы – *саулелі тәж* (лучистый венец) бар. Ол жұмыртқа жасушасына бір мезгілде 2 сперматозоидтің енуіне кедергі жасайды.

3. Аталақ жыныс жасушалары қозғалу қабілетіне ие. Адам және басқа омыртқалыларда аналық жыныс жасушалары қозғалмайды.

Жыныс бездері жасушаларының көбеюі ер адамдарда өмір бойы, өсіреке жыныстық жетілу кезеңінде қарқынды жүреді.

Өйелдерде бұл үдеріс тек жатыршілік даму кезінде 4 айға дейін жүреді. Сосын аналық без жасушаларының едөур бөлігі жойылып кетеді. Қалған бөлігі тұғанин бастап, жыныстық жетілуге дейін өзгеріссіз күйінде сақталады.

Жыныс жасушалары пісіп-жетілгенде, олардың қосылу үдерісі – *чырқтану* жүруі мүмкін.

Оны кебінесе сперматозоидтің жұмыртқа жасушасына түсі үтепінде бейнелейді. Шын мәнінде, олай емес. Жұмыртқа жасушасына бүкіл сперматозоид емес, оның тек ядроны түседі. Жасушаның басқа боліктері (құйрығы мен мойны, бүкіл цитоплазма) сыртында қалады, яғни зиготага түспейді.

Үрықтанған соң сперматозоидтің гаплоидты ядроны мен жұмыртқа жасушасы зиготаның бір диплоидты ядронына бірігеді.

Гаметогенез факторлары. Гаметогенез кез келген биологиялық үдеріс сияқты белгілі бір факторлардың әсеріне ұшырайды. Бұл үдеріске әсер ететін жағымды факторларға бірінші кезекте қажетті заттар: микроэлементтер, нәруыздар, майлар мен көмірсулар жатады. Олар аналық ағза үшін өте маңызды. Себебі жұмыртқа жасушасының түзілу үдерісіне, үрықтың дамуын қамтамасыз ету үшін ерекше қоректік заттардың көп мөлшері қажет. Ауылшаруашылығы практикасында, мысалы, тауық толыққанды қоректенбеген кезде оның жұмыртқалағыштығы күрт төмендейтіні ертеден байқалған. Сонымен қатар барлық қажет дәрумендер, микроэлементтер мен басқа қоректік заттарға бай жем берілген тауықтың жұмыртқалағыштығы едөур артады.

Екінші дүниежүзілік соғыс кезінде үнемі тоймай тамақтану және жоғары дene жүктемесі жағдайында ер адамдарда да, әйелдерде де гаметогенез толық тоқтаған жағдай байқалған.

Жоғары сатыдағы жануарлардың гаметогенез үдерісіне әсер ететін маңызды факторлардың біріне гормондық аясы жатады. Тұяқтылар мен

жыртқыштардың көбісінде ұрықтану белгілі бір жыл мезгілінде жүреді. Адамда гаметалар жыл мезгіліне тәуелсіз қалыптасса да, адам ағзасы үшін де гормон аясы маңызды.

Гаметогенез үдерісіне өсер ететін жағымсыз факторларға алкогольді ішімдік ішу, никотинді, есірткілік заттарды пайдалану, ағзаның кез келген умен улануы, радиоактивті және иондаушы сәулеленудің басқа түрлері жатады.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Жыныс жасушаларының түзілу үдерісі – *гаметогенез* – жұмыртқа жасушаларында жүреді.
2. 4 аймақта: бірінші көбею аймағында – митоз, екінші өсу аймағында – интерфаза, үшінші жетілу аймағында – мейоз үдерістері ретімен жүреді. Гаплоидты жасушалар түзілген соң олар төртінші қалыптасу аймағына түседі де, жұмыртқа жасушасы мен сперматозоидке айналады.
3. *Сперматогенез* бен *оогенездің* негізгі 4 айырмашылығы бар:
 - функционалдық гаметалар саны;
 - жыныс бездері жасушаларының көбею мерзімі;
 - қабықша мен қосымша жасушалардың болуы;
 - гаметалардың қозғалғыштығы.
4. Гаметогенез үдерісіне әртүрлі факторлар өсер етеді.

Гаметогенез, сперматозоид, сперматогенез, жұмыртқа жасушасы, оогенез; полярлы немесе бағыттауыш денешік, сәулелі тәж.

Білу және түсіну:

1. «Гаметогенез, сперматозоид, сперматогенез, жұмыртқа жасушасы, оогенез» деген терминдерге анықтама беріндер.
2. Гаметогенез кезінде жүретін үдерістердің реті қандай?

Қолдану:

1. Гаметогенез және онда жүретін үдерістер арасындағы байланысты анықтандар.
2. Адамда гаметалардың толыққанды түзілуіне өсер ететін себептерді атаңдар.

Талдау:

1. Гаметогенез кезеңдерін талдаңдар. Олардың түбекейлі айырмашылықтарын көрсетіңдер.
2. Гаметогенез үдерісін сызба түрінде бейнелендер.

Синтез:

1. Адамдагы сперматогенез бен оogenездің үқсастықтары мен айырмашылықтарын критерий бойынша жүйелендер.
2. Адамдагы сперматогенез бен оogenез үдерістеріне өсер ететін артурлі жагымды және жагымсыз факторлардың рөлін бағалаңдар.

Бағалау:

1. Гаметогенез үдерісі өз қызметін толығымен атқарады деп есептейсіңдер ме? Оны жетілдіруге бола ма? Жауаптарыңды негіздендер.
2. Мынадай: «спермийдегі цитоплазманың аз мөлшері; жұмыртқа жасушасындағы цитоплазманың көп мөлшері; «қүйрықша» мен «саулелі тәждің» болуы; «полярлы денешіктің» болуы; спермийде лизосома мен митохондрияның көп мөлшері, олардың жасушаның қарамақарсы полюсінде орналасуы» деген құбылыстардың маңызын бағалаңдар.

§26. Өсімдіктердегі спорогенез және гаметогенез**Өсімдіктердегі гаметалардың қалыптасу ерекшелігін түсіндіру**

Жануарлардагы гаметогенез неше аймақтан тұрады және ол қайда жүреді? Жануарлардагы гамета қандай ізашар-жасушалардан, жасушалардың қандай бөліну өдісі арқылы түзіледі? «Спорофит» және «гаметофит» дегеніміз не?

Өсімдіктердегі гаплоидты және диплоидты тіршілік формаларының қалыптасу тарихы. Біржасушалы жасыл балдырлардың алғашқы нағыз өсімдіктер болғанын білесіндер. Жалпы қабылданған ғылыми пікір бойынша олар кек-жасыл балдырлар деп аталған цианобактериялардан пайда болды. Осы күнге дейін сақталған белгілі біржасушалы жасыл балдыр – *хламидомонада* ересек күйде гаплоидты ағза.

Біржасушалы ері көпжасушалы ете көптеген балдырлар – гаплоидты. Олардың жыныс жасушалары денениң барлық жасушалары сияқты *митоз* арқылы түзіледі. Бірақ жыныс үдерісінде *гаплоидты гаметалардың қосылуы* нәтижесінде *диплоидты зигота* түзіледі. Нәтижесінде зиготалық *редукция* – диплоидты зигота *мейозы* жүреді. Одан жаңа ағзага баста-ма беретін, бүкіл тіршілік бойы гаплоидтықты келесі жынысты қебеюге дейін сақтайтын 4 гаплоидты жасуша түзіледі.

Қазіргі кезде өсетін мүктердің жасушалары да гаплоидты. Алғашқы жер бетіндегі өсімдіктердің аргы тегі гаплоидты балдырлар болған деп логикалық тұрғыда болжауға болады. Бірақ мүктер жоғары (жер бетіндегі)

сатыдағы өсімдіктердің ішіндегі ең қарапайымы екенін білесіндер. Олардың гаплоидты денесінде тірек және өткізгіш үлпалар қалыптаспаган. Мұктәрізділердің басым орын алмағаны сондықтан болар. Түрлердің көптігіне (шамамен 200) қарамастан белгілі бір жерде – батпақта, таста және ылғалдылығы жоғары ағаш қабығында өседі. Мұктеде тек диплоидты зиготаның даму нәтижесі – *спорофит* – спорасы бар қорапша диплоидты болып табылады. Спорофиттің диплоидты үлпаларында *мейоз* жүреді де, гаплоидты споралар гаплоидты өсімдіктердің жаңа үрпағына бастама береді.

Басқа жоғары сатыдағы өсімдіктердің барлығында споралы әрі тұқымды денелері диплоидты жасушалардан тұрады. Бірақ «гаплоидты тектің мұрасы» екі тіршілік формасы: *спорофит* және *гаметофит* болуынан көрінеді.

Осымдіктердегі тіршілік циклдерінің (ядролық фаза) алмасуы. Споралы өсімдіктерде (қырықбуындар, плаундар мен қырықжапырақтар) диплоидты спорофит болып табылады. Спорангийден төгілген гаплоидты споралардан гаплоидты гаметофит өсіп шығады. Көптеген қырықжапырақтарда диплоидты гаметалар митоз арқылы түзіледі. Плаундардың көбісінде тіршілік формасы – гаметофит ете кішкентай және санырауқұлактардың жіппелерімен селбеспесе өз бетімен тіршілік ете алмайды. Гаметалар қалыптасқан соң ұрықтану жүреді. Нәтижесінде диплоидты зигота түзіледі, одан көпжасушалы ұрық қалыптасады. Одан жетілген диплоидты өсімдік – спорофит өсіп шығады.

Тұқымды өсімдіктерде (ашықтұқымдылар мен жабықтұқымдылар) гаметофит жеке тіршілік формасы түрінде болмайды. Жетілген өсімдіктер – қайың, үйеңкі, картоп, құлпынай, інжүгүл, бәйшешек – бұлардың барлығы диплоидты спорофиттер. Олар осы ағзалардың бірден-бір тіршілік формасы ретінде болады.

Тұқымды өсімдіктердегі спорогенез және гаметогенез. Бұл үдерістерде ашықтұқымдылар мен жабықтұқымдыларда кейір айырмашылықтар болады. Бірақ споралар мен гаметалардың түзілуінің жалпы сыйбасы мынадай:

Жетілген өсімдік – спорофит (карагай, қызғалдақ, қайың және т.б.) мейоз арқылы гаплоидты споралар түзеді. Бұл спорогенез үдерісі жыныс мүшелерінде: бүрлерде немесе گүлдерде түзіледі. Аталық споралар майда болады және микроспоралар деп аталады. Микроспорогенез ашықтұқымдыларда – аталық бүрде, گүлді өсімдіктерде – аталақтарындағы тозандық жұмыссағында жүреді. Аналық споралар ірі болады және мегаспора-

ралар деп аталады. *Мегаспорогенез* үдерісі аналық бүрде немесе аналық түйінінде жүреді. Аналық мегаспорангий гүлден немесе бүрден ешқайда төгілмейді.

Сонымен, мейоз нәтижесінде жетілген өсімдікте гаплоидты споралар дамиды. Олар аналық әрі аталық гаплоидты гаметофитке бастама береді. Яғни спорангийден бірден гаплоидты ұлпа – гаметофит түзіледі. Гаметофит жасушаларынан митоз арқылы гаплоидты гаметалар қалыптасады.

Ашықтұқымдыларда мегаспорангийлер аналық бүрлердің тұқымбүрін түзеді. Оларда гаметогенез – митоз арқылы гаплоидты жұмыртқа жасушалары түзіледі. Бір аналық гаметофиттің дамуы нәтижесінде екі құрылым қалыптасады: 1) ұрықтануға дайын бір гаплоидты жұмыртқа жасушасы бар тұқымбүрі және 2) тұқымның гаплоидты эндоспермі. Яғни ашықтұқымдылардың ұрығы жұмыртқа жасушасының спермиймен ұрықтануы және диплоидты зиготаның қалыптасуы нәтижесінде түзіледі. Ал тұқымның қоректік заттарының қоры ұрықтанусыз – мегаспорангийден түзілген, бірақ жұмыртқа жасушасы болып табылмайтын басқа гаплоидты аналық жасушаның көп рет митозы нәтижесінде қалыптасады.

Аталақ бүрде *микроспорангийлер* тозаң түзеді. Аталақ бүрден үшіп шыққан тозаң митоз арқылы гаметалар түзілу үдерісі жүретін аталақ гаметофит болып табылады. Аталақ гаметофиттің дамуы нәтижесінде қарагайда *төрт гаплоидты жасуша* (ядролар) мен тозаң түтігі түзіледі. Осы гаплоидты жасушалардың (ядроның) біреуі жұмыртқа жасушасын ұрықтандыратын *спермий* болады.

Нәтижесінде ашықтұқымдыларда зиготадан және көпжасушалы гаплоидты «аналық» эндоспермнен дамыған диплоидты көпжасушалы ұрығы бар тұқым қалыптасады.

Жабықтұқымдыларда бір мегаспорангий аналықтың бір тұқымбүрін (жеміс жапырақшасын) түзеді. Оларда гаметогенез – гаплоидты ядролардың митоз арқылы түзілу үдерісі жүреді. Бір аналық гаметофиттің дамуы нәтижесінде ұрық қапшығы деп аталатын бір алып жасуша түзіледі. Оның ішінде 8 гаплоидты ядро болады. Ядроның бірі жұмыртқа жасушасына айналады (35-сурет). Қалған екеуі қосылып, ұрық қапшығының орталық диплоидты жасушасын түзеді. Қалған 5 ядро қосымша

35-сурет. Қосарлы ұрықтану

қызмет атқарады және ұрықтануға қатыспайды. Жабықтықымдылардың ұрығы жұмыртқа жасушасының бір спермиймен ұрықтануы және диплоидты зиготаның қалыптасуы нәтижесінде түзіледі. Ал қоректік заттар қоры – тұқым эндоспермі жабықтықымдылардың ұрық қапшығының ұрықтанған орталық жасушасынан түзіледі. Сондықтан гүлді өсімдіктердің эндоспермі триплоидті.

Аталақ микроспорангийлер тозаң түзеді. Аталақтан ұшып шыққан әрбір тозаң митоз арқылы екі гаплоидты жасуша түзілу үдерісі жүретін аталақ гаметофит болып табылады. Гүлді өсімдіктерде аталақ гаметофиттің дамуы нәтижесінде екі: вегетативті және генеративті гаплоидты жасушасы бар тозаң түзілу үдерісі жүреді.

Генеративті жасуша митоз арқылы бір рет бөлінеді және екі гаплоидты спермий түзеді. Спермийдің біреуі кейін жұмыртқа жасушасын ұрықтандырады да, тұқым ұрығы дамитын диплоидты зигота түзеді. Ал екінші спермий орталық жасушашы ұрықтандырады да, триплоидты эндосperm қалыптастырады.

Вегетативті жасуша спермийдің ұрық қапшығына түсуін қамтамасыз ететін тозаң түтігін түзеді.

Тұқымды өсімдіктер споралы өсімдіктермен салыстырғанда бірқатар басымдылыққа ие. Өйткені ол тұқымды қалың қабықшага ие, қолайсыз жағдайдан сақтайтын және ішінде эндосперм – қоректік қоры бар көпжасушалы ұрығы болады.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Алғашқы өсімдіктер – балдырлардың денесі эволюциялық тұрғыда гаплоидты жасушалардан тұрды, ал диплоидты сатысы зигота болды.
2. Құрлыққа шыққан соң өсімдіктерде екі тіршілік формасы қалыптасты – гаплоидты гаметофит және диплоидты спорофит.
3. Гаметофитте митоз арқылы гаметалар түзіледі. Ұрықтанған соң диплоидты зигота түзіледі, одан спорофит дамиды. Сонын мейоз арқылы гаплоидты споралар түзіледі, одан гаметофит дамиды.
4. Споралы өсімдіктердің ішінде жетілген өсімдік – гаметофит тек мүктерде болады. Қалған барлық жетілген өсімдіктер (қырықбуындар, плаундар мен қырықжапырақтар) – бұл диплоидты спорофиттер. Олардың гаметофиттері – ұрықтанған соң бірден тіршілігін жоятын ұсақ өскіндер.
5. Барлық тұқымды өсімдіктердің жеке тіршілік ететін гаметофиті болмайды. Олардың аналық және аталақ гаметофиттері бүр немесе гүл (аталақ пен аналық) ішінде дамиды.

Митоз, мейоз, спорофит және гаметофит, диплоидты, гаплоидты, гаметалар, зигота, споралар, зиготалық редукция, спорогенез, микроспорогенез, мегаспорогенез, мегаспорангийлер, микроспорангийлер, тозаң түтікшесі.

Білу және түсіну:

1. Мына терминдерге анықтама беріндер: «*митоз, мейоз, спорофит және гаметофит, диплоидты, гаплоидты, гаметалар, зигота, споралар*».
2. Тозаңдану және ұрықтануға анықтама беріндер. Олардың реттілігі қандай және ол міндетті ме? Олардың арасында қандай айырмашылық бар?
3. Өсімдіктердің қандай мүшелері тозаңдану мен ұрықтануға қатысады? Олардың әрқайсысының рөлі қандай?

Көлдану:

1. Диплоидты зиготадан гаплоидты өсімдіктердің қалай пайда болатынын сипаттаңдар.
2. 8 гаплоидты ядродан қандай ағзалар пайда болады? Олар не үшін қажет екенин түсіндіріңдер.
3. Суретке сәйкес, өсімдіктердің үрпақтарының өзгеруінің түрлері: диплоидты және гаплоидты кезеңдер туралы айтып беріңдер.

Талдау:

1. «Ашықтуқымды өсімдіктердің ұрықтануы» сызбасын сыйындар.
2. Ашықтуқымдылар мен жабықтуқымдылардағы эндосперм жасушаларының түзілу үдерісін талдаңдар.

Синтез:

1. Мысалдар келтіріңдер: ашықтуқымдылар мен жабықтуқымдылардың қандай мүшелерінде микроспорогенез үдерісі жүреді? Түзілген жасушалардағы хромосома жиынтығы қандай болады?
2. Мүктер және басқа споралы өсімдіктердің, ашықтуқымдылар мен жабықтуқымдылардың көбею үдерісіндегі айырмашылықтарын атаңдар. Олардың түзілу себептерін көрсетіңдер.

Багалау:

1. Қалай ойлайсындар, тұқымды өсімдіктердің пайда болуы эволюцияда серпіліс болды ма? Жауаптарынды дәлелдеңдер. Табигаттагы маңызын түсіндіріңдер.
2. Мынадай құбылыстардың маңызын багаландар: 1) диплоидты сатының гаплоидты сатыдан басым болуы; 2) тұқымдардың түзілуі; гүлдер мен жемістердің түзілуі; қосарлы ұрықтану үдерісінің пайда болуы.

§27. Онкологиялық өспелердің пайда болуы

Жасушалардың бақылауга багынбайтын бөлінуі нәтижесінде обырдың түзілуін түсіндіру

Митоз, мейоз және амитоз сияқты құбылыстар туралы не білесіндер?

Жасушалардың бақылаусыз көбеюі неге апарып согуы мүмкін?

Онкологияның эволюциялық алғышарттары. Ұрықтың даму кезеңінде оның барлық жасушалары белгілі бір типті ұлпа жасушаларына айналып, айқын маманданады – *сарапал жіктеледі*. Көпжасушалы ағза жасушаларының бір белгілі жоғары маманданып, мұлде көбею қабілетін жояды. Бұлар – қан, жүйке жүйесінің, сүйек, шеміршек және май ұлпаларының, зақымданбаган бұлшық ет жасушалары және т.б. Басқа жасушалар, керісінше, өмір бойы белсенді көбейеді. Бұлар сүйектің қызыл кемігінің, тері әпителійіншікі қабатының, ішек әпителійінің және көптеген бездердің жасушалары.

Егер жасушаның берілген генетикалық бағдарламасы жұмысын тоқтатса, олар белгілі бір типті жасуша болмайды да, маманданбаган жасушага айналады. «Себіндідегі» жасушалар да осындай болады. Бұлар – ағзадан алынып, сынауықта қоректік ортада өсірілген жасушалар. Бірнеше үрпактан кейін олар өздерінің мамандануын жойып, белгілі бір типті жасуша болмай қалады.

Қалыпты қүде көпжасушалы ағзаның әрбір сау жасушасы генетикалық бағдарламаға ие. Тіршіліктің белгілі бір уақытында жасуша көбеюге кіріседі, дамиды – маманданады (жетіледі) және әртүрлі жылдамдықпен өседі. Көпжасушалы ағзаның тіршілік үдерісінің өзі жасушаларының үнемі түзілу және жойылу үдерістерінің үйлесуі болып табылады. Егер терінің тіршілігін жойған жасушалары тулеп түспей, сақталып, беліне берсе, онда тері қандай болатынын көз алдарыңа елестетіп көріндер.

Фалымдар онкологиялық аурулардың белгілерін көпжасушалы жануарлардың ішіндегі ең қарапайымы болып табылатын ішеккустылардан (гидра) анықтаған. Бұл дерек эволюцияда жоғары дамыған маманданған көпжасушалы жануарлардың қалыптасу үдерісінің өзі ағзада әртүрлі маманданған жасушалардың қызмет ету бағдарламасындағы ықтимал жаңылуды болжауы мүмкін.

Онкологиялық өскіндер немесе қатерлі ісіктер – жасушалардың бақылаусыз көбеюі нәтижесі болып табылады. Жасушаның белінүү, есү және жетілуінің генетикалық механизмін реттеудегі өзгерістер нәтижесінде өздерінің қалыпты «түкімдастарының» дамуынан ауытқыған «қатерлі ісік» немесе «онкологиялық» жасушалар пайда болады. *Қатерлі*

ісік – генетикалық реттеу механизмі бұзылған жасушалардан қалыптасқан патологиялық өспе. Өспе жасушалары әрі қарай қаншалықты бақылаусыз белінуге қабілетті екеніне байланысты оларды негізгі екі топқа бөледі.

Қатерсіз өспелер шексіз, бақылаусыз белінуге қабілетсіз жасушалардан тұрады. Бұл генетикалық бағдарламасы соңына дейін бұзылмаган жасушалар. Яғни өспенің түзілуіне апарып соққан олардың қателесуі әрі қарай өсуіне өсер етпейді.

Қатерлі өспелер, керісінше, бақылаусыз әрі шексіз көбеюге қабілетті жасушалардан тұрады. Бұл кезде жасушалар мамандануын және қандай да бір ұлпа мен мүшениң жасушасы болуын жояды. Олар өзіне тән белгілері жоқ *маманданбаган жасушаларға* айналады. Бұлардың генетикалық бағдарламасы толығымен бұзылады, енді олар көпжасушалы ағза жасушалары сияқты қызмет атқармайды. Яғни олардың әрі қарай көбеюі қатерлі ісіктің өсуіне апарып соғады.

Онкологиялық жағдайлардың пайда болу теориялары. Қазіргі кезде медицинада онкологиялық аурулардың табигаты туралы бірыңғай пікір жоқ.

 «Онкологиялық өспелер» деген атаумен адамзат ағза жағдайының өзгеру себебін емес, нәтижесін білдіреді деп логикалық түрғыдан айтуга болады. Сонымен қатар «улану» деген терминді қолдануға да болады, себебі улану белгілері: жүргегі айну, құсу, алсіздік, басы айналу, асқорытудың бұзылуы және т.б. әрдайым ұқсас болады. Бірақ улану себептері улы заттардың буынан бастап, радиоактивті элементтердің сәулеленуіне дейін әртүрлі болуы мүмкін.

Қазіргі кезде онкологиялық патологиялардың мутациялық пайда болу теориясы кеңінен таралған. Ағза жасушаларының бақылаусыз көбеюінің пайда болу себептерін әртүрлі көзқарас түрғысынан түсіндіретін бірқатар теорияларды келтірейік.

Радиациялық теория қатерлі ісіктің пайда болу себептері қауіпті (канцерогенді) мөлшерде иондаушы немесе иондамаушы сәулелену деп есептейді.

Химиялық теория қатерлі ісіктің дамуын химиялық заттардың (канцерогендердің) әсерімен байланыстырады. Ағзага түсетін химиялық заттардың ішінде өкпе және көмекей обырының (рак) дамуының негізгі себебі болып табылатын темекі түтінінің канцерогендері басты рөл атқарады. Ағзаның өзінде түзілетін химиялық заттардың ішінде метаболиттердің – тоқішек жасушаларында микроағзалардың әсерінен холестерин сияқты заттарға айналу нәтижесі. Оның түзілуі тоқішек обырының дамуына себеп болады. Сонымен қатар жыныс гормондарының жоғары деңгейі

сүт бездерінің, аналық жыныс бездері обырының, эндометрияның дамуына апарып соғады деп есептеледі.

Вирусты-генетикалық теория қатерлі ісіктің дамуында онкогенді вирустар шешуші рөл атқарады деп есептейді. Оларға жасушалардың геномына онкогендерді (вирусты онкогендер) енгізіп, тікелей қатерлі ісікке айналдыратын вирустар жатады. Кейбір вирустар фондық патологиялық үдеріске (мысалы, В, С, D гепатиттерінің вирустары онкогенді емес, бірақ циррозды тудырып, бауыр обырының дамуына әсер етеді) себеп болып, қатерлі ісіктің дамуына жанама әсер етеді.

Вирусты-генетикалық теория бойынша генетикалық аппараты бар жасушаның вирус геномының интеграциясы жасушаның қатерлі ісік трансформациясына апарып соғуы мүмкін. Қатерлі ісік жасушалары әрі қарай өсіп, көбейген кезде вирус маңызды рөл атқаруын тоқтатады.

Дизонтогенетикалық теория қатерлі ісіктің даму себебі ұлпалардың әмбриондың дамуының бұзылуы деп есептейді. Нәтижесінде белгілі бір факторлардың әсерінен кейін ұлпа жасушаларының онкотрансформациясы пайда болуы мүмкін.

Жарақат теориясы жарақат орнында (мысалы, еріннің қызыл жиегінің созылмалы жарақаты обырдың дамуына апарып соғуы мүмкін) қатерлі ісік дамуы мүмкін деп есептейді.

Термиялық теория жоғары температуралың (күйік орнында) ұзақ уақыт мөлшерлі әсер ету орнында қатерлі ісік дамуы мүмкіндігін жоққа шығармайды. Мысалы, өнеш пен ауыз қуысының шырышты қабатының обиди.

Кешендейтін теория жоғары аталған теориялардың бірде-біреуіне басым-дышылық бермей, барлығын біріктіреді. Бұл теорияны жақтаушылар әрбір нақты жағдайда әртүрлі факторлар мен себептер шешуші рөл атқарады деп есептейді.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Онкологиялық өскіндер – көпжасушалы ағзада жасушалардың беліну уақыты мен мөлшерін бақылайтын генетикалық бағдарламаның бұзылуының салдары.

2. Қатерсіз ісікте жасушалардың генетикалық бағдарламасы бұзылған, бірақ толығымен жойылмаған. Қатерлі жасушалар мамандануын жоғалтады да, үнемі көбейеді.

3. Осы жағдайда пайда болу теориясы көп. Бірақ онкологиялық жасушалардың – көпжасушалы ағзада жеке жасушалардың жоспарланған жойылуына қабілетті емес екені анық.

Мамандандырылмаган жасушалар, обыр (раковая) ісігі, қатерлі емес ісік, қатерлі ісік, жаңадан пайда болған онкологиялық аурулар, радиациялық теория, химиялық теория, вирусты-генетикалық теория, вирусты онкогендер, дизонтогенетикалық теория, жарақат теориясы, термиялық теория, кешенді теория.

Білу және қолдану:

1. Кейбір жасушалар қашан және қалай мамандандырылмаган жасушаларга айналады?
2. Циррозга немесе бауыр ісігіне себеп болуы мүмкін аурулардың түрлерін сипаттаңдар.

Қолдану:

1. Неліктен кейбір жасушалардың мамандандырылмайтын себебін түсіндіріңдер.
2. Онкологияның пайда болу теориясын атаңдар. Қандай ағзалар қатерлі ісіктің дамуына асер етуі мүмкін?

Талдау:

1. Ісіктердің пайда болуы ықтимал себептері туралы өздеріңің пікірлерінді білдіріңдер.
2. Қатерлі және қатерлі емес ісіктердің арасындағы айырмашылықтарды көрсетіңдер.

Синтез:

1. Обыр (рак) жасушаларының пайда болуына және дамуына қандай химиялық заттар асер ететіндігіне мысалдар келтіріңдер.
2. 1) ұрық; 2) ересек азга жасушалары мен онкогенді жасушалары арасында қандай ұқсастықтар мен айырмашылықтар бар екенін атаңдар.

Багалау:

1. Онкологиялық ауруларды емдеу болашағы туралы реферат жазыңдар.
2. Ауыздың, өңештің, өкпенің шырышты қабатының жасушаларының онкологиялық күйінің пайда болу себептері мен теориясы туралы пікірлерінді айтыңдар.

Пікірталас:

Сендерге обыр ауруларының пайда болуы туралы теориялардың қайсысы едәуір ақылға қонымды болып көрінеді және неліктен?

§28. Обыралды жағдайдың пайда болуына себепші факторлар

Обыралды жағдайдың пайда болуына себепші факторларды бағалау

Күнделікті өмірде кездесетін қандай факторлар қатерлі ісіктің дамуына себепші болуы мүмкін? Онкологияны тудыратын себептердің қайсысын адамның күш-жігеріне байланысты жеңіп шыгуға болады?

Канцерогенді деп онкологиялық аурулардың пайда болу ықтималдылығын күрт арттыратын заттар немесе факторларды айтады. Латын тілінен сөзбе-сөз аударғанда *канцерогендер* – обыр тудыруышлар деген мағынаны білдіреді.

Әртүрлі канцерогендер ДНҚ құрылымына түрліше әсер етеді. Мысалы, бос радикалдардың көп мөлшерін өндіретін канцерогендер ағзаны физикалық (ультракүлтің және рентген сәулелену, сондай-ақ иондаушы және иондамайтын сәулелену) зақымдайды. Олар жүрек, бауыр және ми жасушаларын зақымдайды.

Химиялық канцерогендер де болады. Олар ағзаны химиялық байланыстар түзу немесе бұзу арқылы зақымдайды.

Биологиялық канцерогендерге вирустар немесе токсиндер жатады. Вирустар әдетте ДНҚ құрылымына еніп алғып, оны бұзады. Ал уларды ағза жасушалары да, патогенді агенттер – вирустар да түзуі мүмкін.

Канцерогендердің әсері. Обырдың пайда болуының басты себебі негізинен ауру қасиетіне – ДНҚ құрылымының зақымдануына байланысты. Ал оны *канцерогендер* зақымдайды. Дегенмен адам ағзасында канцерогендерді, тіпті қатерлі ісіктің өзін жоятын қорғаныс бар. Бірақ жас өсken сайын ағзаның бүл қызметі нашарлай түседі. Сонымен, қатерлі ісікпен ауыру мүмкіндігі ағза жұмысына ғана емес, түсетін канцерогендердің мөлшеріне де байланысты. Демек, канцерогендердің түсуінің азаюы қатерлі ісіктің алдын алуға мүмкіндік береді.

Тұқымқуалаушылық та қатерлі ісіктің пайда болуына әсер етеді. Адамда әлсіз иммунитетке немесе ДНҚ-дағы зақымдануды қалпына келтіру қабілетінің азаюына байланысты онкологияға бейім болу тұқымқуалап беріледі.

Канцерогендердің пайда болу үдерісіне адамзат та қатысады. Азықтүлік өнімдерін және басқа да заттарды орауга арналған көптеген полимер материалдар, бояғыштар мен басқа да химикаттар канцерогенді әсер етеді.

Адамзат жасаған барлық жаңа материалдар сараптамадан мүқият өткізілуі керек. Себебі канцерогенді әсер қарапайым химиялық талдау кезінде бірден анықталмауы да мүмкін. Сондықтан құрылыш және үй-жайды жөндеу кезінде қолданылатын жаңа материалдарды қолдану қауіпсіздігін жан-жақты зерттеу керек.

Медицинаның өзінде де канцерогендер пайдаланылады. Бірақ ол онкологиялық жасушаларды зақымдаپ, жою үшін қолданылады. Мақсаты – онкологиялық жасушалардың көбейе қабілетін жойып, олардың ДНҚ қызметінің механизмін біржола бұзу. Осылай медицинада иондаушы сәулелерді (сәулелік терапия), зиянды улы заттарды (химиотерапия) және гормондық терапияның жеке вариациясын қолданады.

Табиги және техногенді канцерогендер. Құннің ультракүлгін сөулесі еуропеоидті және моңголоидті наследі өкілдері үшін негізгі табиги канцероген болып табылады. Ол тери жасушаларындағы ДНҚ молекулаларын бұзады. Ағзада Құннің ультракүлгін сөулесі зақым келтірген ДНҚ-ны қалпына келтірудің зор механизмі бар. Бірақ Құннің ультракүлгін сөулесі шектен тыс әсер етсе, бұл механизм қалпына келтіріп үлгермеуі мүмкін. Сондықтан қүнге бақылаусыз күю әдеті терінің қатерлі ісігінің дамуына әсер етуі мүмкін.

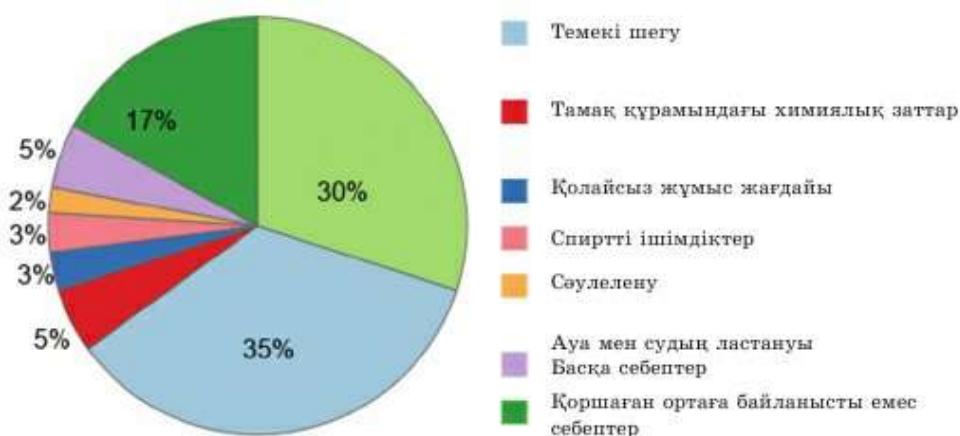
Темекі шегу бірден екі қауіп-қатердің көзі болуы мүмкін: химиялық уланудан басқа темекі шегетін адам физикалық сәулеленуге ұшырайды. Бір қорап темекіден шамамен 8 микрозиверт шығатыны дәлелденген, ол 800 микрорентгенге тең. Сәулеленудің осындай мәлшері 24 сағаттың ішінде белгілі радиациялық ая жасайды. Егер темекі шегуші бір қораптан артық темекі тартса не болады? Басқаша айтқанда, белсенді темекі тартушының өкпесі, асқазаны зиян шегетін улаушы заттардың көп мәлшерін, одан басқа сәулеленудің уш есе мәлшерін алады. Статистика бойынша Ұлыбританияда 1990 жылы өкпе облырынан қайтыс болған адамның 99,7%-ы темекі тартушылар болған.

Қазіргі кезде өкпе облырына шалдыққан адамдардың 80%-ы темекі шегетіндер, ал қалған 10%-ы радон, табиги химиялық және физикалық әсердің басқа түрлері сияқты канцерогендерге дұрыс келеді деп есептеледі.

Дамыған елдердің көбісінде өлім-жітімге себепші аурулардың ішінде онкологиялық аурулар әртүрлі жүрек-қан тамырлары ауруларынан (инфаркт, инсульт және т.б.) кейін екінші орында тұр.

95% жағдайда қатерлі ісік қолайсыз қоршаған орта жағдайынан және саламатты өмір салтын сактамау салдарынан пайда болады (36-сурет). Канцерогенді әсер ететін жағымсыз факторлар:

- дұрыс тамақтанбау;
- темекі шегу;

36-сурет. Қатерлі ісік (обыр) ауруының себептері

- жүқпалар (инфекциялар);
- кәсіби канцерогендер;
- иондаушы және ультракүлгін сәулелену;
- жыныс жүқпалары;
- тәмен дene белсенділігі;
- маскунемдік;
- ластанған ауа.

Ед жоғары пайыз көрсеткіші дұрыс тамақтанбауға тиесілі екенін байқаган шығарсындар. Бұл ауылшаруашылығында гормондар, антибиотиктер, химикалтар (пестицидтер) және басқа табиги емес агенттер кеңінен қолданылатын елдерге қатысты. Сонымен, обыралды жағдайдың пайда болуы калориясы жоғары диета, артық салмақ, өнімдерде канцерогендердің болуы, өсімдіктекті жасынықтың (клетчатка) жеткілікіз мөлшері де жатады. Келтірілген деректерді талдай отырып, адамның денсаулығы өзіне байланысты екенін түсінуге болады.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

- Канцероген деп өсерінен онкологиялық аурулардың пайда болуы құтималдылығы күрт артатын заттар немесе факторларды айтады.
- Канцерогендер ДНҚ-ны закымдайды. Олардың қоршаган әлемдегі мөлшері үнемі артуда.
- Канцерогендердің арасында бірінші орында дұрыс тамақтанбау, соның ішінде тамақпен бірге түстетін зиянды заттар, темекі шегу тұрады.

Канцерогендер (химиялық, физикалық, биологиялық).

Білу және түсіну:

1. Канцерогендер дегеніміз не және неге олай атайды?
2. Канцерогендердің түрлерін сипаттаңдар.
3. Биологиялық канцерогендерге және олардың азага қандай зиян келтіретіндігіне мысалдар көлтіріңдер.

Қолдану:

1. Қандай зиянды әдетке байланысты онкогенді аурулардың ықтималдығы 30% болады?
2. Иондаушы әзулеленуден азага қандай зиян келетініне сипаттама беріңдер.
3. Канцерогендер қашан және қалай қатерлі ісікке қарсы қарастырылған көмектесетінін түсіндіріңдер.
4. Құнгы бақылаусыз кую адам ағзасына неге қауіпті екенін анықтаңдар.

Талдау:

1. «Онкогенді жағдайға әсер ететін оң және теріс факторлардың» сыйбасын сыйзыңдар.
2. Әртүрлі канцерогендердің; гормондардың, антибиотиктердің, химикаттардың артық мөлшерінің адам ағзасына әсер ету үдерісін талдаңдар. Олардың әрқайсысы азага қандай зиян тигізетінін сипаттаңдар.

Синтез:

1. Жағдайды модельдендер: құрамында канцерогендері жоқ тагамдарды пайдаланып, зиянды заттарды қолданбайтын, спортпен айналысатын, бірақ Құн ваниасын қабылдамайтын негроидтар немесе басқа насліл; екінші адам оған керісінше таңғы денешшының ту жаттыгуларымен айналыспайтын, майлары және калориясы жоғары, мүмкін құрамында канцерогендері бар тагамдарды пайдаланатын, алкоголь ішіп, темекі тартатын, сонымен бірге оңтүстік аймақта, теңіз жағалауында құнгы қүйетін адам.

Екі субъекттің онкологиялық ауруларга шалдыру мүмкіндігін канцерогендік көзқарас негізінде бағалаңдар. Жауаптарынды дәлелдеңдер.

Бағалау:

Тамақ өнеркәсібі мен басқа салаларда пайдаланылатын орауга арналған материалдар, егер олардың қасиеттері өлі зерттелмеген болса, адамға қалай әсер етуі мүмкін екендігін бағалаңдар.

Пікірталас:

«Адам өзін обыр ауруынан қорғай алады ма?»

§29. Қартаю. Қартаю үдерісі туралы теория

Қартаю үдерісін түсіндіру

Қартаюды табиги үдеріс деп есептейсіңдер ме? Неліктен адамдар әртүрлі қартаяды?

Қартаю – ағза қызметін табиги төмендету үдерісі. Биологиялық тұрғыдан қартаю ағзаның не оның беліктерінің маңызды қызметінің, көбінесе регенерация және көбею қабілетінің біртіндеп бұзылу және жойылу үдерісі. Қартаю салдарынан ағзаның қоршаган орта жағдайына бейімделуі нашарлайды, қолайсыз факторлармен құресу қабілеті азаяды және жойылады. Қартаю – өлім-жітімнің статистикалық ықтималдылығы артатын өмір кезеңі.

Бірақ бірқатар зерттеу нәтижелері бойынша жабайы табигатта белгілі бір жасқа жеткен даралар тәжірибе жинаиды, соған байланысты қауіп-қатерден қаша алады. Жоғары сатыдағы жануарлардың кейір популяцияларының жас пирамидалары жас кезеңге қарағанда ересек жаста өлім-жітімнің аз болатынын көрсетеді. Адамның жасы өсken саýын иммундық жүйесінің белсенділігі төмендейді, бірақ жинақталған «иммундық жад» есебінен ересек және қартайған кезде көптеген жұқпаларға тәзімді келеді.

Қартаю жасы 60-тан 74 жасқа дейін есептеледі. Осы хронологиялық жасқа жеткен адам қарт адам деп есептеледі. 75-тен 89 жасқа дейін қартаю, ал 90 жасқа жеткен және одан үлкен адам ұзақ өмір сүруші деп саналады.

Бұл кезеңде барлық дерлік тіршілік көрсеткіштері өзгереді. 75 жасқа қарай 30 жаспен салыстырғанда ағзада мынадай өзгерістер жүреді:

- ми тамырлары арқылы қанның ағысы 20%-ға төмендейді;
- өкпенің тіршілік сыйымдылығы 56%-ға төмендейді;
- 44%-ға дейін нефрондар жойылады;
- дәм сезудің тек 36%-ы сақталады;
- жасушадағы цитоплазма мөлшері шамамен 1,5 есе азаяды (жасушада «қартаю пигменттерінің» жинақталуы есебінен);
- жасушадағы митохондрия мөлшері азаяды;
- жыныс гормондарының мөлшері мен арақатынасы өзгереді және т.б.

Бірақ бұл кезде 55–70 жастағы адамдарда зияткерлік қабілеттері 20–30 жастағы кездегі сияқты сақталады. Ал 55–60 жаста шығармашылық белсенділіктің «екінші шыны» байқалады.

Қартаю үдерісінің теориясы заманауиғының шамамен 500 жылдан бері бар. Сондықтан қартаю үдерісіне де, адам өмірін ұзарту мәселелеріне де қатысты бірыңғай пікірлер жоқ. Бірақ көпшілік мақұлдаған негізгі екі тенденцияны бөліп көрсетуге болады. Оларды қарастырайық.

Қартаудың генетикалық теориясы адам жасушасында ең басында жасушалық боліну санын да, жасушаның өзін-өзі жасарту қабілетін де шектейтін механизмдер бар екенін дөлелдейді. Бір көзқарас бойынша бұл үдеріс арнағы «қартаю гені» бойынша бақыланады. Басқа көзқарас бойынша эмбриондық даму барысында жасушалардың жетілу және мүшелердің қалыптасу бағдарламасына үқсас қартаю үдерісінің кейбір «генетикалық бағдарламасы» болады.

Зиянды заттардың жинақталуы және әртүрлі құрылымдардың тозу теориясы. Бұл теория бойынша қартаю үдерісі «биологиялық механизмдердің тозуының жинақталуы» болып табылады. Ол кез келген мәшине мен механизмнің тозу үдерісіне үқсас болады, айырмашылығы – ағзада да тіршілік әрекетінің зиянды өнімдері жинақталуы мүмкін. Сонымен қатар көптеген зерттеушілер тозу үдерісі алдымен жасуша ішінде ДНҚ, РНҚ және нәруыздар қызметінің деңгейінде пайда болады деп есептейді. Содан кейін тұтас мүшелердің тозуына апарып соғады.

Сипатталған екі теория да оларды растайтын ғылыми түрғыда дөлелденген деректерден тұрады. Ғылымда қартаю үдерісін басқаратын механизмге бірыңғай көзқарас жоқ.

Өмір сүру ұзақтығы және оның әртүрлі факторларға тәуелділігі. Ұзак өмір сүрге генетикалық бейімділік статистика бойынша теріске шығарылады. Үрпағының өмір сүру ұзақтығын ата-анасының өмір сүру ұзақтығына байланысты заңдылығын анықтау әрекеті жоққа теңестірілді. Өйткені ата-анасының өмір сүру ұзақтығының 10 жылға артуы баланың өміріне орташа 1 жас қосатынын анықтады. Демек, ұзак өмір сүру тек генетикалық бейімділік нәтижесі деп дөлелдеуге болмайды.

Қартаю үдерісіне өмір сүру жағдайы сөзсіз өсер етеді. Бірақ «өмір сүру жағдайы» деген түсініктің өзі ауқымды. Мысалы, біздің галамшарымызда қзақ өмір сүру орталығының бірі (бірден-бір емес) Оймякон (Ресей) қаласына жақын «суық полюсі» аумағы болып табылатыны белгілі. Осы аумақта халық қоныстанған құрлық температурасының орташа мәнін қарастыратын болсақ тәмен. Сонымен қатар осы өңір түрғындарының жыныстық жетілу үдерісі де баяу, қыздарда 18-19, ал үлдарда 19-20 жаста басталады екен.

Мысал ретінде Солтүстік Карелияда, Финляндияда өмір сүретін ер адамдарды алайық. Осы жерлерде Еуропа бойынша орташа алғанда ең

төмен өмір сүру ұзақтығы және жүрек-қан тамырлары ауруларынан өлім-жітім көрсеткіші ете жогары – 2,7 есе, ал ишемиядан 3,6 есе екені тіркелген. Бұл жердің су және топырақ құрамын зерттеген кезде селен (Se) жетіспейтіні анықталған. Бұл микроэлемент болмаса, сутек пероксиді – H_2O_2 ыдырауы үшін қажет ферменттер түзілмейді екен. Нәтижесінде мембрана мен басқа жасушалық құрылымдар бұзылады. Ал әйелдерде генотип (екінші X хромосоманың болуы) селенің жетіспеуінің орнын толтыруға мүмкіндік берген.

Әлеуметтік-экономикалық жағдай және бірінші кезекте медициналық қызмет көрсету деңгейі де ұзақ өмір сүруде маңызды рөл атқарады. Қазіргі кезде экономикасы дамыған елдерде *орташа өмір сүру ұзақтығы* 70 жастаң асады, ал көптеген дамушы елдерде 40 жасқа зорға жетеді екен.

Өмір сүру салты әлеуметтік-экономикалық жағдайға да, жеке белсенділікке де, адамның өзінің өмір сүру ұстанымына да тәуелді.

Дұрыс тамақтану, саламатты өмір сүру салты – ұзақ өмір сүруге ғана емес, қартайған кезде денсаулықты сақтаудың сенімді кепілі екенін есте сақтау керек.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Қартаю – жас өсken сайын ағза қызметінің төмендеуінің табиги үдерісі, 60 жастан 74 жасқа дейінгі кезең.
2. Қартаудың көп теориясы бар, оның ішінде негізгі екеуін бөліп көрсетеді: генетикалық және зиянды заттардың жинақталуы.
3. Өмір сүру ұзақтығы көптеген факторларға тәуелді. Ұзақ өмір сүруге генетикалық бейім болуга біз әсер ете алмаймыз.
4. Әрбір адам «өмір сүру салтын» өзі таңдайды және жалпы әлеуметтік-экономикалық жағдайын жақсартуға мүмкіндігінше қатыса алады.

Егде жас, қарттық, ұзақ өмір сүрушілер, қартаудың генетикалық теориясы, қартаю гені, генетикалық бағдарлама, зиянды заттардың жинақталуы және әртүрлі құрылымдардың тозу теориясы, генетикалық бейімділік, ұзақ өмір сүру орталығы, әлеуметтік-экономикалық жағдай, өмір сүру салты.

Білу және түсіну:

1. Неге Финляндияның кейір аудандарында ер адамдар әйелдерге қарағанда жүрек-қан тамырлары ауруларына жіңіш шалдығады?
2. Қартаю үдерісінің себептерін қалай түсінесіңдер?

Қолдану:

- Ағзада жасқа байланысты өзгерістерді мысалы, ағза жасушаларының цитоплазманды жогалтуы сияқты) және олардың қартаю үдерісіне өсер етүйнің арасындағы өзара байланысты анықтаңдар.
- Шұрайлы жайылым жер, қауіпсіз суат және т.б. іздегендеге аргытек тәжірибесін қолданатын қандай жануарларды білесіңдер?

Талдау:

- Адамға қолданылатын жас санаттарын және қартаю кезеңдерін талдаңдар.
- Әртүрлі факторлардың әсерінен өмір сүруді ұзартуды талдай отырып, мысалдармен дағелдендер: 1) ұзак өмір сүрудің генетикалық құрамбелігі; 2) өмір сүру салты; 3) табиги орта; 4) қоғамдық әлеуметтік аспектілер.

Синтез:

- Адам ағзасында қартайған кезде жүретін: биохимиялық және молекулалық үдерістер деңгейінде; жасуша деңгейінде; жеке мүшелер деңгейінде; мүшелер жүйесі деңгейінде болатын өзгерістерді сыйба түрінде көрсетіңдер.
- Қартаю гені болатындығы туралы өз пікірлерінді айтыңдар.

Бағалау:

- Адамзат өмірін ұзарту жайындағы теорияны дамыту болашагы тұра-лы реферат жазыңдар.
- Талқылаңдар: 1) климат; 2) мемлекеттің әлеуметтік-экономикалық дамуы; 3) саламатты өмір салты; 4) генетикалық бейімділіктің қайсысы өмір сүруді ұзарту үшін ең маңыздысы болып табылады? Оқулықтағы мысалдарды (Оймякон ауданының тұргындары), тагы басқа да дереккөздерді пайдаланып, жауаптарынды дағелдендер.

Пікірталас:

- «Келесі 50 жылда адамзаттың өмір сүру үзактығын елеулі түрде арттыруға бола ма?»
- «Өмірді ұзартудың және қартаю үдерісін баулатудың ең тиімді жолдары қандай?»

7-бөлім. ТҮҚЫМҚУАЛАУШЫЛЫҚ ПЕН ӨЗГЕРГІШТІК ЗАҢДЫЛЫҚТАРЫ

§30. Модификациялық өзгергіштік

Модификациялық өзгергіштіктің заңдылықтарын зерттеу

Түқымқуалаушылық дегеніміз не? Өзгергіштік дегеніміз не? Tipi ағзалардың осы қасиеттерін қандай заттар, үдерістер мен органоидтер қамтамасыз етеді? Мутация дегеніміз не?

Сендер «түқымқуалаушылық» және «өзгергіштік» түсініктерімен таныссыңдар. Tipi ағзалардың осы жалпы қасиеттері барлық ағзаларға тән. Түқымқуалаушылық – ағзаның өз ататегіне ұқсас болу қасиеті. Өзгергіштік – ағзаның өз ататегінен ерекшелену қасиеті. Биологияда өзгергіштіктің негізгі екі: түқымқуалаітын және түқымқуаламайтын немесе модификациялық типін беліп көрсетеді.

Эволюция үдерісінде түқымқуаламайтын өзгергіштік – мутация және комбинация маңызын рөл атқарады. Мутация кезінде ДНҚ-да, генде және хромосомаларда өзгерістер жүреді. Осы дараның ататегінде болмаған мүлде жаңа белгілер пайда болады. *Комбинативтік өзгергіштік* кезінде үрпақтарында әртүрлі ататегінің белгілері жаңадан үйлеседі.

Демек, эволюция үдерісі – ұзак уақыт бойы даралардың белгілі бір тобында пайдалы мутациялардың жинақталу үдерісі. Бір туыс түрінің ататегі ортақ. Сәйкесінше олардың гендері мен хромосомалары құрылышы бойынша ұқсас. Сондықтан туыс түрлерде ұқсас мутациялар пайда болады, ол гомологтық қатарлардың қалыптасуына апарып согады, яғни ағзалардың түқымқуалаушылық өзгергіштігінде параллелизмді анықтайды.

Модификациялық өзгергіштік қоршаған ортандың тікелей әсерінен қалыптасады. Генотиптері ұқсас, бірақ әртүрлі орта жағдайларында есіп дамитын ағзалардың фенотиптері түрліше болып қалыптасады. Ағзалардың фенотипті жағынан әртүрлі болып өзгеруін *модификациялық өзгергіштік* деп атайды. Бұл кезде ген мен хромосомаларға әсер етпейді. Түқымқуалаушылықтың материалдық тасымалдағыштары: ДНҚ, ген және хромосомалар өзгермейтіндіктен, демек, алынған өзгерістер үрпаққа берілмейді. Бірақ модификациялар да қажет. Себебі олар қоршаған ортандың жағдайы күрт өзгерген кезде даралардың тірі қалуына әсер етеді. Мысалы, құргақшылық кезде немесе қышқыл жауын жауғанда өсімдіктердің жапырақтары түспесе, онда олар тіршілігін

жояр еді. Тұқымқуаламайтын өзгергіштік популяцияның барлық дараларында бірдей, олар ортандың тікелей әсерінен жүреді. Мысалы, нашар коректендірген кезде барлық жануар массасын жоғалтады.

Модификациялар туралы түсініктердің қалыптасу тарихы. Алғашқы эволюциялық теориялардың бірінің негізін қалаған ғалым Жан Батист Ламарк модификациялық өзгергіштік нәтижесін жаттығу нәтижесі ретінде қабылдады. Ол жебежапырақ өсімдігінің жапырақтарының қалыптасуын қарастырды. Егер жапырақтар ауда қалыптасса, олардың жапырақ тақтасы дұрыс жебетерізді пішінді, ал жапырақ сағагы ете үзын болды. Егер жапырақтар суга батып тұрып дамыса, олар жіңішке, таспатарізді пішінге ие болды, ал сағагы болмады. Ламарк жапырақтардың қоршаган орта жағдайларына осылай бейімделетінін дәлелдеді.

Ч. Дарвин өзгергіштікі екі: белгілі және белгісіз типін беліп көрсетті.

Ч. Дарвин белгілі өзгергіштік деп қоршаган орта әсерінен тұр немесе популяцияның көптеген дараларында бірден пайда болатын өзгерістерді түсінді. Сондықтан оны топтық өзгергіштік деп атайды. Осындай өзгергіштікке құрғашылық кезде жапырақтардың түсіүі немесе жануарлардың жыл мезгілі бойынша жабын түсінің өзгеруі мысал болып табылады. Бірақ бұл өзгерістер тұқымқуаламайды.

Оның түсінігі бойынша белгісіз өзгергіштік – жеке дараларда пайда болатын және тұқымқуалап берілетін өзгеріс. Сондықтан оны *жеке өзгергіштік* деп те атайды. Осындай өзгеріс пайдалы, зиян немесе пайдасыз болуы мүмкін. Ч. Дарвіннің пікірінше, белгісіз өзгергіштік табиғи сұрыпталу үшін материал береді. Сұрыпталу пайдалы өзгерістері бар дараларды сақтайды, ал олар бұл өзгерістерді келесі үрпаққа береді. Заманауи ғылымда «белгісіз өзгергіштік» деген термин «мутациялық өзгергіштік» деген терминге сәйкес келеді.

Модификациялық өзгергіштік туралы білімді практикада пайдалану. Модификацияның кейбір мысалдарымен жоғарыда таныстындар. Көптеген жануарларда белгілі бір температура әсер еткен кезде жүнінің түсі, ал өсімдіктерде гүлінің түсі өзгереді. Яғни температуралық фактор пигментацияга тікелей әсер етеді. Мысалы, төмен температурада жүні жұлдынған ақ қоянның жүні қара түсті болып шығады. Бұл ерекшелікті былғары өндірушілер белгілі бір сурет бойынша жүні жұлдынған қоянға мұзы бар грелканы тацып қолданады. Сонымен қатар begonияның кейбір сорты бар-жогы 20°С температура ауқымында белгілі бір түсті гүл түзетіні анықталған. Оны құлтесі белгілі бір реңді өсімдіктерді алу үшін оранжерея кожайындары қолданады.

Модификациялық өзгергіштікті практикада пайдалану мысалдарына Б.Л. Астауров ашқан тұт жібек көбелегінің жынысын алдын ала анықтау жатады. Пілле дамыған температуралық өзгертуіп, зерттеушілер өндіріс талаптарына байланысты бір үрпақта 100% аналық, басқа жағдайда 100% аталық алды. Себебі едәуір берік, қалың және сапалы жібек жіпті аталықтар түзеді. Яғни өндіріс үшін көп аталық алған дұрыс. Бірақ аталықтар үрпақ бермейді. Сондықтан көп мөлшерде үрпақ алу үшін көп аналық алу керек.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Өзгергіштік – тірі ағзалардың өз ататегінен ерекшеленетін жалпы қасиеті. Өзгергіштік негізінде тұқымқуалаушылықтағы сияқты бірдей механизмдер – мейоз және ұрықтану барысында хромосомалардың әрекеті жатыр.
2. Өзгергіштік тұқымқуалаитын және тұқымқуалаамайтын – модификациялық болып белінеді. *Тұқымқуалаитын өзгергіштік комбинативті және мутациялық болады.*
3. *Модификациялық өзгергіштік кезінде дараның тек сыртқы түрі өзгереді, гендер мен хромосомалар өзгермейді. Мұндай өзгерістер үрпақтарына берілмейді (тұқымқуалаамайды) және эволюцияда рөл атқармайды, бірақ дараның тірі қалуына әсер етеді.*
4. Модификациялар әсіресе қоршаган орта жағдайы күрт өзгерген кезде ағзалардың тіршілігін сақтауда маңызы зор. Модификацияларды зерттеудің практикалық маңызы зор және оны адам қолданады.

Тұқымқуалаушылық; өзгергіштік: модификациялық (тұқымқуалаамайтын), тұқымқуалаитын (комбинативтік, мутациялық); белгілі немесе топтық, белгісіз немесе жеке-дара.

Білу және түсіну:

1. Модификациялық өзгергіштікті не үшін зерттеу керек екенін түсіндіріңдер.
2. Тұқымқуалаушылық, өзгергіштік, тұқымқуалаамайтын және тұқымқуалаитын өзгергіштік дегеніміз не? Неге олай аталады?

Қолдану:

1. Мынадай: «мутация», «топтық, белгілі, белгісіз, жеке-дара өзгергіштік» деген түсініктер арасындағы байланысты анықтаңдар. Осы түсініктерді салыстырыңдар.

2. Модификацияның ықтимал себептерін атаңдар.
3. Модификациялық өзгергіштіктің маңызын түсіндіріңдер.

Талдау:

1. Өзгергіштіктің әртүрлі типтерін сыйба түрінде көрсетіңдер. Сызбада параграф соңында курсивпен берілген барлық терминді міндетті түрде пайдаланыңдар.
2. Біздің галамшарымызда тіршіліктің қалыптасуындағы модификацияның рөлі туралы пікірлерінді айтыңдар.

Синтез:

1. Модификациялық өзгергіштікті критерий бойынша жүйелендер.
2. Өзгергіштіктің әртүрлі типтері арасындағы айырмашылықты атаңдар.

Багалау:

1. Оттек мөлшері аз, тау шыңдарындағы қар жамылғысынан шағылышқан Күн радиациясы жоғары, калориялы және мол тамак, дене жүктемесі едәуір көп, биік таудары адам ағзасындағы модификациялар туралы реферат жазыңдар.
2. Нөруызды тіршілік басқа галамшарда пайда болғанда ол жерде модификациялық өзгергіштік қалыптасатын еді деп есентейсіңдер мे? Жауаптарынды дәлелдеңдер. Осы дәлелдерді сыншыпта талқыланыңдар.

№5 зертханалық жұмыс. «Вариациялық қатар мен қисыққа құрылған модификациялық өзгергіштікті зерттеу». 273-бетті қараңдар.

§31. Дигиридті будандастырудың цитологиялық негіздері. Есептер шыгару

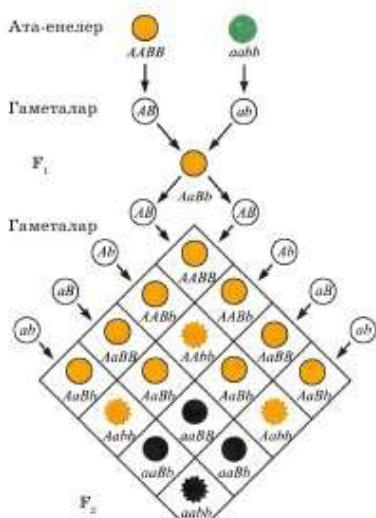
Дигиридті будандастыру; жыныспен тіркескен тұқым қуалаудың цитологиялық негіздерін есептер шыгаруда қолдану

«Белгілердің тәуелсіз тұқым қуалау заңдарын» ашу үшін Г. Мендель қандай белгілерді және оларды қандай нысандардан зерттеді? Бірінші және екінші үрпақта дигиридті будандастыру және ажырау кезінде қандай сандық арақатынастар пайда болады? Дигиридті будандастыру кезінде гаметалар қалыптасатын жасуша ядросында қандай үдерістер жүрөді? Ұрықтанудан кейін зиготада альтернативті емес белгілердің аллельді гендері қалај үйлеседі?

	♂ A	a
♀	AA	Aa
A	AA	Aa
a	Aa	aa

37-сурет. Пеннет төркөзі

38-сурет. Дигибридті будандастырудың сыйлануынұксасы

«көпмүшениң мүшелеріне көбейту бойынша» математикалық амалдарына үқсайды.

Дигетерозиготада гаметалардың 4 типі түзілетіндіктен, дигибридті будандастыру үшін Пеннет торында да (37-сурет) 4 баған мен 4 жол болуы керек (38-сурет). Себебі аналық дара жұмыртқа жасушасының 4 сортын, ал аталық дара сперматозоидтің 4 сортын береді. Үрықтану үдерісі стихиялы және әрбір сперматозоид әрбір жұмыртқа жасушасына түсіү мүмкін болғандықтан, зиготалардың барлық мүмкін нұсқасы 16 болады. Кестеде 4 баған мен 4 жол 16 үяшық құрайды.

Дигибридті будандастырудың цитологиялық негіздері. Дигибридті будандастыру кезінде белгілердің екі жұбы, мысалы, түсі мен пішіні зерттелетінін білесіндер. Бұл кезде түсі сары немесе жасыл, ал пішіні тегіс немесе бұдыр болуы мүмкін. Сары және жасыл түске жауап беретін аллельдер гомологты хромосомалардың бір жұбында болады, сәйкесінше мынадай: сары түс – A, жасыл түс a әріптерімен белгіленеді.

Пішінге жауап беретін гендер гомологты емес хромосомалардың басқа жұбында болады. Олар мынадай: тегіс пішін – B, бұдыр пішін – b әріптерімен белгіленеді. Белгілері бойынша қарама-қарсы екі «таза сорттармақты» будандастырган кезде үрпақта AaBb дигетерозигота пайда болады. Шын мәнінде, түс гендерінен (A немесе a топтарының аллельдері) мулде айырылған гаметалар пішін гендері жоқ гаметалар сияқты (B немесе b аллельдері) ешқашан пайда болмауы мүмкін. Бұл мүмкін емес! Өйтпесе үрықтану кезінде түссіз (A немесе a әріптері жоқ зигота) немесе пішінсіз – тегіс те емес, бұдыр да емес бүршактар пайда болуы мүмкін еді (B немесе b әріптері жоқ зигота). Сондықтан мейоз кезінде дигетерозигота үнемі гаметалардың әртурлі 4, атап айтқанда: AB; Ab; aB; ab сортын береді.

Дигетерозиготалар үшін гаметалар құру

Гаметалардың мүмкін үйлесімінің жалпы саны 16, яғни зиготалардың 16 типі түзіледі. Олар 4 фенотип класымен берілген:

- 1) 9 – сары тегіс;
- 2) 3 – сары бұдыр;
- 3) 3 – жасыл тегіс;
- 4) 1 – жасыл бұдыр.

Осылай 9 : 3 : 3 : 1 сандық арақатынасы пайда болады.

Генотип класы көп, ол 9:

№1 4 дана AaBb,	№4 2 дана Aabb,	№7 1 дана AAAb,
№2 2 дана AABb,	№5 2 дана aaBb,	№8 2 дана aaBB,
№3 2 дана AaBB,	№6 1 дана AAbb,	№9 1 дана aabb

Есептерді шыгару үлгісі

Дигибридті будандастыруға ариалған есептерді шыгару кезінде міндепті түрде 16 ұяшығы бар Пеннет торын сызу керек емес. Егер будандастыруға дигомозиготалы дара қатысатын болса, олар гаметалардың 1 сортын түзеді. Егер даралар гомозиготалы болса, бір белгісі бойынша, ал гетерозиготалы болса, басқаша болады, онда гаметалардың 2 сорты болады. Сондықтан бұл будандастыруда тор қысқартылуы мүмкін. Оны қарапайым 3 мысалмен көрсетейік.

№1 мысал. Р – AaBB × AaBb – аналық дара гаметалардың 2, ал аталаңы – 4 сортын түзеді:

♀ \ ♂	AB	Ab	aB	ab
AB	AABB	AABb	AaBB	AaBb
aB	AaBB	AaBb	aaBB	aaBb

Дигибридті будандастыруға арналған Пеннет торының осындағы қысқартылған нұсқасы мейиз кезінде гаметалардың қалыптасу заңдылықтарын өзгертпейді. Осы будандастырудың сызбасын 16 ұяшықтан тұратын классикалық тор түрінде көрсетуге болады. Бірақ ұяшықтардың бір белігі қайталанады.

№2 мысал. Р – AaBb × aabb (толық нұсқасы)

♀ \ ♂	ab	ab	ab	ab
AB	AaBb	AaBb	AaBb	AaBb
Ab	Aabb	Aabb	Aabb	Aabb
aB	aaBb	aaBb	aaBb	aaBb
ab	aabb	aabb	aabb	aabb

Қайталану курсивпен берілген. Зиготалардың бірінші бағаны үш рет қайталанды.

№3 мысал. Р – AaBB × AaBb (толық нұсқасы)

♀	σ'	A _B	A _b	a _B	a _b
A _B	A _A B _b	
a _B	A _a B _b	
A _B	A _A B _b	
a _B	A _a B _b	

Бұл жағдайда соңғы екі жол қайталанды.

Торда үяшық саны негұрлым көп болса, үрпақ генотипі мен фенотипін шатаспай жазу қыын болады. Сондықтан дигибридті будандастыруға арналған Пеннет торын сызу алдында мүмкін болатын гаметалар типінің санын анықтап алу керек, содан кейін сәйкес келетін тор сыйындар.

Дигибридті будандастыруға арналған есептерді күрделілік деңгейлері бойынша бөлу моногибридті будандастыруға арналған есептерге қарағанда едөүір шартты. Сондықтан жұмысты бағалау кезінде «курделілік деңгейлеріне» мән беру соншалықты маңызды емес.

Есептерді шығару

А деңгейі

№1 есеп. Теңіз шошқасының жүні бүйра – A, тұзу – a; қысқа жүн – B, ұзын жүн – b. Дигетерозигота мен доминантты дигомозиготаны шағылыстырудан алынған F₁ қандай болады?

Дигетерозигота мен тұзу ұзын жүнді шошқадан қандай үрпақ алынады?

№2. Тауықта қара тұс – A, қоңыр тұс – a; айдарының болуы – B, айдарының болмауы – b. Қоңыр түсті, айдары бар тауықты айдары жоқ, қара тауықпен шағылыстырыған. F₁-де балапандардың 50%-ның айдары бар қара, 50%-ы айдары бар қоңыр.

Ата-ана генотиптері қандай?

№3. Тауықта қара тұс – A, қоңыр тұс – a; айдарының болуы – B, айдарының болмауы – b. Тауық пен қораз қара және айдары бар. F₁-де барлығы 13 балапан алынды; оның 7-еуі айдары бар, қара түсті; 3-еуі айдары бар, қоңыр түсті; 2-еуі айдары жоқ қара түсті, 1-еуі қоңыр түсті, айдары жоқ.

Барлық генотипті сипаттандар.

№4. Тауық пен қораздың тұсі қара және айдары бар. F₁-де барлығы 26 балапан алынды; оның 15-і қара, айдары бар; 6-ауды қоңыр, айдары бар; 4-еуі қара, айдары жоқ; 1-еуі қоңыр, айдары жоқ. Барлық генотипін сипаттандар.

№5. Өкесінің шашы бүйра, секпілі жоқ; ал анасының шашы түзу, секпілі бар. Олардың 3 баласы бар. Барлық баласының шашы бүйра, секпілі бар. Қандай белгі басым?

Барлық генотипін сипаттаңдар.

№6. Сасық мендуана гүлінің күрең қызыл түсі ақ түсінен, ал тікенекті қауашағы тегіс қауашағынан басым. Гүлі күрең қызыл түсті және қауашағы тегіс өсімдік ақ, тікенекті өсімдікпен будандастырылды. 320 күрең қызыл, қауашағы тікенекті және 312 күрең қызыл, қауашағы тегіс үрпақ алынды.

Ата-анасы мен үрпақтарының генотиптері қандай болады?

№7. Жемісі қызыл, мұртшалары бар бұлдіргенді жемісі ақ түсті, мұртшалары жоқ бұлдіргенмен будандастырганда F_1 -де жемісі қызыл, мұртшалары бар өсімдік алынды. Барлық генотипі қандай? Белгілер қалай түкимқуалайды? Жемісі қызыл, мұртшалары жоқ сортты шыгаруға бола ма?

В деңгейі

№1. Қызанақ жемісінің қызыл түсі сары түстен басым, қалыпты бойлысы аласа бойлыдан басым. Сары жемісті қалыпты және қызыл жемісті аласа сорттары бар.

Осы бастанқы материалдан гомозиготалы: қызыл жемісті, қалыпты және сары жемісті, аласа формаларды қалай алуға болады?

Қайсысын алу оңай және себебі неде?

№2. Өкесі керең-мылқау (рецессивті ген), бір шоғыр ақ шашы бар (доминантты ген), анасы сау және бір шоғыр ақ шашы жоқ. Бала керең-мылқау және маңдайында бір шоғыр ақ шашпен туды.

Ол тек өкесінің белгілерін алды деп айтуға бола ма? Жауаптарынды дәлелдендер.

№3. Жұні бүйра екі теңіз шошқасы бар-жоғы 2 үрпақ берді: біреуі – ақ, бүйра, екіншісі – жұн қылышқарты түзу, қара.

Қандай белгілер басым? Барлық жануардың генотиптері қандай?

№4. Сасық мендуана гүлінің қызыл күрең түсі ақ түсінен, ал тікенекті қауашағы тегіс қауашағынан басым. Сасық мендуананың гомозиготалы өсімдіктері будандастырылды:

1) қызыл күрең, тікенекті \times ақ, тегіс = F_1 ?

2) қызыл күрең, тегіс \times ақ, тегіс = F_1 ?

Екінші нұсқада F_1 -дің бірінші нұсқасының F_1 будандастыруынан қандай үрпақ алынады?

№5. Анасының құлағының сырғалығы (мочка) еркін (рецессивті ген) және иегі тегіс, ал өкесінде – құлағының сырғалығы бірігіп кеткен,

иегінде үшбұрышты шұңқыры бар (доминантты ген). Ұлында құлагының сырғалығы еркін және иегінде үшбұрышты шұңқыры бар. Қызында анасындағы белгілер бар.

Ата-анасы мен балаларының мүмкін болатын генотиптерін сипаттаңдар.

С деңгейі

Дигибридті будандастыруға арналған «С» деңгейіне мысал ретінде қалалық және аудандық деңгейде окушылар олимпиадасында берілген есептерді ұсынамыз.

Қызанақ сабагының түсі – күрең қызыл және жасыл, жапырақ пішіні – тұтас және бөлінген. Кестеде қызанақты бірнеше рет будандастыру жөніндегі эксперимент нәтижелері берілген.

Ата-аналық осімдік белгілері	Үрпақтагы осімдіктер саны			
	Күрең қызыл, бөлінген	Күрең қызыл, тұтас	Жасыл, бөлінген	Жасыл, тұтас
№1. Күрең қызыл, бөлінген × күрең қызыл, бөлінген	268	95	100	28
№2. Күрең қызыл, тұтас × жасыл, бөлінген	117	120	123	119
№3. Күрең қызыл, бөлінген × жасыл, тұтас	98	0	0	0

Кестеде берілген мәліметтерді пайдаланып, будандастыру нәтижелері бойынша мынадай сұрақтардың жауаптарын табыңдар:

- Түсі бойынша қандай белгілер басым?
- Жапырақ пішіні бойынша қандай белгілер басым?
- Тәжірибедегі барлық ата-ана генотиптері қандай?

№1. Күрең қызыл, бөлінген × күрең қызыл, бөлінген
№2. Күрең қызыл, тұтас × жасыл, бөлінген
№3. Күрең қызыл, бөлінген × жасыл, тұтас

Такырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Дигибридті будандастыру кезінде гомологты емес хромосомалардың әртүрлі жұбындағы альтернативті белгілердің 2 жұбы зерттеледі (түсі мен пішіні), сондықтан диплоидты ағза – 2 аллельді түс және 2 аллельді пішін 4 әріпшен белгіленеді. Ал оның гаплоидты гаметаларында екі жұптан бір геннен болады және екі әріп түрінде жазылады: бір – түс аллелі, басқасы – пішін аллелі.

2. «Таза сорттармақтар» – диғомозиготалар (рецессивті **aabb** және доминантты **AABB**) будандасқан соң дигетерозиготалар – **AaBb** түзіледі. Оларда доминантты диғомозиготадағы сияқты 2 доминантты белгісі бар бірыңғай фенотип болмайды.

3. Тұс гендері пішін гендеріне аллельді емес, себебі тұс гендері бар хромосомалар, пішін гендері бар хромосомаларға гомологты емес.

4. Мейоз кезінде тұс гендері бар гомологты хромосомалардың ажырауы пішін гендері бар хромосомалардың ажырауына әсер етпейді. Сондықтан тұс пен пішін бір-біріне тәуелсіз тұқымқуалайды.

5. **AaBb** дигетерозиготалары гаметалардың 4 сортын береді: **AB, Ab, aB, ab**. Дигетерозиготаларды будандастырган кезде ұрықтанудың 16 нұсқасы болуы мүмкін. Бұл F_2 -де будандарда 4 фенотип класының 9 : 3 : 3 : 1 арақатынасында қалыптасуына себеп болады.

*Дигибридті будандастыру; доминантты диғомозигота (**AABB**); рецессивті диғомозигота (**aabb**); дигетерозигота (**AaBb**); тәуелсіз тұқым қуалау заңы, генетикалық рекомбинация.*

Білу және түсіну:

- Неліктен дигетерозиготада гаметалардың 4 сорты пайда болатынын түсіндіріндер.
- Aa, AA, Bb, bb, BB, aa** гаметаларының қалыптасуы мүмкін бе? Сонымен қатар **AaAa; BBbb; AAAa; BbBb** және т.б. ағзалар қалыптасады ма?

Көлдану:

- Кестені толтырындар. Мүмкін болатын гамета санын көрсетіндер.

«Мүмкіншілігі бар гаметалар саны» кестесін толтырындар.

Рет саны	Зигота	Қалыптасатын гаметалар	Іріктемелерінің саны Гаметалардың өзі – гаметалар іріктемелері			
1	AaBb					
2	AABb					
3	AaBB					
4	Aabb					
5	aaBb					
6	AABB					
7	AAbb					
8	aaBB					
9	aabb					

2. «A» деңгейінің кез келген есебін өздерің шыгарыңдар.

Талдау:

- Мынадай ағзалардың: $AaBB \times aabb$ будандасу үдерісін сыйба түрінде көрсетіңдер. Үрпақ генотиптері мен фенотиптері қандай болады?
- «B» деңгейінің кез келген есебін өздерің шыгарыңдар.

Синтез:

- Дигетерозигота мен рецессивті дигомозиготаның будандасу сыйбасын сыйзыңдар.
- «C» деңгейінің кез келген есебін өздерің шыгарыңдар.

Багалау:

- Сыныптастарыңың әртүрлі деңгейдегі есентерді шыгару сапасы мен рәсімдеуін бағалаңдар.
- Әртүрлі деңгейдегі есентерді шыгара алмаган сыныптастарыңа өз пікірлеріңді айтыңдар. Оларға есеп шыгаруды үйретіңдер.

§32. Жыныспен тіркесяп тұқым қуалау. Есентер шыгару

Жыныспен тіркескең тұқым қуалауға есентер шыгару

Аутосома және жыныс хромосомалары дегеніміз не? Адамда гемофилия мен дальтонизм қалай тұқымқуалайды? Ер адамға қандай, ал әйелге қандай жыныс хромосомалары тән? Адамда қандай жыныс ғомаметалы, ал қайсысы гетерогаметалы? Неге?

Жыныспен тіркескең белгілер – гендері жыныс хромосомаларында болатын белгілер. Адамда X-хромосомада тіршілік үшін маңызды гендер болмайды, бірақ оның болуы ер адам жынысын анықтайты. Балықтардың кейбір түрлерінде X-хромосомада фенотиптік айқын белгілері (түсі) бар ген болады. Адам және көптеген сұтқоректілер үшін мынадай пікір дұрыс: «Жыныспен тіркескең гендер деп, X-хромосомада болатын гендерді айтады».

Демек, жыныспен тіркескең белгілер анасынан үлдары мен қыздарына, ал әкесінен тек қыздарына беріледі. Сендерге жыныспен тіркескең белгілер болып табылатын гемофилия мен дальтонизм таныс. Бұл екі ауру да X-хромосомада болатын рецессивті аллельді гендермен бақыланады. До-минантты аллельдер аурулардың болмауына жауап береді. Гетерозиготалы әйелдер фенотиптік тұрғыда сау, бірақ олардың генотипінде байқалмаған ауру гені бар және оны өз үлдарына беруі мүмкін болғандықтан *тасымалдаушылар* деп атайды.

Жыныспен тіркескен белгілерге тағы бір мысал ретінде мысықтарда түстің тұқымқуалауын алуға болады. Қара тұс доминантты сары тұске қатысты рецессивті болады. Гендер Х-хромосомаларда болады. Басқа аллельді емес ген түстің тұтас немесе ақ түсті дақтар (боялмаған беліктер) болатынын бақылайды. Нәтижесінде мысықтар (еркегі) қара X^aX немесе сары X^AY (тұтас боялған немесе ақ түсті дақтары бар) болады. Бірақ олар ешқашан гетерозиготалы, яғни тасбақатәрізді ала (үш түстің үйлесімі: қара, сары және ақ) болмайды. Ал үргашы мысықтар кез келген түсті: қара X^aX^a, сары X^AX^A немесе тасбақатәрізді ала X^AX^a болуы мүмкін.

Есеп шығару үлгісі

А деңгейі

№1 есеп. Дальтонизм жыныспен тіркескен рецессивті аллельді генмен анықталады. Түсті ажырата алмаушылықты Х-хромосомада болатын доминантты аллель кодтайды. Дені сай өйел мен дальтоник ер адамда қандай үрпақ тууы мүмкін?

Генетикадан есеп шығару барысы мен рәсімдеу белгілі шамаларды белгілеуден басталады. Доминантты және рецессивті белгілер мен аллельдер:

БЕРІЛГЕҢІ:

X^A – сай

X^a – аурұ

Шағылыштыру сызбасы есеп шартында берілгендей белгіленеді:

P – ♀ X^AX^A × ♂ X^aY

F₁ – ?

Пеннет торы бойынша шағылыштыруды келтіреік:

♀ \ ♂		X ^a	Y
X ^A	X ^A X ^a	X ^A Y	
X ^a	X ^A X ^a	X ^A Y	

Жауабы: барлық балалар фенотиптік түрғыда сай. Бұл кезде барлық қыздар гетерозиготалы – дальтонизмді тасымалдаушылар.

№2. Дальтонизм жыныспен тіркескен рецессивті аллельді ген арқылы анықталады. Түсті ажырата алмаушылықтың болмауын Х-хромосомада болатын доминантты аллель кодтайды.

Егер өкесі сай, ал анасы аурұ болса, қандай үрпақ алынуы мүмкін?

№3. Дальтонизм жыныспен тіркескен рецессивті аллельді ген арқылы анықталады. Түсті ажырата алмауды Х-хромосомада болатын доминантты аллель кодтайды.

Егер анасы ауру тасымалдаушы, ал әкесі дальтоник болса, үрпақтары қандай болуы мүмкін?

№4. Гемофилия гені дальтонизм гені сияқты жыныспен тіркессек және қанның қалыпты үюна қатысты рецессивті болып табылады.

Егер анасы ауру тасымалдаушы, ал әкесінің қаны қалыпты үйіттын болса, үрпақтары қандай болуы мүмкін?

№5. Мысықта қара тұс доминантты сары тұске қатысты рецессивті болады. Гендер X-хромосомаларда болады. Гетерозиготалы даралар тасбақатәрізді ала түсті – дақтары бар З түсті: қара, сары және ақ.

Қара түсті аналық және сары түсті аталық мысықтан қандай үрпақ алынады?

№6. Сары түсті аналық және сары түсті аталық мысықтан қандай үрпақ алынуы мүмкін?

№7. Сары түсті аналық және қара түсті аталық мысықтан қандай үрпақ алынуы мүмкін?

№8. Тасбақатәрізді ала түсті және сары мысықтан қандай үрпақ алынуы мүмкін?

№9. Тасбақатәрізді ала түсті аналық және қара түсті аталық мысықтан қандай үрпақ алынуы мүмкін?

№10. Тасбақатәрізді ала түсті көп марғау алу үшін аталық-аналық ретінде қандай даралар алу керек? Аталықтары тасбақатәрізді ала түсті болуы мүмкін бе?

В деңгейі

№1 есеп. Әкесі дальтоник сау әйел дальтоник ер адамға турмысқа шығады. Оларда сау қыз және дальтоник ұл туады. Ұлына әкесінен ауру берілді деп айтуда бола ма? Анасының генотипін қоса, барлық генотипті сипаттандар.

БЕРІЛГЕНІ:

X^A – сау

X^a – ауру

Бұл есепте З үрпақ бар: дальтоник әкесі және есеп шартында ол туралы еш нәрсе айтылмаған, оның белгісіз әйел және ата-анасы (P).

F_1 – бұл ерлі-зайыптылар: сау әйел мен оның дальтоник күйеуі;

F_2 – олардың балалары – дальтоник ұл мен сау қыз.

Егер есеп шартында белгісіз генотиптер болса, алдымен Пеннет торының белгісіз үяшықтарын толтырып алу керек. Мысалы, соңғы үрпақ топын сыйзу керек:

♀	♂	X^a	Y
X^A		X^AX^a	X^AY
X^a		X^aX^a	X^aY

Есеп шартынан әйелдің сау екенін білеміз. Демек, жоқ дегенде, оның X-хромосомаларының бірі доминантты аллель және X^A деп белгіленеді, басқа хромосомасы бізге белгісіз. Ол әрі доминантты, әрі рецессивті генді болады, сондықтан оны X^a деп белгілейміз. Екінші X-хромосомада дальтонизмнің рецессивті X^a гені болатынын табу оқай. Бұл некеде тарғы екі бала тумаған – сау үл мен ауру қызы, сондықтан оны торда ақшыл түспен белгіледік. Шағылыстыру бойынша анасының генотипі X^AX^a және оның баласы дальтонизмді әкесінен емес, анасынан түқымқуалап алған. X-хромосомада болатын белгілер әкесінен қыздарына, ал анасынан үлдарына берілетінін еске түсірейік. Үлдары әкесінен тек Y-хромосоманы алады, олардың ер жынысын анықтайды.

Орі қарай қандай шағылыстыру нәтижесіне әйел генотипі қалыптасқанын болжауга болады. Ол әйелдің сау, ал әкесінің дальтоник екені белгілі. Алдымен Пеннет торына тек белгілі деректерді енгіземіз. Белгісіздерді сұрақ таңбасымен белгілейміз.

♀	♂	X^A	Y
X^a		X^AX^a	?
X^a		?	?

Анасының ауру болмағанын оқай білуге болады, себебі онда әйелдің өзі сау болмайтын еді. Бұл кезде оның анасы гетерозиготалы тасымалдаушы немесе доминантты гомозиготалы болғанын дәлелдей алмаймыз. Сонымен қатар әйелдің туған аға-інілері мен апа-сіңлілері туралы мәліметтер жоқ. Сондықтан анасының генотипі X^AX^a деп сенімді турде дәлелдеуге болады.

♀	♂	X^A	Y
X^A		X^AX^a	X^AY
X^a		?	?

Жауабы: ұлы әкесінен дальтонизмді түқымқуалап алмаған. Бұл анасының генін түқымқуалап алу. Әйелінің әкесінің генотипі X^AY , әйелінің анасының генотипі X^AX^a , әйелдің өзінің генотипі X^AX^a , күйеуінің генотипі X^AY , сау қызының генотипі анасының генотипі сияқты X^AX^a .

№2. Күйеуі мен әйелі қалыпты көреді, ал ұлы – дальтоник.

Барлық қатысушының генотипі қандай?

№3. Ата-анасы сау, дені сау әйел сау ер адамға тұрмысқа шығады, бірақ оның туған ағасы – дальтоник. Бұл некеден дальтонизммен ауру ба-лалар күтүгеле бола ма? Егер болса, жынысы және ықтималдылығы қандай?

№4. Ата-анасының да, өзінің де көзі қалыпты көретін әйел дальтоник ер адамға тұрмысқа шығады. Оның туған ағасы – дальтоник. Осы некеден дальтонизммен ауыратын балалар тууы мүмкін бе? Егер ауру бала туатын болса, жынысы және ықтималдылығы қандай?

№5. Дальтоник-әйелдің әкесі – дальтоник, әпкесі – сау, ағасы – дальтоник. Барлығының генотиптері қандай?

№6. Дальтоник-әйелдің әкесі – дальтоник, әпкесі – сау, ағасы – дальтоник. Егер оның қалыпты көретін әпкесі қалыпты көретін ер адамға тұрмысқа шықса, олардың үрпағы қандай болады? Барлығының генотиптерін көрсетіңдер.

С деңгейі

Дигибридті будандастырумен бірге аутосомалық және жынысқа тіркес белгілердің тұқым қуалауына арналған есептер

№1 есеп. Альбинос ер адам әкесі – гемофилик, ал анасы – альбинос сау әйелге үйленді. Бұл некеде фенотиптері мен генотиптері қандай балалар тууы мүмкін?

Есепті шыгару барысы. Логикалық тұрғыда талқыладап, белгілі мәліметтерді салыстыру керек.

БЕРІЛГЕНИ:

X^h – сау

X^b – гемофилия

A – сау, пигменттердің болуы

a – альбинизм, пигменттердің болмауы

Әйелдің генотипін анықтауды талқылаудан бастау керек. Оның сау екені белгілі. Демек, әйелде жоқ дегендеге бірден гемофилия және альбинизм генінің X^hX^bA^{*} доминантты аллелі бар. Сонымен қатар оның әкесі гемофилик X^bYA^{*}, ал анасы – альбинос X^hX^baa екенін білеміз. Демек, бұл әйелдің генотипі: X^hX^bAa. Осыны ата-анасының будандасу сызбасын сзызып тексереміз:

P – ♀ X^hX^baa × ♂ X^bYA^{*}

F₁ – іздеп отырған фенотиптік сау әйел:

♀	♂	X ^h A	YA	X ^b ?	Y?
X ^h a	X ^h X ^b Aa	?	?	?	?
X ^b a	?	?	?	?	?

Оның күйеуінің генотипі – белгілі. Есеп шарты бойынша бұл сау альбинос ер адам: X^hYaa.

Енді олардың будандасуын көрсетеміз: $X^hX^hAa \times X^hYaa$. Мына жайтында сақтаған дұрыс: тор дигибридті будандастырудагы сияқты болады, себебі әйелдерде гаметалардың 4 сорты түзіледі. Бірақ ер адам альбинизм гені бойынша гомозиготалы, сондықтан гаметалардың тек 2 сортын түзеді.

♀	♂	$X^h A$	Yaa
$X^h A$		X^hX^hAa	X^hYAA
$X^h A$		X^hX^hAa	X^hYAA
$X^h a$		X^hX^haa	X^hYaa
$X^h a$		X^hX^haa	X^hYaa

Жауабы: барлық үрпақ – қыздар гемофилиямен ауырмайды, бірақ оның 50%-ы ауру тасымалдаушы болады. Бұл кезде қыздардың жартысының терісінің пигментациясы қалыпты, ал жартысы альбинос болады. Үлдарының арасында бірдей ықтималдылық үлесінде 1 : 1 : 1 : 1 арақатынасында 4 фенотип пайда болуы мүмкін. Бірінші фенотип – бұл альбинизм гені бойынша гетерозиготалы, сау үл бала. Екінші фенотип – гемофилик, бірақ альбинос емес (ол да альбинизм гені бойынша гетерозиготалы). Үшінші фенотип – гемофилик емес, альбинос. Төртінші фенотип – альбинос және гемофилик.

№2. Альбинизм гені бойынша гетерозиготалы, дальтоник ер адам мен осы екі белгіні тасымалдаушы әйел некесінен қандай үрпақ тууы мүмкін?

№3. Отбасында анасы мен екі үл сау, қой көзді (доминантты ген). Әкесі – көк көзді гемофилик. Бұл некеден қандай қызы туады?

№4. Қүйеуі мен әйелінің көзі қалыпты көреді, қой көзді. Олардың көк көзді, дальтоник үлдер бар. Барлығының генотиптері қандай? Бұл некеден қандай балалар күтүгеле болады?

№5. Гипертрихоз (құлақ қалқанын түк басу) Y-хромосомада болатын доминантты белгі ретінде түқымқуалайды. Сау әйел мен гипертрихоз ер адамнан дальтонизммен ауыратын және гипертрихоз үл бала туды. Бұл отбасында сау балалар тууы мүмкін бе? Егер ауру бала туатын болса, жынысы және ықтималдылығы қандай?

№6. Полидактилия (артық саусақ) аутосомалы доминантты аллельмен кодталады. Әкесі – гипертрихоз, ал анасы – полидактилия отбасында сау қызы туды. Тағы қандай үрпақ күтүгеле болады?

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. X-хромосомада болатын адам гендегі *жыныспен тіркессек* деп аталаады. Олар әкесінен қызына, ал анасынан үлдары мен қыздарына беріледі.

2. Жыныспен тіркескен белгілерге мысал ретінде дальтонизм және гемофилия рецессивті ауруларын айтуға болады.

Жыныспен тіркескен, гендер (белгілер), ауру тасымалдаушы.

Білу және түсіну:

- Неліктен жыныспен тіркескен белгілер ешқашан әкесінен үлдарына берілмейді?
- Әкесі жағынан атасынан белгілер немересіне берілуі мүмкін бе? Анасы жағынан әжесінен белгілер немересіне беріледі ме? Жауаптарыңды түсіндіріңдер.

Қолдану:

- Мынадай ағзалар гаметалардың қандай сортын түзеді:
 - Аа $X^a X^a$; 2) аа $X^b Y$?
- «A» деңгейінің кез келген есебін шыгарыңдар.

Талдау:

- Мынадай ағзалардың будандасу үдерісінің сызбасын сыйындар: $AaX^a Y \times aaX^b X^b$; үрлекиңін генотипі мен фенотипі қандай болады? Егер A – қара шаш; a – ақшыл түсті шаш; X^a – гемофилия жок; X^b – гемофилия бар.
- «B» деңгейінің кез келген есебін шыгарыңдар.

Синтез:

- Мынадай ағзалардың $AaX^a Y \times AAX^b X^b$ будандасуының сызбасын сыйындар.
- «C» деңгейінің кез келген есебін шыгарыңдар.

Багалау:

- Сыныптастарыңың әртүрлі деңгейдегі есентерді шыгару сапасы мен рәсімдеуін багалаңдар.
- Әртүрлі деңгейдегі есентерді шыгара алмаган сыныптастарыңа өз пікірлерінді айтыңдар. Оларға есен шыгаруды үйретіңдер.

§33. Аллельді және аллельді емес гендердің өзара әрекеттесуін салыстыру. Көп аллельділік

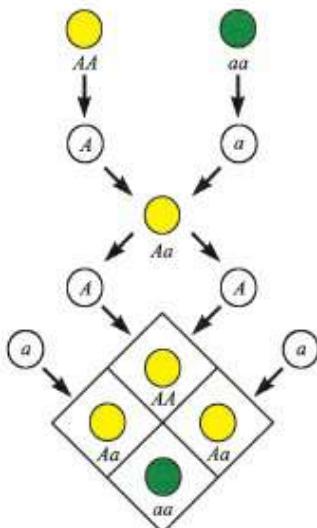
Аллельді және аллельді емес гендердің өзара әрекеттесуін салыстыру

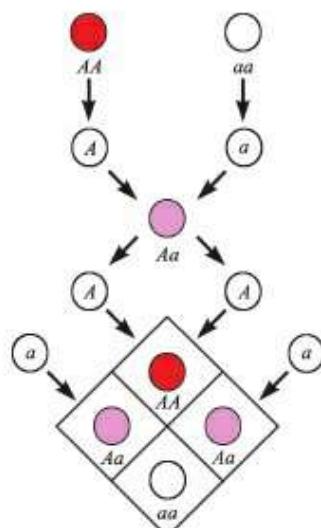
Аллельді және аллельді емес гендер туралы не білесіңдер? Адам төрісі түсінің барлық реңіне жеке аллельді емес ген жауап береді деп ойлайсыңдар ма?

Аллельді гендердің өзара әрекеттесуі. Бұршақпен жасалған классикалық тәжірибелерде Г. Мендель толық доминанттылық (басымдылық) құбылысымен кездесті (39-сурет). Бұл жағдайда сары түс гені жасыл түстен толық басым болады. Ол транскрипция және трансляцияның (нөруыз биосинтезі) тек сары түс генімен жүретінін білдіреді. Жасыл түс гені гетерозиготалы ағзаның барлық жасушасында бар. Бірақ онда кодталған нөруыз-пигментті жасуша синтездемейді. Десе де жасыл түс аллелі ағза хромосомасынан ешқайда жоғалып кетпейді, ол тек жұмыс істемейді, жалпы өзгермеген күйде сақталады. Ол сары түс аллелі (*гаметалардың тазалығы гипотезасы*) сияқты ықтималдылықпен гаметалар арқылы үрпақтарға берілу мүмкін.

Толық доминанттылық

Толымсыз доминанттылық

39-сурет. Доминанттылықтың типтері

Табигатта да толымсыз доминанттылық құбылышы болады. Бұл жағдайда екі: әрі доминантты, әрі рецессивті аллель транскрипциялады. Яғни гетерозиготалы азада екі нәруыз-пигмент болады және бір-бірін «сүйылтады». Гетерозиготалы дарада толымсыз доминанттылық жағдайында аралық фенотип пайда болады. Мысалы, қызыл және ақ гүлді намазшамгүл есімдігін будандастырган кезде бірінші үрпақта барлық гүл қызылт түсті болды. Екінші үрпақта 1 : 2 : 1 арақатынаста ажырау байқалады, яғни 25% қызыл, 50% қызылт және 25% ақ гүлді есімдік түзіледі.

Толымсыз доминанттылық кезінде аралық фенотипі бар бірінші үрпақ будандарының біркелкілігі сақталады. Екінші үрпақта генотипті класс арақатынасы фенотипті класқа сәйкес келеді. Толымсыз доминанттылық құбылышы табигатта кеңінен тараลาған.

Аллельді емес гендердің өзара әрекеттесуі. Адамның және басқа да құрылымы жоғары ағзалардың көптеген гені өзара әрекеттеседі. Бір аллельді емес ген өнімі – нәруыз басқа нәруыз (және сәйкесінше басқа аллельді емес ген) әрекетін күштейтуі, әлсіретуі немесе бөгеуі мүмкін. Әдетте, аллельді емес әсердегі ген нәруыздары ретті реакциялардың бір тізбегінің ферменті болып табылады. Бір аллель және оның нәруызы қатысында басқа аллельді емес нәруыз-фермент әсері нашарлайды. Ал қарама-қарсы аллель қатысында күштейеді. **Аллельді емес гендердің өзара әсерінің бірнеше түрі бар.** Біз полимерия және комплементарлықпен танысадымыз.

Полимерия (грек. *полимерия* – көптеген бөліктердің алуантурлілігі, болуы) – бір белгінің дамуына аллельді емес гендердің бірнеше жұбы әсер етуіне байланысты құбылышы. Бұл кезде осы гендердің әрекеті жинақталады. Осылай генотипте әртүрлі доминантты гендер негұрлым көп болса, белгі соғұрлым айқын байқалады.

Полимерия принципі бойынша көбінесе адамда терісі мен шашының түсі, есімдіктердің биіктігі, тұқым, асқабақ жемісінің салмағы, тауықтың жұмыртқалағыштыры, сиыр сүтінің майлалығы, жануарлардың кейбір түрлерінің өсу мерзімі және т.б. сияқты сандық белгілер жиі тұқым-қуалайды. Мысалы, көптеген африкалықтардың тері түсінің өте қара болуы доминантты аллельдердің 2 жұбының $A_1A_1A_2A_2$ болуымен анықталады. Еуропалықтар (альбиностар емес) терісінің ең акшыл түсі рецессивті 2 жұп аллельдің $a_1a_1a_2a_2$ болуымен анықталады. Еуропалық пен африкалық некесінде генотипі $A_1a_1A_2a_2$ болатын мұлаттар туады. Егер екі мұлат некесін қарастырасқ, олардың будандасуының торы дигибридті будандастырудагыдан болады. Айырмашылығы тәуелсіз 2 белгі

емес, 1 белгінің дамуына – тері түсіне әсер ететін гендер мен аллельдер қарастырылады.

$$P = A_1a_1A_2a_2 \times a_1A_2a_2$$

Көпбалалы екі мұлат некесінде балаларда белгілердің мынадай арақатынаста ажырауы байқалуы керек:

♀	A_1A_2	A_1a_2	A_2a_1	a_1a_2
A_1A_2	$A_1A_1A_2A_2$	$A_1A_2A_1a_2$	$A_1A_2A_2a_1$	$A_1A_2a_1a_2$
A_1a_1	$A_1A_2A_1a_1$	$A_1A_1a_2a_1$	$A_1A_2a_1a_1$	$A_1a_1a_1a_2$
A_2a_1	$A_1A_2A_2a_1$	$A_2A_1a_2a_1$	$A_2A_2a_1a_1$	$A_2a_1a_1a_2$
a_1a_2	$A_1A_2a_1a_2$	$A_1a_2a_1a_2$	$A_2a_1a_1a_2$	$a_1a_1a_2a_2$

Қара терілі африкалық $A_1A_1A_2A_2$ – 16 үрпақтың 1-еүі;

Ақшыл терілі африкалық $A_1A_2A_1a_2$ – 16 үрпақтың 4-еүі;

Мулаттар $A_1A_2a_1a_2$ – 16 үрпақтың 6-ауы;

Ақшыл терілі мулаттар $A_1a_2a_1a_2$ – 16 үрпақтың 4-еүі;

Теріci ақ түсті $a_1a_1a_2a_2$ – 16 үрпақтың 1-еүі.

Яғни тері түсі доминантты және рецессивті гендердің арақатынасына тәуелді. Полимерияның биохимиялық құбылысы доминантты аллельдердің көп санының қызмет етуі пигмент – меланиннің көп мөлшерде өндірілуіне әсер етеді. Меланиннің жинақталуы, өз кезегінде, терінің едәуір қанық түсті болуына апарып соғады.

Комплементарлық (лат. *комплémentум* – толықтыру) – аллельді емес гендердің өзара әрекеттесуінің бір түрі; 2 доминантты аллельді емес ген жаңа белгінің қалыптасуына әсер етеді. Комплементарлық кезінде доминантты гендер бір-бірін толықтыратын сияқты. 2 доминантты аллельді емес нөрүз бір доминантты аллель жете алмайтын белгінің пайда болуына әсер етеді.

Комплементарлықтың айқын мысалына айдары бүйра тотықустарда қауырсын түсінің түқымқуалауы жатады. Түстердің араласуы қағазда сурет салғанда ғана емес, пигменттердің араласуы кезінде де жүреді еken. Егер сары және көгілдір тотықустарды шағылыстырса, бірінші үрпақта барлық тотықұс жасыл болады.

Бұл тотықустардың түстерінің аллельді емес 2 жұп: А және В генінің өзара әрекеттесуімен түсіндіріледі. Тотықұсқа көгілдір түсті А доминантты аллелі береді, яғни көгілдір тотықұс генотипі $AAbb$ немесе $Aabb$. Сары түсті тотықұс генотипі $aaBB$ немесе $aaBb$. Рецессивті аллельдер пигментті мұлде кодтамайды. Сондықтан $aabb$ гомозиготалары ақ түсті қауырсынға ие. Доминантты гендер мен олардың сары және көгілдір түстері үйлескен

кезде F_1 будандары ($AaBb$) жасыл болады. Бұл кезде аллельде екінші ген қандай болатыны маңызды емес. Түс бөрібір барлық: $AABB$, $AaBB$, $AaBb$, $AABb$ генотиптерінде жасыл болады. Бастысы бір A доминантты аллелі мен бір B доминантты аллелі бірлесіп, яғни комплементарлы қызмет етсе болды.

Дигетерозиготалар өзара будандасқан кезде түстер қалай бөлінетінін бақылайық:

$$P - \text{♀ } AaBb \times \text{♂ } AaBb$$

♀	♂	AB	Ab	aB	ab
AB	AABB	AABb	AaBB	AaBb	
Ab	AABb	AAbb	AaBb	Aabb	
aB	AaBB	AaBb	aaBB	aaBb	
ab	AaBb	Aabb	aaBb	aabb	

F_2 -де арақатынас 9 : 3 : 3 : 1 болады. Тек фенотиптер мынадай болады:

9 жасыл (A_B), 3 көгілдір (A_bb), 3 сары (aaB) және 1 ақ ($aabb$). Тауықтарда айдар пішіні де осылай түқымқуалайды.

Аллельді емес гендер комплементарлы әрекеттескен кезде әртүрлі 4 ажырау формуласы болуы мүмкін:

- 1) 9 : 3 : 3 : 1; 3) 9 : 6 : 1;
2) 9 : 7; 4) 9 : 3 : 4.

Дигибридті будандастыруға арналған Пеннет торында осы формуланың барлығы Г.Мендель ашқан тәуелсіз түқым қуалау заңдылықтарының әртүрлі нұсқасы болып табылады.

Көп аллельділік – тары бір кең таралған құбылыс. Г. Мендель тәжірибесінен бүршак түқымының түсін екі аллельді ген анықтайтыны белгілі. Бірақ табиғатта көбінесе көп аллельділік жиі кездеседі. Бұл құбылыстың өзі – әртүрлі мутагендік факторлардың өсерінен болатын мутация нәтижесі. Мысалы, адамдағы қара көз мутантты – бастапқы табиғи аллель арқылы анықталмайды. Оның барлық басқа реңдері: кек, жасыл, сарғыш – осы генде жүрген мутация нәтижесі. Бірақ бұл мутантты аллельдердің ағза үшін қандай да бір жағымсыз маңызы болмағандықтан, олардың барлығы адамзат генофондында сақталды.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Табиғатта толық және толымсыз доминанттылық болады. Гетерозиготаларда аралық фенотипке ие. Қызыл және ақ өсімдіктердің үрпақтары қызығылт түсті болады. F_2 -де фенотиптердің арақатынасы генотипке сәйкес және 1 : 2 : 1 болады.

2. Аллельді емес гендердің өзара әрекеттесу құбылысы бір-бірінің әрекетін күшайтетін, төмендейтін немесе тоқтататын әртүрлі аллельді емес гендердің нәруызы-ферменттер өндіретініне негізделген. Яғни өзара әрекеттесетін гендердің нәруыздары бірлесіп, белгілі бір белгінің қалыптасу және көріні дәрежесіне қатысады.

3. Аллельді емес гендердің өзара әрекеттесуінің бір түрі – *полимерия*. Аллельді емес гендердің бірнеше жұбының полимериясы кезінде белгіге әсер етеді. Барлық доминантты аллельдің болуы белгінің барынша дамуына апарып соғады. Егер генотипте тек рецессивті аллельдер болса, белгі әрең байқалады немесе мұлде көрінбейді. Доминантты және рецессивті аллельдердің үйлесуі белгінің орташа дамуына апарады.

4. *Компллементарлық* – аллельді емес гендердің өзара әрекеттесуінің бір түрі; бұл кезде 1 доминантты геннің болуы аллельді емес жұптың басқа доминантты генінің әрекетін толықтырады немесе күшайтеді. Бұл жаңа белгінің қалыптасуына апарып соғады.

5. *Көп аллельділік* құбылысында 1 генде екіден көп аллель болуы мүмкін. Аллельдің көп мөлшері – бір ген ішіндегі әртүрлі мутация нәтижесі.

Толық және толымсыз доминанттылық, аралық сипаттағы фенотип, аллельді емес өзара әрекеттесу, полимерия, комплементарлық, көп аллельділік.

Білу және түсіну:

1. Көп аллельділік дегеніміз не?
2. Аллельді емес гендердің өзара әрекеттесуінің өздерің білетін түрлерін атаңдар.

Қолдану:

1. Мынадай түсініктерді сыйкестендіру: 1) аллельді өзара әрекеттесу; 2) аллельді емес өзара әрекеттесу; 3) полимерия; 4) толымсыз доминанттылық; 5) комплементарлық.
2. Көп аллельділік құбылысының себептерін атаңдар.

Талдау:

1. Аллельді емес өзара әрекеттесу және аллельді өзара әрекеттесу – толық емес доминанттылықтың әртүрлі түрлерін сырба түрінде бейнелендер.
2. Көп аллельділік летальдық және жартылай летальдық мутация негізінде қалыптаспайтынын мысалдар көлтіріп дәлелдендер.

Синтез:

1. Компллементарлықтың өртүрлі типтерінің сыйбасын сыйзындар. Үрпак фенотиптерінің барлық мүмкін болатын формуласын көрсетіп, түсіндіріндер: 1) 9 : 3 : 3 : 1; 2) 9 : 7; 3) 9 : 6 : 1; 4) 9 : 3 : 4.
2. Көп аллельділіктің эволюциялық мәні неге? «Осы құбылыштың артықшылығы» жағдайының моделін жасандар.

Багалау:

1. Берілген ақпаратты бағалап, полимерия құбылышы туралы білімді практикада қолдану туралы реферат жазындар: «Селекция үшін үй жануарлары мен мәдени өсімдіктердің көптеген құнды шаруашылық сапасы полимерия типі бойынша тұқымқуалайтыны маңызды. Мысалы, жұмыртқалағыштығы ең жогары тауықтарды будандастырып, жылyna 350 жұмыртқа беретін леггорн тұқымы шыгарылды. Бұл тұқым өкілдерінің генотипінде доминантты полимер гендердің бүкіл жиынтығы болады, ол белгінің барынша дамуына әсер етті. Бірақ жұмыртқалағыштығы жогары болғандықтан, олар жұмыртқа басып шыгармай қойды және тек инкубаторда өсіп-өнді.
2. Толық емес доминанттылық кезінде 2:1 арақатынасы байқалатын құбылыш туралы пікірлеріндегі айтындар. Мысал ретінде тышқандарда түстің тұқымқуалаяны келтіруге болады. Сүр тышқандардың генотипі aa, сары - Aa. Сары тышқандарды өзара шағындыстырганда сарының екі және сұрдың бір белгінен тұратын 2 үрпак пайда болады. Бұл құбылышты сыйнапта талқылаپ, түсіндіріндер.

§34. Мутациялар, олардың түрлері

Мутагенез себептерін және түрлерін зерттеу

Мутация туралы не білесіңдер? Мутация өзгергіштікten қандай типіне жатады? Эволюциядағы мутацияның рөлі қандай? Мутация әрдайым зиянды ма? Ауылшаруашылығы жануарлары мен мәдени өсімдіктерде мутация жүреді мә?

Кеңеттен және индукцияланған мутациялар. Мутацияларың өзгергіштік ағзаның мүлде жаңа белгілері мен қасиеттерінің пайда болуына апарып соғады. Мутация деп қандай да бір белгіге әсер ететін генетикалық материалдың аяқастынан, секірмелі өзгеруін айтады. Мутация барысында дара ататегінің ешқайсысында болмаған сапаға ие болады.

Табиғи жағдайда пайда болатын мутация *кенеттен* деп аталады, ал жасанды пайда болған мутация *индукцияланған* деп аталады. Алайда кеңеттен (табиғи) және индуksияланған мутагенез себептері бірдей екені дөлелденген. Мутация себептерін *мутагенді факторлар* немесе *мутаген* деп атау қабылданған. *Индукцияланған мутациялар* жасушаларды (ағзаларды) мутагендік факторлармен өндегеннен кейін пайда болады.

Мутагендер үш топқа: физикалық, химиялық және биологиялық болып болінеді.

Физикалық мутагендерге электромагниттік сөулеленудің кейбір түрлері, ультракүлгін, рентген және радиоактивті лазерлік сөулеленудің барлық түрлері жатады.

Химиялық мутагендерге кейбір органикалық және бейорганикалық қышқылдар, сілтілер, тотықтар, металл тұздары, этиленаминдер, формальдегид, фенолдар, акридинді бояғыштар, алкилдеуші қосылыштар, пуринді және пиrimидинді негіздердің аналогтары және т.б. жатады. Олардың барлығы жасуша ДНҚ-сымен өзара әрекеттеседі де қандай да бір құрылымдық взгерістер тудырады. Химиялық мутагендерді орыс галымы И.А. Рапопорт ашты (1946 ж.).

Биологиялық мутагендер – закымданған жасушаларда хромосомалық мутация тудыратын құбылыс. Биологиялық мутагендерге тіршілік барысында ағзаның өзінде түзілетін кейбір улар (токсиндер) жатады.

Мутациялардың түрлері. Мутацияларды жіктеудің бірнеше қағидасы бар. Мутациялардың барлық типтерін генетикалық құрылымдарының өзегеру сипатына қарай жалпы сызбага біркітіруге болады (40-сурет).

40-сурет. Мутация типтері

Мутация (лат. *мутацио* – өзгеру, өзгеріс) – бұл генетикалық материалдың түкымқуалашылық өзгерісі. Олар барлық тірі ағзаларға тән. Ең ұсақ мутациялар ДНҚ-дагы нуклеотидтер ретін өзгертеді, ал ең ірілері – хромосома санының өзгеруіне апарып соғады. *Өзгерген (мутацияланған) бөліктің пайда болу дәрежесі* бойынша *барлық мутациялар* З топқа бөлінеді.

1. Гендік немесе нүктелік мутациялар – бір ген шегіндегі өзгеріс. Бұл бар-жогы бір нуклеотид ретінің өзгеруі болуы мүмкін. Ол бір нөрузы шегіндегі бір аминқышқылының өзгеруіне апарып соғады. Осында өзгерістер байқалмай немесе маңызды емес болып қалуы мүмкін.

2. Хромосомалық мутациялар (аберрациялар) – хромосома құрылымындағы, тұтас хромосома мәлшері мен пішініндегі өзгеріс.

3. Геномдық мутациялар – хромосома санының, яғни мәлшерінің өзгеруі.

Хромосомалық және геномдық мутациялар кезінде өзгеріс маңызды болатыны соншалықты міндетті түрде сырттай байқалады. Бұл мутациялар кариограммада – хромосоманың фотосуретінде жақсы көрінеді. Олар көбінесе ауыр бұзылуға апарып соғады.

Азға үшін маңызына қарай мутациялар:

• **летальды** – ағзаның тіршілігін жояды (орактерізді жасушалық анемия);

• **зиян** – түкымқуалайтын қасиеттердің өзгеруі тіршілік әрекетінің нашарлауына апарып соғады (дальтонизм, гемофилия, Даун синдромы және т.б.);

• **бейтарап** – тіршілік үдерістері өзгермелі немесе ол осы орта жағдайында шамалы болды (адамдарда көзінің түсі);

• **пайдалы** – өзгеріс ағзаның қандай да бір қасиетін жақсартты. Мысалы, мутантты фермент бұрын қолжетімді болмаған азықты ыдыратада бастады;

Жалпы мутацияның рөлі өте зор. Мутациялар тірі ағзалардың жаңа сапалары мен қасиеттерінің пайда болуының бірден-бір көзі болып табылатынын айтып өту керек. Қоңтеген мутациялар ағза үшін зиян болғанымен, олардың аз белігі жаңа пайдалы белгілердің пайда болуына апарып соғуы мүмкін.

Мутациялар басқа принцип бойынша бөлінуі мүмкін.

Мутация пайда болған жасушалар типі бойынша, олар:

- **сомалық** (дene жасушаларында) – вегетативті көбею кезінде үрпақтарына беріледі;
- **генеративті** (жыныс жасушаларында) – жыныстық көбею кезінде келесі үрпақта көрінеді;
- **эмбриондық** (эмбрион жасушаларында).

Көріну дәрежесі бойынша мутациялар доминантты (егер олар летальды болса, тіршілігін жояды) және рецессивті (тіршілік қабілетін төмендеді). **Мутациялар** үшыраган белгі не қасиет сипаты бойынша олар морфологиялық (құрылсының өзгеруі), физиологиялық (мүшелер жұмысының өзгеруі), биохимиялық (биохимиялық үдерістердің өзгеруі) болып бөлінеді.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. **Мутациялар** өзгергіштік кезінде басқа мутантты емес дараптарда жоқ мүлде жаңа белгілер немесе қасиеттер пайда болады. Мутация кезінде ДНҚ-да, генде немесе хромосомада өзгерістер жүреді.
2. Мутациялар химиялық, физикалық және биологиялық мутагендік факторлардың әсерінен пайда болады.
3. **Кенеттен** пайда болатын мутациялар адамның қатысынызы, ал **индукцияланған** мутациялар мутагендердің көмегімен тірі нысандарға жасанды әсер нәтижесінде едөүір жиі пайда болады.
4. Мутациялар әртүрлі белгілері бойынша бөлінеді. Олардың бірі – өзгерістерге үшіншілік мутациялар – мутагендік факторлар – деген түсініктеге анықтама берілдір.

 Мутациялар: кенеттен, индукцияланған, гендік, геномдық, хромосомалық, химиялық, физикалық, биологиялық мутагендер.

Білу және түсіну:

1. «Мутация, мутагендер – мутагендік факторлар» деген түсініктеге анықтама берілдір.
2. Неліктен гендік мутациялар ең кішкентай, ал геномдық мутациялар ең ірі болып табылатынын түсіндірілдір.

Колдану:

1. Мынадай түсініктегі арасындағы байланысты түсіндірілдір: 1) индукцияланған мутациялар; 2) селекциялық мутагенез; 3) кенеттен пайда болатын мутациялар; 4) табиги радиоактивті; 5) бағытталған мутагенез; 6) мутагендік әсер; 7) жасанды мутагенез; 8) мутантты дараптар санының күрт артуы; 9) сирек пайда болатын мутациялар.
2. Ағза үшін пайдалы, зиян және бейтарап мутациялардың маңызын түсіндірілдір.

Талдау:

1. Әртүрлі типті мутациялар болатынын мысалдармен дәлелдендер.
2. «Әртүрлі принцип бойынша мутацияларды жіктеу» деген сұзба сыйындар. Сыздықта параграфта айтылған барлық ақпаратты көрсетіңдер.
3. Мутагендік әсерге үшыраған тұқымқуалайтын материалдың өзгеруінің мөлшері мен мутация типтері арасындағы байланысты анықтандар және талдандар.

Синтез:

1. Мутация санын жүз еседей арттыруға қабілетті мутагендердің ашылуының селекцияга қалай әсер ететінін талқылаңдар. Оны қолдану кезінде қайсысының – пайдалы немесе зиянды жағы жақсы байқалады?
2. Эволюция мен селекциядағы мутация ролін бағалаңдар.

Бағалау:

Селекционерлердің саңырауқұлақтар мен микроагзалар селекциясында индукцияланған мутагенезді жиі қолданатыны белгілі. Сонымен қатар есімдіктер (негізінен біржылдық), сирек жағдайда жануарлар селекциясында қолданылады. Селекцияда мутагендерді осылай қолдану дұрыс деп есептейсіңдер ме? Табигаттагы мутациялардың маңызын бағалаңдар.

§35. Гендік, хромосомалық және геномдық мутациялардың сипаттамасы

Адамның хромосомалар санының (аутосомалық және жыныстық) ауытқуымен байланысты хромосомалық ауруларын сипаттау

Мутациялар өзгерістер өлшемі бойынша қандай топтарға бөлінеді? Мутацияның қандай типі ең ірі, ал қайсысы ең кішкентай деп есептеледі? Гемофилия, дальтонизм, орактәрізді жасушалық анемия, Даун синдромы, Клайнфельтер, Шерешевский-Тернер синдромы сияқты тұқымқуалайтын аурулардың себептері қандай? Бірінші реттік көрілу (центромера) дегеніміз не?

Гендік мутациялардың сипаттамасы. Гендік мутациялар – бұл көбінесе бір нуклеотидтің өзгеруіне байланысты өзгеру. Оларды «репликация қатесі» деп те атайды, себебі олар дәл кешіру үдерісінің бұзылуы ретінде пайда болады. Олардың мынадай түрлері бар:

- 1) тұсу – бір немесе бірнеше нуклеотидтің жойылуы;
- 2) еселену – артық нуклеотидтің (немесе бірнеше) орналасуы;
- 3) алмасу – бір нуклеотидтің өзгеруі.

Тұсу және еселену нәруыздагы бір аминқышқылының алмасуына гана емес, мутантты нәруызың бүкіл аминқышқыл құрамының толық өзгеруіне апаруы мүмкін. Бұл «оқу шегінің жылжынан» болады. Уш нуклеотидтің бір аминқышқылын кодтайтыны естерінде болар. Егер гендегі нуклеотидтер мөлшері өзгеретін болса, сәйкесінше рибосомалар басқа триплеттерді оқитын болады.

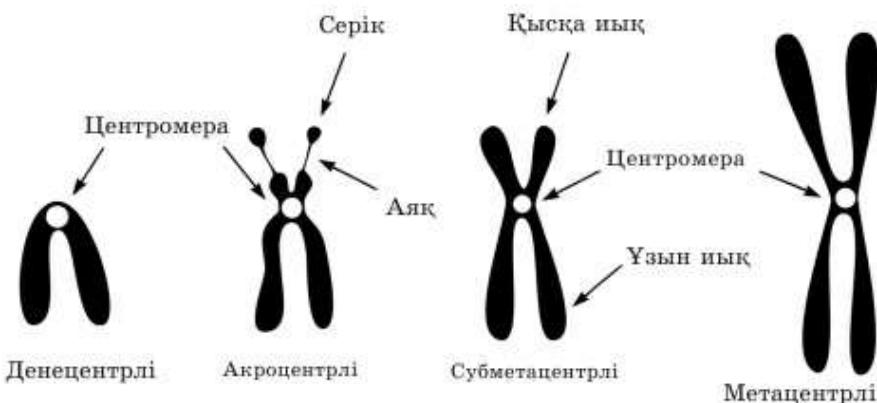
Нуклеотидтің алмасуына келетін болсак, бұл мутация мұлде маңызды болмауы мүмкін. Бір аминқышқылын көбінесе бірнеше триплет кодтайды. Бар-жогы бір нуклеотид өзгерсе, аминқышқылы өзгермеуі де мүмкін. Сонымен қатар нәруыздагы бір аминқышқылының өзгеруі оның физиологиялық белсенділігіне әсер етпеуі де мүмкін. Бұл жағдайда мутация маңызды емес болып есептеледі.

Хромосомалық мутациялардың сипаттамасы. Хромосомалық мутациялардың мәні мен типін талқылау үшін, хромосома құрылышын еске түсіру керек.

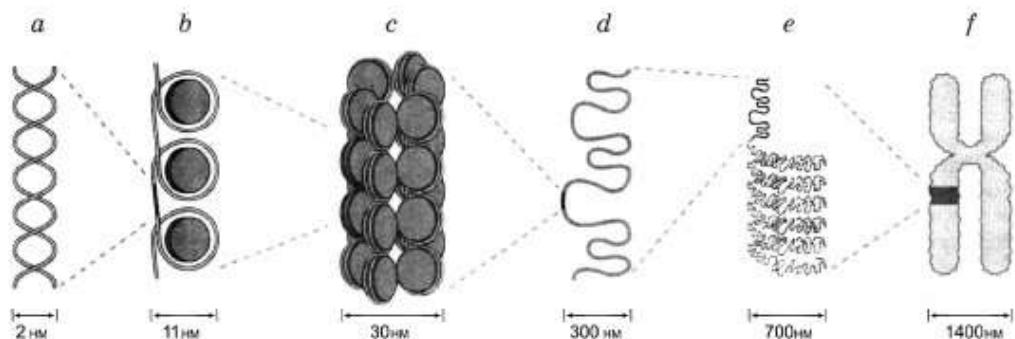

Центромераның орналасуына байланысты хромосомалар топтарға бөлінеді (41-сурет).

Пішіні бойынша хромосоманы 7 топқа бөледі: тецикты, артүрлі иықты, субметацентрлік және т.б. Егер хромосоманы бояйтын болсақ, онда ашық және қара түсті жолақтар кезектесіп келетін сурет алуға болады (43-сурет).

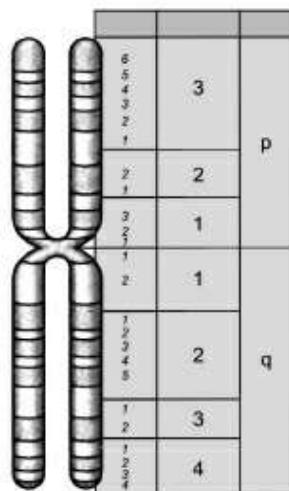

41-сурет. Ядрода болатын хромосомалардың артүрлі типтері

42-сурет. ДНҚ-ның хромосомага орналасу тәртібі:

a – қосширыштықты ДНҚ; **b** – нуклеопротеид (хроматин); **c** – соленоидқа жиналған нуклеосома, **d, e** – хроматиннің жіпшелері; **f** – 2 хроматидден құралған хромосома

43-сурет. Картага түсіру үшін халықаралық жіктеуде қабылданған адам хромосомасының әртүрлі үлескілері

бұзылуы мүмкін. Егер хромосома саны өзгерсе, бұл – **геномдық мутация**. Хромосоманың тек мәлшері мен пішіні өзгерсе, бұл – **хромосомалық мутация**.

Дүниежүзі галымдарының қажырлы зерттеулерінің барысында адам хромосомасы қарастырылып, сапалы түрде боялды және суретке түсірілді. Хромосоманың алғашқы 1-ден 23-ке дейінгі реттік нөмірмен белгіленген. Галымдар адам хромосомасының бірінші халықаралық жіктеуін жасады. Бұл оқиға 1960 жылы Денвер қаласында (АҚШ) болды. Сондықтан оны осы кезде дейін Денвер жіктеуі деп атайды.

Бір нәруыз кодталған хромосома белігі – ген екенін білеміз. Хромосомада гендер бірінен кейін бірі, яғни сызық сияқты орналасқан. Гендер қара немесе ашық түсті жолақтарға сәйкес келеді деп ойламау керек. Бір ген мәлшері қара немесе ашық түсті жолақтарға қараганда көбінесе едәуір кішкентай болады.

Бір түр ағзаларының барлық хромосомасының мәлшері мен пішінін көрсететін фотосурет *кариотип* деп аталады. Кариотип едәуір немесе шамалы түрақты. Ол бір ағзада геномдық немесе хромосомалық ірі мутация нәтижесінде

Хромосомалық мутацияларды мынадай топтарға бөледі:

Делеция (бөліну) – хромосома бөлігінің жойылуы (түсуі, алышуы) – хромосома қысқа болады.

Дефишенсия – хромосома үштари жойылатын делецияның жеке жағдайы. Хромосома үштари қысқарған соң, ол да қысқа болады.

Дупликация – хромосома бөліктерінің қайталануы. Жалпы хромосома ұзын болады.

Инверсия – хромосома бөліктерінің 180° -қа бұрылуы. Хромосома өлшемі жалпы өзгеріссіз қалады, бірақ центромера орнының өзгеруі жақсы байқалады.

Транслокация – бір хромосомага басқа хромосоманың бөлігі орналасуы. Бұл мутация хромосома беліктегі пішінінде және өзіне тән бояуының өзгеруі бойынша жақсы байқалады. Егер транслокация делеция арқылы журсе, пішіні өзгермеуде мүмкін. Ал транслокация делеция арқылы журмесе, хромосома ұзаруы ықтимал.

Хромосомалық мутациялар көбінесе мутантты арзалаң күйінің көрінетін өзгеруін тудырады. Себебі сол кезде тұқымқуалайтын материал едөүір өзгереді. Кем дегендеге бір ген – нөруыз өзгереді.

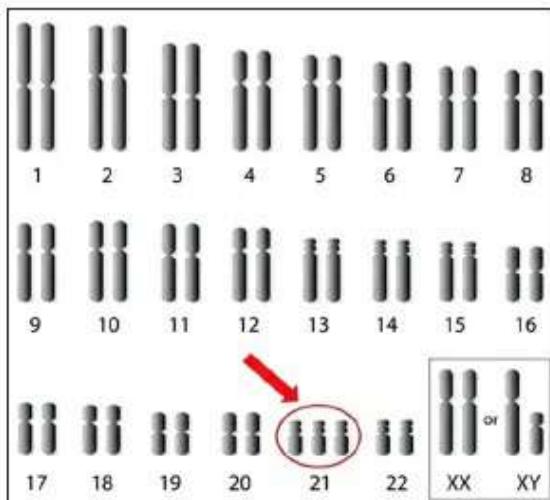
Геномдық мутациялардың сипаттамасы. Барлық геномдық мутациялар хромосома санының өзгеруіне байланысты. Геномдық мутацияларды мынадай топтарға бөледі:

Анеуплоидия – хромосома саны еселеп өзгермейтін мутация. Яғни хромосома мөлшері бірден бірнешеге дейін өзгеруі, оның үстінде олар азауы немесе артуы мүмкін. Анеуплоидия құбылысын мынадай формуламен көрсетуге болады: $2n \pm 1, 2, 3$ немесе 4 және т.б.

Гаплоидия – хромосома саны 1 жиынға, яғни еселеп емес өзгеретін мутация. Мутацияның бұл типінде диплоидты жасушалар гаплоидты болады. Гаплоидия құбылысын формуламен көрсетуге болады: $2n - 1n$.

Полиплоидия – хромосома саны 1 жиынға еселеп артатын мутация. Мутацияның бұл типінде диплоидты жасушалар триплоидты, тетраплоидты, пентаплоидты, гексаплоидты, октаплоидты және т.б. болады. Полиплоидия құбылысын формуламен көрсетуге болады: $2n+1n, 2n, 3n, 4n$ және т.б.

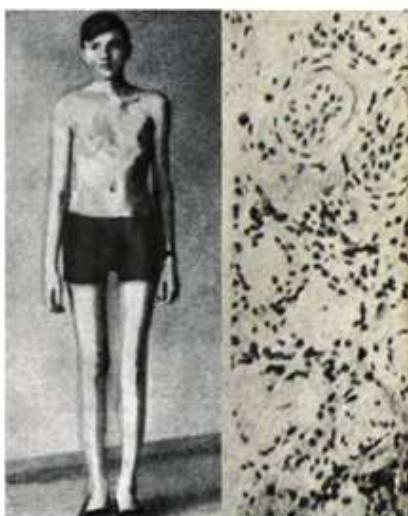
Адамның геномдық мутациялары әрі аутосомалық, әрі жыныс хромосомаларында кездеседі. Ең белгілі аутосомалық геномдық мутацияға Даун синдромы – хромосоманың 21 жұбы бойынша трисомия (44-сурет) жатады. Бұл мутация кең тараған, медициналық әдебиеттерде ежей-тегжейлі сипатталған және цитогенетиктер толық зерттеген. Көптеген басқа геномдық мутациялар ұзак уақыт зерттелмегі, себебі оларды тасымалдашыптар ерте кезеңде тіршілігін жойды. 3, 4, 5 хромосоманың

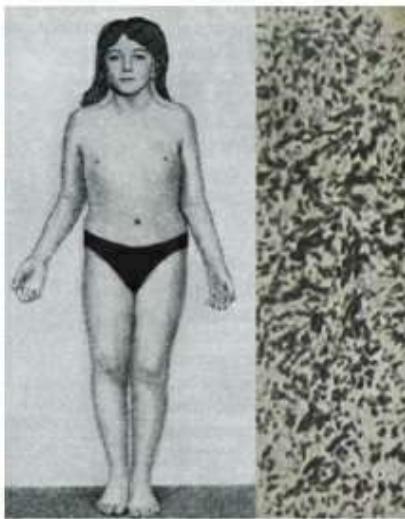
44-сурет. Даун синдромының кардиограммасы

жойылудынан көрінетін анеуплоидиялар белгілі. Бұл мутацияларды тасымалдағыштардың негізінен тіршілік қабілеті жоқ. Даун синдромымен ауыратын науқастар сырттай байқалатын ауытқулары болса да, үзақ өмір сүреді. Осы мутацияларды тасымалдағыштар жынысы мен жасына тәуелсіз өзара сырттай үқсас болады. Олардың саусақтары мен аяқ-қолдары біршама қысқа, көздері, мұрны мен аузы «бет әлпетінің монголоидты типі» бойынша ерекше орналасады. Дұрыс күтім жасап, оқытса Даун синдромымен ауыратын науқас оқуды, жазуды, музикалық аспаптарда ойнауды үйренеді, қын емес шаруашылық жұмыстарды орындаپ, спорт пен айналасуы мүмкін. Бірақ олардың интеллектісі 46 хромосомасы бар адамдардағыдан дамымайды.

Адамның жыныс хромосомаларының геномдық мутацияларына Клайнфельтер және Шерешевский-Тернер синдромы жатады. Клайнфельтер синдромы тек ерлерге тән. Бұл патология ер адамда қалыпты бір Y-хромосома болған кезде, артық X-хромосомадан туындайды (45-сурет). Хромосома жыныны XXX, немесе XXXY, немесе XYY болуы мүмкін. Бұл ауру 0,2% жиілікпен кездеседі, яғни статистика бойынша жаңадан туған 500–700 нөрестеге Клайнфельтер синдромымен ауыратын 1 бала сәйкес келеді. Олардың тең жартысында бұл аурудың сыртқы белгілері мүлде байқалмайды. Қалған жартысында жыныстық жетілу кезінде гормондық бұзылу, дene дамуының пропорциясының бұзылуы байқалады – бойы және аяқ-қолдары ұзын, жыныс мүшелері дамымайды (жұмыртқасы кішкентай, едауір тығыз).

45-сурет. Клайнфельтер синдромы белгілерінің пайда болуы

46-сурет. Шерешевский-Тернер синдромы белгілерінің пайда болуы

Шерешевский-Тернер (46-сурет) синдромы әйелдерге тән. Бұл патология – бір X-хромосоманың жойылуынан немесе оның дамымауынан болады (мозаикалық зақымдану). Осы синдроммен ауыратын науқаста ауытқу туған кезден бастап көрінеді. Оларда дене дамуы пропорциясының бұзылуы (98% науқастың бойы 135–145 см), аяқ-қолдары қысқа және деформацияланған (92%), мойнында тері қатпары, интеллектісінің өзгеруі және т.б. белгілер байқалады.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

- Гендік мутациялар бір ген ішінде нуклеотидтер ретінің өзгеруіне байланысты. Оған түсіп қалу, екі еселену, алмасу жатады. Алғашқы екі тип «оқу шегінің жылжына» апарып соғады, яғни нуклеотидтердің бүкіл ретін ауыстырады.

- Хромосомалық мутациялар – хромосома өлшеміндегі және пішініндегі өзгерістер. Бұлар – делеция, дефишенсия, дупликация, инверсия, транслокация.

- Геномдық мутациялар – хромосома санының өзгеруі. Бұл – гаплоидия, анеуплоидия және полиплоидия.

- Адамда анеуплоидия, мысалы, 21 аутосома бойынша Даун синдромы болуы мүмкін. Жыныс хромосомасы бойынша – ерлерде Клайнфельтер (XXY, XYY, XXXY және т.б.) және айелдерде Шерешевский-Тернер (X0) синдромы болады.

Еселеңу, тұсу, алмасу, делеция, дефишесия, дупликация, инверсия, транслокация, аутосомалық, геномдық мутация, анеуплоидия, Даун, Клайнфельтер және Шерешевский-Тернер синдромдары.

Білу және түсіну:

1. Геномдық, гендік және хромосомалық мутациялар арасындағы айырмашылықты қалай түсінесіңдер?
2. Хромосомалық мутациялардың түрлерін сипаттандар.

Қолдану:

1. Даун, Клайнфельтер және Шерешевский-Тернер синдромдары мен хромосома сандары арасындағы байланысты анықтандар.
2. Қандай гендік мутация кезінде өзгерістер ағза үшін мүлде байқалмауы, пайдалы немесе қауіпті болуы мүмкін екенін болжандар.

Талдау:

1. «Әртүрлі нұсқалардағы – Даун, Клайнфельтер және Шерешевский-Тернер синдромдарының аталық әрі аналық түқым қуалау типтеріндегі гамета, зигота мен ағза жасушасындағы хромосома санының өзгеруі» сыйбасын сыйындар.
2. Делеция, дефишесия, дупликация, инверсия, транслокация арасындағы айырмашылықтарды көрсетіңдер. Хромосомалық мутациялар мен жүретін өзгерістер арасындағы төуелділікті талдаңдар және анықтандар.

Синтез:

1. Клайнфельтер синдромымен ауыратын адамдар көбінесе өз ауруы туралы өмір бойы білмеуі де мүмкін. Ал Шерешевский-Тернер синдромымен ауыратын науқастар өз ауруы туралы қалай білетінін талқыландар.
2. Еркін сыйба құрастырып, критерий бойынша мутацияның әртүрлі типтерін жүйелендер.

Багалау:

1. «Адам мутациялары: гендік, хромосомалық әрі геномдық мутациялар және оларға байланысты синдромдар» деген тақырыпқа реферат жазыңдар.
2. Адамға қарағанда сирек болса да Даун синдромымен (21 аутосома бойынша) ауыратын горилла мен шимпанзе популяция ішінде кездесетіні белгілі. Аурудың сыртқы көрінісі адамдағы сияқты. Осы құбылыстың маңызын түкімқуалайтын өзгергіштіктің гомологиялық қатарлар заңы түргышынан бағалаңдар.

№1 модельдеу

«Адам кариограммасын құру.
Геномдық мутацияны оқып білу»

I. Гендік мутация типтерін анықтаңдар:

Мутантты емес ген – жабайы типтің табиги аллелі:

ТАЦ-ААА-ГАТ-АЦЦ-ГЦЦ-ЦГА-ТГЦ-АЦТ

Модельдеу бойынша тапсырманы орындауды бастау үшін «генетикалық код» және оның қасиеттері туралы материалды еске түсіріңдер. Мынадай сұрақтарға жауап беріңдер.

1. Бұл генде қанша триплет бар? Осы гениң нуклеотидтері мен триплеттерін номірлендір.
2. Бұл нәруызда аминқышқылының қандай мөлшері болатынын болжаңдар.
3. Генетикалық код кестесін пайдаланып, осы нәруыздагы аминқышқылының дұрыс ретін корсетіңдер.
4. Генетикалық код кестесін пайдаланған соң, нәруыздагы аминқышқылдарының мөлшері туралы көзқарастарың өзгерді ме?

Мынадай гендік-нұктелік мутациялардың моделін жасаңдар:

- 1) 5 нуклеотидті Т-га ауыстыру;
- 2) 12 нуклеотидті Т-га ауыстыру;
- 3) 13 нуклеотидті Т-га ауыстыру;
- 4) 2 нуклеотидті Т-га ауыстыру.
- 5) 4 нуклеотидтің жойылуы;
- 6) 4 нуклеотидтің екі еселенуі.

Берілген сұрақтарға жауап беріңдер.

- Моделін жасаған мутациялар қандай типке жатады?
- Олар бір-бірінен мәні және жүрген өзгерістер типі бойынша айырмашылық жасай ма?
- Осы мутациялардың әрқайсысының қандай салдары болуы мүмкін?
- Салдары қалай айырмашылық жасайды?

II. Хромосомалық мутация типтерін анықтаңдар.

Мутантты емес хромосома – бөліктері ағылшын әрпімен, ал центромерасы (бірінші реттік керілу) • болып белгіленетін бастапқы хромосома:

SFDWRHJY · LNVZ

Модельдеу бойынша тапсырманы орындауды бастау үшін «хромосома құрылышы» туралы материалды еске түсіріңдер. Мынадай сұрақтарға жауап беріңдер.

1. Бұл хромосома қандай типке жатады?
2. Берілген сұзба бойынша ген санын анықтауга бола ма?

Моделі жасалған хромосомалық мутациялардың қарастырындар:

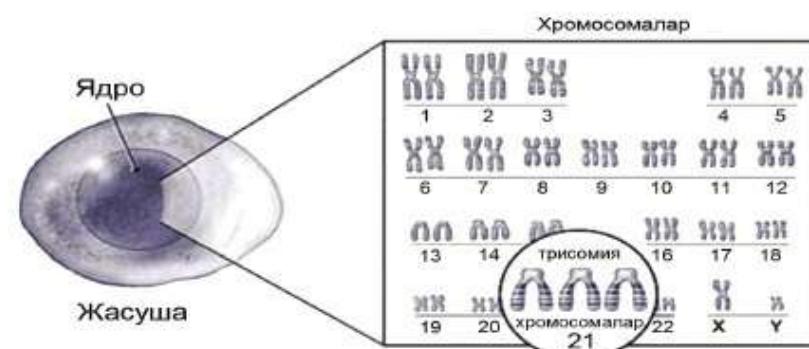
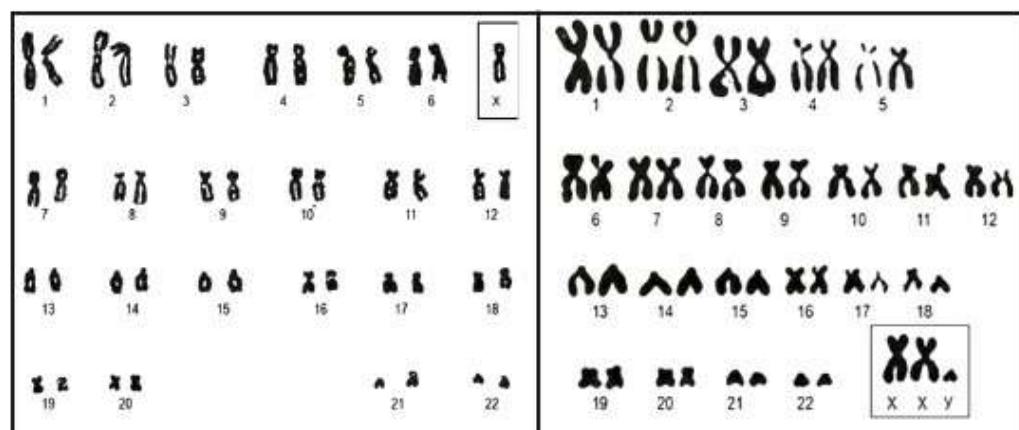
- 1) SFDHJY · LNVZ

- 2) DWRHJY · LN
- 3) SFDSFDWRHJY · LNVZ
- 4) SFDWRHJY · LNVNVNZ
- 5) SFDWRHJY · LNVZ
- 6) SFDVNL · YJHRW Z
- 7) SFЩЖЧЫФY · LNVZ

Моделі жасалған мутациялар қандай типке жатады? Жауптарыңды түсіндіріңдер және негіздендер. Осы мутациялардың ағзаға қалай өсер ететінін анықтауға бола ма? Жауптарыңды түсіндіріңдер.

Үйлестірілген хромосомалық мутациялар моделін жасай аласыңдар ма? Мысалы: SFSFSFЩЖЧЫФY · LNVNVNZ

III. Кариограмма бойынша геномдық мутация типтерін анықтаңдар.

8-бөлім. ЭВОЛЮЦИЯЛЫҚ ДАМУ

§36. Тұқымқуалайтын өзгергіштік пен эволюция арасындағы өзара байланыс

Тұқымқуалайтын өзгергіштік пен эволюция арасындағы өзара байланысты түсіндіру

Тұқымқуалайтын өзгергіштік туралы не білесіңдер? Мутацияның комбинативтік өзгергіштіктен қандай айырмашылығы бар? Пайдалы мутациялардың эволюция барысында қандай маңызы бар? Табиғи сұрыпталу мен тіршілік үшін күресте өлімге немесе зиянды мутацияга апарып соқтыратын мутация дараларына не болады?

Тұқымқуалайтын өзгергіштіктің түрлері. Қазіргі кезде биология тұлымдарында тұқымқуалайтын өзгергіштікті комбинативтік және мутациялық деп екіге бөледі.

Комбинативтік өзгергіштік деп өртүрлі ағзалардың (соның ішінде ататегі алыс) белгілерінің үйлесімділігінің нәтижесін айтады. Мұндай жағдайда ешқашан жаңа белгілер мен қасиеттер пайда болмайды. Жаңадан алынған тұр дараларының өрқайсысында өртүрлі пайдалы, пайдасыз және зиянды белгілер түрліше үйлесім табады. Ең сәтті түрде біріккен ататектерінің белгілері ғана іріктеліп шығады. Атап айтқанда, сәтті түрде біріккен белгілері бар ағзалар көптеген үрпақ береді. Олардың белгілері үрпақтан үрпаққа беріліп отырады. Негұрлым бірігуі тәмен белгілер сақталып қалады. Бірақ ол қасиеттерге азғана даралар ие болады.

Өзара негұрлым үкസ даралардың арасында бәсекелестік көп болатындығын ескерген жөн. Тиісінше өлім саны да артады. Бұл кезде комбинативтік өзгергіштіктің нәтижесінде пайда болған белгілердің саналуандығы көбірек даралардың тіршілік қасиеттерін арттырады.

Мутациялық өзгергіштіктің нәтижесінде мүлдем жаңа белгілер мен қасиеттер пайда болады. Мутация барысында даралар ататектерінде жоқ қасиеттерге ие болады. Кенеттен пайда болған мутациялар келесі үрпақтарға беріледі.

Тұқымқуалайтын өзгергіштік. Бұл өзгергіштік белгілерінің болмауынан тірі ағзалар еш өзгеріссіз қалады. Жаңадан ештеңе де пайда болмайды. Тұқымқуалайтын өзгергіштік іріктеу үшін материал береді. Табиғи сұрыпталу осы өзгерістердің ішінен ең керектілерін ғана «іріктейді».

Осылайша, тұқымқуалайтын өзгергіштік эволюциялық өзгерістердің бағытын белгілейді. Егер де қоршаған орта жағдайлары өзгеретін болса, сол өзгеріске ағзалардың қайта бейімделуіне тұра келеді.

Эволюцияда мутацияның рөлі зор (47-сурет). Мутациялар тірі ағзаларда мүлдем жаңа белгілер мен қасиеттер пайда болуының негізгі көзі болып табылады. Мутацияның көбісі зиянды болады. Бірақ олардың азгана бөлігі міндепті түрде жаңадан пайдалы белгілерді қалыптастырады. Бұлар табиги және қолдан сұрыптауды негізгі материалмен қамтамасыз етеді.

47-сурет. Эволюция себептері

«Пайдалы мутациялар» табиги сұрыпталу барысында сақталады. Пайдалы мутациялары бар даралар санының артуы есебінен олардың саны келесі үрпақтарда көбейеді. Өрине, бір өзгерістің пайда болуы бірден жаңа түрдің пайда болуына әкелуі мүмкін емес. Бірақ олардың үрпақтар қатарында біртіндеп жинақталуы ерте ме, кеш пе үрпақтардың ататектеріне қарағанда бейімділік қасиеттерінің жоғары болуымен ерекшеленеді.

Популяция даралары осы мутацияның тірі тасымалдаушысы болмаған кезде ғана мутациядан құтыла алады. Сондықтан егер жағымсыз мутация тасымалдаушысы тіршілігін сақтап қалған жағдайда бұл мутациялар келесі үрпақтарда сақталып қалады. Бірақ та мутация зиянды болғандықтан, олардың тасымалдаушысы өте көп болады.

Табиги сұрыпталу – эволюцияның ең негізгі факторы. Ч. Дарвиннің басты еңбегі – эволюцияның себептерін ашты. Ж.Б. Ламарк та өз теориясында эволюцияның үдеріс тәрізді жүретіндігін дәлелдей берді.

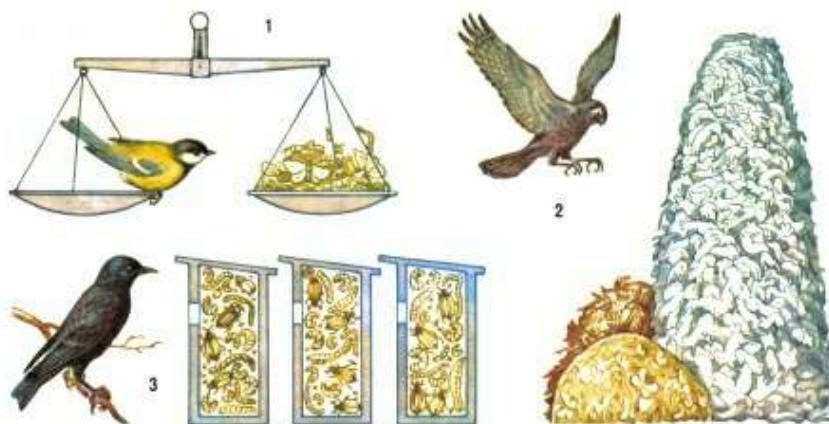
Жан Батист Ламарк және басқа да трансформистер тірі ағзалар қоршаған ортага бейімделе отырып өзгеретінін және біртіндеп күрделенетінін дәлелдей берген.

Биологиядағы Ч. Дарвиннің рөлі – ол эволюцияның басты себептерін дұрыс түсіндірді. Сонымен қатар Ж.Б. Ламарк те эволюция үдеріс сияқты жүреді деген теорияны алға тартты.

Дарвиннің теориясы бойынша, тірі табигаттагы эволюция бір-біріне төуелді үш факторға байланысты жүреді, олар: *тіршілік үшін күрес, табиги сұрыпталу және тұқымқуалайтын өзгергіштік*.

Әрбір тірі ағза өзін қорек ететін тірі ағзага қараганда көп үрпақ береді (48-сурет). Бұл құбылыс *даралар санының шексіз көбеюі* деп аталады. Нәтижесінде барлық тірі ағзалардың арасында Ч. Дарвиннің айтуынша, тіршілік үшін күрес деп аталатын бәсекелестік пайда болады. Барлық тірі ағзалар арасындағы тіршілік үшін күрестің нәтижесі табиги сұрыпталу деп аталады, демек, бір түрлердің тірі қалуы (қоршаган ортаға жақсы бейімделгендері) және басқалардың жойылуы (нашар бейімделгендері). Ч. Дарвин табиги сұрыпталуды эволюцияның басты факторы деп санаған. Дәлірек айтқанда, сұрыптауды – *багыттаушы фактор* деп есептеген. Шын мәнісінде, эволюция үдерісінің өзі тұқымқуалайтын өзгергіштік болмаса жүрмейді.

Эволюцияның қарапайым факторлары. Ч. Дарвиннің айтуынша, эволюцияның негізгі себептері: табиги сұрыпталу, тіршілік үшін күрес және тұқымқуалайтын өзгергіштіктер, сондай-ақ эволюцияның **басты факторлары** деп аталады. Қарама-қарсы түжырым ретінде, ғылымда

48-сурет. Құстардың массасы мен олардың қоректерінің қатынасы:

- 1 – шымшық тәулігіне өз денесінің массасына тең салмақта бунақденелілерді жейді;
- 2 – бектергі жылына шамамен 290 тышқан, ондаган ұсақ құстарды және мындаған бунақденелілерді жейді;
- 3 – қараторғай жас балаландарына үш қараторгайдың үйшігі толатындей мәлшерде жем береді

қарапайым эволюциялық факторларды ерекше беліп қарастырады. Аты айтып тұргандай, бұл факторлар эволюция үдерісінде басты қосымша рөл атқарады. Бірақ та сонымен бірге оларды мұлдем ескермеу дұрыс емес. Атап айтқанда, популяциялар мен түрлердің генетикалық құрылымдарында жүретін өзгерістерге және үдерістерге солар толық түсінік береді.

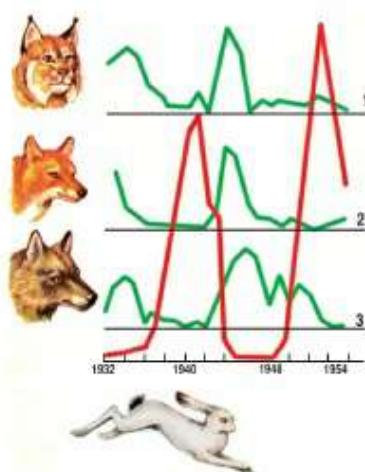
Гендер дрейфі дегеніміз – бұл популяциядағы белгілі аллельдердің өзгеру жиілігі. Кішігірім оқшауланған популяцияларда немесе популяциядағы даралар саны күрт азайған кезде (табиғи апаттар салдарынан: ерт болғанда, қар қалың түскенде, құргақшылықта, ашаршылық салдарынан) гендер дрейфі анық байқалады. Толығымен гендер дрейфинде генетикалық алуантүрлілік, яғни популяцияда белгілі геннің бір ғана аллелі сақталып қалуы мүмкін.

Популяциядағы даралар саны аз болғандықтан, гендер дрейфинде құбылысы көбінесе кездейсоқ көрініс береді. Яғни көптеген ірі популяцияларда табиғи сұрыпталу нәтижесінде сақталатын генотип емес, мұлдем басқа аллель сақталуы (тірі қалуы) мүмкін. Ормандағы өрттен кейін жаңа популяцияны тірі қалған 10 ағзаның нәруызын жаңартудан қалпына келтірсе, бұл оларда ең жақсы генотиптер бар дегенді білдірмейді. Тек олар өрттің әпицентрінен алыс жерде болды.

Бұл құбылыс жаңа аумақтарға азгана дараларды жерсіндірген кезде және олардың біртіндеп көбеюі кезінде жүреді. Құрлықтың оқшаулануы немесе ұсақ бұғаздар арқылы өтетін (аралдарға, тар тау шатқалдары арқылы таулы алқаптарға жерсіндіру және т.б.) өте аз ірі популяциялар да пайдада болуы мүмкін. Жаңа популяцияларды түзуге қатысқан ағзаларда жақсы аллельдер болатыны нақты емес.

Популяциялық толқындар дегеніміз – бұл популяциядағы даралар санының өзгеруі. «Популяциялық толқындар» ұғымын С.С. Четвериков енгізді және *tіршілік толқыны* деп атады. Сандар мөлшерінің ауытқуы жыл маусымдарына, апаттарға және табиғи өзгерістерге, адамның арасында, жыртқыштар мен паразиттер санының өзгеруіне және т.б. байланысты болуы мүмкін. Популяциялық толқынның негізгі эволюциялық рөлі мынадай: толқынды қарбалас кезінде сұрыптауда орасан көп таңдау жасауга болады, ейткені жануарлар көп және олар сан алуан болып келеді. Алайда толқын қайту нүктесіне жеткен кезде тіршілік үшін құрес тіршілік етудің соншалықты шиеленісінен тек қана ең бейімділері тірі қалады. Сейтіп, «популяциялық толқын» табиғи сұрыпталу үдерісін тиімдірек етеді.

Популяциялық толқындарды зерттеу кезінде көрсетілген тарғы бір маңызды проблема – түрлердің экологиялық және эволюциялық сандар мөлшеріне тәуелділігі. Мысалы, жыртқыштар және олардың олжалары, паразиттер және иелері, қоректік бөсекелестік жағдайларындағы жақын туыстас түрлер және т.б. (49-сурет). Суретте қояндар санының артуы соңынан олармен қоректенетін жыртқыштар санының күрт көбеюі көрсетілген. Қояндар өте күшті түраралық күрес жағдайларына тап болады. Бұдан соң жыртқыштар қояндардың көп санын жояды да, қорек тапшылығынан көп мөлшерде қырыла бастайды. Жыртқыштар саны төмөнделген сайын қояндар саны арта бастайды.

49-сурет. Популяциялық толқындар – қарапайым эволюциялық факторлар

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Тіршілік үшін күрес шексіз көбею салдарынан пайда болады және табиғи сұрыпталуға апарып соғады.
2. Tipi ағзалар өзгергіштікке байланысты бірдей болмайды. Тұқым-қуалайтын өзгергіштік эволюцияда маңызды рөл атқарады.
3. Пайда болатын барлық өзгерістер, мутациялар немесе комбинациялар ішінде табиғи сұрыпталу ең жақсы белгілерді сақтайды. Ол белгілер үрпақтарына беріледі.
4. Қарапайым эволюциялық факторлар болады: популяциялық толқындар және гендер дрейфі (ығысуы). Олар бұл үдерісті едөүір тиімді немесе едөүір іріктеуші етеді.

Тұқымқуалайтын өзгергіштік, мутациялар, комбинациялар, эволюциялық теория, табиғи сұрыпталу, тіршілік үшін күрес, гендер дрейфі, популяциялық толқын.

Білу және түсіну:

1. Неліктен мутациялар мен комбинациялар «табиғи және жасанды сұрыпталуга материал жеткізуші» екендігін түсіндіріңдер.
2. Эволюцияның негізгі факторлары дегеніміз не? Неліктен олай атайды?

Қолдану:

1. Эволюциядагы комбинативтік өзгергіштіктің маңызын түсіндіріндер. Эволюционистердің мына постулаттарын қолдануға тырысындар: «Табиги сұрыпталу жеке аллельдерді немесе белгілерді емес, тұтас генотиптер мен фенотиптерді таңдайды».
2. Кестені дәптерге сыйып алып толықтырындар.

№	Термин/үдеріс	Терминді түсіндіру	Эволюциядагы үдерістің ролі
1	Табиги сұрыптау		
2	Артық саны		
3	Тіршілік үшін курс		
4	Комбинативтік өзгергіштік		
5	Мутациялар		
6	Гендердің дрейфі		
7	Популяциялық толқындар		
8	Қоршаган орта жағдайы		

Талдау:

1. Басты және қарапайым эволюциялық факторлардың мәнін талдандар. Олардың ролі қандай?
2. Эволюцияның себептері өзара қалай байланысты болатынын сызба түрінде бейнелендер.

Синтез:

1. Мыналардың өзара үқсастықтары мен айырмашылықтарын атап беріңдер:
 - 1) комбинативік және мутациялық өзгергіштіктер; 2) табиги және жасанды сұрыптау; 3) тіршілік үшін курс және даралар санының артуы; 4) гендер дрейфі және популяциялық толқыны.
2. Жағдайды модельдендер: «Эволюцияның қозгаушы күшін жоғалтпайтын және тірі ағзалардагы эволюция үдерісінің өрі қарай жүре беруіне әсер ететін фактор. Эволюция жалғаса беруі үшін қандай факторды алып тастауга болады? Өбрір фактордың эволюция үдерісіне әсері қандай болады?»

Бағалау:

1. Берілген факторлардың маңызын бағалаңдар.
 1. Қанатсыз бұнақденелілердің популяциялары мен түрлері қатты жел туратын аралдарда ғана тіршілік етеді. Материкке олардың қанатты туыстары үшін келеді.

2. Бороро үнділерінің (индеецтер, шамамен 2000 адам) барлық тайпасының тұргындарында I қан тобы болады. Австралиялықтардың жергілікті тұргындарында III және IV қан топтары болмайды. Осындаид жағдайлар Жапонияда да қалыптасуы мүмкін бе?

Пікірталас:

«Неліктен кейбір галымдардың дөлелдеуі бойынша мутация эволюцияның басты факторы болып табылады? Сендер осы пікірмен келісесіңдер ме? «Иә» және «жоқ» деп дөлелдендер.

§37. Эволюцияның дөлелдемелері

Эволюцияның дөлелдемелерін талдау

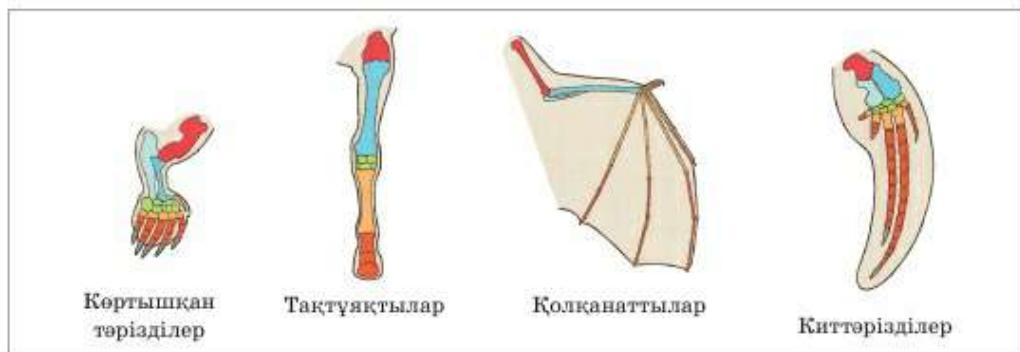
Ұрықтың даму сатыларын еске түсіріңдер. Барлық ағзаларға зигота, бластула, гаструла сатылары тән бе? Сендер ертедегі жонылып кеткен жануарлар туралы не білесіңдер? Ертеде тіршілік еткен қандай өсімдіктер мен жануарлар осы күнге дейін тіршілігін жалғастырып келеді? Желілілер (хордалылар) типінің әр класына жаттын жануарлардың жүректері қанша бөліктен тұратынын еске түсіріңдер. Сендер оларды 7-сыныпта қандай ретпен оқыдыңдар? Австралияның жануарлар дүниесі туралы не білесіңдер? Олардың қандай ерекшеліктері бар?

Ч. Дарвин ез теориясын тұжырымдаған сәттен бастап эволюцияның шын мәнісінде жүретініне қатысты дау-дамай осы күнге дейін жалғасып келеді. Жаңа түрлердің пайда болуына қараганда типтер, кластар, белімдер сияқты ірі жүйелік топтардың түзілу үдерісіне күмән келтіреді. Бірақ та эволюцияның жүретіндігін дөлелдейтін көптеген ғылыми дәлелдер бар.

1. Салыстырмалы-анатомиялық дөлелдемелер жекелеген мүшелер мен ағзаның құрылышын толық салыстыруға негізделген. Трансформисттердің дөлелдемелері осы топқа негізделген. Мүшелердің құрылышы және олардың құрделенуін зерттеу барысында Ж.Б. Ламарктың эволюциялық идеялары туындағы. Жүйке жүйесі мен қан айналым жүйесінің құрылышын салыстыра отырып, ол кластан класқа, типтен типке ауысқанда жануарлар топтарының ағзаларында үздіксіз құрделену жүретіндігін байқады. Тіптен бүгін сендер туыс ағзалардың топтарында біртіндеп құрделену жүретіндігіне қорытынды жасай аласыңдар. Бұл ең алдымен жеке мүшелер мен мүшелер жүйесінің құрделенуінен көрінеді.

Осылайша, ішекқуыстылардың диффузиялы жүйке жүйесі сатылы жүйесіне орын берді. Содан соң жұмыр құрттарда екі жүйке тармагы құрсақ жүйке тізбегіне біріктірілді. Ол ұулар мен бұның тыларда күрделенген, 2-3 бөліктен тұратын жақсы дамыған мидан тұрады. Өрі қарай желілілерде жүйке тұтігі дамыды. Балықтар мен қосмекенділерде ми бес бөліктен тұрады, олардың алдыңғы ми бөлімі жақсы дамыған. Құстардың мишигында қыртыстар пайда бола бастайды. Бірақ олардың үлкен ми сынарлары үлкейіп, қалған мидың барлық бөлімдерін жауып жатады. Ал сұтқоректілерде қыртыстар тек мишиктаған емес, үлкен ми сынарларында да болады. Бұнақденекоректілердің (ең ежелгі және қарапайым қаганактыларда) ми қыртысы нашар дамыған, ал приматтарда жақсы жетілген. Сонымен қатар кез келген мүшелер жүйесінде болатын анатомиялық дәлелдемелерді бақылауга болады. Бұл үдеріс тірек-қимыл жүйесінің бөлігі – қаңқада анық көрінеді. Көптеген омыртқалыларда кейбір сүйектер түрін өзгертуене қараганда сирек те болса пайда болып, кейбіреулері жойылып отырды. Кейбіреулері немесе солардың өзі барлық жерүсті желілілерінде дерлік аяқ-қол сүйектерінде сақталып қалды. Бірақ олардың құрылышы атқаратын қызметіне байланысты өзгерген (50-сурет).

50-сурет. Сұтқоректілердегі алдыңғы аяқтардың әволюциясы

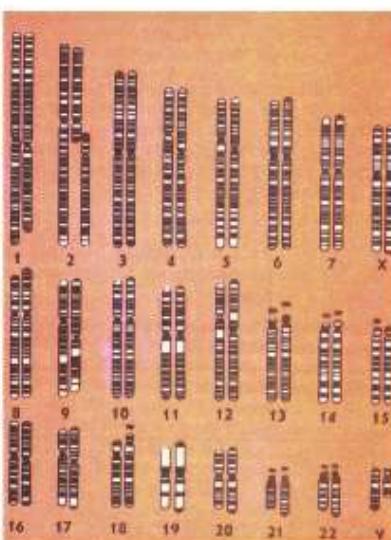
2. Молекулалық-генетикалық дәлелдемелер. Генетикалық дәлелдемелер хромосоманың құрылышын, саны мен мәлшерін салыстыруға негізделген. Алыс туыстарға қараганда жақын туыс ағзалардың хромосомалары бір-біріне ұқсас болады. Астық тұқымдастарының көптеген түрлерінде хромосома саны жетіге тең. Жаңа түрлері геномдық мутацияның нәтижесінде түзілген. Адамдар мен адамтектес маймылдардың арасындағы айырмашылық 2 хромосомада, адамдарда – 46, горилла мен

шимпанзеде 48 хромосома болады. Тек хромосоманың пішіні мен мәлшері ғана емес, олардың үқсастығын дәлелдейтін ДНҚ-да орналасқан хроматиннің түсі де бірдей (51-сурет).

Қазіргі кезде генетикалық-генетикалық әдістер ДНҚ молекуласындағы нуклеотидтердің орналасу ретін талдауга негізделген. Осылайша, ғалымдар тірі ағзалардың арасындағы туыстық дәрежесін дөл анықтай алады. ДНҚ молекуласындағы нуклеотидтердің орналасу реті негұрлым үқсас болса, тірі ағзalar соғурлым бірбіrine жақын туыс болып келеді. Бұл әдістердің дәлдігі сондай, бұларды эволюция теориясын дәлелдеуге ғана емес, сонымен бірге криминалистикада, туыстық дәрежені (әкесін анықтауда) зерттеуде де қолданады.

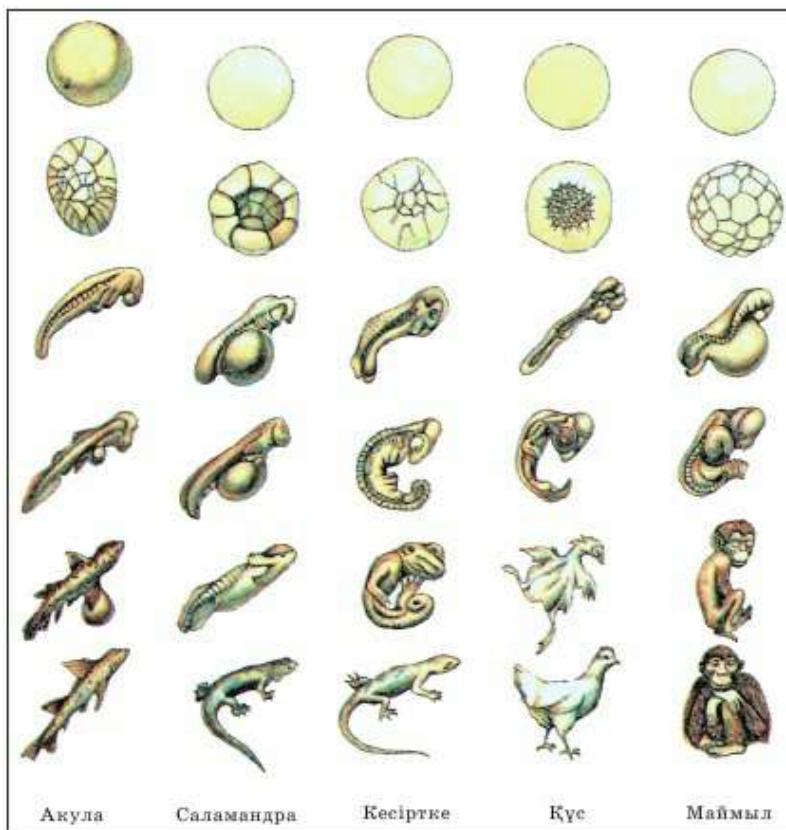
3. Биохимиялық дәлелдемелер молекулалық-генетикалық әдістерге үқсас болады. Олар да заманауи және нәруызың молекулаларындағы аминқышқылдарының орналасу ретін талдауга негізделген. Демек, тұқымқуалаушылық түрғыдан алғанда олар бірдей болады. ДНҚ молекуласындағы нуклеотидтердің орналасу реті нәруыз молекуласындағы аминқышқылдарының орналасу ретін анықтайды. Бірақ техникалық түрғыда олар әртүрлі реактивтер мен биоматериалдарды қолданып жасайтын, әртүрлі талдау топтары. Биохимиялық әдістер ертерек қолданыла бастады. Тіпті ғалымдардың арасында «биохимиялық эволюция шынайы өмірден қалып қойды» деген сез де бар. Шимпанзе мен адамдардың нәруыз молекулаларындағы аминқышқылдарының орналасу ретінің үқсас болуы соншалықты, оларды жақын туыс ағзалар түріне жатқыздық. Бірақ ғалымдар бізді дene құрылсымыз бойынша әртүрлі топқа жатқызыды. Демек, биохимиялық айырмашылыққа қарағанда ішкі және сыртқы құрылстығы айырмашылықтар анық көрінеді.

4. Эмбриологиялық дәлелдемелер әртүрлі ағзалардың үрықтық даму сатысын зерттеумен байланысты. Бұл салада неміс биологтары Э. Геккель және Ф. Мюллер түрлі зерттеулер жүргізіп, оның негізін қалаған. Олар биогенетикалық немесе Мюллер-Геккель заңын ашты. Әртүрлі

51-сурет. Адам және шимпанзенің хромосомалары

ағзалардың ұрықтарын зерттей отырып, ұрықтық дамудың алғашқы сатысында олар бір-біріне ете үқсас болатынын анықтады (52-сурет). Биогенетикалық заң қысқаша былай тұжырымдалады: «**Онтогенез – филогенездің қысқаша және толық емес қайталануы**». Онтогенез деп бір дараның тұған сәттен бастап тіршілігін жойғанға дейінгі жеке дамуын айтамыз. Ал *филогенез* дегеніміз – барлық тірі ағзалардың тарихи даму үдерісі. Биологиялық терминдерсіз биогенетикалық заң былай айтылады: «Әрбір тірі ағза өзінің жеке дамуы кезінде өз түрінің тарихи дамуын толығымен қысқаша қайталайды». Өрине, біз өсімдіктердің дамуын қайталамаймыз, ал саңырауқұлактар жануарларға айналмайды. Бірақ барлық ағзаларға тән қасиет – ататектерінің негізгі даму сатылары.

52-сурет. Әртүрлі ағзалардың ұрықтық дамудың алғашқы сатысында бір-біріне үқсастығы

5. Палеонтологиялық дәлелдемелер тірі ағзалардың өліп біткен қазба қалдықтарын зерттеуге негізделген (53–55-суреттер). Бұл саладағы дәлелдемелерді аралық формалар және филогенетикалық қатарлар деп екі топқа бөлуге болады.

Аралық формалар деп ірілеу келген екі жүйелік топтардың белгілері бар ағзаларды айтамыз. Олардың мысалына тек жойылып кеткен түрлер гана емес, сонымен бірге қазіргі кезде тіршілік ететін ағзаларды жатқызуға болады. Біржасушалы балдырлар – эвгленалар фотосинтезді жүзеге асыру мүмкін болмаған кезде гетеротрофты түрде қоректенеді. Мысалы, жасыл эвглена – өсімдіктер мен жануарлар арасындағы аралық форма. Клоакалы (жұмыртқалаушы) үйректүмсік пен түрпі (ехидна) – жорғалаушылар мен сүтқоректілердің арасындағы аралық форма. Ал тірі қазба – латимерия (сауытты балық) – балықтар мен қосмекенділердің аралық формасы. Бәріне белгілі аралық формалар – археоптерикс және иностранныевия.

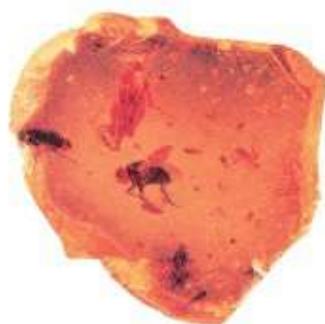
Филогенетикалық қатарлар. Қазіргі кездегі жануарлардың арғы ататектерінің (сирек те болса өсімдіктердің) қазбадан табылған қалдықтарын қайта қалпына келтіріп, эволюциялық түргыда құрастырылған жүйелілік қатарды филогенетикалық қатарлар деп атайды. Палеонтология саласындағы жаңалықтардың ашылуы әлі күнге дейін жалғасуда, сондықтан бұл «қатарлар» үнемі толықтырылып отырады. «Филогенетикалық қатарлар» термині ағзалардың арғы шығу тегі түгел дерлік ашылғанда толық топтамалар үшін қолданылады. Қазіргі кездегі жылқылардың (56-сурет) және адамдардың филогенетикалық қатарлары жақсы құрастырылған.

53-сурет. Ежелгі үлупардың тасқа айналған бақалшақтары

54-сурет. Ежелгі қырыққаптақтың тастағы таңбасы

55-сурет. Көріптасқа қатып қалған жәндіктер

56-сурет. Жылқылар 56 млн жылдар бойына жетілді.
Олардың дене мөлшері біртіндеп үлкейіп, осы заманғы кейіпке келді.
Сонғы 2 млн жылда олар онша өзгерген жоқ

6. Биогеографиялық дәлелдемелер. Биогеография – бұл тірі ағзалардың ғаламшарда таралу зандылықтарын зерттейтін ғылым. Егер де әртүрлі құрлықтар мен аралдарда кездесетін өсімдіктер мен жануарларды қатар қойып салыстырысақ, олардың эволюциясы қалай жүргені туралы қорытынды жасауға болады. Австралиядагы өсімдіктер мен жануарлар ерекше екенін өздерің білесіндер. Атап айтқанда, осы құрлық сүтқоректілерінің көбісі – не қалталылар немесе жұмыртқалаушылар. Бұл Австралияның құрлық ретінде басқа материктерге қараганда ертеректе сүтқоректілер жеке класс болып жанадан пайдада бола бастаған кезде бөлініп шыққандығын дәлелдейді. Мұнда кішігірім құрлықтардағыдан эволюция үдерісі өте баюу жүрген, жоғары сатыдағы дамыған қағанақты сүтқоректілер болмаған, ал археикалық қалталы жануарлар сақталып қалған.

Казіргі кезде Оңтүстік және Солтүстік Американы Панама каналы біріктіріп тұрғанына қарамастан олардың флорасы мен фаунасы бір-бірінен өте қатты ерекшеленеді. Бірақ Солтүстік Американың өсімдіктер өлемі мен жануарлар дүниесі Еуразиямен үқсас келеді. Себебі, Солтүстік Америка Оңтүстік Америкамен қосылмай тұрып, Еуразиядан Беринг бұғазы арқылы бөлініп шыққан еді.

Өсіреле аралдардың флорасы мен фаунасы ерекше болады. Егер арал құрлықтардан кейінректе бөлініп шыққан болса, олардың жақын туыс түрлері бірдей болады. Мысалы, Мадагаскар аралдарының өсімдіктер өлемі мен жануарлар дүниесі Африкамен үқсас. Ал Жаңа Зеландия аралдарында – тірі қазба болып табылатын гаттерия тіршілік етеді. Тұмсықbastылардың бұл түрі өте ертеде тіршілік еткені соншалықты олардың қаңқасында желі (хорда) қалдығы сақталып қалған.

Жалпы алғанда, биогеографиялық мәліметтер литосфералық тақталар (плита) теориясына сай құрлықтар қозғалысы туралы геологиялық мәліметтермен сәйкес келеді.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Эволюция ғылыми түрғыда дәлелденген. Дәлелдердің әртүрлі санды бар.
2. Салыстырмалы-анатомиялық дәлелдер әртүрлі ағза топтары мүшелерінің құрылышына және олардың бақыланатын құрделенуіне негізделген.
3. Молекулалық-генетикалық дәлелдер – хромосома құрылышына, олардың пішініне, тығыздығына, өлшемі мен боялуына негізделген.
4. Биохимиялық дәлелдер нәруыздардың құрылышына негізделген.
5. Эмбриологиялық дәлелдер – ұрық және оның мүшелерінің құрылышының ұқсастығына негізделген.
6. Палеонтологиялық дәлелдер – өліп біткен ағзаларды зерттеуге, қазіргі кезде тіршілік ететін және жойылып кеткен әртүрлі ағза топтары арасындағы туыстықты анықтауға негізделген.
7. Биогеографиялық дәлелдер – бұрын құрлықтардың біртұтас болғанын көрсететін әртүрлі аумақтағы органикалық дүниені салыстыруға негізделген.

Биогенетикалық заң, ұрық дамуының ұқсастық заңы, қазба ағзалар, онтогенез, палеонтология, аралық формалар, филогенез, филогенетикалық қатарлар, эволюциялық дәлелдемелер: салыстырмалы-анатомиялық, молекулалық-генетикалық, биохимиялық, эмбриологиялық, палеонтологиялық, биогеографиялық.

Білу және түсіну:

1. Макроэволюциялық дәлелдемелер дегеніміз не?
2. «Қазба ағзалар, онтогенез, палеонтология, аралық формалар, филогенез, филогенетикалық қатарлар, эмбриология, анатомия, биогенетикалық заң» деген терминдерге анықтама беріңдер.

Қолдану:

1. Омыртқалылардың түрлі класының миы мен жүректерінің құрылышын салыстырыңдар. Биологиялық эволюция үдерісін дәлелдендер.

2. Биогенетикалық заңның дүрыстығын дәлелдейтін фактілерді көлтіріңдер. Оның авторы кім?

Талдау:

1. Өз ойларындың айтыңдар: органикалық эволюция үдерісінің қандай дәлелдері сен үшін өте сенімді және неге?
2. Жойылып кеткен және аралық формалардың сақталып қалуына мысалдар көлтіріңдер. Жер бетінде аралық формалар қайда кездеседі және неліктен?

Синтез:

1. Белгілері бойынша кез келген аралық формаларды жүйелендер және олар екі ірілеу топтардың белгілеріне ие екенін дәлелдендер.
2. Эволюцияның биохимиялық және молекулалық-генетикалық дәлелдемелеріне жалпы сипаттама беріңдер.

Бағалау:

1. Эволюцияның қазіргі кездегі дәлелдемелері (биохимиялық, молекулалық-генетикалық және биогеографиялық) классикалық дәлелдемелерге (палеонтологиялық, салыстырмалы-анатомиялық және эмбриологиялық) қарағанда өлдекайда сенімді болады деп ойлайсыңдар ма? Жауаптарынды дәлелдендер.
2. Сыныпта талқыланадар: «Егер де жалпы құрлықтан Австралиядан бұрын бөлінген кішкене құрлық болса, онда қандай жануарлар аман қалуы мүмкін еді?»

§38. Тұр түзілудің механизмдері

Тұр түзілудің негізгі механизмдерін жіктеу

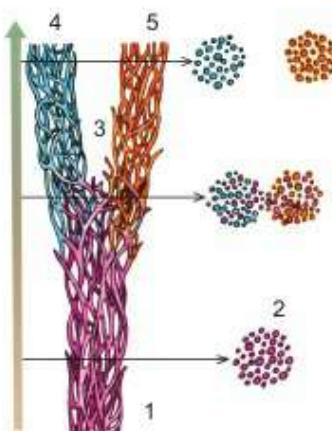
Тұр дегеніміз не? Бір тұр екінші бір түрден қалай ерекшеленеді? Ареал дегеніміз не? Түрдің қандай критерийі ең басты болып саналады? Жануарлардың өсімтал қандай тұрарапты будандарын білесіңдер? Полиплоидия деген не? Полиплоидты ағзалар диплоидты ағзалармен шағылыса ала ма? Нәтижесі қандай болуы мүмкін?

Тұр түзілу. Жаңа тұрлардің пайда болуы бір популяцияның ішіндегі кез келген дарапардың немесе топтардың генетикалық оқшаулануынан басталады. Кейде тұр түзілу микроэволюция терминімен алмастырылады. **Микроэволюция** – популяция генофондының өзгеруімен және жаңа тұрлар түзілумен аяқталатын эволюциялық үдерістердің жиынтығы (57-сурет).

Қандай да бір ағзаларда пайдалы тұқымқуалайтын өзгергіштікің жинақталуы және сұрыпталудың нәтижесінде сақталуы, біртіндеп бұл ағзалардың және олардың үрпақтарының басқа даралардан өзгешелендіріп және өз ататектерінен айырмашылық белгілерін айқындаپ ерекшелендіреді. Сондықтан қарапайым эволюциялық материал, мутация дегеніміз – жаңа белгілердің пайда болуымен жүретін тұқымқуалайтын өзгергіштік.

Іріктеудің рөлі – пайдалы өзгергіштік белгілерді сақтап қалу және зиянды заттарды жою, яғни мутацияны пайдалы эволюциялық бағытқа өзгерту болып табылады. Сол түрдің басқа өкілдерінің кішігірім топтарынан немесе популяцияларынан генетикалық айырмашылықтарды жинақтау қарапайым эволюциялық үдеріс деп аталады.

Түр түзілу үдерісін ғалымдар – С.С. Четвериков және И.И. Шмальгаузен зерттеген. Бұл зерттеушілердің айтуынша, жаңа түрлердің түзілу үдерісі ұзақ уақытқа созылады және көзге анық көрінбейді. Егер рецессивті гендер жинақталудың нәтижесінде жаңа түр түзілетін болса, онда олар жеткілікті мөлшерде жинақталмайды да, түрдің түзілуі сырттай білінбейді.

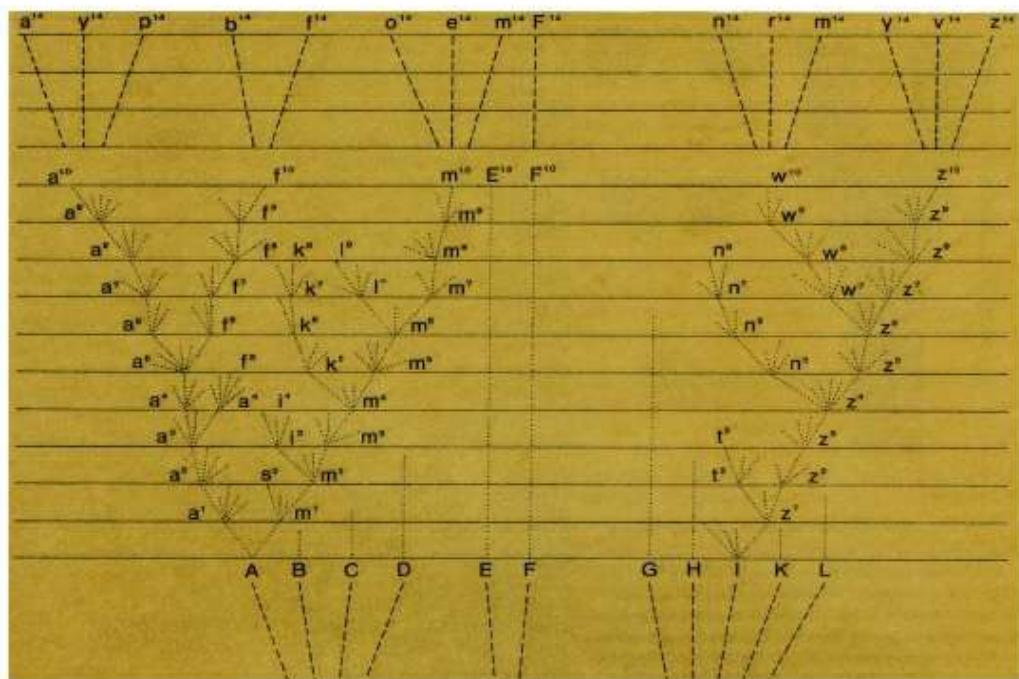

57-сурет. Түр түзілу сиыбасы:

- 1 – бастапқы түр;
- 2 – түрдің жеке популяциясы (колденен қесіндісі нұктелермен көрсетілген);
- 3 – бұрынғы бір түрдің белінүдерісі – микрозволюция;
- 4, 5 – екі жеке жаңа түр

Монофильдік түр түзілу және түрлердің дивергенциясы. Ч. Дарвин түр түзілудің жолдарын өз теориясында анықтап берді. Егер олар қоршаган ортандың қолайсыз жағдайларына жақсы бейімделсе, онда сұрыпталудың нәтижесінде ағза дараларының ататекінде жоқ белгі-қасиеттер сақталған. Алдымен белгілі бір популяция даралары тобының ішінде пайдалы өзгергіштік белгілер жинақталады. Шагылышудың нәтижесінде бұл өзгерістер үрпақтан-үрпаққа беріліп, популяциядагы даралар арасында кеңінен таралады. Уақыт ете келе белгілі бір үрпақтардан кейін бұл түр даралары қалғандарынан оқшауланады. Мұндай «тармақталуды» Ч. Дарвин дивергенция немесе түр түзілу деп атады, яғни жақадан түзілген түрлердің көбісі, бірақ барлығы емес, бастапқы бір түрлердің тармақталуы немесе дивергенциясы нәтижесінде түзілген (58-сурет).

58-сурет. Ч. Дарвиннің пікірі бойынша, жаңа түрлердің түзілуі.

А және I түрлері дивергенция жолымен көптеген жаңа түрлер берді: a, f, m, w, z; тіршілігі жоғылған k, i, s, t, G, E, H, K, L түрлері жаңа түрлер бермей, жоғылып бітті. F түрі взгеріссіз тарихи түрде сақталып қалды

Узақ уақыт бойы өз белгілерін сақтап, өзгермеген және «тармақталмаған» түрлер бар. Мұндай түрлерде жинақталған мутациялар оларды ататектеріне үқсамайтындағы етіп өзгертуі, бірақ жаңа жүйелік топтарға тармақталмады. Дарвиннің теориясы бойынша, барлық түрлердің шығу тегі бір. Ол эволюцияның мұндай түрін **монофильдік** (шығу тегі бір) деп атады.

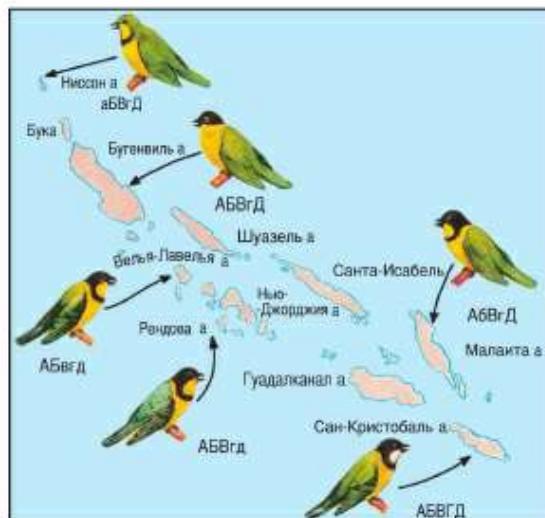
Түр түзілудің оқшаулану механизмдері. Биологияда түр түзілудің үш: географиялық, экологиялық және биологиялық түрі бар. Кейбір эволюционист-ғалымдар оқшаулануды қарапайым эволюциялық фактор деп атады. Оны популяциялық толқындар және гендер дрейфімен бір санатқа орналастырган. Көптеген ғалымдардың шешімі бойынша оқшауланудың алғашқы типтерін де түр түзілудің типтері деп атаған. Олардың ерекшеліктерін қарастырайық.

Географиялық (аллопатриялық) түр түзілу – бұл географиялық оқшауланудың нәтижесінде жаңа түрлердің пайда болу механизмі. Демек,

түрдің бастапқы таралу аймагы (ареалы) тармақталады. Мысалы, өзен арнасынан тасиды немесе таяз жерлердің пайда болуы, тау жотасының немесе шөлдің қалыптасуының нәтижесінде бір түрден жаңа түр түзіледі. Бір түр популяцияларының арасында тіршілік ету ортасына байланысты пайда болған айырмашылықтың нәтижесінде әр популяция өзінің тіршілік ортасына бейімделеді және пайдалы мутациялар жинақталады. Латын тілінен сөзбе-сөз аударғанда «аллотропия» сөзі «басқа отан» дегенді білдіреді.

Түр түзілудің бұл әдісін Ч. Дарвин жақсы зерттеген. Дүниежүзілік саяхат кезінде әртүрлі аралдарда тіршілік ететін ағзалардың сан алуан түрі, кейбір құрлықтық турлер арасындағы үқсастықтар мен айырмашылықтардың болуы оны таңғалдырыды. Бір архипелагтың әртүрлі аралдарына бір туысқа жататын түрлер өз бетімен қоныстанған. Бұл бақылаулардан зерттеуші, «құрлықтық түрлердің бұрыннан келе жатқан үрпақтары жеке популяция түрінде өз беттерімен аралдарға қоныстанған» деген қорытынды жасады. Қоныстанған кезде өзара шағылысуға қабілетті түрлердің бірі болған. Әртүрлі жағдайға тап болғанда, оларда жаңа орта жағдайына байланысты түкымқуалайтын өзгергіштік жинақталды. Бұл популяцияларда генетикалық аппаратының қурылышы үқсас болғандықтан бірдей мутациялар пайда болса да, әрі қарай сұрыпталуда қоршаған орта жағдайына байланысты бір популяцияда мутацияның бір түрі, екіншісінде мүлдем басқа түрін сақтайды. Бұл популяциялар аралдың әртүрлі бөлігінде болғандықтан өзара шағылыса алмады, сейтіп, бір-біrine және өздерінің ортақ шықкан тегіне үқсамай кетті. Оған Соломон аралдарындағы сары ысқырғыштың түршелер түзуін мысал ретінде алуға болады (59-сурет).

59-сурет. Географиялық түр түзілуге мысал: Тынық мұхиттағы Соломон аралдарында сары ысқырғыш 5 түршे түзеді, олар кисындастырылған 5 жұп белгілері бойынша анықталады: алқымы ақ немесе сары, кеудесінде қара жолақ болады немесе болмайды, жоны зәйтүн түстес немесе қошқыл, тәбесі жасылдау сары немесе қошқыл, қанаты жасылдау немесе қошқыл

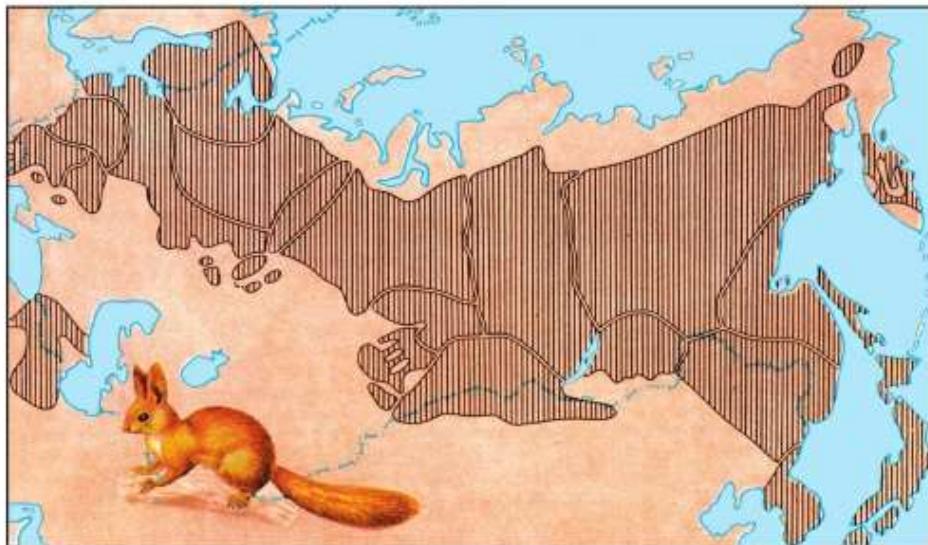

Түршелер – бұл кем дегенде даралардың 75%-ы сырттай бір-бірінен ерекшеленетін бір түрдің популяциясы. Әр түршениң құрамындағы дараларда еркін шағылысу қабілеті сақталады.

Таралу аймағының шектен тыс кеңеюі салдарынан да географиялық түр түзілуі мүмкін. Кең көлемді таралу аймағын алып жатқан ағзалар азды-көпті айырмашылығы бар жағдайда тіршілік еткен популяциялардан түрады. Бұл популяциялардың шағылысына таулы қыраттар, мұздықтар немесе сулар кедергі болмайды. Олардың арасындағы арақашықтықтың үлкен болуы жиі кедергі жасайды. Осылай, кәдімгі тиін Атлант мұхитынан Тынық мұхитына дейін Еуразия құрлығында кездеседі. Фалымдар ол жерде тиіннің 10 түршесі бар дейді, оның екі түршесінің таралу аймағы Қазақстан аумағында. 10 түршениң шеткі екеуі бір-бірінен ете алшақтап кеткен. Олар өзара шағылыса алмайды, есесіне басқа түршелермен жақсы шағылыса алады (60-сурет).

Тау қойының төрт түрі: алтайлық, қызылқұмдық, тянь-шань және қаратату түршесі де еркін шағылысу қабілетін сақтаған. Олардың да таралу аймағы түршелерінің атауында көрінеді.

Экологиялық немесе **симпатриялық түр түзілу** – бұл таралу аймағы белінбей, сол аумақ шегінде жаңа түрлердің пайда болу үдерісі. Латын тілінен сөзбе-сөз аударғанда **симпатрия** «біртұтас отан» дегенді білдіреді.

60-сурет. **Кәдімгі тиін.** Картада оның әр алуан таралу аймағы жолақ бояумен белгіленген. Егер популяцияның 75%-ының ерекшеліктері жақсы білінсе, онда олар түр тармағы ретінде анықталады. Тиіннің екі түр тармағы Қазақстан аумағында тіршілік етеді

Тұр түзілудің бұл әдісі бір аумактағы әртүрлі экологиялық жағдайларға бейімделуғе негізделген. Бөліну көбінесе көбеюдің әртүрлі мерзіміне байланысты болады. Мысалы, өсімдіктердің пісіп-жетілуі әртүрлі болуы сывылдырмақ өсімдігіне тән қасиет. Албырттерізділердің әр түрі (қысқы және көктемгі) бір тоғанда болғанымен көктемде және күзде өседі. Бұл олардың арасында тұқым қуалау ақпаратымен алмасуға кедергі келтіреді. Тұр түзілудің мұндай түріне жақын туыс ағзалардың әр түрін таңдаған паразиттік тіршілік ететін түрлер мысал бола алады.

Осы күнге дейін паразитоморфты экзодидті *Ixodes crenulatus* және *I. kaiseri* кенелерін бір-бірімен шатастырады. Жетису Алатаусында олардың бірігін енуін байқаған. Олардың біреуі (*I. crenulatus*) Еуразияның барлық далалы аймағындағы кеміргіштердің, бұнақденекоректілердің және жыртқыш сұтқоректілердің індерінде тіршілік етеді. Басқалары (*I. kaiseri*) таудың етегіндегі ормандардағы жыртқыш сұтқоректілердің індерінде тіршілік етеді.

Репродуктивті немесе *биологиялық оқшаулану* – бұл будандасуға қабілеттілік емес. Бастанқыда бір тұрге жатқан даралар өзара будандасу қабілетін жоғалтқаннан кейін олардың әрқайсысы өз бетінше жеке тур болып саналады.

Естеріңе сала кететін жағдай *генетикалық тұр* белгісі *негізгі* болғанымен, ол жалғыз белгі емес. Себебі табигатта *тұрараптық будан* құбылысы кездеседі. Өсімдіктердің арасында (әсіресе орхидеяларда) тұрараптық будан омыртқасыз жануарларға қараганда жиі кездеседі. Сонда да бұл құбылыс жоғары сатыдағы омыртқалы жануарлардың арасында да бар, өсімтал үрпақ беретін тұрараптық будандарға мыналар жатады: ит/қасқыр; тұқыбалық/мәңкебалық; тұлкі/қарсақ; ақ және қоңыр аюлар. Тіршілік қабілеті төмендеу түрі арыстан және жолбарыстан алынған будан – «лигрлер». Кең тараган үрпақ бере алмайтын тұр – қашырлар және мөстектер (лошак) – жылқы мен есектен алынған будандар.

Соған қарамастан будандасудың нәтижесінде пайда болған *будандардың* болуы және өсімтал үрпақ беру – бұл ағзалардың шығу тегінің бір екендігін көрсететін ең негізгі көрсеткіш. Жинақталған генетикалық өзгерістерден кейін даралар будандасу және өсімтал үрпақ беру қабілетін жоғалтады – *биологиялық оқшаулану* қабілеті бар жаңа тұрлар түзіледі.

Полиплоидия (басқа да геномдық мутациялар) әдісімен жаңадан тұр түзілу үдерісі өте тез жүреді. *Полиплоидия* – хромосома санын есептеп көбейту арқылы жүзеге асады. Өзгергіштіктің бұл түрі көбінесе өсімдіктерге тән қасиет. Олардың полиплоидтары жоғары өсімді массага ие (кейде олардың өнімі төмендейді). Полиплоидияның негізіне картоптың және темекінің жоғары өнім беретін іріктемелері алынған.

Жануарларда мұндай мутациялар сирек кездеседі және ол ағзаның інші елімге душар етеді. Бірақ табигатта бунақденелілердің және тышқантөрізді кеміргіштердің полиплоидтары жиі кездеседі.

Нәтижесінде жаңа түр түзілетін геномдық мутацияның (бірақ полиплоидты емес) мысалы ретінде адамды алуға болады.

Бірнеше дара арасында геномдық мутация пайда болған жағдайда олар басқа ағзалармен будандаса алмайтын басқа ерекше топқа бөлекtenіп кетеді. Бұл жаңадан басқа түрдің тез түзілуіне апарып соқтырады.

Фалымдар түр түзілуді географиялық және экологиялық деп болсе де, шын мәнінде, бұл екеуі жаңадан түр түзілуде бірін-бірі алмастырады. Бірақ олардың біреуі әрқашан да негізгі болып саналады. Экологиялыққа қарағанда географиялық микроэволюция жылдамырақ жүреді. Барлық әдіске қарағанда полиплоидия да ете жылдам.

Табигатта жаңа түрлер шамамен 500–600 жылда түзіледі. Соған қарамастан кейбір жаңа түрлердің түзілуіне жұз мыңдаған жыл кетеді.

Түрдің түзілу мерзімі әр түрде әртурлі болады және ол ағзалардың тіршілік ету ұзақтығына, генетикалық аппаратының күрделілігіне байланысты. Жаңа түр түзілу үдерісінде белгілі бір түрдің шамамен 100 ұрпагы болу керек. Түр түзілу үдерісінің ұзақтығына қоршаган орта жағдайларының ауысу жылдамдығы әсер етеді.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Түр түзілу немесе микроэволюция – жаңа түрдің (популяция, түр тармақтары) пайда болу үдерісі. Кез келген популяцияда (қарапайым – элементар) эволюциялық үдеріс мутациялар (қарапайым – элементар) эволюциялық материал) жинақталған соң болады.

2. Жаңа түрлер бастапқы түрдің қандай да бір белгінің (популяция) оқшаулану нәтижесінде пайда болады. Оқшауланудың үш типін беліп көрсетеді:

- 1) географиялық оқшаулану кезінде жаңа түрлер кеңістікте (тау қырқасы, шөл, арал, ұлken қашықтық) бастапқы түрдің таралу аймағының белінің түзіледі;

- 2) экологиялық оқшаулану кезінде жаңа түрлер сол таралу аймағында әртурлі жағдайға (ерте және кеш гүлдеу мерзімі, жануарларда азыққа үйрену, ірі көлдерде терендік бойынша таралу және т.б.) бейімделуге байланысты түзіледі;

- 3) биологиялық оқшаулану – бұл будандаса (шагылыша) алмау қабілеті. Ол мутациялар және қайтадан пайда болған түрлерде хромосома құрылсында күрделі айырмашылықтар жинақталған соң пайда болады.

Түр түзілу, микроеволюция, қарапайым эволюциялық материал, қарапайым эволюциялық үдеріс, мутациялар, оқшаулану: географиялық, экологиялық, биологиялық (репродуктивті), полиплоидия, гибридизация.

Білу және түсіну:

1. Түр түзілу дегеніміз не? Ол қандай жолдармен жүзеге асады?
2. Неліктен полиплоидия болу керек және ол мутацияның қай түріне жатады?

Қолдану:

1. Түр түзілу және биологиялық оқшаулану арасында қандай байланыс бар екенін анықтаңдар.
2. 59, 60-суреттерге мұқият қараңдар. Қай жерде түр түзілудің қандай түрі бейнеленгенін анықтаңдар.

Талдау:

1. Жаңа түр түзілудің кезеңдерін талдаңдар.
2. Белгілі түрдің типі түзілу үшін белгілі бір жағдайлар керек болатындығын мысал көлтіре отырып дәлелдеңдер. Берілген кестені толтырыңдар.

Құбылыс	Сипаттамасы	Мысалы
Географиялық түр түзілу үлкен таралу аймагы, таралу аймагының бөлінуі		
Экологиялық түр түзілу Кебеюндің арасындағы айырмашылық Әртүрлі тіршілік ету жағдайлары		
Полиплоидия		

Синтез:

1. Географиялық және экологиялық түр түзілуді белгілері бойынша жүйелендер.

2. Мынадай түсініктер өзара қалай байланысады: түрдің генетикалық критерийі, түр түзілу, түрдің морфологиялық критерийі, мутациялар, қарапайым эволюциялық үдеріс, қарапайым эволюциялық материал, полиплоидия, биологиялық оқшаулану, экологиялық оқшаулану, географиялық оқшаулану. Бұларды бір немесе бірнеше сызбада байланыстырып көріндер.

Багалау:

1. Эволюцияда жаңа түр түзілу үдерісінің маңызын бағаландар.
2. Біздің ғаламшарымызда қандай жағдайда эволюциялық үдеріс ең жоғары және ең томен жылдамдықпен жүреді?

§39. Антропогенездің кезеңдері

Антропогенездің кезеңдерін атау

Қазіргі кезде қандай маймылдар адамға үқсас келеді? Қай кезден бастап уақыт тарихымызға дейін және тарихи болып саналады? Өркениет дегеніміз не? Дін және мәдениет өркениет белгісі бола ала ма?

Проантроптар. Фылымда адамтәрізді маймылдар пайда болған жер – Орталық және Оңтүстік-Шығыс Африка. *Проантроптар* 7,5–1,5 миллион жылдар аралығында өмір сүрген, өртүрлі тік жүретін приматтар. Адам эволюциясында олардың көшпілігі ешқандай түрге тармақталмай жоғылып кетті. Кейбір ғалымдар барлық проантроптарды екі эволюциялық топқа бөлді: олар гоминидтер және австралопитектер. *Гоминидтер* – алудан түрді қамтитын эволюциялық тармақ. Гоминидтер түқымдасының эволюциясы приматтар отрядын қоса қамтитын сүтқоректілердің ұзаққа созылған эволюциясына дейін басталады (61-сурет).

Австралопитектер (латын тілінен аударғанда *австралис* – оңтүстік және грек тілінен аударғанда *питекос* – маймыл), шамамен 2,5–2 млн жыл бұрын өмір сүрген тармақ. Олардан шамамен 1–1,5 млн жыл бұрын *Homo* туысына жататын *Саналы адам* белініп шыққан.

Қазіргі кезде антропологтар австралопитектердің үш түрін анықтап отыр. Соңғы жылдарды австралопитектердің сүйектерінің қалдықтары Африкадан басқа (62-сурет) Азияда да көтеп табылып жатыр.

Австралопитектердің бойы шамамен 120–130 см, салмағы 25–50 кг, миының көлемі 650 см³, бірден көзге түсетін жыныстық диморфизмі болған (63-сурет). Шамамен 2–3 млн жыл бұрын Саналы адамның, *Homo habilis*, бастамасы болған топ австралопитектерден белініп шыққан. Олардың

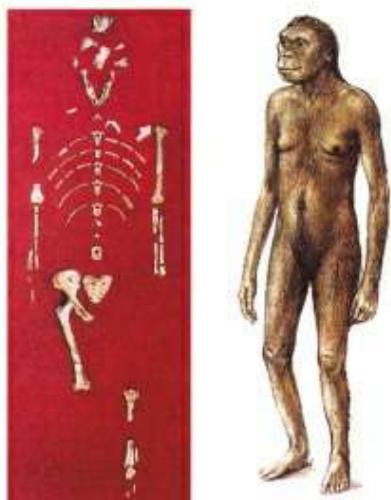

61-сурет. Адамның шығу тегі

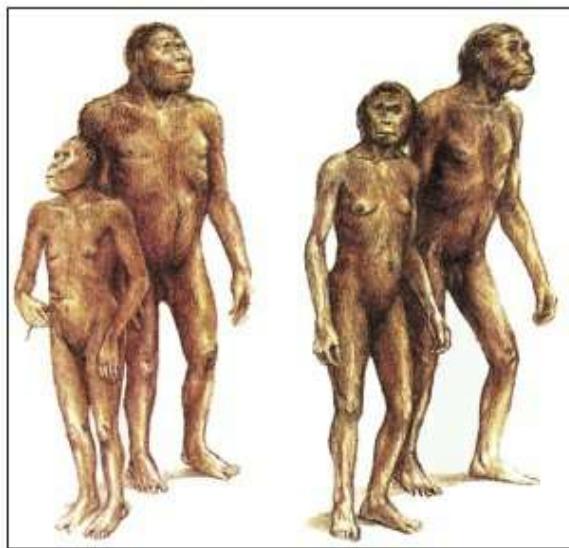
қаңқа қалдықтары және құралдары Орталық Африкада Рудольф (Кения) өзенінің маңындағы Олда шатқалынан табылған. Кейінірек мүндай қалдықтар сол маңдағы аумақтардан да табылған.

Бұл топты жануарлардан ерекшелейтін негізгі айырмашылығы – таяқтарды, жануарлар сүйектерін ұштап, өткірлең қару retinде қолданған. Алғашқы адамзат мәдениетін *Олдувай* деп атады. Археологтар құралдарға 1,8–2,5 млн жыл уақыт береді. Оны жасаған жануарлар екі аяқпен жүрген, мының көлемі 500–800 см³, жыртқыш болған, отты пайдаланған (олардың үйінділерінен жануарлардың күйген сүйектері табылған), он қолымен жұмыс істеген.

Соңғы табылған австралопитектердің жасы 1 млн жыл. Олардың орнына архантроптар келді.

62-сурет. Гоминидтің жарымжартылай сүйегі және қалпына келтірілген қалпы. Антропологтар Эфиопиядан (1974) табылған бұл олжаны Люси деп атады

63-сурет. Қалпына келтірілген австралопитектер: Австралопитектер ашық алқаптарды мекендейді, негізінде өсімдіктермен қоректенген

Ява аралдарынан табылған (64-сурет), кейінірек Қытайда синантроп (қытай адамы) деп аталатын түрі табылған. Ежелгі адамдардың қаңқа қалдықтары Африканың, Азияның және Еуропаның көптеген аумақтарынан табылды. Адамзат осы сатыда 1 млн жыл бұрын Африкадан шығып, Ескі Әлемге қоныстанған (олардың қалдықтары Австралияда,

1

2

3

64-сурет. Австралопитектерді питекантроптар алмастырды.

Парантроп (1) – ең ірі австралопитек; явантроп (2) – ерте кездең *Homo erectus*; питекантроп (3) – едәуір соңғы *Homo erectus* формасы

Америкада табылған жок). Тік жұруге байланысты питекантроптардың қаңқасында маңызды өзгерістер болды. Олар шапшаң жүріп, алыстау қашықтыққа жете алды. Осыған орай питекантроптар – *Homo erectus*, яғни *Tіk жүретін адам деп аталды*. Бұл түр шамамен 1,5 млн – 500–400 мың жылдар бұрын өмір сурген. Питекантроптың миының көлемі – 700–900 см³, кейінірек табылған синантроптардан миының көлемі 1400 см³ болатын түрлері де табылған. Үңгірлерден оттың орындары табылған. Олардың отты қалай алғаны немесе оны қолданғаны туралы әлі күнге дейін нақты ақпарат жок.

Кейінірек табылған питекантроптар жануарларды аулауда (шамамен 40 түрі), тас балта және найзаны қолданған. Питекантроптар қайтыс болғандарды жерлемеген, сүйектерін құрал жасауға пайдаланған. Ежелгі адамдардың кейінірек пайда болған түрлері терілерді тікпей-ақ киіп жүрген.

 1907 жылы Гейдельберг қаласы (Германия) маңындағы Мауэр қыстагынан тағы бір архантропты өкілінің қаңқа қалдығы табылды. Негізі гейдельберг адамды питекантроп, синантроп және басқа ежелгі адамдармен бір түрге біріктіріп *Homo erectus* түрге жатқызады.

Палеоантроптар – қазып алғынған ертедегі адамдар. Олар архантроптардан кейін және неантроптардан бұрын тіршілік етті. Бірақ олардың барлығы қазіргі адамдардың арғы тегі болып табылмайды. Олар мұздықтар деуірінде Азияның, Африканың және Еуропаның кең аумақтарында қоныстанған ері ұйымшыл болған.

Палеантроптардың жергілікті бір тобы – неандертальдықтар (*Homo sapiens neanderthalensis*). Олардың миының көлемі 1700 см³-ге дейін жетеді, ал қазіргі кездегі адамдардың ми көлемі – 1000–1800 см³.

Кейінірек табылған қалдықтардың көбісі саналы адамдар өртүрлі болғандығын және олардың арасында жануарларға ұқсас (65-сурет) түрлерімен қатар, адамдарға ұқсас (66-сурет) түрлері кездескен деген қорытынды жасауға мүмкіндік береді. Германиядан табылған неандертальдықтардың басы сопак, мандайы жалпақ, бет бөлігі шығынқы, қасусті айқын байқалатын дуга тәрізді, көз шаrasы үлкен болған. Олардың атасы қаңқа қалдықтары табылған Германиядағы Неандерталь өзенінің аңғарымен байланысты аталады.

Неандертальдықтар отты пайдаланып қана қоймай, оны оңай тұтандыра алған. Ертедегі адамдар табиги үңгірлерде, мамонттардың қаңқасынан, терісінен және қолына түскен басқа да материалдардан жасаған баспаналарда өмір сурген. Олар теріні өндеп, киім тігіп киген. Неандертальдықтардың өздеріне дейінгі ататектерінен айырмашылығы –

65-сурет. Хорватиядағы Крапин үңгірінен тапқан олжаларға қараганда жергілікті неандертальдықтар адамжегіш болған (З. Буриан)

66-сурет. Суретші Франциядағы Ласко үңгірінің қабырғасында аңдар мен адамдардың суретін осылай аяқтаган (З. Буриан)

бұларда дін және мәдениет пайда болды. Ертедегі адамдар қайтыс болғандарды жерлеген, түрлі әдет-ғұрыптары болған, тастандарды ойып сурет салған, құрал-саймандарын безендірген. Тасты өндеген. Оларда тас балталар гана емес, жебеге арналған тас үштықтар, сондай-ақ тастан жасалған инелер де болған.

Ертедегі адамдардың мәдениеті мен өмір сүру әдісі әртүрлі болды. Олардың арасында каннибалдар да, қарттарын қорғайтындары да, өз тамағын тауып жей алмайтындары да, даналықты таратушылары да болды.

Қоныстардың бірінен өз ажалымен қайтыс болып, аягының зақымданғанына біраз болған 54 жастагы адамның қаңқа қалдығы табылған. Егер аңшы адамдардың орта жасы 35 деп алатын болсақ, онда бұл қарт адам. Ол өз бетімен аңшылыққа шыға алмаған. Демек, оған тайпаластары көмектескен.

Алгашқы саналы жерлеу рәсімдері орта палеолитке сәйкес келеді: Франциядагы Ле Мустье және Ла Ферраси, Қырымдагы Киник Коба, Өзбекстаниң оңтүстік өңіріндегі Тешик-Таш үңгірінен табылған бала және т.б. Олардың қаңқалары тастан жасалған күмыра төріздес ойықтарда, көбінесе бүкіттілген күйде жатыр. Қасында тірі кезіндегі қолданған заттары бар. Мұндай жерлеу рәсімдері анағұрлым дамыған қоғамдастық тіршіліктің және мәдени-дін өкілдерінің болғандығын дәлелдейді.

Неоантроптар – осы заманғы алгашқы адамдар типі Homo sapiens. Бұл кезеңдегі адамдардың бірнеше қаңқа қалдықтары 1868 жылы Франциядагы Кро-Маньон үңгірінен табылған, осыған байланысты оларды **кроманьондықтар** деп те атайды. Содан соң 35 мың жыл бұрын және тарихи дәуірге дейін тас дәуірінің сонында өмір сүрген барлық адамдарды атауда осы терминде қолданған.

Неоантроптар бойының биіктігі – 170–180 см, ми сауыты үлкен, көлемі 1800 см³ болған. Олар Австралияға, алдымен Солтүстік, содан соң Оңтүстік Америкаға өтіп қоныстанған.

Кроманьондықтар өсімдіктерді жинау және аңшылықпен айналысумен қатар, кейбір өсімдіктерді өсіріп, жануарларды колға үйрете бастады. Олар тастан жасалған құралдарды гана емес, сүйектерді пайдаланып, тұмар таққан, шаштарын сөндеп жасайтын болған. Олардың рәсімдері, күймдері және үңгірлердегі салған суреттері әртүрлі болып, жан-жақты дамыды.

Кроманьондықтардың сырт көрінісі бізге үқсас болды. Олардың беттері анағұрлым жалпақ және қысқа, иегі анық білінеді, сүйектері қалың. Кроманьондықтарда нәсілдік айырмашылықтар дамыған болуы мүмкін.

Неандертальдықтар алғашқы адамдардың табыны сияқты топтасып өмір сүрген, кроманьондықтарда әлеуметтік үйім – тайпалық қоғам құрылды.

Қазіргі заманғы адамдар кроманьондардың үрпақтары деп саналады.

Осы күнге дейін антрополог-ғалымдар адамдардың шығу тарихы туралы бір пікірге келген жоқ.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. *Антропогенез* – заманауи адамның биологиялық түр ретінде қалыптасу үдерісі. Ол бірнеше аргы тек түрлерін бөліп көрсетеді.

2. *Проантроптар* – тік жүретін приматтардың алуан түрлі топтары, олардан болжам бойынша адамдардың аргы тегі шыққан.

3. *Австралопитектер* немесе *Homo habilis* – *Енгізілген адам*. Африкада 2,5–1 млн жыл бұрын мекендеген. Ең бірінші рет тасты таспен өндеп, алғашқы құралды немесе Олдувай не малтатас мәдениетін жасады.

4. *Архантроптар*, ежелгі адамдар немесе *Homo erectus*, яғни *Тік жүретін адам* – питекантроптар мен синантроптар. Шамамен 1,9–360 мың жыл бұрын өмір сүрген. Қарапайым тас құралдар жасай алды, үңгірлерде мекен етті және отты пайдаланды.

5. *Палеантроптар*, ертедегі адамдар немесе *Homo sapiens neandertales*, яғни *Саналы адам* – неандертальдық. Шамамен 90–40 мың жыл бұрын өмір сүрген. Олардың алғаш рет мәдениет (жартастағы кескіндер) пен дін (қайтыс болған адамды жерлеу және жануарларды құрбандыққа шалу) пайда болды. Жетілдірілген тас құралдар қолданды (тас ине, балға).

6. *Неоантроптар*, қазіргі адамдар, *Homo sapiens*, яғни *Саналы адам* – кроманьондық, шамамен 30–35 мың жыл бұрын өмір сүрді. Алғаш рет сейлеу пайда болды. Жануарларды қолға үйретті және өсімдіктер өсірді, сүйекке ою салды, әшекей бұйымдар: кішкентай тастардан, ұлутастан моншақтар мен білезіктер жасады.

Антропогенез, проантроптар, архантроптар, палеоантроптар, неоантроптар, австралопитектер, питекантроптар, синантроптар, неандертальдықтар, кроманьондықтар.

Білу және түсіну:

1. Гоминидтерге қандай жануарлар жатады?
2. Адам туысының алғашқы өкілдері қашан және қалай пайда болғанын түсіндіріндер.

Көлдану:

- Берілген: «Тік жүретін адамдар, Саналы адамдар, гоминидтер, Енті адам, проантроптар, архантроптар, палеоантроптар, неоантроптар, австралопитектер, питекантроптар, синантроптар, неандертальдықтар, кроманьондықтар, ежелгі адамдар, ертедегі адамдар, қазіргі заманғы адамдар» деген түсініктердің арасындағы байланысты анықтаңдар.
- Архантроптар мен палеоантроптарды салыстырыңдар. Олардың біреуі неліктен «Саналы» деп аталғанын дәлелдендер.

Талдау:

- Антропогенездің кезеңдерін және олардың тіршілік формаларын, сонымен бірге пайда болған кездерін сыйба түрінде бейнелендер.
- Палеоантроптар мен неоантроптардың арасындағы айырмашылықты көрсетіңдер. Олардың жақ сүйектерінің дамуы мен сойлеудің арасындағы байланысты көрсетіп, талдаңдар.

Синтез:

- Австралопитектерді адам деп атауга болатындығын талқылаңдар. Өздерінің көзқарастарынды дәлелдендер.
- «Австралопитектер әлеміне жасаган саяхатым» тақырыбына эссе жазыңдар.

Багалау:

- Адамның биологиялық түр ретінде шығу тегі туралы өз ойларыңды айттыңдар.
- Адамзаттың пайда болуы жер бетінде жүрді деп санайсыңдар ма? Жауаптарынды мысалдармен дәлелдендер.

Пікірталас:

- Мына мәлімдемелердің мәнін бағалаңдар: «Қазіргі адамдардың эволюциясы Африкада және шамамен 2 млн жылга созылған. Тек кроманьондықтарға алғашқы адамтөрізді маймылдардың үрпағы болып табылады. Қалғандарының барлығы (австралопитектерден бастап неандертальдықтарға дейін) біздің аргы тегіміз емес. Бұлар – приматтардың эволюциясындағы соңғы тармақтар». Сендер бұл көзқарасқа қалай қарайсыңдар?
- Бұл пікірді сыйыпта талқылаңдар. «Иә» және «жоқ» деп дәлел келтіріңдер. Осы мәселені жарыққа шыгарудың қандай зерттеу әдісін ұсынасыңдар?

9-бөлім. СЕЛЕКЦИЯ НЕГІЗДЕРІ

§40. Ауылшаруашылығындағы заманауи технологиялар

Селекция әдістері арқылы ауылшаруашылық өсімдіктері мен жануарлардың қолтүқымдарын жақсарту тәсілдерін зерттеу

Селекция дегеніміз не? Қолдан сұрыптау мен табиги сұрыпталудың бір-бірінен қандай айырмашылықтары бар? Жаңа сорт немесе қолтүқым алу үшін қанша уақыт қажет?

Селекция (лат. *селекцио* – таңдау, сұрыптау) – бұл жануарлардың қолтүқымдарын, өсімдіктердің іріктемелерін, микроагзалардың себінділерін жасау әдістері туралы ғылым. Тірі ағзалардың жаңа формаларының пайда болуы, ал ескілерінің өзгеруі және жетілуі *табиги сұрыпталу* мен қолдан сұрыптау әрекетінен бастау алады. *Табиги сұрыпталу* қоршаган орта жағдайларына жақсы бейімделу арқылы тірі қалған ағзалар жатады. Қолдан сұрыптау дегеніміз – пайдалы белгілер мен қасиеттері бар дараларды сактап, көбейту жолымен жануарлардың жаңа қолтүқымдары мен өсімдіктердің жаңа іріктемелерін шыгару. Ол – селекцияның негізгі әдісі.

Селекциялық үдеріс үш: *өсімдікшаруашылығы, малишаруашылығы* және *микроагзалар селекциясы* салаларына бөлінеді.

Өсімдік шаруашылығы. Заманауи ауылшаруашылығына қоршаган ортаның *биотикалық* және *абиотикалық* факторларының әсеріне төзімділігімен, жогары өнімділігімен, ұзақ уақыт сақтауға болатындығымен ерекшеленетін өнімнің жаңа сорттары өте қажет. Қазіргі кезде өсірілетін өсімдіктердің жабайы арғы тегі осындаид қасиеттерге ие екені дәлелденген. Олардың «пайдалы» гендерін заманауи сорттарға беру үшін тұраалық будандастыру жүргізу керек. Ол генетикалық үйлеспеушілікке байланысты барлық дақылдар үшін технологиялық тұрғыда күрделі әрі мүмкін бола бермейді. Бұл жағдайдың шешімі бір ағзадан екінші ағзага гендерді қондыру мүмкіндігін жасаған генетикалық инженерияның дамуымен байланысты пайда болды.

Өсімдік геномын биотехнологиялық өзгертудің негізгі әдістеріне жасанды *мутагенез* (физикалық және химиялық); *трансгенез* – генді тікелей ағзага енгізу; *интрагенез* – ағзаның өз генін өзіне енгізу немесе оны «ажырату», сондай-ақ *цисгенез* – табиги будандасу жүруі мүмкін жақын туыс түр генін енгізу жатады.

Трансгенді азық-тұлік өнімдерінің биологиялық қауіпсіздігіне жалпы алаңдаушылықты назарға алып, қазіргі кезде өсімдіктердің сорттарын модификациялау үшін жаңа тәсіл – цисгенез белсенді түрде жасалуда. Трансгенді өсімдіктерден айырмашылығы мұндай өсімдіктерде туыс емес ағзалардың гендері және антибиотиктерге тәзімді гендер болмайды. Бұл қоғамның трансгенді өсімдіктерге қарағанда цисгенді өсімдіктердің жеңіл қабылдаудың мүмкіндік береді. Мысалы, Миссисипи штатында жүргізілген сауалнамаға жауап берушілердің 81%-ы цисгенді өсімдіктердің тамаққа пайдалануға дайын екенін, тек 14–23%-ы трансгенді өсімдіктердің тамаққа пайдалануға көлісетінін көрсетті.

Сонымен, цисгенді өсімдіктердің шығарудың басты мақсаты тәзімділік генін коммерциялық табысты сорттарға апару болып табылады. Ол селекционерлердің уақытын үнемдейді, пестицидтердің қолдану қажет емес, экожүйені бұзбайды, цисгенді өсімдіктердің өсіру шығыны аз, ал өнімі мол болады. 2012 жылы азық-тұлік өнімдерінің қауіпсіздігі жөніндегі Еуропалық агенттік (EFSA) әртүрлі әдіспен алынған өсімдіктекті өнімдердің ықтимал зияны салыстырылған баяндама жариялады. Нәтижесінде цисгенді өсімдіктердің пайдалануға байланысты тәуекелді (қауіп-қатер) классикалық селекция әдістері арқылы алғынған сорттармен салыстыруға болады деген қорытынды жасалды.

Жануарлардың қолтуқымдарын жақсарту тәсілдері. Өсімдікшаруашылығынан айырмашылығы малшаруашылығында өнімділікті арттыруды биотехнология жетістіктерін пайдалану шешуші рөл атқарады. Малшаруашылығында биотехнологиялық зерттеулер нәтижелерін енгізу, бірінші кезекте, мынадай салаларда жүзеге асырылуда:

- 1) биотехнология көмегімен малдардың денсаулығын жақсарту;
- 2) малдарға жасалған биотехнологиялық зерттеулер көмегімен адамдарды емдеу кезіндегі жаңа жетістіктер;
- 3) биотехнология көмегімен малшаруашылығы өнімдерінің сапасын жақсарту;
- 4) қоршаған ортаны қорғау және биологиялық алуантүрліліктің сақтаудағы биотехнология жетістіктері.

Жануарлар биотехнологиясы әртүрлі жануарлармен (мал, үй құстары, балық, жәндіктер, үй жануарлары, зертханалық жануарлар) және геномика, гендік инженерия және клондау сияқты зерттеу тәсілдерімен жұмыс істеуден тұрады.

Биотехнология селекциялық жолмен өсірудің әртүрлі нұсқалары арқылы малдың өнімділігін жақсартуға көмектеседі. Алдымен қажет

сипаттамалары бар даралар іріктеліп алынады, содан кейін дәстүрлі шағылыстырудың орнына сперма мен жұмыртқа жасушасы алынады да, экстракорпоральды (денеден тыс) ұрықтандыру жүзеге асырылады. Бірнеше күннен кейін дамып жатқан ұрық (эмбрион) суррогат аналық жатырына орналастырылады. Сол қолтүқым аналығын алу міндettі емес. Кейде ұрық бірнеше белікке белінеді, олардың әрқайсысы жеке орналастырылады (имплантациялау). Осылай өнімділігі жоғары бір сиырдан әдепті жағдайдағы 6-7 бұзаудың орнына 50 және одан көп бұзау алуға болады. Сондықтан осындай ауыстырып қондырудың экономикалық тиімділігі асылтуқымды мал өсіретін шаруашылықта сиырдан жылына 7-10 мың кг сүт алынатын сүт бағытындағы малшаруашылығында қарқынды қолдану үшін артады.

Клондаудың осындай түрі бірнеше жылдан бері ауылшаруашылығы жануарларының генетикалық сипаттамаларын тез арада жақсарту үшін қолданылады. Геномика әдістері дәстүрлі селекциялық тәсілдерді жетілдіру үшін де жүргізіледі.

Гендерді «сұлату» және клондау сияқты биотехнологиялық әдістер арқылы ғалымдар приона тудыратын губкатөрізді энцефалопатияга тұрақты жануарлардың эксперименттік қолтүқымдарын алады.

Өсімдіктер негізінде алынатын ауылшаруашылығы жануарларына арналған вакцина жайылымның бактериясымен ластануын елеулі тәмемдегендегі, ол азық-тұлік өнімдерінің қауіпсіздігін арттыруға мүмкіндік береді.

Аусыл, шошқа гастроэнтеритіне, үй қояндарының геморрагиялық ауруларына қарсы вакцина синтездейтін генетикалық түрлендірілген өсімдіктерді алу жұмыстары жүргізілуде. Балапандардың өсуін елеулі түрде баюлататын кокцидиоздың алдын алу үшін рекомбинантты нәруыздық вакциналар жасалуда. ДНҚ-ны клондау әдісі эксперимент жүзінде кейде иммунитетті тәмен, соның ішінде ЖИТС (СПИД) жұқтырып алған иммундық тапшылық синдромы) ауруымен ауыратын адамдарды зақымдайтын криптоспоридиоз – бұзаулардың паразит ауруларын емдеу үшін қолданылада.

Биотехнологиялық әдістер қатты жемнің сінірліуін арттыруға мүмкіндік береді. Ғалымдар ауылшаруашылығы жануарларына арналған жеуге жарамды вакцина жасау мақсатымен өсімдіктердің жаңа сорттарын шығару жұмыстарын жүргізуде. Жақын арада фермерлер шошқаны қауіпті ішек инфекциясына ерекше иммунитетке бейімдейтін генетикалық түрлендірілген жоңышқамен қоректендіру мүмкіндігіне ие болады. Зерттеушілер малды піштірге балама болып табылатын вакци-

на шығару жұмыстарын істеуде. Піштіру негізінен бұзауларда агрессияны азайту мақсатымен, ал торайларда олардың етін жеуге жарамсызы ететін ерекше істерін болдырмау үшін қолданылады. Жаңа вакцина хирургиялық әдіссіз және мал өсіміне кері өсерін тигізбей ұрықсыздандыруды қамтамасыз етеді.

Ауылшаруашылығы жануарларының денсаулығын сақтау үшін қолданылатын диагностикалық тесттер, вакциналар мен дәрілік препараттардан басқа биотехнология жаңа қолтүқымдарды шығаруда едәуір маңызды рөл атқарады. Генетикалық карта жасау әдістері әртурлі ауруларға генетикалық түрғыда төзімді жануарларды анықтауға және оларды селекциялық жобаларда ауруларға төзімді, сау үрпақ алу үшін қолдануға мүмкіндік береді.

Микроагзалардың селекциясы. Микроагзалар дәстүрлі биотехнологияларда (нан пісіру, сүттен жасалған тағамдарды жасау және басқа да азық-түліктер өндірісінде), сонымен қатар заманауи биотехнологияда аминқышқылдары, нәруыздар, антибиотиктер, дәрумендер, нуклеин қышқылдары, ферменттер және т.б., тыңайтқыш алуда кеңінен қолданылады.

Көптеген микроагзаларда жыныс үдерістері болмайтындықтан, мутантты даралар (жасушалар) көбейген кезде генетикалық түрғыда үқсас агзалар себінділері – клондар алынуы мүмкін. Өзіне тән генетикалық тұрақты белгілерімен сипатталатын, ұзақ сақталатын микроагзалар клоны штамм деп аталады.

Микроагзалар селекциясының негізгі әдістері – индукцияланған мутагенез және кейінгі сұрыптау. Микроагзалардың көбею жылдамдығы ете жоғары болғандықтан, алынған көптеген мутанттардан өнімділігі «жабайы» штаммдарының өнімділігінен ондаған және жүздеген есе жоғарыларын іріктеуге болады. Қазіргі кезде микроагзалар селекциясында талап етілетін аллельді жасушаның генетикалық аппаратына енгізуге мүмкіндік беретін биотехнология, негізінен, гендік инженерия әдістері қолданылады.

Халықты азық-түлікпен қамтамасыз ету және оның қолжетімді болу мәселелерін шешу үшін жоғары сапалы және бәсекеге қабілетті азық-түлік өнімдерін ресурс сақтайтын жаңа технологиялар негізінде өндірудің маңызы зор. Ауылшаруашылығы өсімдіктері мен жануарларын дұрыс өсіруге, олардың селекциясына, яғни жаңа түрлер мен қолтүқымдарды шығаруға салыстырмалы түрде аз уақыт ішінде ауылшаруашылығы өнімдерін едәуір арттыруға болады.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Заманауи селекцияда генетикалық құрделі іс-әрекеттер – мутагендер және гендік инженерия көмегімен ағза ДНҚ-сын өзгертүмен – құрамында ағза топтарының ДНҚ-сы бар үйлестірілген молекулалар (ГТА) жасау әдістері қолданылады.
2. ГТА (генетикалық түрлендірілген ағзалар) жасау кезінде *трансгенез* – туыс емес ағза генін енгізу; *интрагенез* – ағзаның өзінің генін енгізу немесе алу және *цисгенез* – табиги жолмен будандастыруға болатын жақын туыс түр генін енгізуі бөліп көрсетеді.
3. ГТА жасау саласындағы зерттеулер оларды қолдану кезінде әлеуетті зиянды болдырмауға бағытталуы керек.
4. *Биотехнология* – биологиялық үдерістер мен ағзаларды өнеркәсіп-тік ауқымда қолдану. Биотехнология мен гендік инженерияның заманауи әдістерін үйлестіру болашақта қоғам алдында тұрған азық-тұлік, медициналық және экологиялық проблемаларды шешуі тиіс.

Селекция, биотикалық факторлар, абиотикалық факторлар, генетикалық сәйкесіздік, мутагенез, трансгенез, интрагенез, цисгенез, биотехнология.

Білу және түсіну:

1. Неліктен жабайы есімдіктердің мәдени есімдіктермен еркін будандаса алмайтынын түсіндіріндер.
2. Мынадай: «генетикалық сәйкесіздік, мутагенез, трансгенез, интрагенез, цисгенез» деген терминдерге анықтама беріндер.

Қолдану:

1. Амур жолбарысын қорғау мен сиырлардагы суррогат аналықтар әмбриондарын (ұрықтарын) имплантациялау арасындағы байланысты анықтаңдар.
2. Экстракорпоральдық ұрықтандыру үдерісі не үшін қолданылатыны туралы пікірлерінді айтыңдар.

Талдау:

1. Заманауи ауылшаруашылығы технологиясын қолданудың кері әсерлері туралы ез ойларынды айтыңдар.
2. Гендік инженериядагы заманауи ауылшаруашылығы технологиясының пайдасына мысалдар келтіріп дәлелдендер.
3. Шөптен жасалған вакцинаның экологияда және малшаруашылығында қандай пайдасы бар?

Синтез:

1. Қандай ғылыми жетістіктерді пайдалану кезінде нақты ауруларға туабіткен иммунитеті бар жануарлар тууы мүмкін? Оларды атандар және өз көзқарастарыңыздар айттыңдар. Жауаптарыңызды негіздеңдер.
2. Мынадай жағдайдың моделін жасаңдар: «Табигатта ауыл-шарашылығы дақылдарының бірнеше түріне үлкен зиян келтіретін зиянкес пайда болды. Осы мәселені қандай заманауи тәсілдермен шешуге болады?»

Багалау:

1. Заманауи ауылшаруашылығы технологиясы саласындағы жаңа жетістіктер туралы реферат жазыңдар. Өз пікірлерінді айттыңдар. Дұрыс ретпен атандар.
2. Генетикалық түрлендірілген азықпен қоректенетін сиыр етін тамақ-қа пайдалану адамдардың және болашақ үрпақтың деңсаулығына өсер етуі мүмкін деп ойлайсыңдар ма? Жауаптарыңызды негіздеңдер.

10-бөлім. ТІРШІЛІКТІҢ ҚАЛЫПТАСУ КЕЗЕНДЕРІ**§41. Жер бетінде тіршіліктің қалыптасу кезендері**

**Жер бетінде тіршіліктің қалыптасу кезендерін және
сызбаларын сипаттау**

Галымдар Жер бетінде тіршіліктің пайда болуының қанша кезеңін атап көрсетеді? Геохронологиялық шкала, дәуір және кезендер деген не? Олардың ерекшелегі неде?

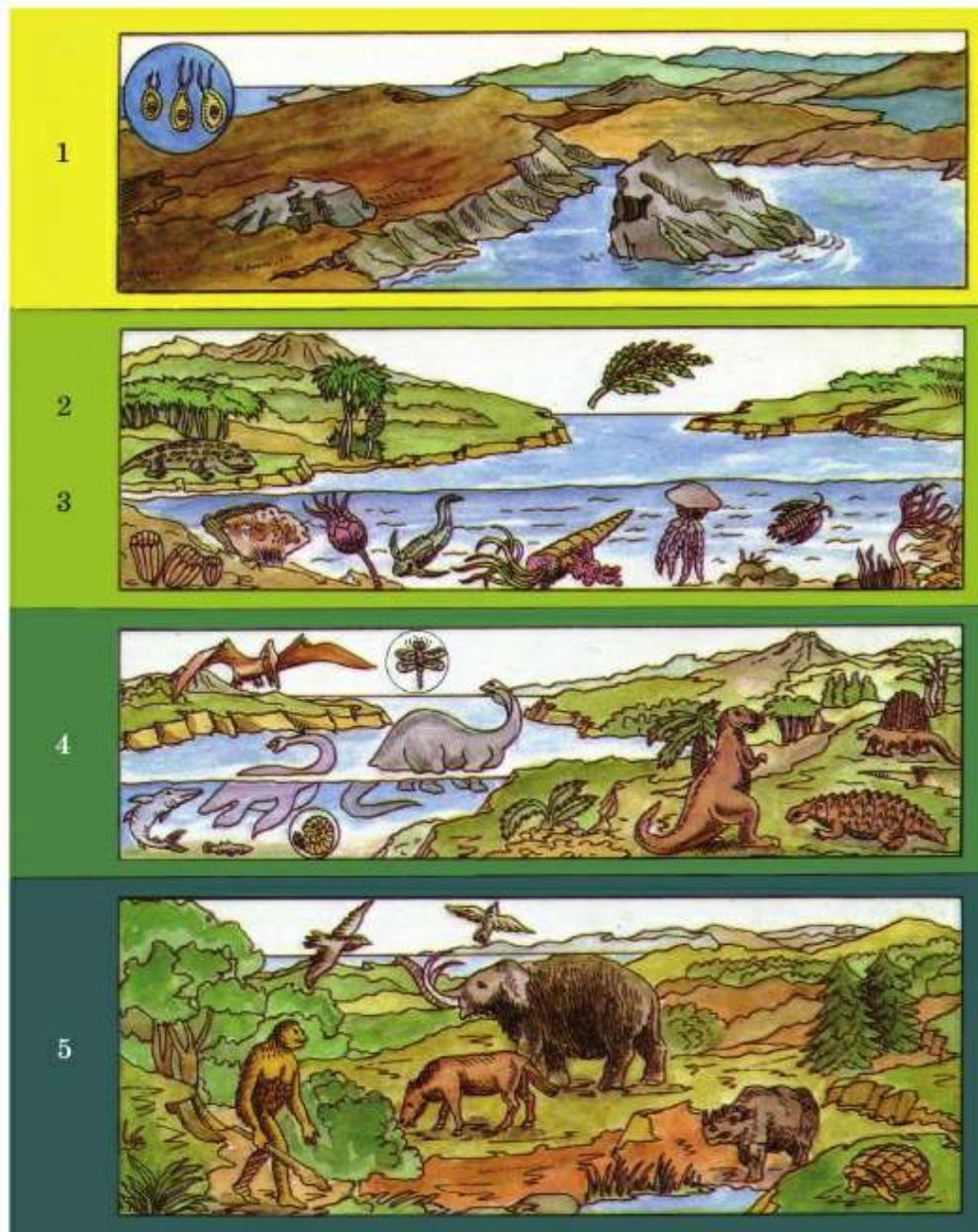
Сендерге ғаламшарымыздың геологиялық тарихы 9-сыныптан белгілі. Палеонтология – Жер бетінде тіршілік етіп жойылып кеткен ағзаларды зерттейтін биологияғылымының саласы. Жердің даму тарихы үзақ және қысқа уақыттардың қамтитын беліктерден тұрады (замандар, кезендер және т.б.). Тарихи уақыттың өр кезеңінде белгілі бір маңызды биологиялық және геологиялық оқиғалар орын алды. Осылайша, әрбір тарихи кезендердің өздеріне тән ерекше өсімдіктер әлемі мен жануарлар дүниесі қалыптасты. Жер бетінде тіршілік дамуының замандарын жалпы түрде қарастырайық.

Түрлі мемлекеттердің ғалымдары Жер қыртысын түзетін тау жыныстарын және оның құрамындағы тірі ағзалардың қалдықтарын жан-жақты зерттеп, Жердің геохронологиялық шкаласын жасап шықты. **Геохронология** – Жер қыртысын құрайтын тау жыныстарының уақыт тәртібімен түзілу реті, жасы туралы ілім.

Геохронологиялық шкала – **Жер ғаламшарының эволюциясы және ондағы тіршіліктің шекіресі**. Оған бес заман кіреді. Замандар кезендерге (жүйе), олардың әрбірі дәуірлерге, ғасыр және уақыттарға белінің мүмкін (67-сурет).

Архей – ең ежелгі заман. Ол шамамен 1 млрд жылға дейін созылды. Ол кезде тірі ағзалар көп болған жоқ және негізінен біржасушалы прокариоттар, кейбір ғалымдардың пікірінше эукариоттар да болған. Заманың басты ерекшелігі тіршіліктің және тірі ағзалардың тіршілік қасиеттерінің (зат алмасу, есу, даму, көбею, тұқымқуалаушылық) пайда болуы. Архей заманында қоректенудің барлық типтері қалыптасты, олар: автотрофты – фототрофты және хемотрофты, гетеротрофты.

Архейде бактериялардың барлық типтері пайда болған. Эукариоттардың эволюциясы туралы сенімді мәліметтер жоқ. Ғалымдардың пікірі табылған қалдықтарға емес, қосымша биохимиялық дөлелдемелерге негізделген. Бұл заттарды ғалымдар сол кездегі тау жыныстарын талдау нәтижесінде тапқан. Ертедегі біржасушалы ағзаларда ешқандай қатты қабық та, қаңқа

67-сурет. Геохронологиялық шкала – эволюцияның бейнеленуі.

Замандар: 1 – архей; 2 – протерозой; 3 – палеозой; 4 – мезозой; 5 – кайнозой

да болмаған. Палеонтологтар қарастыратын тасқа айналған мүшелер эволюция барысында түзілмеген еді. Архей кезіндегі тіршілік туралы тек сол кездегі тау жыныстарының химиялық құрамы бойынша айтуда болады. Фалымдар тіршіліктің әртүрлі биохимиялық сипаттарын тапқан. Атап айтқанда, хлорофилл және оттекпен тотықкан темір – фотосинтездің нәтижесі болып табылады.

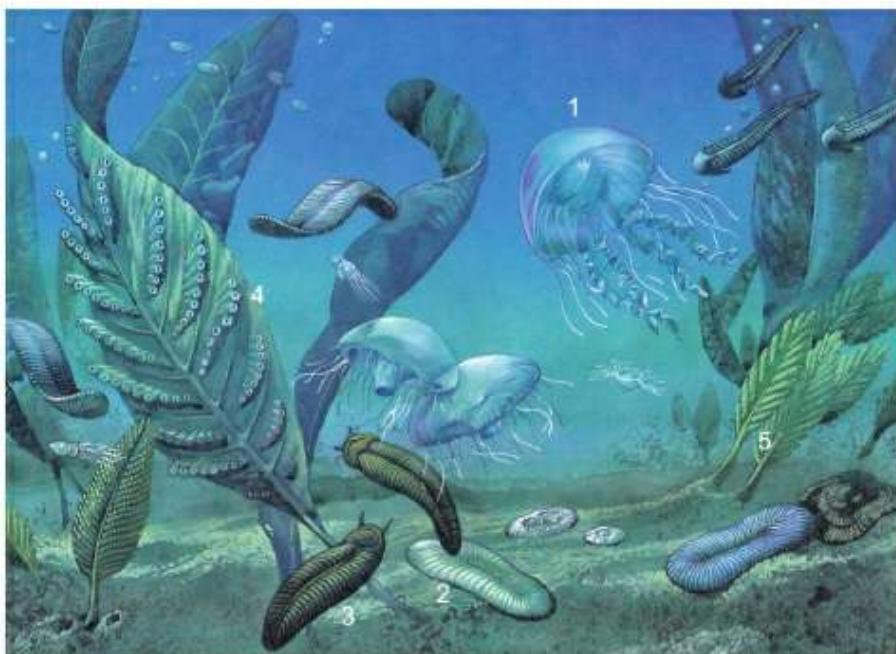
Протерозой заманы – Жер тарихындағы екінші және ең ұзақта созылған заман. Ол шамамен 2 млрд жылға созылды. Барлық тірі ағзалардың дамуына жол ашқан маңызды ароморфоздар пайда болды. Олардың ең маңыздысы – **көржасушалылар**. Өсімдіктерден тек тәменгі сатыдагы балдырларға болған. Архейдегі сияқты протерозойда да тіршілік тек мұхит сүйнде таралған. Бірақ балдырлардан қазіргі кезде **кең тараған** жасыл, қоңыр, қызыл және диатомды түрлері пайда болды.

Жануарлардың эволюциясы өте тез және күшті жүрді. Архейге тән біржасушалылардан, жануарлар дүниесінде омыртқасыздардың барлық типтері: губкалар, ішекқуыстылар, маржандар (коралл) мен медузалар; құрттардың үш типі: жалпақ, жұмыр, бұылтық құрттар пайда болды. Тіршілік тек мұхит сүйнде болғандықтан, бізге жақсы таныс шұбалшаң мен паразиттік тіршілік ететін ішексорғылар ол кезде болмаған. Протерозойдың екінші жартысында бұылтық құрттардан ұлулар және буынаяқтылардан – трилобиттер шықты. Бұлар – сыртқы қаңқасы – хитинді жабыны және қақпақшалары бар теңіздің алғашқы тіршілік иелері. Олардың қазба қалдықтары протерозой қазбасынан табылған. Бірақ олардың қалдықтары соңшалықты маңызды болған жок. Протерозойдың соңында бұылтық құрттардың ежелгі түрлерінен осы күнгі қандауыршаны еске түсіретін қарапайым желілілер (хордалылар) шыгуы да мүмкін.

Жердің тарихындағы алғашқы екі дәүір – архей және протерозойды докембрийге біріктіреді (68-сурет). Олардың ұзақтығы 3 млрд жылды қамтиды.

Палеозой заманы ұзақтығы 340 миллион жылға созылған, ондағы тіршілік алуан түрлі болды. Сондықтан палеозойдагы тіршілік формалары әртүрлі және бір-бірінен бірден ерекшеленеді, бұл заман 6 кезеңнен тұрады. Олар: **кембрий, ордовик, силур, девон, карбон, пермь**. Климат жиі өзгеріп тұрады. Теніздердің сүйе бірде тасыса, бірсесе тартылды. Кең ауқымды кейде су басты, бірде құрғап жатты. Бұл заманда **құрлық аумақтарының** ауданы артты. Осы заманда тек өртедегі желілілерға емес, **нағыз омыртқалы** жануарлар пайда болды.

Палеозойдың бас кезінде кембрийде жануарлардың негізгі бір тобы – трилобиттер шықты. Бұл теңіз буынаяқтылары палеозойдың соңында жоғылып кетті. Ордовикте бактериялар және эукариотты ағзалар сияқты

68-сурет. Докембрий. Протерозой заманында барлық жануарлар былқылданған енелілер болды: 1 – медуза; 2 – диксониялар; 3 – спиригиндер; 4 – харниодиск; 5 – рангей

біржасушалылар құрлыққа шыға бастады. Атап айтсақ, солардың тіршілік өрекетіне байланысты топырақ түзілді. Ордовик және пермь дәуірінде ракоскорпиондар тіршілік етті. Бұл су буынаяқтылары силурда сарышаяндардың аргы тегіне бастау беріп, олар кейін құрлыққа шықты. Демек, сарышаяндар наутилустар сияқты өте ежелгі жануарлар. Олардың аргы тегі алып мөлшерге жетіп, 500 млн жыл бұрын ордовик және силурда дамыды.

Силурдың соңында сауытты балықтар пайда болды. Кейін шамамен бір уақытта шеміршекті, саусақканатты балықтар класы шықты. Девонда осылардың алғашқы құйрықты қосмекенділері қалыптасты.

Силурда алғашқы өсімдіктер құрлыққа шықты. Бұлар көпжасушалы балдырлардың эволюциясы нәтижесінде шыққан, құргақшылыққа ұзақ уақытқа дейін шыдамды қарапайым споралылар болатын.

Карбон дәуірінде тірі ағзалар толығымен құрлыққа шығып тез дами бастады. Өсімдіктерден **споралылар**: мүктөр, плаундар, қырықбуындар және қырықжапырақтар, түқымды өсімдіктер дамыды. Осы карбон дәуірінде алып қырықжапырақтардан жайқалған ормандар болды, кейіннен бұл ор-

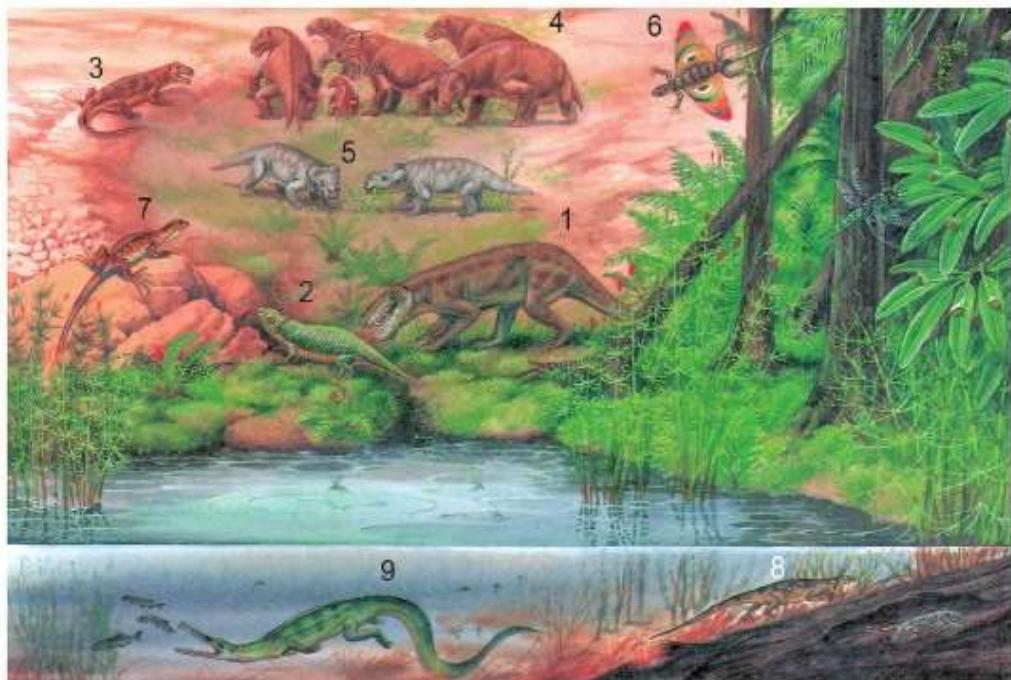
69-сурет. Карбонның соңы: Палеозойда тіршілік тек қана теңізде емес, құрлықта да белсенді дамыды: 1 – көбелек; 2 – ұшатын тарақан; 3 – инелік; 4 – біркүндік; 5 – қырықаяқ; 6 – қосмекенді зогириинус; 7 – урокордилус; 8 – зауроплевра; 9 – долихосома

манда қалың тасқемір қабаттары түзілген. Карбонда буынаяқтылардан бунақденелілер, өрмекшітәріздестер және құрлық омыртқалылары: қосмекенділер және жорғалаушылар пайда болды (69-сурет).

Девонның соңында топырақ қабаты пайда болды. Алғашқы құйрықты қосмекенділер мен жалаңаштуқымдылар шықты.

Пермь кезеңінде климат анағұрлым құрғақ болды. Нәтижесінде споралы өсімдіктердің орнын біртінде ашықтықымдылар, ал қосмекенділердің орнын жорғалаушылар басты, олар әртүрлі болып үстемдік ете бастады.

Мезозой заманы З кезеңнен тұрады, олар: триас, юра, бор (70-сурет). Бұл заман динозаврлар заманы деп аталады. Мезозойда климат едәуір құрғақ болды, бірақ негізінен жылы қалпында қалды. Триас-та тасқемір ормандар жойылып, алғашқы жұмыртқалаушы (клоакалы) сүтқоректілер шықты. Бауырымен жорғалаушылар алуан түрге өзгеріп, динозаврлар ғасыры басталды. Қазіргі күнге дейін жеткен кесіртке, қолтырауын және тасбақалардың өкілдері қалыптасты.

70-сурет. Мезозой басындағы қуаныш ландшафт: 1 – бетпышак; 2 – пелтобатрахус; 3 – титанозух; 4 – мосхопсылар; 5 – авлакоцефалдар; 6 – целурозаврвус; 7 – тадеозавр; 8 – клаудиозавр; 9 – мезозавр

Юра кезеңінде құйрықтары жорғалаушылардағы сияқты омыртқадан тұратын алғашқы құстар пайда болды. *Бор кезеңінде* алғашқы ғұлді есімдіктер – жабықтүқымдылар шықты. Сонымен қатар бор кезеңінде нағыз қауырсынды құйрықты құстар және сүтқоректілер қалыптасты.

Кайнозой заманы да 3 кезеңнен тұрады, олар: палеоген, неоген және антропоген. Кайнозойда мұз басып, климат толығымен қатал болды: құргақшылық пен суық бір мезгілде келді. Ғұлді есімдіктер және бунақденелілер эволюциясы бірігіп (коэволюция) басымдық көрсетеді. Мысалы, тозандандырығыш бунақденелілердің сан алуан түрі көбейді. Сонымен бірге жылықанды жануарлар – құстар мен сүтқоректілер де басымдық көрсетті. Олардың эволюция үдерісінің нәтижесінде адамдар пайда болды.

Палеогенде көптеген тірі ағзалар жаппай қырылды. Оларды жаңа формалар ауыстырды: кемірушілер, тұяқтылар, мүкітістілер (неполнозубые; құмырсқажегіштер мен сауытты аңдар), алғашқы киттәрізділер пайда

болды. Қосмекенділер мен жорғалаушылардың барлық заманауи отрядтары мен құстардың барлық тұқымдастары пайда болды.

Неогенде құстар мен сұтқоректілер басым болды. Приматтардан австралопитектер белініп шықты.

Антрапогенде бірнеше ғаламдық сұту және мұзбасу болды. Жануарлар түрлерінің саны қысқарды: қылыштісті жолбарыстар, мамонттар, үңгір арыстандары мен аюлар, ұшпайтын ірі құстар және т.б. жойылды. Адамның қалыптасуы саналы адамның (*Homo sapiens*) пайда болуымен аяқталды. Адамдар Антарктидадан басқа барлық континентке қоныстанды.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Жерде тіршіліктің дамуында әрқайсысында маңызды эволюциялық оқиғалар жүрген 5 ірі уақыт кезеңін беліп көрсетеді.

2. *Архей* – тіршіліктің пайда болуының алғашқы заманы – әртүрлі әдіспен қоректенетін нағыз прокариотты жасушалардың пайда болуы.

3. *Протерозой* – тарихтағы ең ұзақ заман. Бұл кезде эукариотты ағзалар, соның ішінде көпжасушалылар пайда болды. Өсімдіктерден балдырлардың барлық белімі, ал жануарлардан омыртқасыздардың барлық типінің өкілдері қалыптасты (сұлы ортада).

4. Палеозойда – тіршілік құрлықта шықты. Споралы өсімдіктер жетілді. Нәтижесі – ашықтүқымдылар. Жануарлардан балықтардың барлық тобы, қосмекенділер, жорғалаушылар, омыртқасыздардан – өрмекшітәрізділер мен жәндіктер пайда болды. Санырауқұлақтардың патшалығы шықты.

5. *Мезозой* – динозаврлардың заманы. Сұтқоректілер, құстар және гүлді өсімдіктер пайда болды.

6. *Кайнозой* – қазіргі заман дәүірі. Гүлді өсімдіктер, жәндіктер, құстар мен сұтқоректілердің дамуы. Адамның пайда болуы.

Геохронология, геохронологиялық шкала, прокариоттар, эукариоттар, архей, протерозой, палеозой, мезозой, кайнозой.

Білу жөне түсіну:

1. Өсімдіктердің негізгі белімдері мен жануарлардың типтері қашан жөне қалай қалыптасқанын түсіндіріңдер.
2. Жерде тіршілік дамуының замандарының реттілігі қандай? Олардың арасында қандай айырмашылықтар бар?

Қолдану:

- Замандар мен кезеңдердің арасында қандай байланыс бар екендігін анықтаңдар. Оларды дұрыс ретпен орналастырыңдар.
- Замандарды бір-бірімен салыстырыңдар.

Талдау:

- Біздің ғаламшарымыздағы тіршілік дамуының негізгі кезеңдерін талдаңдар.
- Жерде тіршіліктің қалыптасуын сыйба түрінде бейнелеңдер.

Синтез:

- Жер тарихы дамуындағы замандарды мынадай белгілері: ұзақтығы, табиги жағдайларының ерекшеліктері (климат және т.б.), өсімдіктер мен жануарлардың жаңа түрлерінің пайда болу сипаттары бойынша жүйелендер.
- Замандардың арасында қандай айырмашылықтар бар екендігін көрсетіңдер.

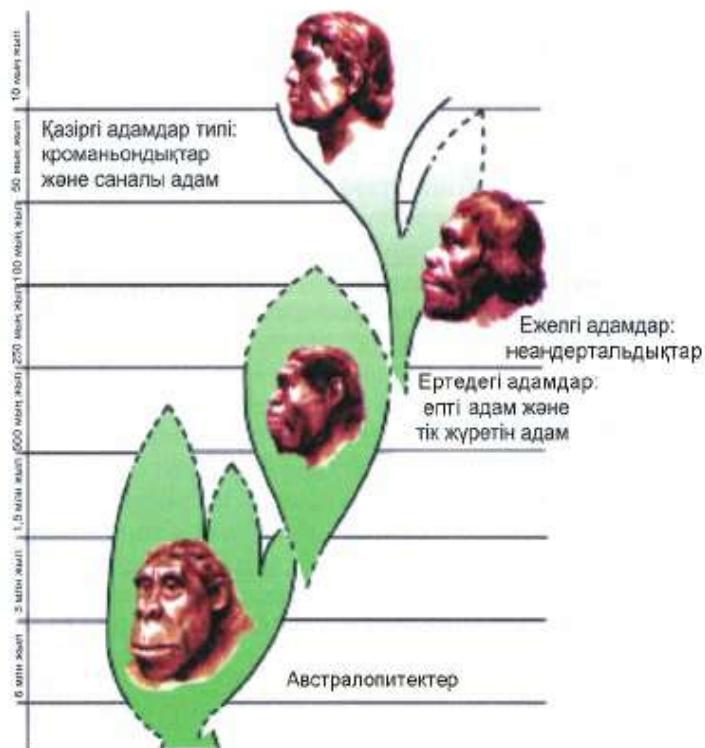
Багалау:

- «Жер бетінде тіршіліктің қалыптасуының негізгі кезеңдері» тақырыбына реферат жазыңдар.
- Жер тарихының дамуындағы ең маңызды заман және оның иелікten маңызды болып саналатындығы туралы өз пікірлерінді айтыңдар.

§42. Кладограммалар және филогенетикалық шежіре**Кладограммалар және филогенетикалық шежірені салыстыру**

Кладограмма және филогенетикалық шежіре дегеніміз не екенін білесіңдер ме? Олардың арасында қандай айырмашылықтары бар?

Кладограммалар және филогенетикалық шежіре дегеніміз – қандай да бір ағзалардың жүйелік топтарына жататын ағзалардың шыққан тегін сыйба түрде бейнелеу (71, 72-суреттер). Бұл – шығу тегі бір ағзалардың барлық топтарын қамтитын түрлердің жиынтығы. Олар «шыққан тек» немесе «генеалогиялық шежіреге» үқсас. Өзара байланысты бірнеше түрдің, тіпті тірі ағзалар патшалығының эволюциясын бейнелеуге болады. Негұрлым кішірек жүйелік санатты бейнелесе, олардың шығу тегінің сыйбасы соғұрлым дәлірек болады. Тірі ағзалар эволюциясының мұндай сыйбасы – жаңа түрлердің және де ірілеу келген топтардың шығу тегінің бір екендігінің айнасы болады.

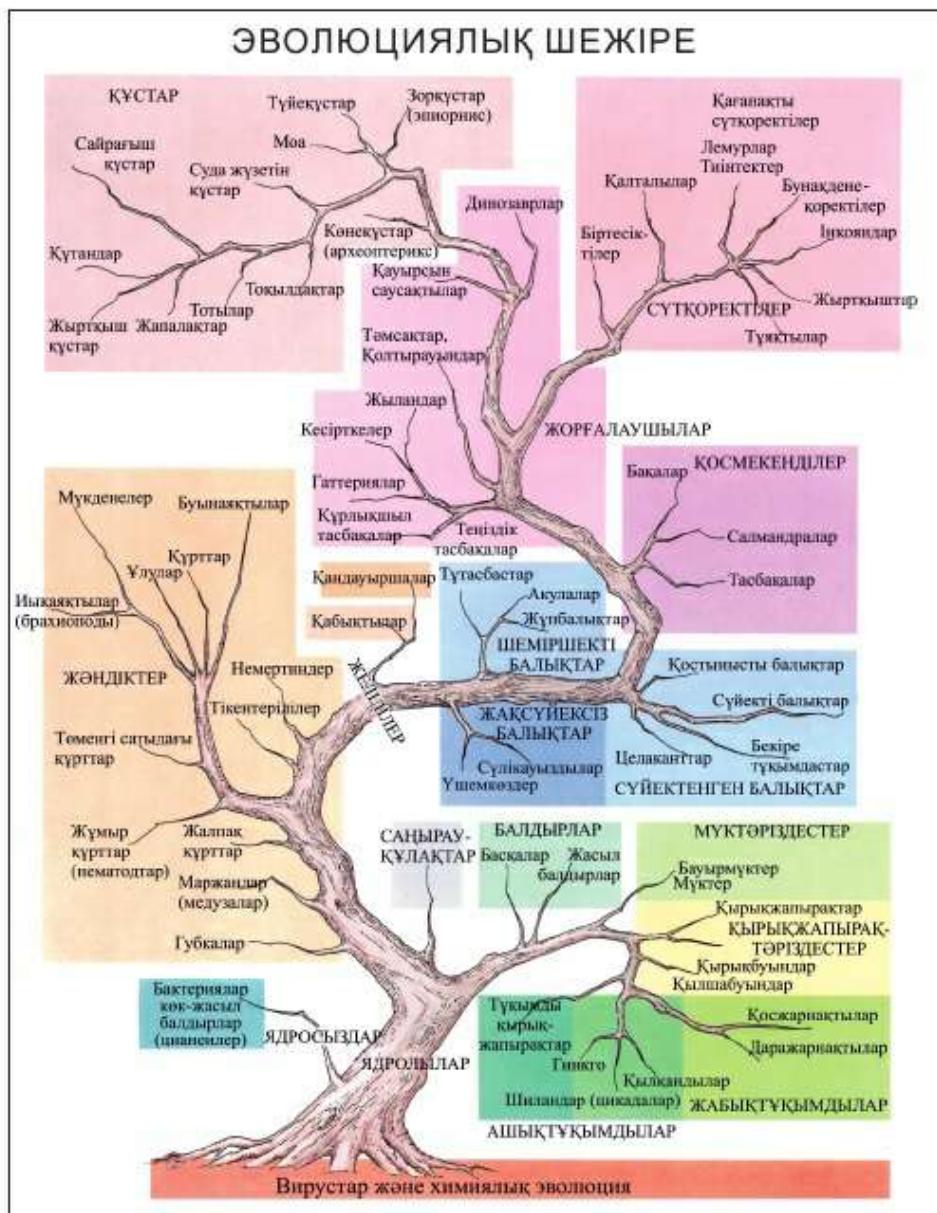

71-сурет. Саналы адамның негізгі қалыптастасу кезеңдері

Осымдиктер мен жануарлардың алғашқы шежіресін неміс биолог-еволюционисті Э.Геккель 1866 жылы құрастырды (1-қосарбетті қараңдар). Көп жылдар бойы ол өз сыйбасын өндеді. Ол сыйба заманауи көзқарас түргысынан біраз қатесі болса да, үлкен тарихи қызығушылық тутызды. Шежіре түбінде алғашқы қарапайым біржасушалы ағзалар – Protozoa орналасты. Олардан Э. Геккельдің пікірінше, қалған басқа ағзалар шыққан. Тамыр түбіндегі діңен шығатын тармақтар – төменгі сатыдағы жануарлардың әртурлі типтері. Келесі деңгей – Metazoa. Бұлар – көпжасушалы омыртқасыздар. Үшінші деңгей – Vertebrata омыртқалылары. Бұл жерде де бәрі латын тілінде, Э. Геккельдің ана тілі – неміс тілін көріп түрган жоқсыздар.

Түрлердің дивергенциясы мен монофильдік шығу тегі туралы түсінік. Ч. Дарвин өз теориясында түрлердің шығу тегінің мәні туралы айтқан. Сұрыпталудың нәтижесінде түрлерге қажетті белгілер сақталып, бастапқы түрге үқсамайтын ағзалардың жаңа түр даралары қоршаган ортага бейімделеді. Бастапқыда белгілі бір популяция ішіндегі дараларда пайдалы өзгерістер жинакталады. Шағылысудың нәтижесінде бұл өзгерістер

72-сурет. Жұз миллиондаған жылға созылған эволюция кезінде сан алуан тіршілік формалары пайда болды. Олардың әрқайсысы Жер галамшарында өзіндік экологиялық таушага орналасты. Бұл сыйзбада әр алуан өсімдіктер мен жануарлар топтарының арасындағы туыстық байланыс көрсетіледі.

популяциядағы басқа да даралардың үрпақтарына беріліп таралады. Үрпақтардың белгілі бір түрлері қалғандарынан оқшауланып шығады. Бұлай «тармақталуды» Ч. Дарвин дивергенция немесе белгілердің ажырауы деп атады, яғни жаңа түрлердің көпшілігі, бірақ барлығы емес, белгілердің ажырауы немесе дивергенцияның нәтижесінде бір ататекten пайда болған (58-суретті қараңдар). Ұзак уақыт бойы еш өзгеріске ұшырамай, яғни «тармақталу» жүрмей өз белгілерін сақтап қалған түрлер де бар. Олардың ағzasында жинақталған мутациялар ататектерінен ерекшелендіреді, бірақ та жаңа жүйелік топтардың тармақталуы жүрмейді.

Осылайша, Ч. Дарвиннің теориясы бойынша түрлердің шығу тегі бір болады. Эволюцияның бұл түрі *монофильдік* деп аталды (шығу тегі бір).

Кладограммалар мен соған ұқсас басқа да сыйбаларды әртүрлі нақты ғылыми деректерге талдау жасай отырып құрастырады. XIX ғасырда тек қана ағзалардың құрылышы талданды. Ч. Дарвин де, Ж.Б. Ламарк та осы әдістерді қолданған. Қазіргі кезде биохимиялық және молекулалық-генетикалық талдау әдістері қолданылады. Ағзалардагы хромосомалардың құрылымы, түсі, пішіні және мөлшері ғана салыстырылып қоймай, нөруыз молекуласындағы аминқышқылдарының және ДНҚ молекуласындағы нуклеотидтердің орналасу реті де салыстырылады. Бірақ биохимиялық түрғыдан тығыз байланысты түрлер сыйбада бір-біріне жақын тұрады деп ойлауға болмайды. Қазіргі кезде галымдар әр кешенді әдістерді қолданады. Анатомиялық-морфологиялық, молекулалық-генетикалық сияқты жинақталған барлық ғылыми деректер салыстырылады және талданады.

Кладограммалар мен **филогенетикалық шежіренің міндettі бөліктері**. Ағаш түріндегі сыйбада негізінен міндettі түрде үш құрамдас белік болуы керек: «жапырақтары», «бұтақтары», «тамыры». «Жапырақтары» немесе «бұтақтары» есіп шығатын жерді *буын* деп атайды. Осы буындар пайда болған жаңа түрлердің ататектерін көрсетеді. Егер бейнеленген ағаштың «тамыры» бар болса, демек, ғылымда осы топтың ортақ ататегі бар деген идея болады. Ол «*монофильдік шығу тегі*» дегенді білдіреді.

Ағаштың бұтақтары – бұл эволюция барысында пайда болған жаңа түрлер немесе ірі жүйелік топтар. Жапырақтар – біздің заманымызға дейін жеткен түрлер.

 Дегенмен галымдар ғылымға белгілі барлық ағзалар тобының шығуының абсолютті дәл әрі толық графигін жасай алмай отыр. Қазір тіршілік етіп жатқан барлық топтың ататегінің қалдықтарын іздең тауып, оларды талдау да мүмкін емес. Сондықтан «*монофилия*» деген түсініктен басқа «*политомия*» және «*парафилия*» деген түсініктер бар.

Политомияда бір түйинен үштен астам тармақ шығады, олар әрі қарай тармақталып кете береді. Бұл графиктер осы түрдің көптеген ататегінің

қашан түзілгенін көрсетпейді. Олар әртүрлі тарихи уақытта пайда болуы мүмкін. Бірақ оған тәуелсіз олардың тармақтары бір түйіннен шыгады. Парафиликалық топқа монофиликалық топтан айырмашылығы барлық үрпақтарының емес – жақын ортақ ататек кіреді. Парафиликалық түргыда график сызган кезде бір түрдің басқа түрден нақты емес шығу тегі көрсетіледі. Яғни осы «түйіннен» – ортақ ататек болуы мүмкін негізін салушыдан шықпауы мүмкін, едөуір алыс ататектен шығуы ықтимал. Сонымен қатар «торлы эволюция» болуы ықтимал, бір кездері ортақ ататегі болған жақын туыс түрлер қайтадан будандасып, жаңа қасиеттері (будандарды еске түсіріндер: ит/қасқыр, қоңыр/ақ аю) бар жаңа топ түзуі мүмкін.

Кладограмма мен филогенетикалық шежіренің айырмашылықтары.

Ғылымда кладограмманың бірінші пайда болғанын айтып кету керек. Олар өте талдаң қорытылған (жинақталған) график болып табылады. Филогенетикалық шежіремен салыстырғанда кладограммалар шамалы нақты және ақпараттар мен дәлелдер аз болады. Классикалық кладограммаларда көбінесе тармақ ұзындығы туралы ақпараттар болмайды. Ең қарапайым, жалпы түрінде олар тіпті қандай да бір ататектен үрпаққа дейінгі генеалогиялық байланысты анықтамайды. Яғни ең бірінші қарапайым кладограммаларда ағзалардың сыртқы және ішкі құрылышы арасындағы үқсастыққа сәйкес орналасуы ғана көрсетілді.

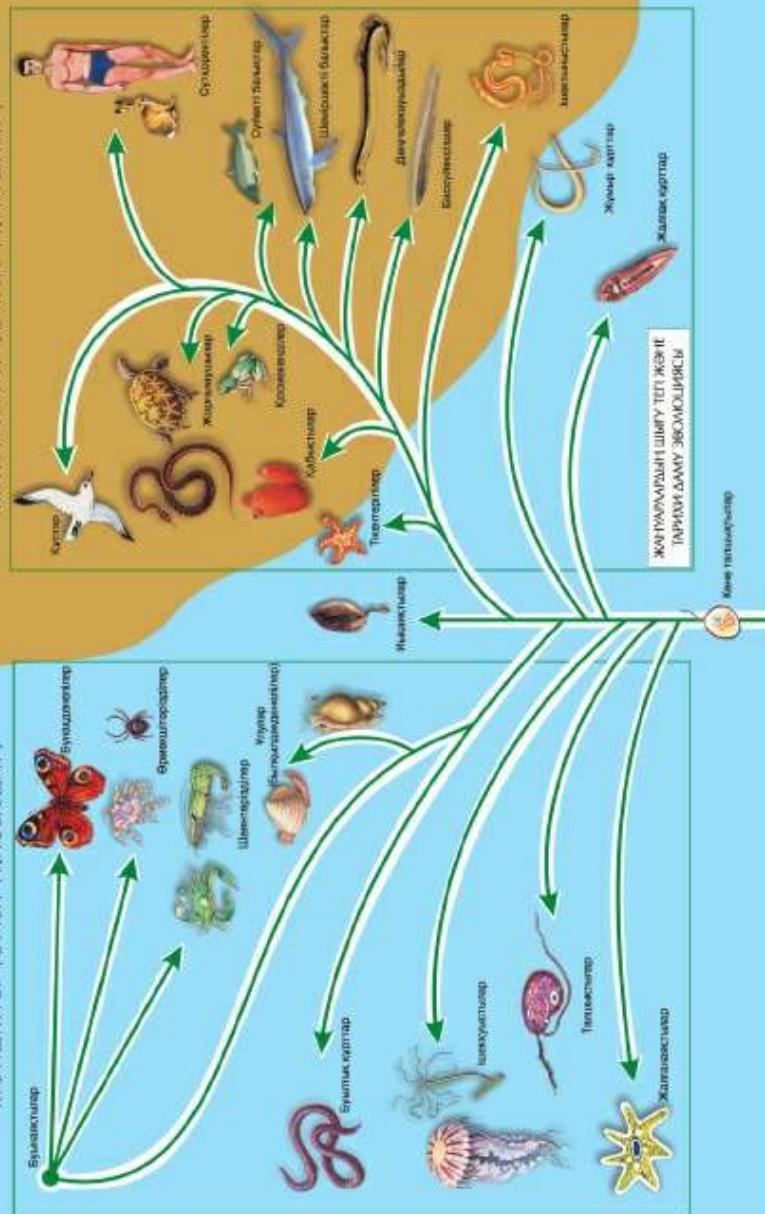
Осындай жалпы жинақталған кескіні кладограммага жануарлар патшалығы жатады (73-сурет).

Филогенетикалық шежіреде, керісінше едөуір толық ақпарат болады. Олардың тармағының ұзындығы көбінесе қандай да бір ағзалардың жүйелік тобының тіршілік ету ұзақтығын көрсетеді. Сонымен қатар филогенетикалық шежіренің маңызды айырмашылығы – болжамды бейнелеу ережесі бар. Пайда болуы күмәнді ататек формасы көрсетілмейді. Филогенетикалық шежіреде түрлер арасындағы шынайы туыстық байланыстар егжей-тегжей бейнеленеді. Кладограммада бейнелер сыйба, график түрінде болады. Яғни тіпті ортақ ататек сенімді түрде анықталмаса да, ол ықтималдылығы едөуір жоғары әдіс болып табылады да кладограммада көрсетіледі.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Ағзалардың жеке тобының, сондай-ақ барлық тірі ағзалардың эволюциясын туыстық дәрежесін көрсететін сыйба түрінде бейнелеуге болады.
2. Кладограммалар және филогенетикалық шежіре жалпы ататекті – «түп тамырын», ағзалардың жаңа тобының пайда болуын – «түйіндер» (тармақталу орны), ал қайтадан пайда болған ағзалардың жүйелік топтарын «бұта» немесе «жапырақ» түрінде бейнелейді.

ЖАНУАРЛАР ПАТШАЛЫҒЫНЫҢ АЛУАНТУРАЛЫГІ
ЖАНУАРЛАР (ОМЫРТКАЛЫЛAR)

73-сурет. Жануарлар патшалығының алуттурлолтігі

3. *Кладограммалар* – тек генеалогиялық тұстықты көрсететін едәуір ерте (ғылымда), шамалы дәл әрі жалпыланған сызба.

4. *Филогенетикалық шежіре* – қандай да бір топтың тіршілік ету үзақтығын (тармақ үзақтығы), жойылып кеткен тұстарын (бұталар), қазір тіршілік ететін түрлерін жалпы және едәуір нақты бейнелейді.

 Кладограммалар және филогенетикалық шежіре, дивергенция, монофилия.

Білу және түсіну:

1. Кладограмма және филогенетикалық шежіре дегеніміз не?
2. «Эволюция үдерісінің графикалық кескіні» дегенді қалай түсінесіңдер?
3. Кладограмма және филогенетикалық шежіргеге байланысты «тамыр, сабақ, буын, жапырақ» деген түсініктерге анықтама беріңдер.

Қолдану:

1. «Монофильдік эволюция және шежіре» (кладисттік немесе филогенетикалық) деген түсініктер арасындағы байланысты анықтаңдар.
2. 73-суретті қараңдар. Бұл суретте кладограмма немесе филогенетикалық ағаш бейнеленгенін анықтаңдар.

Талдау:

1. Биология ғылымының дамуы үшін кладография мен филогенияның қандай маңызы бар?
 2. Кладограмма мен филогенетикалық шежіре арасындағы айырмашылықты көрсетіңдер.
- Кладограмма мен филогенетикалық шежіре жасау кезінде қолданылған әдістер мен зерттеулер сипаты арасындағы байланысты анықтаңдар әрі талдаңдар.

Синтез:

1. Кладограмма және филогенетикалық шежіренің үқастықтары мен айырмашылықтарын критерий бойынша жүйелендер.
2. Эволюция үдерісінің графикалық кескінін құрастыру принциптеріне жалпы сипаттама беріңдер.

Багалау:

Ғаламшарымыздагы өздеріңе белгілі тірі ағзалардың жүйелік топтарын дұрыс ретпен орналастырыңдар. Ағзалардың жеке топтарына немесе жалпы өздерінің авторлық кладограммаларынды жасаңдар.

Пікірталас:

Кладограммалар эволюцияның сенімді дәлелдері болып табылады деп есептейсіңдер ме?

11-бөлім. КООРДИНАЦИЯ ЖӘНЕ РЕТТЕУ

§43. Адамның орталық жүйке жүйесінің (ОЖЖ)
құрылышы мен қызметі

Жұлын мен мидың құрылышы мен қызметтерін сипаттау

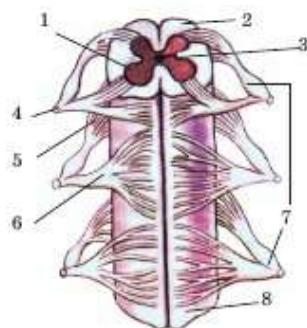

Адамның ОЖЖ қандай екі бөліктен тұрады? Қандай бөлім өткізгіш және рефлекс қызметін атқарады? Адам миының қандай бөлімдерін білесіңдер? Олардың әрқайсысының қызметі қандай?

Жүйке жүйесі жүйке импульстерін белгілі бір мүшелерге жіберіп, оларды тез немесе баяу жұмыс істеуге мәжбүрлеп, біздің ағзамызды басқарады. Ол мүшелердің *орналасуы бойынша* орталық (ОЖЖ) – жұлын мен ми және шеткі (ШЖЖ) – ОЖЖ-ден тыс қалған барлық жүйке құрылымдары болып белінеді.

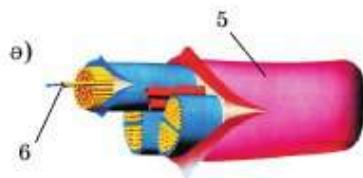
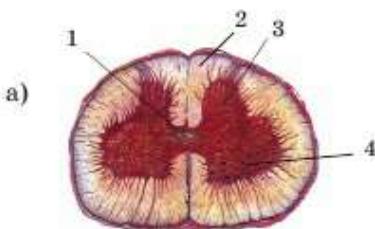
Жұлынның құрылышы мен қызметі. Жұлын омыртқа жотасының өзегінде орналасқан. Жұлынның алдыңғы және артқы жақтарында оны оң және сол бөлікке белетін жүлгелері бар. Жұлынның дәл ортасында іші *жұлын сыйықтығына* толы жұлын өзегі болады. Өзектің айналасында пішіні көбелекке ұқсапан жұлынның сүр заты бар (74, 75-суреттер). Сүр заттың сыртын ақ заты қоршап жатады.

Жұлынның сүр затының алдыңғы, артқы бүйірінде екіден түбірлері (өсінді) болады. Алдыңғы өсінді қозғалтқыш жүйке талшықтарынан, артқы

74-сурет. Жұлынның құрылышы:

1 – сүр заты; 2 – ақ заты; 3 – жұлынның орталық өзегі; 4 – аралас жұлын жүйесі; 5 – артқы түбір (сезімтал); 6 – алдыңғы түбір (қозғалтқыш); 7 – жүйке түйіндері; 8 – жұлынның алдыңғы тік жүлгесі (сайшасы)

75-сурет. Жұлынның құрылышы: а – жұлынның көлденен кесіндісі; ә – жұлыннан шығатын жүйке талшығының құрылышы: 1 – сүр зат; 2 – ақ зат; 3 – артқы түбір; 4 – алдыңғы түбір; 5 – дәнекер үлпасынан түзілген жүйке талшықтарын қаптап тұрған қабықша; 6 – жүйке талшықтары

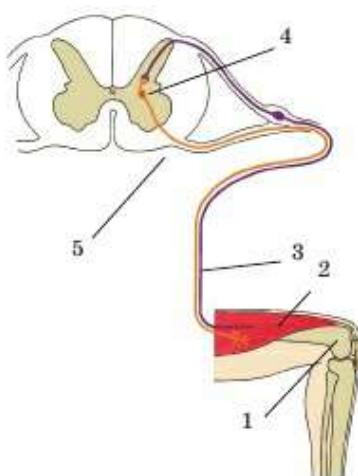
өсінді сезімтал жүйке талшықтарынан түзіледі. Жұлын 31 сегменттен тұрады. Өр омыртқаның бүйір түсынан жұлыннан екі жақта жұп жұлын жүйкелері таралады. Өрбір жұлын жүйкелері алдыңғы және артқы түбірлердің қосылуынан пайда болады. Түбірлер омыртқааралық тесіктерден шығып, бір-бірімен қосылып *аралас* жұлын жүйкелерін түзеді. *Аралас* жүйке дейтін себебі: жүйке талшықтарының бір тобы қоздуды орталық жүйке жүйесіне, екіншісі – одан қоздуды шеткі мүшелерге өткізеді. Жұлыннан тарайтын жүйкелердің құрамында әрі сезімтал, әрі қозғалтқыш жүйке талшықтары болады.

Жұлын маңызды екі: өткізгіш және рефлекстік қызмет атқарады. Жұлын зақымданған кезде миға сигналдар түспейді. Ағза зақымданған жерден тәмен сезімталдығын жойып, адам сал болып қалады. Мидан сигналдар мүшелерге берілмейді.

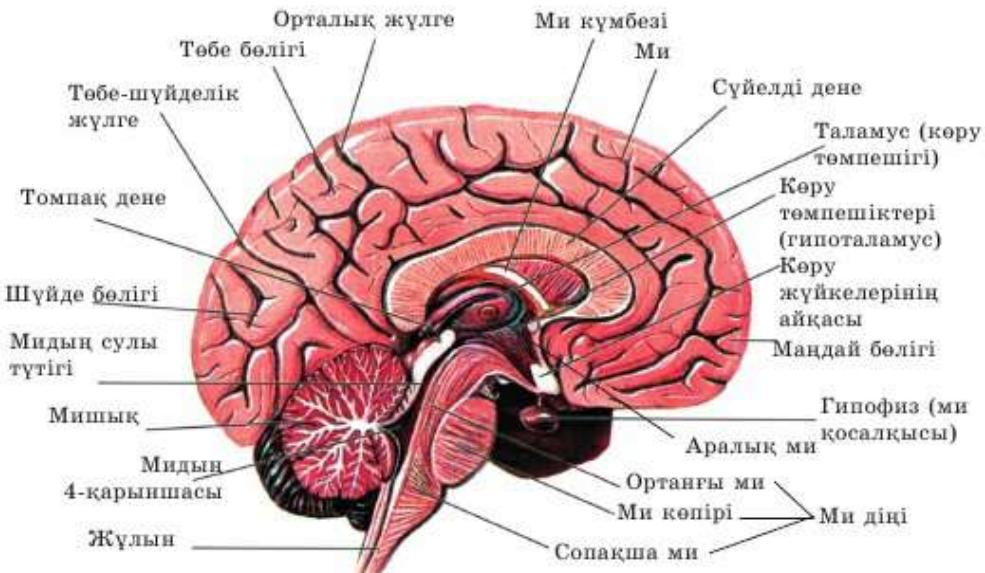
Адамның жұлыннан қарапайым, мысалы, тізе рефлексінің орталығы болады (76-сурет).

Ми – бас сүйектің ми сауытының ішінде орналасқан. Адам миы негізгі бес бөлімнен: соңғы ми, аралық ми, ортаны ми, артқы ми (мишық) және сопақша мидан тұрады. Адамда үлкен ми сыңарлары басқа бөлімдерінен әлдеқайда жақсы жетілген. Үлкен ми сыңарлары оң жақ және сол жақ сыңарлардан тұрады. Өрбір ми сыңары сүр және ақ заттан түзіледі. Сыртындағы сүр заты ми қыртысын түзеді. Ми сыңарларының беткі қыртысы теріс болмай, жүлгелі, қатпарлы болады. Үлкен ми сыңарлары қыртысына байланысты күрделі шартты рефлекстер, жоғары жүйке өрекеттері үдерістері: есте сақтау, ойлау, қиял, сөйлеу және т.б. жүзеге асырылады.

Үлкен ми сыңарлары қыртысы терең жүлгелер арқылы 4 бөлікке белінеді, олардың әрқайсысында қызмет орталықтары (аймақтары) бар. *Маңдай бөлігінде* – ойлау, күрделі қозғалысты басқару аймақтары, *төбе бөлігінде* – тері-бұлшық ет сезімталдығы, *шүйде бөлігінде* – көру орталығы, *самай бөлігінде* – есту орталығы орналасқан.

76-сурет. Тізені жазу рефлексінің екі нейрондық қарапайым рефлекс дөгасы:
1 – тізе бұныны;
2 – бұлшық ет;
3 – сезімтал нейрон;
4 – жұлын;
5 – қозғалтқыш нейрон

77-сурет. Мидың құрылышы

Улken ми сыңарларынан кейін *аралық ми* орналасады. Ол зат алмасуды, терморегуледі, нейрогуморальдық реттеуді, қан қысымын басқарады, үйқыны жүзеге асыруға қатысады.

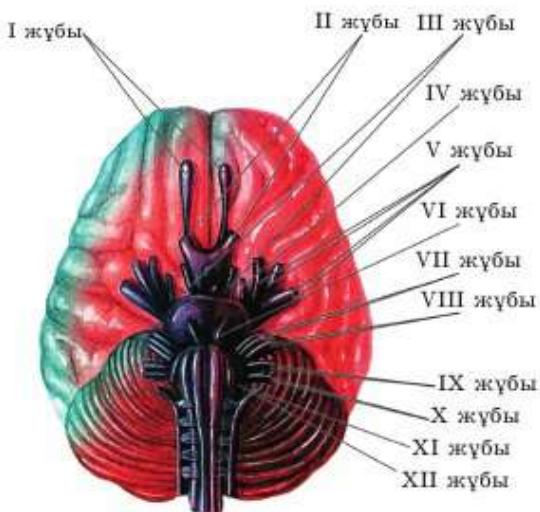
Мишиқтан басқа мидың қалған бөлімдері *ми дiңiн* түзеді. *Ортанғы мида* – бұлшық ет тонусы, бағдарлау рефлекстері (дыбысқа, затқа) орналасқан. *Артқы ми* варолий көпірі мен мишиқтан тұрады. Көпір жоғары және төмен орналасқан бөлімдер арасына сигналдар өткізеді. *Мишиқтың* үлken ми сыңарларына қараганда ірімдері едөүір майда болады және қозғалыс үйлесуін басқарады. *Сопақша ми* жүрек ыргагын, тыныс алу және оны шығарудың алмасуын (түшкірудің, жөтелудің тыныс алу қозғалыстары), асқорытуды (жұту рефлексі, сілекейдің бөлінуі, асқазанның, ішектің жирылуы және т.б.) басқарады. Ол жұлынды мимен жалғастырады. Онда сүр зат пен ақ зат мидағыдай емес, жұлындағыдай (ақ зат сыртында) орналасқан (77-сурет).

Мидан 12 жұп бас сүйек-ми жүйкелері шығады. Біріншісі мен екіншісі – үлken ми сыңарынан, ал қалғаны ми дiңінен тарайды (78-сурет).

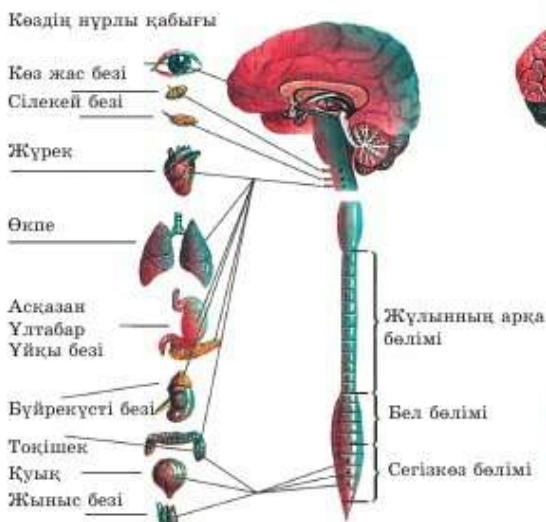
Атқаратын қызметтi бойынша бүкіл жүйке жүйесі 2 бөлімге: *сомалық* және *вегетативтi* болып бөлінеді. *Сомалық ЖЖ* дene қозғалысын, яғни қаңқа бұлшық етін басқарады. Ол адам еркіне, санасына бағынады. *Вегетативтi (автономды) ЖЭЖ* бүкіл ішкі: асқорыту, бөліп

шығару, тыныс алу, қан тамырлары жүйесі және т.б. мүшелерді басқарады (79-сурет). Ол біздің санамызға бағынбайды, сондықтан оны *автономды* деп атайды. (Біз асқазанымызды, жүрегімізді немесе өкпемізді саналы түрде тез не баяу жұмыс істеуге мәжбүрлей алмаймыз.)

Вегетативті ЖЖ де екіге: *симпатикалық* және *парасимпатикалық* болып бөлінеді. Симпатикалық жүйке жүйесі ағзаны белсенді күйге (адреналин гормоны сияқты) келтіреді. Ол жүректің соғуын жиіледеді, қан қысымы мен қан ағымының жылдамдығын арттырады, қарашықты ұлғайтады. Бірақ бұл кезде асқорыту мен бөліп шығаруды тежейді. Парасимпатикалық жүйке жүйесі, керісінше, жүрек соғуы мен тыныс алушы баяулатады, қан қысымы мен ағымының жылдамдығын төмендетеді, бірақ асқорыту мен бөліп шығаруды күшетеді.

78-сурет. Мидан тарайтын жүйелер

79-сурет. Вегетативті жүйке жүйесі

Әрбір мүшеге симпатикалық әрі парасимпатикалық жүйке жүйелері келеді. Симпатикалық жүйке жүйесінің орталықтары жұлдында орналасқан (мойын бөлімінен бел бөліміне дейін), бұл жерден симпатикалық жүйкелер тарайды. Парасимпатикалық жүйке жүйесінің орталықтары ми діңінде және жұлдынның сезіккөз бөлімінде орналасқан. Бұл жерден парасимпатикалық жүйкелер тарайды, оның ішінде ең ірісі – бас сүйек-ми кезеген жүйкесі (Х жұп).

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Орталық жүйке жүйесі (ОЖЖ) – жұлдын мен ми ағзаны басқарады.
2. Жұлдын өткізгіш қызмет атқарады және қарапайым рефлекстерді бақылайды.
3. Үлкен ми сыңарлары (УМС) 4 бөлікке бөлінеді. Олардың әрқайсысында қызмет орталықтары орналасқан. Маңдай бөлігінде – ойлау, күрделі қимылдарды басқару; тәбе бөлігінде – тері-бұлшық ет сезім аймагы; шүйде бөлігінде – көру орталығы; самай бөлігінде – есту орталығы орналасқан.
4. Үлкен ми сыңарларының қыртысы астында орналасқан бөлімдердің барлығы маңызды қызмет атқарады. *Аралық ми* – зат алмасуды, термореттелуді, нейрогуморальдық реттелуді, үйқы мен сергектіктің ауысуын басқарады. *Ортанғы ми* – бұлшық ет тонусын, бағдарлау рефлекстерін басқарады. *Артқы ми* (көпір мен мышық) – сигналды өткізеді, қимыл-қозғалысты үйлестіреді. *Сопақша ми* қан тамырлары, тыныс алу, асқорыту жүйелерін бақылайды.
5. Атқаратын қызметі бойынша бүкіл жүйке жүйесі (ЖЖ) 2 бөлімге бөлінеді. *Сомалық ЖЖ* қаңқа бұлшық етін басқарады да, санамызга бағынады. *Вегетативті (автономды) ЖЖ* ішкі мүшелерді басқарады және өз кезегінде 2 бөлімге бөлінеді: симпатикалық бөлім ағзаны белсенді күйге келтіреді, ал парасимпатикалық бөлім – асқорыту мен бөліп шығаруды қоздырады.

Орталық және шеткі ЖЖ, өткізгіш және рефлекстік қызмет, симпатикалық, парасимпатикалық, сомалық ЖЖ, үлкен ми сыңарларының маңдай, шүйде, тәбе, самай бөлімдері; ми діңі, аралық, ортанғы, артқы ми; варолиев көпірі, мышық.

Білу және түсіну:

1. Неліктен адам жұлдын зақымданған кезде зақым тиген жерден төмен қарай сезімталдық жойылып, сал болып қалатынын түсіндіріңдер?
2. Орталық және шеткі жүйке жүйесі дегенді қалай түсінесіңдер?

Қолдану:

1. Ми діңінде қызметін сипаттаңдар.

2. Үлкен ми сыңарларының бөлімдері мен олардың қызметтері арасындағы байланысты анықтаңдар.

Талдау:

- Симпатикалық және парасимпатикалық жүйке жүйесінің жұмысы сол сөттегі ағза күйіне төуелді екенин дөлелдендер.
- Жұлымның маңызы мен қызметін талдандар.

Синтез:

- Мидың әртүрлі болімдері өз қызметін тоқтатқанда ағзада қандай өзгерістер жүруі мүмкін екенин талдандар.
- Адамның ОЖЖ-нің қызметі туралы эссе жазындар.

Бағалау:

- Адам миының эволюциясы үдерісі туралы реферат жазындар. Адам миының қандай болімдері приматтармен салыстырганда едөүр жақсы дамыған?
- Адамның ОЖЖ-нің әртүрлі болімдерінің бүкіл ағзаның үйлесімді жұмыс істеуі және адам тұлғасының толыққанды дамуы үшін маңызын бағалаңдар.

§44. Холинергиялық синапстардың құрылышы мен қызметінің өзара байланысы

Синапстың құрылышы мен қызметі арасындағы байланысты орнату

Қозғыш үлпалар дегеніміз не? Оларға қандай үлпалар жатады? Нейрондар дегеніміз не? Нейрондар қандай жасушалармен байланысты болуы мүмкін? Синапс дегеніміз не?

Синапстардың типтері мен орналасуы. Синапс дегеніміз – қозғыш үлпалар арасында жүйке импульстерін өткізуі қамтамасыз ететін құрылым. Синаптар жүйке жасушалары өсінділерінің ұштарында – аксондар мен дендриттерде орналасқан. Синапстарды жіктеу негізіне әртүрлі үш принцип алынған.

Жасушалар арасында орналасуы бойынша синапстар *жүйке/жүйкелік; жүйкелік/бұлшиқ ет* және *жүйкелік/безді* болуы мүмкін.

Жүйке импульстерін өткізу өдісі бойынша синапстар *электрлік, химиялық* және *электрохимиялық* болып бөлінеді.

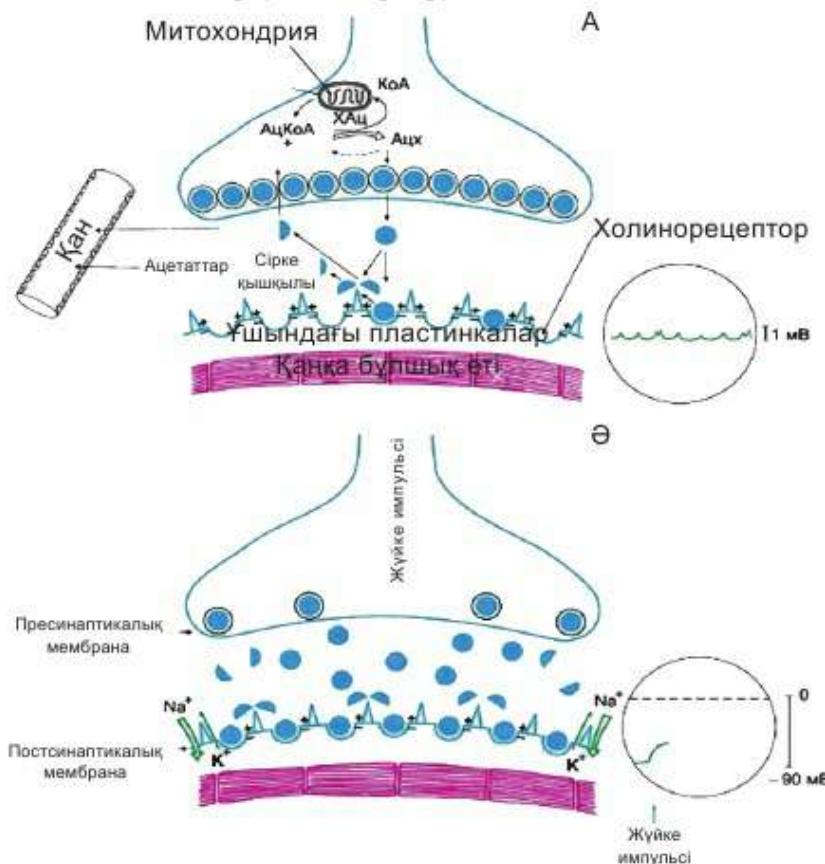
Берілетін импульс типтері бойынша синапстар *тежеуші* немесе *қоздырушы* болуы мүмкін.

Бірақ осы жіктеу типтерінің барлығы өзара байланысты емес. Яғни бір жағдайда жүйке/бұлшиқ ет синапсы химиялық, ал басқа жағдайда электрохимиялық, бір жағдайда қоздырушы, басқа жағдайда тежеуші болуы мүмкін. Елеулі төуелділікті синапстардың құрылышы мен

жұмысының ерекшеліктері көрсетеді. Бірақ оларды анықтау үшін алдымен синапстардың құрылышы және жұмысымен танысу керек.

Синапстардың құрылышы мен жұмысы. Синапс жүйке үшінның ұлғаюы болып табылады. Бұл құрылым сүйір пирамида, күмбез немесе баданша (луковички) сияқты болады. Синапс цитоплазмасында көп мөлшерде митохондриялар мен кебінесе арнайы заты – *медиаторы* немесе *нейромедиаторы* бар мембрана *көпіршіктегі* болады. Бұл ерекше зат жүйке үшінның цитоплазмасында немесе тікелей синапс аймағында немесе жоғарыда синтезделеді, бірақ содан кейін синапсқа тасымалданады.

Синапсты шектейтін жасуша мембранның (жүйке үшін) *пресинаптикалық мембрана* деп аталады (80-сурет). Осы мембрана, дәлірек оның молекулалары – каналдары арқылы жүйке импульсінің берілуін қамтамасыз ететін заттар (медиаторлар) шыгады.

80-сурет. Синапстың құрылышы мен қызметі

Синапс байланысатын жасуша мембранасы *постсинаптикалық мембрана* деп аталады. Бұл құрылымда медиатор заттарды қабылдайтын және алдымен мембрана, кейін бүкіл жасушаның күйін өзгертетін сезімтал молекулалар – *мембрана-рецепторлар* болады.

Осы екі жасуша мембранасы арасында міндетті түрде *синаптикалық саңылау* деп аталатын кеңістік болады. Ол медиатор орналасуы және оның кейін синапсқа қайта оралуы үшін қажет.

Холинергиялық синапстар – бұл ағзамыздың синапстардың жартысы. Оларда *ацетилхолин* заты медиатор болып табылады. Рецепторлардың басқа белігі *норадреналин* деп аталады. Оларда норадреналин медиатор болып табылады. Жүйке импульсін беру механизмін қосу өзара байланысты ретті оқынадың каскадты тізбегі сияқты болады. Оларды дұрыс ретпен орналастырып көрейік.

1. Жүйке импульсінің жүйке үшіна түсіу.

2. Ca^+ иондары өте алатын мембранның поляризациясы.

3. Ca^+ иондары цитоплазмага түсіп, синаптикалық кепіршіктердің предсинаптикалық мембраннымен қосылуына өсер етеді.

4. Ацетилхолин медиаторы синаптикалық саңылауга құйылып, постсинаптикалық мембранның рецептор-мембраннымен қосылады (нейрон түйіскен жасушалармен).

5. Мембрана-рецепторлардағы өзгеріс мембранның күйін өзгертіп, иондар үшін еткізгіш болады (мысалы, нейрондардағы Na^+ немесе бұлшық ет жасушаларындағы Ca^+).

6. Жасуша мембраннының заряды өзгереді, бүкіл жасушаның күйі өзгереді де, қозу пайда болады. Егер «қабылдаушы» жасуша нейрон болса, ол өзінде пайда болған қозуды әрі қарай тасымалдайды. Егер қозу бұлшық ет жасушасына берілсе, ол жиырылады.

7. Ацетилхолин постсинаптикалық мембранадағы ацетилхолинэстераза (*холинэстераза*) ферментінің көмегімен холин мен сірке қышқылына дейін ыдырайды.

8. Холин синаптикалық саңылаудан алынады да, синапсқа кері сіңірледі. Бұл жерде мембрана кепіршіктеріне қайтадан жиналады да, сірке қышқылымен қосылып, *ацетилхолинге* айналады.

Осылай синапс қайтадан әрекетке дайын болады, ол жүйке импульсін берген соң бастапқы күйіне келеді.

Холинергиялық синапстар қызметінің бұзылуы. Холинергиялық рецепторлар арқылы импульстердің берілуін бұзатын табиги әрі жасанды улар болады. Олардың әрекеті әртүрлі. Мысалы, кейбір жүйке салдығын тудыратын заттар мен инсектицидтер ацетилхолинэстераза ферментімен қосылып, оның әрекетін тежейді. Осы жағдайда синаптикалық саңылауда ацетилхолин бұзылмайды және синаптың медиатор көпіршіктеріне қайта оралмайды. Сонда жүйке импульсі үздіксіз жасушага туседі. Нәтижесінде тыныс алу бұлшық еттері ширап, босаңси алмайды. Тыныс алу жүзеге аспайды да, тыныс алу бұлшық еттері жансызданады.

Ботулизм уыты (токсин) медиатор көпіршіктерінің предсинаптикалық мембраннымен қосылуына кедегі келтіреді де, ацетилхолин синаптикалық саңылауга мүлдем түспейді. Нәтижесінде тыныс алу бұлшық еттерінің істен шығуынан адам қайтыс болуы мүмкін.

Холин синапстарының жұмысын шыбынжүт және куаратерізді улар да бұзады. Аз мөлшерде никотин де холин синапстарын тиімді бөгейді. Темекі шеккеннен кейін «тыныштану» әсері осыған байланысты – жүйке импульстері жүйке жүйесі бойынша қалыпты берілмейді.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Синапс нейрондарды кез келген басқа жасушалармен байланыстырады және жүйке импульсін еткізеді.
2. Жасушалар арасында орналасуы бойынша синапстар **жүйке/жүйкелік; жүйкелік/булшық ет** және **жүйкелік/безді;** жүйке импульсін беру әдісі бойынша **электрлік, химиялық** және **электрохимиялық;** берілетін импульс типі бойынша – **тежеуші** немесе **қоздыруыш** болады.
3. Нейрон мемранасы – **пресинаптикалық**, жанасатын жасушалары – **постсинаптикалық**, ал олардың арасындағы кеңістік – **синаптикалық** саңылау.
4. Жүйке импульсін беру механизмдері химиялық заттардың – **медиаторлар, иондар, жасуша мемранасының электр зарядының қатысуымен** өтеді.
5. Синапстардың әрекетін бұзатын у өте қауіпті болады.

Синапс, пресинаптикалық және постсинаптикалық, нейромедиатор, норадреналин, мембрана-рецепторлар, ацетилхолинэстераза.

Білу және түсіну:

1. «Синапс, предсинаптикалық және постсинаптикалық мембрана, нейромедиатор, норадреналин, мембрана-рецептор» деген түсініктеге анықтама беріңдер.
2. Неліктен синапстар жүйке, бұлшық ет және безді жасушалар арасындаға орналасқанын түсіндіріңдер.
3. Жүйке/сүйек синапсы пайда болуы мүмкін бе? Жауаптарынды түсіндіріңдер.

Көлдану:

1. Медиатордың қызметін сипаттаңдар.
2. Синапс пен оның болімдерінің қызметі арасындағы байланысты анықтаңдар.

Талдау:

1. Жүйке импульсінің синапс арқылы өту кезеңдерін талдаңдар.
2. Синапсты жіктеудің әртүрлі тәсілдерін сыйба түрінде бейнелендер. Осы сыйба ішінде оларға қысқаша сипаттама беріңдер.

Синтез:

1. Адамдардың неліктен синапстары импульстің өтуін тежейтін заттарды (никотин, алкоголь) саналы түрде қабылдайтынын талдаңдар.
2. Синапс болімдері мен оларда жүргөтін үдерістер реті қозу кезінде өзара қалай байланысты болады? Менгерген білімдерінді жүйелендер.
3. Мынадай жағдайдың моделін жасаңдар: «Синапс мынадай: 1) ацетилхолинэстеразаны бөгейтін; 2) медиатормен байланысатын; 3) постсинаптикалық мембранның қозуына тұрткі болатын (мысалы, Ca^+ иондары) заттардың өсеріне ұшырайды». Осы үш жағдайда ағзада не болады?

Багалау:

1. Электрлік, электрохимиялық және химиялық синапстардың қызметінің ерекшеліктері туралы реферат жазыңдар.
2. Бұлшық ет жасушаларының мембраннына адреналин молекулаларымен өсер етсе, бұлшық ет жирылышты белгілі. Ал жасуша цитоплазмасына адреналинді тамызса жирылмайды. Неліктен олай болатыны туралы пікірлерінді айтыңдар.

§45. Механорецепторлардың түрлері.

Пачини денешігі мысалында рецепторлардың тітіркендіргіштердің өзгерісіне жауап беру реакциясы

**Механорецепторлардың тітіркендіргіштің өзгерісіне
жауап беруін сипаттау**

Рецепторлар дегеніміз не? Терінің сезімтал қызметі туралы не білесіңдер? Оны терінің қандай құрылымы жүзеге асырады және олар қайда орналасқан?

Механорецепторлар – сезімтал түзілім. *Рецепторлар* (лат. *recipere* – қабылдау) қоршаган орта өзгерістерін қабылдай алатын сезімтал түзілімдер екенін білесіңдер. Рецепторлардың белгілі бір түрі тітіркендіргіштің қатаң түрде белгілі бір түрін қабылдауга қабілетті. Осылай рецепторлардың үлкен тобы *механорецепторларға* біріктірілген. Олардың барлығы тек механикалық өсерді: қысым, созылу, сырылу, дірілді қабылдайды. Көнтеген биолог-еволюционистердің пікірі бойынша механорецепторлар эволюцияда бірінші пайда болды. Механорецепторлар бірінші кезекте ауырлық құшінің өсер етуінен туындағы. Барлық кепжасушалы жануарлардың ағзалары өз денесінің қалыпты күйін ауырлық құшінің бағытына қатысты сақтауға мәжбүр. Ол болмаса қозғалу үдерісі қызын немесе мүлде мүмкін емес болатын еді.

Механорецепторларға қатысты ағза әрі сыртқы, әрі ішкі тітіркендіргіштерді қабылдайды. Теріде орналасқан осындай тітіркендіргіштердің көмегімен қоршаган заттардың пішіні, массасы және өзара орналасуы туралы ақпаратты қабылдаймыз – түйсінеміз. Мүшелерде орналасқан осындай механорецепторлардың көмегімен денеміздің қандай күйде орналасқанын: отырмыз ба жоқ тұрмыз ба, аяқ-қолымыз бүгілген бе, өлде жазылған ба соны түсінеміз. Осылай ішкі мүшелеріміздің: асқазанымыздың, тікішектің, қуығымыздың жағдайын сезінеміз.

Механорецепторлардың түрлері. Механорецепторларды жіктеу негізіне әртүрлі үш принцип алғынан. Қабылданатын тітіркендіргіштер типіне байланысты оларды үш топқа бөледі:

тактильді немесе **барорецепторлар** – қысымды, жанасуды қабылдайды;

проприоцепторлар – созылуды және бұралуды (байламның, сіңірдің) қабылдайды;

есту рецепторлары, шын мәнінде, олар тербеліске әсер ететін рецепторлар болып табылады.

Механорецепторлар, сонымен қатар *бірінші сезінетін* және *екінші сезінетін* рецепторлар болып бөлінеді. Вұл жүйке импульсінің тітіркен-

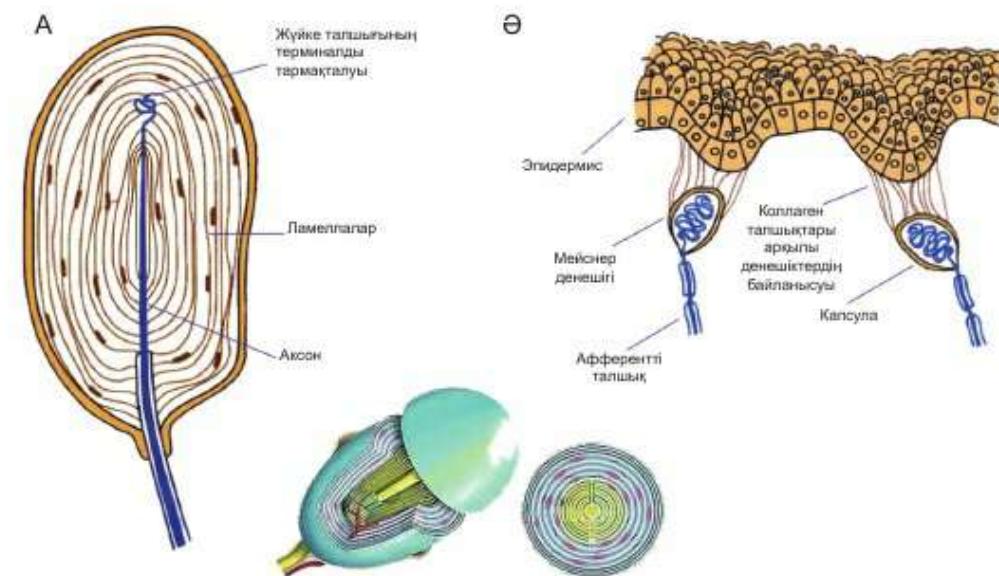
діргішті қабылдайтын тікелей receptor жасушасында (тері және ішкі мүшелер receptorлары) немесе онымен тығыз байланысқан жүйке жасушасында (құлақ және вестибула аппаратының receptorлары) пайда болуына байланысты.

Барлық mechanoreceptorлар құрылышына байланысты алуан түрде белінеді. Оларды әртүрлі ғалымдар түрлі уақытта ашты ері сипаттады. Теріндегі өзінде mechanoreceptorлардың бес типін беліп көрсетеді. Теріде көптеген ішкі мүшелердің шырышты қабығындағы сияқты mechanoreceptorлардан басқа жеке *ауру сезінетін* және *терморецепторлар* (суық – Краузе құтышасы және Руффинидің жылу денешігі) болады.

Mechanoreceptorлардың жалпы құрылышын шартты түрде екі топқа белуге болады: бос жүйке үштары (ауру сезетін receptorлары) және капсулаты – жүйке үштары қосымша құрылымға – капсулаға батып тұрған сияқты болады.

Көбінесе receptorлардың бір типі теріде, тамырларда, буындарда, сіңірлерде, асқорыту мүшелеріндегі қабыргасында болады.

Сонымен қатар әртүрлі receptorлар сол бір тітіркендіргіштердің түрлі күшпен қабылдайды. Мысалы, Мейснер мен Пачини (Фатер-Пачини) денешігі қысымды қабылдайды (81-сурет). Бірақ едөүір беткі қабатта

81-сурет. Фатер-Пачини (A) және Мейснер денешігі (Б)

орналасқан Мейснер денешігі өлсіз қысымды (женіл жанасуды), ал тереңірек орналасқан Пачини денешігі күшті қысымды қабылдайды.

Пачини денешігі мысалында механорецепторлардың реакциясы. Пачини денешігі – механорецепторлар түрлерінің ішіндегі ең көп таралғаны. Олар жақсы зерттелген және жалпы құрылышы капсулаты, бірінші сезінетін механо-барорецепторлардың құрылышы сияқты. Сондықтан біз Пачини денешігі мысалында рецептор түзілімдері жұмысының механизмін қарастырамыз.

Пачини денешігі пластинкамен қоршалған, арасында сұйықтық болатын жүйке үштарынан тұрады. Пластишка өте жұқа (0,1 мкм), 60-қа дейін болуы мүмкін. Механикалық тітіркену капсуланың деформациясын тудырады, ол өз кезегінде жүйке үшінің деформациясына апарып соғады. Оның беткі қабықшасы (мембрана) созылады да, кейбір иондардың, алдымен натрий иондарының өтуін арттырады. Бұл кезде ион ағыны пайда болады. Олар электр белсенділігі (рецептор потенциалы) бойынша оңай анықталады.

Мембрана зарядтары иондардың есебінен қозуды – жүйке импульсін тудырады. Пачини денешігі кез келген рецептор жасушасы сияқты сезімтал нейрон көмегімен орталық жүйке жүйесімен байланысады. Ол бойынша импульс орталық жүйке жүйесіне беріледі.

Тітіркендіргіш негұрлым күшті болса, рецептор потенциалы соғурлым жоғары және көптеген импульс саны мінг түседі. Әртүрлі механорецепторлар (Мейснер және Пачини денешігі), күші әртүрлі тітіркендіргішдерді қабылдайды да, ағза алуан түрлі өсерді дәл анықтай алады.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Қысымды қабылдайтын механорецепторлар – *барорецепторлар*, тербелісті, дірілді – *есту*, қысуды, бұралуды, созылуды – *проприоцепторлар*.
2. Механорецепторларды жіктеудің көптеген түрі бар. Тек терінің өзінде олардың әртүрлі 5 типі бар.
3. Пачини денешігі – ең көп таралған тері механорецепторлары. Олар Мейснер денешігінен терең орналасқан және едәуір күшті қысымды қабылдайды.

Механорецепторлар, барорецепторлар, проприоцепторлар, бірінші реттік сезімтал және екінші реттік сезімтал рецепторлар, Мейснер және Пачини денешігі.

Білу және түсіну:

1. Теріде және ішкі мүшелерде орналасқан рецепторлардың түрлерін сипаттаңдар.
2. Олардың өрқайсысының рөлі қандай екенін анықтаңдар.
3. Бірінші және екінші реттік сезімтал рецепторлар дегеніміз ие? Неге олай атайды?

Қолдану:

1. Механорецепторлар, жанасу және барорецепторлар, проприоцепторлардың қызметін сипаттаңдар.
2. Рецепторлар типі мен сезімталдық түрлері арасындағы байланысты анықтаңдар.

Талдау:

1. Неге көзімізді жұмып тұрып, қолымыздың көтеріліп немесе түсіп тұрганын, отырмыз ба жоқ түрегеліп тұрмыз ба, жұмсақ не қатты жерде тұрганымызды сеземіз?
2. Фатер-Пачини денешігінің құрылышын, оның қызметін көрсететін сыйба сызындар.

Синтез:

1. «Адам ағзасының рецепторлардың көмегімен қоршаған орта болмысын қабылдауды» деген сыйба сызындар.
2. Механорецепторлардың эволюциялық мәні неде? Олардың арқасында жануар ағзасы қандай артықшылықтарға ие болды?

Багалау:

1. Мынадай деректі багалаңдар: «Өсімдіктерде рецепторлық түзілімдер болмаса да, Жердің ауырлық күшіне қатысты кеңістікте өз деңесінің орналасуын қабылдау қабілеті бар екені белгілі. Өсімдіктің тамыры геотропизм қасиетіне ие – өрқашан төменге қарай өседі. Өркені оц гелиотропизм қасиетіне ие – Күнге қарай өседі». Өртурлі арза типінің тіршілігі үшін сезімталдықтың түрлі типтерінің маңызын бағалаңдар.
2. Қазіргі кезде адам, жарғанат пен кит; жыртқыштар мен тұяқтылар үшін рецепторлардың қандай топтары маңызды екенін бағалаңдар. Эволюция барысында неліктен ең алдымен тері рецепторлары, содан кейін көру рецепторлары қалыптасқанын талқыландар.

12-бөлім. ҚОЗҒАЛЫС

§46. Көлденең жолақты бұлшық ет үлпаларының құрылышы.
Миофибрillалардың құрылымы.

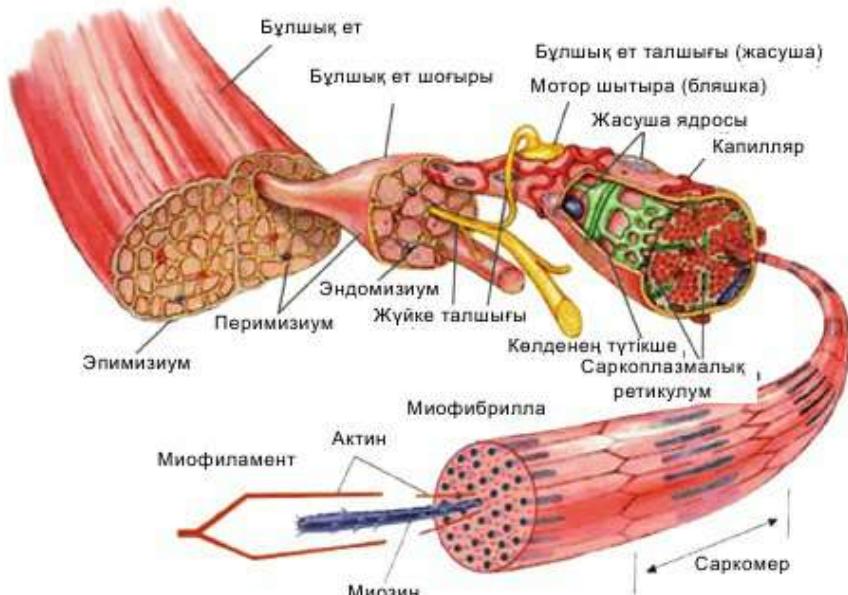
Бұлшық ет талшықтарының жиырылу механизмдері

Көлденең жолақты бұлшық еттердің құрылымы мен бұлшық еттің жиырылу механизмінің өзара байланысын түсіндіру

Актин, миозин, миоцит, миофибрillла, бұлшық ет талшықтары дегеніміз не? Бұлшық ет талшықтарының қасиеті қандай? Бұлшық ет үлпаларының қандай типін беліп көрсетеді және олардың қандай ерекшеліктері бар? Эволюция барысында бірінші қандай жануарларда көлденең жолақты бұлшық ет талшықтары пайдада болды?

Көлденең жолақты бұлшық ет үлпаларының құрылышы. Адамның қаңқа бұлшық етін көлденең жолақты бұлшық ет үлпалары құрайды. Жеке бұлшық еттер дәнекер үлпа қабыршағымен немесе фасциямен (шандырмен) жабылған (82-сурет). Әрбір фасцияда міндетті түрде бұлшық ет талшықтарының шогыры, қан тамырлары мен жүйкелер болады. Фасцияның екі үшін тікелей сүйекке бекітілетін сіңірмен аяқталады.

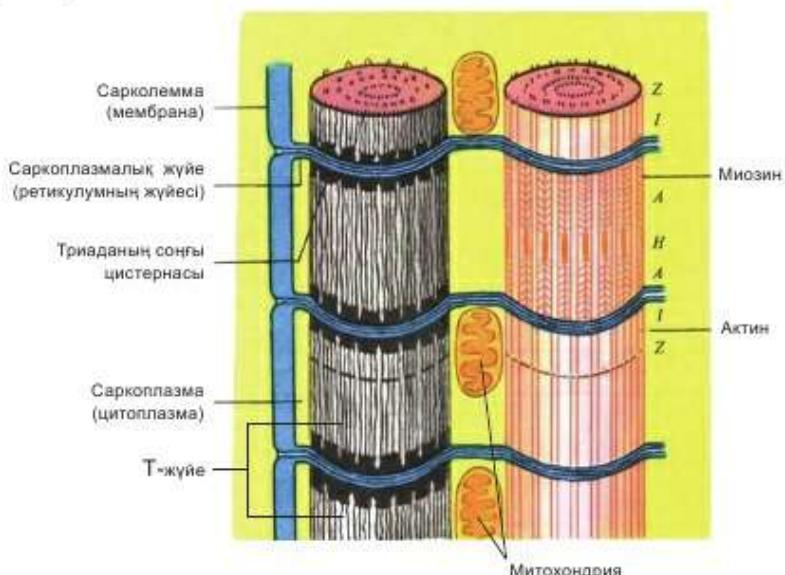

82-сурет. Миофибрillланың құрылышы

Бұлшық ет талшықтары жеке бұлшық ет жасушалары – *миоциттер* болып табылады. Олардың көп ядролы және жасуша үшін мөлшері үлкен екені естерінде болар. Бір көлденең жолақты бұлшық ет жасушасының микроскопсыз көруге болады. Олардың ұзындығы 18 сантиметрге жетуі мүмкін. Микроскоп арқылы мембранаға жақын орналасқан ядролардың көп мөлшері мен көлденең сыйықтары жақсы көрінеді.

Миофibrиллалардың құрылымы: саркомералар, актин, миозин және т.б. Бұлшық ет талшықтарында кезектесіп келетін ақшыл және қара түсті жолақтардың жиырылғыш нәруыздардың – *миофibrиллалардың* жіппшелері екенін білесіндер. Қара түсті жолақтар миозин нәруызынан, ал ақшыл жолақтар *актин* нәруызынан түзілген. Қалған жағдайда миоцит жасушасында басқа жасушалардағы сияқты элементтер, атап айтқанда: митохондриялар, ЭПТ, цитоплазма, ядро және т.б. болады. Миоциттердің барлық белігі грек тілінде *саркос* сөзілді қосымшасымен белгіленеді. Мысалы, цитоплазма – *саркоплазма*, мембрана – *сарколемма*, эндоплазмалық тор (ЭПТ) немесе ретикулум – *саркоплазмалық тор* деп аталады (83-сурет).

Көлденең жолақты бұлшық ет үлпаларының қызметтік бірлігі *саркомера* деп аталады. Бір бұлшық ет талшығында міндettі түрде кезектесіп келетін көптеген саркомера болады. Бір саркомераның міндettі құрамбелігін қарастырайық:

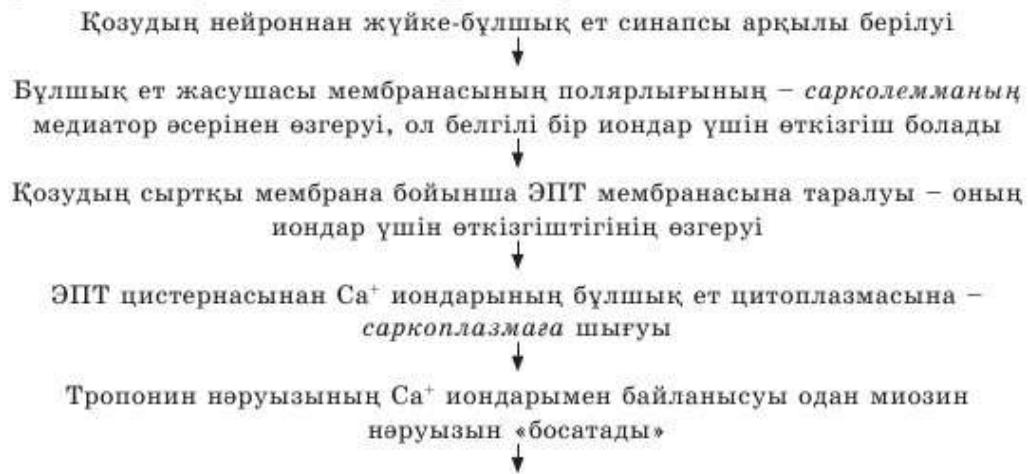

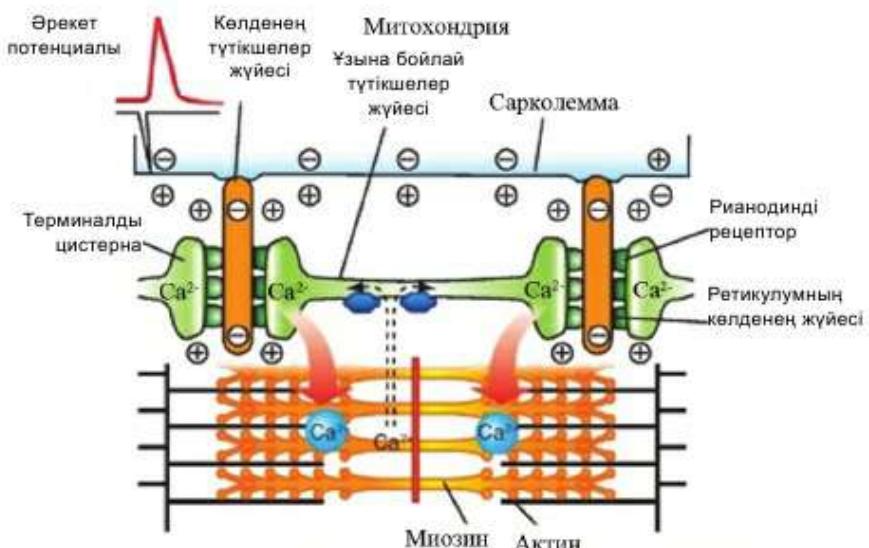
83-сурет. Саркомераның құрылымы

A-диск – қара түсті жіптердің, яғни миозиннің шоғырлануы;
I-диск – ақшыл түсті жіптердің, яғни актиннің шоғырлануы;
Z-сзық – жолақтың ақшыл түсті актин I-дискісінің ортасында орналасады, ЭПТ цистерналары болады. Оны Т-жүйе деп атайды, себебі ол Т өрпіне үқсайды. Бұлшық ет жасушасының сыртқы мембранасы цитоплазмадан ілгері шығып тұрады, осыдан кейін ЭПТ мембранасына айналады. Т-аймағында ол жіңішке жіптерден бос барлық қеңістік бойына ұлгаяды. **M-сзық** – қара түсті миозинді A-диске ортасындағы жолақ. Ол қара түсті жолаққа қараганда едәуір ақшыл, миозинді диск Н-аймақпен қоршалған. **H-аймақ** – қара түсті миозинді A-дискінің ортасындағы, екі жағынан M-сзықты қоршайтын едәуір ақшыл түсті жолақ. Актиннің ақшыл түсті жіптері миозиннің қара түсті жіптерінің арасына кіреді. Миозиннің өзі едәуір жуан жиырылғыш жіптер түзеді, бірақ ол арасында актин жіптері болмаса ақшылдау түсті болар еді. Мысалы, H-аймақта тек миозин жіптері бар, ал актин жіптері ол жерге өтпейді, олар қысқалау және H-аймақ шегарасында аяқталады. Сондықтан қара түсті A-диске қараганда H-аймақ едәуір ақшыл түсті болады.

Тропонин – молекулалары микроскоп арқылы боялған құрылым сияқты көрінбейтін, бірақ қызметі өте маңызды нәруызы. Олар актин және миозин жіптері арасында орналасқан. Яғни актин жіптері A-диске, миозин жіптері арасына кіретін қара түсті белікте орналасады. Тропониннің маңызды рөлін бұлшық еттің жиырылуының биохимиялық және молекулалық механизмімен танысқан соң бағалайтын боласыңдар.

Бұлшық еттің жиырылуының механизмі құрделі көп сатылы үдеріс болып табылады (84-сурет). Түсінікті болу үшін бірінен соң бірі келетін ретті оқиғалар тізбегін сыйба түрінде көрсетейік:

84-сурет. Бұлшық еттердің жиырылу механизмі

Тропонин бөгөуінсіз қалған актин және миозин нерузыздары өсөр ете бастайды да, АТФ молекулаларын бұзып, бір-бірінің ішінде сырғып жүреді

↓

Актин жілтері миозин жілтері арасында сырғып жүреді де,
АТФ энергиясы есебінен Н-аймақ ішінде жылжиды

↓

Миоциттер қысқарады: А-диск ашық түсті
Н-аймақтың толық жойылуы есебінен кішірейеді

↓

Бұлшық еттер жиырылады

Жиырылған соң бұлшық еттер босаңсып, бастапқы күйіне келуі үшін кері механизмдер іске қосылады. Бірақ біз олардың кезеңдерін қарастырмаймыз. Жалпы арнағы биохимиялық реакцияларға байланысты Ca^+ иондары ЭПТ резервуарына қайта оралады. Ca^+ иондарынан айырылған тропонин қайтадан миозинмен байланысып, актин жілтерінің қара түсті дискіге толық өзара кіргізуіне кедегі келтіреді. Митохондриялар энергия өндіреді де, АДФ АТФ-ке дейін қалпына келеді. Сыртқы жасуша мембранасы және ЭПТ қозбаган күйге өтеді де, белгілі бір иондар етпейтін болады.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Қаңқа бұлшық еті – көлденең жолақты. Олардың жасушалары **миоциттерде** ақшыл жолақтары – **актин** (I-диск және Z-сызық); қара қоңыр жолақтары – **миозин** (A-диск, Н-аймақ және M-сызық) болады.

2. Бұлшық ет жасушасының мембранасы жүйке импульсімен зарядталады, одан тегіс ЭПТ мембранасы зарядталады да, Ca^+ иондары цитоплазмаға түседі.

3. Ca^+ **актин** және **миозин** жіпшелері арасында болатын, бұлшық еттің жиырылуына мүмкіндік бермейтін **тропонин** нәруызын бұраттайды.

4. Жиырылғыш нәруыздар мен АТФ энергиясының өзара әрекеттесуі бұлшық еттің жиырылуына апарып соғады: актин жіпшелері миозин жіпшелері арасына енеді, Н-аймақ жойылады, A-диск және барлық бұлшық ет жасушасы жалпы кішірейеді.

Миофibrиллалар, миоциттер, миозин, актин, тропонин, саркомера, саркоплазма, сарколемма, саркоплазмалық ретикулум, A-диск; I-диск; Z-сызық, Т-жүйе, M-сызық, Н-аймақ.

Білу және түсіну:

- «Миофibrиллалар, миоцит, миозин, актин, тубулин, саркомера, саркоплазма, сарколемма, саркоплазмалық ретикулум» деген терминдерге анықтама беріңдер.
- Саркомера дегеніміз не? Неге олай аталады?

Көлдану:

- Мынадай түсініктер арасындағы байланысты анықтаңдар: *бұлшық ет жасушасы, оның мембранасы, цитоплазма, ЭПТ; бұлшық ет талишеги, миоцит, миофibrиллалар, жиырылғыш наруыздардың жіптері, миофibrilla, миоцит, миозин, актин, тубулин, саркомер, саркоплазма, сарколемма, саркоплазмалық ретикулум.*
- 83-суретті қараңдар. Одан A-диск; I-диск; Z-сызықты, Т-жүйені, M-сызықты, Н-аймақты анықтаңдар.

Талдау:

- Бұлшық еттердің жиырылу кезеңдерін талдаңдар.
- Саркомера бөліктері, өртүрлі жиырылғыш нәруыздар мен бұлшық еттердің жиырылу үдерісі арасындағы байланысты талдаңдар және анықтаңдар.

Синтез:

- Бұлшық еттер жиырылған соң саркомера түрі қалай өзгеретінін талдаңдар. A-дискинің ені қалай өзгереді? Н-аймақ, M- және Z-сызық көріне ме? Жауаптарыңды негіздендер.

2. Бұлшық еттердің жиырылу үдерісіндегі әрбір элементтің рөлін бұлшық ет қана емес, жүйке құрылымдарын да ескеріп бағалаңдар. Барынша толық жауап беріңдер.

Бағалау:

1. Қолденең жолақты бұлшық ет жасушаларының едөуір күрделі құрылымы тиімді болады деп есептейсіңдер мә? Жауаптарынды негіздеңдер.
2. Табигаттагы қолденең жолақты бұлшық еттің маңызын бағалаңдар.

§47. Тез және баяу жиырылатын бұлшық ет талшықтарының ортақ қасиеттері мен ерекшеліктері

Тез және баяу жиырылатын бұлшық ет талшықтарының ортақ қасиеттерін, орналасуы мен құрылышының байланысын орнату

Көлденең жолақты бұлшық еттер қандай топтарға белінеді? Антагонист-бұлшық еттер дегеніміз нә? Бұлшық ет тонусы дегеніміз нә? Түрегеліп тұрган адамның денесін тік қалыпта ұстайтын бұлшық еттер қалай жұмыс істейі керек? Тауықтың тес және сирагындағы бұлшық ет түсінің айырмашылығын байқап көрдіңдер мә?

Тез және баяу жиырылатын бұлшық ет талшықтары. Откен параграфта біз бұлшық ет талшықтарының немесе қолденең жолақты бұлшық ет үлпасының бір бұлшық ет жасушасының, яғни миоцит қызметінің жалпы принципін қарастырдық. Миоциттердің құрылышының өз ерекшеліктері бар, соған байланысты олар тез және баяу қимылдайтын болып белінеді.

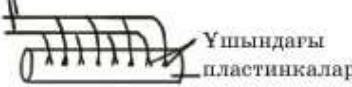
Тұтас бір бұлшық ет жеке бұлшық ет жасушаларынан – талшықтардан тұратынын түсіну керек. Қөптеген бұлшық етте бұл талшықтар бұлшық ет шогырына жиналған. Әрбір шогырдың осы бұлшық еттің едөуір қалың шандырынан (фасция) айырмашылығы жуқа дәнекер үлпалы қабыршағы болады. Адамда барлық бұлшық еттері «аралас». Яғни олар бұлшық еттің екі типінен, тез және баяу бұлшық ет талшықтарынан тұрады. Бірақ белгілі бір бұлшық еттерде талшық типтерінің бірі басым болады.

Тез жиырылатын талшықтар көп энергия жұмсайды да, жоғары жылдамдықпен жиырылады. Орташа алғанда, баяу жиырылатын бұлшық еттерге қарағанда үш есе тез жиырылады. Олар қозгалуды қамтамасыз ететін бұлшық ет топтарында жақсы дамыған. Бұл талшықтар ақшыл түсті (акшылдау), себебі оттекті байланыстыратын миоглобин нәруызы болмайды.

Баяу жиырылатын талшықтар энергияны аз жұмсайды және ұзақ, бірақ баяу жиырылуға қабілетті. Жалпы баяу жиырылатын талшықтар шамалы тиімді жиырылады деп айтуға болады. Түсі бойынша бұл талшықтар қызығылттау түсті, себебі құрамында миоглобин көп болады.

Талшықтардың тез және баяу қымылдайтын болып белінуі олардың физиологиясы мен қызметінің ерекшеліктерінің принципі бойынша деп қорытынды жасауга болады. Бұлшық ет талшықтарының осы екі типінің нақты салыстырмалы сипаттамасы 12-кестеде берілген.

12-кесте. Бұлшық ет талшықтары типтерінің салыстырмалы сипаттамасы

Қасиеті	Баяу (тоникалық) талшық	Тез (физикалық) талшық
Құрылышы	Митохондриялары көп. Саркоплазмалық ретикулум нашар дамыған. Миоглобин мен цитохром пигменттері болғандықтан қызыл түсті. Гликоген мөлшері аз. Зат алмасуды тездету үшін талшықтар капиллярмен тығыз байланысады	Митохондриялары аз. Саркоплазмалық ретикулум жақсы дамыған. Миоглобин мен цитохром пигменттері аз немесе жоқ болғандықтан ақ түсті. Гликоген түйіршіктері көп
Ориаласуы	Аяқ-қол бұлшық етінің терең қабатында	Беткі қабатқа жақын ориаласқан
Иннервация	Жүқа жүйке талшықтары (\varnothing 5 мкм). Бір бұлшық ет талшығында бірнеше пластинка бар (бұл мультитерминалды иннервация деп аталады). Аксондар Импульсті өткізу жылдамдығы 2-8 м·с ⁻¹	Қалың жүйке талшықтары (\varnothing 10-20 мкм). Әдетте, бір бұлшық ет талшығында үшіндегі пластиника (біреу немесе екеу) болуы мүмкін Импульсті өткізу жылдамдығы 8-40 м·с ⁻¹
Көзgyштық	Мембранның электр қозғыштығы жоқ. Әрбір импульс ацетилхолиннің аз мөлшерінің босауына апарып согады. Осылай мембранның деполяризациялану дәрежесі стимулдау жиілігіне байланысты	Мембранның электр қозғыштығы бар. Әрекет потенциалы пайда болған кезде «барлығы немесе еш нарсе» деген типті жауап дамиды

Жауап типі	Баяу градуальды жиырылу. Баяу босаңсу (тез бұлшық етке қарағанда шамамен 100 есе баяу).	Тез жиырылу (баяу бұлшық етке қарағанда үш еседей тез). Едеуір тез қажу.
Физиологиялық белсен-ділігі	АТФ көзі – аэробты тыныс алу. Көптеген талшық оттек жетіспеген кезде анаэробты гликолиз есебінен жұмыс істеуін жалғастырады. Бұл жағдайда сүт қышқылы туайледі және оттек жетіспеушілігі туындайды. Тыныс алу субстраты тотықкан сайын қордагы көмірсулар мен майлар іске қосылады. Өндірілген жылу бұлшық еттен беріледі.	АТФ көзі – анаэробты үдеріс (гликолиз). Оттек жетіспеушілігі тез туындайды. Тыныс алу субстраты ретінде гликоген қарқынды қолданылады. Жылуды талшықтар сініреді, себебі қан тамырлары жүйесі оның тез берілуін қамтамасыз етпейді. Бұлшық ет қан тамырлары жүйесі оттектің қосымша жеткізілуін қамтамасыз етіп үлгермеген кезде де біраз уақыт жиырылады.
Қызметі	Бұлшық еттің ұзақ уақыт жиырылуын қамтамасыз етеді. Бұл дene қалпын (поза) сақтау үшін колданылады.	Қан тамырлары жүйесі бұлшық ет белсенділігінің жаңа деңгейіне бейімделе бастаған кезде тез жиырылуды қамтамасыз етеді. Сондықтан қозғалыс кезінде өте маңызды.

Адамның бұлшық еттерінде ақшыл түсті тез және қара түсті баяу қимылдайтын талшықтар болады. Яғни адамның бұлшық еттері аралас. Жалпы әрбір бұлшық етте талшықтардың қандай да бір типі айқын болады. Орташа алғанда қызығылттау баяу жиырылатын талшықтар дene қалпын қамтамасыз ететін жазу бұлшық еттерінде көп болады. Ал ақшыл тез жиырылатын талшықтар жылдам жиырылу есебінен қозғалысты қамтамасыз ететін бүгүн бұлшық еттерінде көп.

Мысалы, шынтақ буынының антагонист-бұлшық еттері: бицепс (екі басты бұлшық еттер) және трицепс (үш басты бұлшық еттер). Атқаратын қызметіне байланысты бицепсте тез жиырылатын талшықтар, ал трицепсте баяу жиырылатын талшықтар көп болады.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Физиологиялық, биохимиялық, цитологиялық және қызмет ерекшеліктеріне байланысты бүлшық ет талшықтары *тез* – ақшыл, мысалы, құстардың тес бүлшық еті және *баяу* – қызыгылт, мысалы, тауық сирағының бүлшық еті болып белінеді.
2. Адамның бүлшық еті аралас, яғни қандай бүлшық ет типі басым болатынына байланысты талшықтың екі типі де болады.
3. Тез бүлшық ет талшықтары жылдам жиырылады, қарымды қимылды қамтамасыз етеді және үш есе көп энергия жұмсайды. Адамда бұл аяққолды бұгу бүлшық еттері және т.б.
4. Баяу – бәсеке, узақ жиырылады. Жалпы олар өлсіз және энергияны аз жұмсайды. Адамда бұл – денені жазу бүлшық еттері.

Бүлшық ет талшығы, миоцит, тез және баяу бүлшық ет талшығы, миоглобин, бүлшық ет шогыры, фасция.

Білу және түсіну:

1. Тез және баяу жиырылатын бүлшық ет талшықтарының қызметін түсіндіріңдер.
2. Түрлі бүлшық еттерде тез және баяу талшықтарының мөлшері неге әртүрлі болады?

Қолдануы:

1. Әртүрлі типті бүлшық ет талшықтарының миоглобин мөлшері, түсті бүлшық ет жасушалары және физиологиялық белсенділігі арасындағы байланысты анықтаңдар.
2. Тез жиырылатын бүлшық ет талшықтарының маңызын түсіндіріңдер.
3. Баяу жиырылатын бүлшық ет талшықтарының маңызын түсіндіріңдер.

Талдау:

1. Қандай ағзада тек тез жиырылатын талшықтары бар бүлшық еттер болатынын талдаңдар. Себебі неде?
2. Тез және баяу жиырылатын бүлшық ет талшықтарының салыстырмалы сипаттамасын сызба түрінде бейнелеңдер.

Синтез:

1. Құыс ішкі мүшелердің: асқазан, ішек, қан тамырларының, несепағар қабыргасы тегіс салалы емес, көлденең жолақты бүлшық ет үлпасынан тұрса, қандай талшықтардан тұратынын талдаңдар.

2. Тез жөне баяу жиырылатын бүлшық ет талшықтарының арасында қандай айырмашылық бар екенін атаңдар.

Багалау:

1. Эволюция барысында тез жөне баяу жиырылатын бүлшық ет талшықтары қалай жөне неге қалыптасқаны туралы пікірлерінді айттыңдар.
2. Табигаттагы мынадай құбылыстардың маңызын бағалаңдар:
 - 1) киттөрізді сүтқоректілердің бүлшық еттерінің миоглобинге бай және өзіне тән түсі болатыны белгілі. Миоглобинің оттекпен қаныгүнина байланысты кит шамамен 2 сағатқа дейін тыныс алу үшін су бетіне жүзіп шықпауы мүмкін;
 - 2) құстардың қанатының қозғалысын 35 бүлшық ет қамтамасыз етеді, бірақ үшу үшін тәс бүлшық еті маңызды болып саналады. Ол жиырылғанда қанат түседі;
 - 3) қабыланиның 120 км/сағаттан артық жылдамдықпен жүгіре алатыны белгілі. Бірақ олар 1 минуттан аз не бірнеше секунд қана уақытта осындай жылдамдықпен жүгіруге қабілетті.

Сыныпта осы эволюциялық бейімделушілік маңызын талқылаңдар.

13-болім. БИОМЕДИЦИНА ЖЭНЕ БИОИНФОРМАТИКА**§48. Инженерлік биомеханика**

Биомеханиканы робототехникада қолдануды зерттеу

Сендер механика, биомеханика, бионика туралы не білесіндер? Tipi ағзалардан қандай физикалық заңдылықтарды байқауга болады?

Биомеханика – тірі жүйелердегі механикалық қозғалыс заңдарын зерттейтін ғылым.

Биомеханикаға мынадай тірі жүйелер жатады:

- тұтас жүйелер, мысалы, адамдар;
- оның мүшелері, үлпалары;
- ағзалардың бірлестігі, яғни адамдардың бірлесіп өрекеттерді жүзеге асыруы.

Адамдардың барлық қозғалысы физика заңдарына сәйкес жүзеге асырылады, бірақ жансыз денелердің механикасына қарағанда биомеханика күрделірек болады.

Адам тепе-тендікті сақтай отырып, кеңістікте өзінің тік қалпын сақтай алады.

Денениң тұрақты тепе-тендігін қамтамасыз ететін маңызды шарттардың бірі – дene салмағы орталығының қолдау аймағына қатынасы. Денениң тұрақты тепе-тендігін сақтауды қамтамасыз ететін маңызды шарттардың бірі – дene салмағының белгілі бір орталыққа тартылыс күшінің болуы.

Биомеханиканың қалыптасуы. «Биомеханика» термині екі түрлі грек сөзінен құралған: «Биос» – тірі және «механике» – мәшине жасау. Бұл биофизиканың тірі үлпалардың механикалық қасиеттерін, біртұтас ағза және мүшелердің, сонымен қатар оларда жүретін механикалық құбылыстарды зерттейтін бір саласы. Адамдар мен жогары сатыдағы жануарлардың қозғалысын зерттеу үлкен тәжірибелік қызығушылықтанытып отыр. Жануарлардың қозғалысы туралы алғаш рет Аристотель (біздің заманымызға дейінгі 384–322 жж.) өзінің еңбегінде жазған.

Биомеханиканың ғылым болып қалыптасуына ертедегі ойшыл-ғалымдардың қосқан үлесі зор, олар: Гален (130–200 жж.), Леонардо да Винчи (1452–1519 жж.), Микеланджело Буонаротти (1475–1564 жж.), «Жануарлардың қозғалысы» деген биохимия туралы алғаш шыққан кітаптың авторы – Джованни Альфонсо Борелли (1608–1679 жж.), И.М. Сеченов (1875–1905 жж.), П.Ф. Лесгафт (1837–1909 жж.), А.А. Ухтомский (1829–1942 жж.) және биомеханика мектебінің негізін салушы – Н.А. Бернштейн (1896–1966 жж.) биомеханиканың ғылым ретіндегі

дамуы үшін еңбек етті. Соңғы жылдары мынадай ғылымдар жақсы дамып келеді:

- инженерлік биомеханика (робототехникамен байланысты);
- медициналық биомеханика (жаракаттардың алдын алу және проптездеу);
- эргономикалық биомеханика (адамның тірі ағзалармен байланысы).

Материя қозгалысының қарапайым түрі деп дененің кеңістікте орын ауыстыруын, яғни механикалық қозгалысты айтады. Адамның қозгалыс қызметіне дененің барлық мүшелері қатысады. Алайда қозгалыс қызметін бұлшық ет, қаңқа және байламдардан тұратын тірек-қымыл жүйесі тіке-лелей атқарады. Ең қарапайымы да – механикадан басталып, ең жоғарғы түрі – ойлауден аяқталатын кез келген физикалық қозгалыстың құрделі көрінісі.

Биомеханиканың нысандары және принциптері. Адам қозгалысының мәшине қозгалысынан ең маңызды айырмашылығы, мәшине тек өз бағдарламасына енгізілген қозгалыстарды ғана жасайды, ал адам кез келген уақытта өзінің қозгалысын өзгерте алады.

Биомеханикалық зерттеулер тірі ағзалардың әртүрлі деңгейін қамтиды, олар: биологиялық макромолекулалар, жасушалар, үлпалар, мүшелер, мүшелер жүйесі, сонымен бірге тұтас ағза және ағзалар бірлестігі. Көбінесе, жануарлар мен адамдардың қозгалысы, сонымен қатар үлпалар, мүшелер және мүшелер жүйесінің механикалық турде пайда болуы бұл ғылымның зерттеу нысаны болып табылады. Механикалық қозгалыс дегендеге тұтас биожүйенің қозгалысын айтады, сонымен қатар жүйенің жеке беліктерінің бір-біріне қатысты қозгалысы – жүйенің деформациясын айтады.

Биожүйелдердегі барлық деформациялар, қалай болғанда да, жануарлар мен адамдар қозгалысында шешуші рөл атқаратын биологиялық үдерістермен байланысты. Бұлар бұлшық еттердің қозгалысы, сіңірлердің, сүйектердің, байламдардың деформациясы, буындардағы қозгалыс. Тыныс алу мүшелерінің биомеханикасы, оның серпімді және серпімді емес кедергісі, *кинематика* (қозгалыстың геометриялық сипаттамасы) және тыныс алу механикасының *динамикасы*. Қан айналымның биомеханикасы (*гемодинамика*) қан тамырлары мен жүректің серпімді қасиеттерін, қан тамырларының қан айналымына гидравликалық қарсылығы, серпімді тербелістердің қан тамырларының қабыргасына таралуы, қанның қозгалысы, жүректің және т.б. жұмысын зерттейді.

Адамның биомеханикасы – бұл кешенді ғылым, ол механика және математика, функционалдық анатомия және физиология, жас анатомиясы мен физиологиясы, педагогика және денешынықтыру теориясы секілді басқа да көптеген білімді қамтиды.

Биомеханика денешының туры және спорт саласының арасында да ерекше орын алады. Ол анатомия, физиология және физика (механика), математика, басқару теориясы сияқты ғылыми пәндерге негізделген. Биомеханиканың биохимиямен, психологиямен және эстетикамен өзара байланысы жаңа ғана пайда болғанына қарамастан, практикалық маңызы бар ғылыми бағыттардың пайда болуына әсер етті. Олардың қатарына психобиомеханика, биомеханиканың энергостатикалық және эстетикалық аспектілері жатады. Биомеханикада медициналық-биологиялық және педагогикалық пәндерден басқа электронды-есептеу техникасының жетістіктері қолданылады. Бірақ ең бастысы, биомеханика дene тәрбиесі, денешының туры, спорт және бұқаралық денешының туры теориясы мен практикасының байланыстырылыш буыны болып табылады. Биомеханикадан меңгерген біліміне сүйене отырып, жаттықтырушылар спортшыларға әртүрлі қозғалыстарды үйретіп, олардың қозғалыс белсенділігін талдауға үйретеді (85-86-суреттер).

Биомеханика басқа ғылымдармен тығыз байланысты болғандықтан, оның әртүрлі бағыттары дамыды, яғни: белгілі бір қозғалыс заңдары, бүкіл тірі жүйенің және оның жеке бөліктерінің қозғалысын бағалау мен оның себептерінің қозғалысын кешенді зерттеу.

Механикалық бағыт – тірі жүйелердегі қозғалысты механика заңдарының негізінде зерттейді және түсіндіреді.

Функционалдық-анатомиялық бағыт – олардың анатомиялық құрылышын және функционалдық мүмкіндіктерін биожүйелердегі қозғалыстарда ескереді.

85-сурет. Күшті соққыны мөлшерлейтін тренажер

86-сурет. Электронды жүйедегі еспелі тренажер

Физиологиялық бағыт адамның физиологиялық дамуын, оның биохимиялық реакцияларын және жүйке жүйесінің жұмысы негізінде биожүйелердің қозгалуын зерттейді.

Биомеханика өдісі – бұл сандық сипаттама негізінде қозгалыстың жүйелі талдауы, атап айтқанда, қозгалыстардың кибернетикалық модельдеуі. Биомеханика, эмпирикалық, эксперименттік ғылым ретінде қозгалыстардың тәжірибелі зерттеуіне сүйенеді. Құралдардың көмегімен сандық сипаттамалар жазылады, мысалы, қозгалыстарды бөлуге мүмкіндік беретін, оларды бір-бірімен салыстыратын жылдамдық траекториясы, жылдамдық және т.б. Сипаттамаларды ескере отырып, қозгалыс жүйесін ойша негізгі беліктерге беліп, оның құрамын орнатады. Бұл – жүйелі талдаудың мәні.

Соңғы жылдардың синтез және жүйелі талдау үдерісінің дамуындағы қозгалысты зерттеу кезінде кибернетикалық модельдеу – адам денесінің модельін және қозгалыстың басқаруға болатын (электрондық, математикалық, физикалық және т.б.) модельдерін құрастыру өдісі кеңінен колданылады.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. **Биомеханика** – тірі жүйелердегі механикалық қозгалыс зандарын зерттейтін ғылым.
2. Оның жетістіктері практикалық мақсатта робототехникада, медицинада (протездеу және жарақаттың алдын алу) және эргономикада (еңбек үдерістері мен жағдайларын жеңілдету) колданылады.
3. Механикалық, функциялық-анатомиялық және физиологиялық бағыттарын ажыратады.

Биомеханика, деформация, кинематика, гидродинамика, механикалық бағыт, функциялық-анатомиялық бағыт, кибернетикалық модельдеу.

Білу және түсіну:

1. Жүрген кезде бұлшық еттердің, сіңірлердің және басқа мүшелердің өзгеруі қалай аталатындығына анықтама беріңдер.
2. Олардың қозгалысын орган үксаң мәшинениң қозгалуымен салыстыруға бола ма? Осыны түсіндіріңдер.
3. Биомеханика деген не? Неліктен олай аталады?

Колдануы:

1. Физика, математика және тіршілік формалары сияқты ғылымдардың арасындағы байланысты анықтандар.

2. Қан тамырлары мен жүректің серпімділік қасиетін, тамырларының қан ағымына гидравликалық кедергісін, серпімді тербелістердің қан тамырларының қабыргасына таралуын қандай ғылым зерттейді деп ойлайсындар.

Талдау:

1. Биомеханика саласындағы ғылыми зерттеулердің нәтижесін сызба түрінде бейнелендер.
2. А. Боррелидің «Жануарлар қозгалысы» атты еңбегімен танысып, оның мысалында биомеханикалық зерттеулердің орындылығын дәлелдендер.

Синтез:

1. Тірі жөне өлі жүйелердің арасында қандай үқсастықтар мен айырмашылықтар бар?
2. Биомеханика мен спорт өзара қалай байланысты? Биомеханика адам қозгалысын есептеу жөне спортты дамытуда қандай үлес қосатынын (қосымша дереккөздерді пайдаланып) көрсетіп, мәнгерген білімдерінді жүйелендер.

Багалау:

1. «Биомеханиканы робототехникада қолдану» тақырыбына реферат жазындар.
2. Адам – өзінің түпнұсқа бағдарламасының белгілі бір шеңберлерінен гана сай келетін жүйе екендігі туралы сендер қалай ойлайсындар? Жауаптарынды дәлелдендер.
3. Мынадай құбылыстардың маңызын бағалаңдар: «Ағайынды екі жігіт екі кіслік қолармен ағаш аралап жатыр. Осы кезде олар өздерінің бірлесіп жасап жатқан өрекеттерінің жөне бір механизмнің қасиетін көрсетеді». Мұны қандай ғылымға жатқызуға болады жөне неліктен?
4. Биомеханика тұрғысынан мыналарға: 1) екі кіслік қолармен жұмыс істеп жатқандарға; 2) қатты буранданы бурап жатқанға; 3) ұзындыққа секірейін деп жатқанға қандай кеңес беруге болатынын талқыландар.

§49. Медициналық биомеханика

Медицинада биомеханиканы қолдануды зерттеу (протездеу және т.б.)

Жүректің жасанды қақпақшасы, кардиостимулятор, заманауи аяқ-қол протездері туралы не білесіндер?

Биомеханикалық протездер. Адамның аурудан немесе жаракат алғаннан кейінгі зақымданған кейбір мүшелерінің қалпына келуі немесе оны толықтай алмастыруы – дәрігерлердің бүгінгі күні электроника және

бионика саласындағы мамандармен тығыз байланыста болуы медициналық практиканың мәселесі.

Ежелгі дөүріден бастап бүгінгі күнге дейін адамдар жасанды қол жасау жолдарын іздеді (87-сурет). Бірақ кейбір бұлшық еттердің топтарымен басқарылатын қол сүйектерінің механикалық үқастығын жасаған өрекеттері нәтиже бермегі. XX ғасырдың ортасында ғана жағдай өзгерді. Электрофизиологияның жоғары дөрежеде дамуының арқасында мәселені шешудің жаңа жолдары – биомеханиканы автоматты басқарудың негіздері – биониканың және электронды технологияның жаңа салалары пайда болды. Тірі ағзаның қызметін реттейтін жалпы заңдарды зерттеуге кибернетикалық әдіс жоғары дөрежеде өсер етті. Нәтижесінде протездеуде мүлдем жаңа бағыт – биоэлектрлік бақылау жүйесімен және биобақыланатын протездік құрылғыларды жасау пайда болды. 1956 жылы кеңестік галымдар бұлшық еттің биокөздерімен басқарылатын протез – «биоэлектрлік қолдың» моделін жасап шыгарды. Бұл «XX ғасырдың кереметі» алғаш рет Брюссельдегі Букіләлемдік көрмеде Кеңес павильонында көрсетілді.

Жасанды көру мәселесінде жұмыс істеп жүрген галымдар соқырлардың миының потенциалды мүмкіндігін белсендеріп, көрудің электрондық жүйесін жасады. Әр кезде соқыр адамның көзіндегі экран қарапайым нысанды тіркегенде, көзлірік догасының ішіндегі шагын компьютер кескінді импульстерге түрлендіреді. Өз кезегінде, электродтар оларды белгілі бір кеңістіктік кескінге сәйкес келетін жарықтық сезімталдыққа «аударады».

Жартылай немесе толық есту қабілетінен айырылған адамдарға электрондық құрылғылар жасау үшін де көптеген жұмыстар сәтті жүргізіліп жатыр. Ең ыңғайлы құрылғылардың бірі – кіріктірілген микросызбага орнатылған күшеткіш жол. Оның салмағы бар болғаны 7 грамм. Сезімталдығы жоғары кіріктірілген қайталагыш көздері бар микрофондар қолданылады.

87-сурет. Мүгедектерге арналған спорттық арбалардың жасап шыгарылуы аяғы қымылсыз немесе ампутация жасалған адамдарға тек қана қозғалып жүруге ғана емес, спорттық жарыстарға да қатысуға мүмкіндік сыйлады

Протездерді жасау тарихы. Ағаштан жасалған алғашқы протездер ежелгі уақытта пайда болды. Мынадай ақыз бар: «Шынжырга байланған грек Фемистокл қашып кету үшін өзінің аяғын кесіп тастауга мәжбур болды. Кейін ол өзінің таныс ағаш ұстасына ағаштан аяқ жасап беруін сұрайды». Шамамен біздің заманымызға дейінгі 500 жыл бұрын, негізінен, аяқтың протездерін жасаған, біздің заманымызға дейінгі 200 жыл бұрын қолдың протездерін жасай бастады. Нюриберг мұражайында алғаш рет темірден жасалған қол протез сақталған. 1552 жылы тізе буынынан протезі жасалды. 1800 жылы ағылшын Д. Потье тізе буынынан және тобықтан бүгіліп-жазылатын ағаш аяқ жасаған. Қазіргі кезде протездер жасау үшін әртүрлі материалдар сыйналған, протездеудің биомеханикалық, физиологиялық және т.б. жаңа зерттеу әдістері пайдаланылады. Электроникағасырында жүрек, буындар, тіс, кез, бүйрек және басқа мүшелер сияқты ішкі мүшелердің протездері пайда болды.

ХХ ғасырдың 60-жылдарынан бастап, зерттеушілер мен тәжірибелі дәрігерлер адамдардың физикалық мүмкіндітерін арттыру мәселесі бойынша жұмыс жасай бастады. Бастапқыда мамандар назары «роботкостюмдер» жасап шығаруға қаратастылды. Экзоқаңқалар деп аталатын осындай костюмдердің бірінші партиясын «GeneralElectric» компаниясы АҚШ-тың қарулы күштерімен бірлесе отырып жасады. Алайда уақыт өте келе, осы құрылғылардың адам денсаулығын сақтауда өзектілігін ескере отырып, зерттеудің негізгі бағыты медицина саласына ауысты.

Қазіргі заманғы биомеханикалық протездер. Протездердің түрлері шамамен уш топқа белінеді. *Анатомиялық* – жоғалған мүшениң пішінін және ішінара қызметін (қол, аяқ, кез, құлақ, мұрын, тістердің протездері) қалпына келтіру үшін қолданылады. *Функционалдық* – қолдың немесе басқа мүшелердің қызметтерін қамтамасыз ету үшін сыртқы энергия көздерін пайдаланады (биоэлектрлік басқарылатын қолдардың, есту аппараттарының протездері). *Емдік* – ағза мүшелерінің қызметтерін уақытша шектеуге бағытталады (сколиоз үшін корсеттер, ортопедиялық құрылғылар, ортопедиялық аяққиімдер). Протездер уақытша, емдік-дәрігерлік, тұрақты және жұмысқа арналған, сонымен бірге алынатын және алынбайтын болып белінеді.

Қазіргі уақытта медицинада ағзага имплантант енгізу кеңінен қолданылады. Дүниежүзінде жыл сайын 100 000 имплантант мүше, 200 мыңнан астам адамның үлпалары мен жасушалары жасалады. Олардың 26 мыңға жуығы – бүйрек, 8–10 мыңдайы – бауыр, 2,7–4,5 мыңы – жүрек, 1,5 мыңы – өкпе, 1 мыңдайы үйқы безінің трансплантациясына жұмсалады.

Канадалық ғалымдар бұлшық ет үлпасының қасиеттері бар полимер жасап шығарды. Адамның бұлшық ет жасушаларын өсіруде оны имплантант ретінде қолдануға болады. Дүниежүзінде алғашқы жасанды сіңірлер, тер бездері бар жасанды тері, мимикалық бұлшық еттер жасалды. Жүректің жіті жеткілікесіндегі бар науқастардың жасанды жүрек ауыстырып қондыруға мүмкіндіктері бар (88-сурет).

Калифорния университетінің зерттеушілері алғаш рет имплантацияланған жасанды бүйректі ұсынды. Мындаған микросузгілерден тұратын бұл құрылғы болашақта гемодиализде өз кезектерін күткен жүздеген мың науқасты емдей алады. Өкпенің жұмысын ынталандыратын тірі микрочип фантастикалық фильмнің технологиясы емес, ол бүгінгі шындық. Қант диабеті ауруымен ауыратын науқастарға өте маңызды болып табылатын жасанды үйқы безі, кездің жасанды торлы және қасаң қабығы, көлік жүргізуге арналған визуалды интерфейс, көзге енгізілген оптикалық импланттар, тіпті бионикалық көз бойынша жұмыс жасалып жатыр.

88-сурет. Жүректі – жүрек протеzi ұзақ уақытқа алмастыра алады

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Биомеханикалық медицина заманауи протездер жасауға маманданады.
2. Қазіргі кезде қымыл-қозғалысты қалпына келтіру үшін қолданылатын аяқ-қол протездері, әртүрлі корсеттер, ортопедиялық аяқиімдер және т.б. жасау саласында жетістіктер енгізілуде.
3. Жасанды мүшелер немесе олардың беліктерін (кардиостимуляторлар, жүрек қақпақшасы және т.б.) трансплантиациялауда қолданады.
4. Визуалды интерфейстер, бионикалық көз және т.б. жандандыру (тірілту) бағытында зерттеулер жүргізілуде.

Протез, робокостюм – экзокостюк; анатомиялық, функциялық және емдік трансплантиация; имплант, мүшелерді трансплантиациялау, микросузгі, гемодиализ, микрочип, бионикалық көз.

Білу және түсіну:

- Мына терминдерге түсінік беріндер: бағаналы жасушалар, робо-костюм – экзоқацқа, имплант, микросүзгі, микрочип.
- Биохимиялық зерттеулерді медицинада қолданудың практикалық мүмкіндіктері қандай?

Қолданылу:

- Протездер жасау себептерін атаңдар.
- Протездердің түрлеріне сипаттама беріңдер. Олар қандай болады және қайда қолданылады?
- Алғашқы биоэлектрондық протездің функциясын сипаттаңдар.

Талдау:

- Протездеуді дамытуда әртүрлі материалдарды пайдалану кезеңдерін талдаңдар.
- Мысалдармен дөлелдендер: биомедицина саласындағы ашылулар дүниежүзіндегі мүгедектердің өміріне қалай әсер етті?

Синтез:

- «Биоэлектрлік қолдарды» ойлап табу адамзат өміріне қандай үлес қосқанына мысалдар көлтіріңдер. Олар қалай басқарылатынын және қай елде ойлап табылғанын сипаттаңдар.
- Корсет, ортопедиялық аяқкиім және биоэлектрлік қол ойлап табу өзара қалай байланысты?
- «Биомеханикалық білімдерді медицинада қолдану» сыйбасын құрастырып, менгерген білімдерінді жүйелендер.

Багалау:

- Қазіргі заманғы зерттеулер және медициналық биомеханиканың даму болашагы туралы реферат жазындар.
- Оз пікірлерінді айтындар. Сендердің көзқарастарың бойынша көзі көрмейтін адамдарға протездер жасауга болады ма? Ол қандай болады және қалай жұмыс істейді? Оларды жасау және жақсарту үшін қандай шаралар қолданылуда?
- Қызыметі бойынша көдімгі аяқтардан айырмашылығы жоқ жасанды аяқ-қол жасап шыгаруға болады деп ойлайсындар ма?

Пікірталас:

- Біртіндеп «биомеханикалық адам» құрастыруға бола ма?
- Биохимия саласындағы зерттеулер өмірді ұзартудың болашагы болып табыла ма?

§50. Жүрек автоматиясының механизмі

Электрокардиограмманы қолдана отырып, жүрек автоматиясы механизмін түсіндіру

Жүрек бұлшық еті жүйке қатысуының жиырыла алады ма? Автоматия дегеніміз не? Қалыпты жағдайда адамның жүргөті минутына неше рет жиырылады? Симпатикалық және парасимпатикалық жүйке жүйесінің, адреналин және ацетилхолин әсерінен тамырдың соғуы қалай өзгереді?

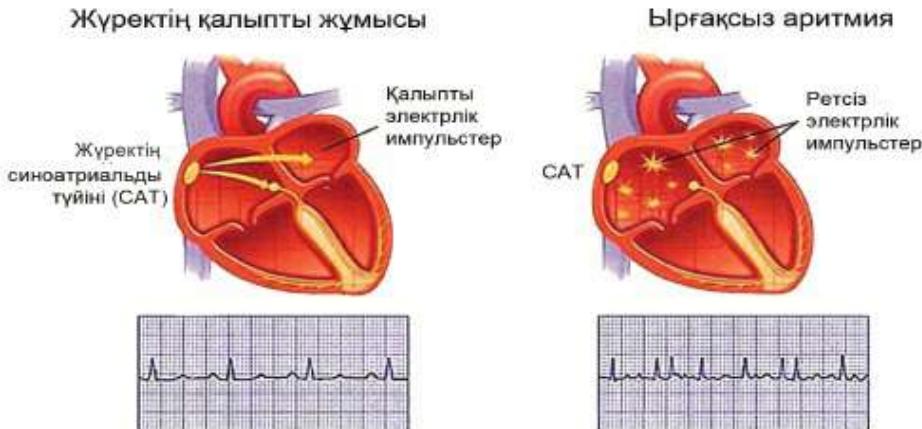
Жүрек жиырылуының реттелуі. Жүректің өзінде пайдада болған жүйке импульстерінің әсерінен жиырылу қабілеті автоматика деп аталады. Яғни оқшауланған жүрек ағзадан тыс та жиырыла алады (қолайлы жағдай жасақ қандай да бір уақыт). Бұл кезде жүрек жұмысы денеміздің басқа мүшелері сияқты нейрогуморальды жолмен реттеледі.

Орталық жүйке жүйесі бөлімдері жүректің жиырылу жылдамдығына, ал олар тамырдың жіңінен жиырылу соғуына әсер етеді. Симпатикалық бөлім жүректің соғуын жиіледі, ал парасимпатикалық бөлім баяулатады. Сонымен қатар қан арқылы тасымалданатын химиялық заттар да әсер етеді. Негізінен адреналин гормоны жүректің соғуын жиіледі, ал ацетилхолин нейромедиаторы – баяулатады.

Бірақ жүректің бұлшық етінде биологиялық потенциал немесе жүйке импульсі жасалатын ерекше құрылымдар болады.

Жүректің өткізгіш жүйесі – жүректің бұлшық етіндегі жүйке импульсін жасауга қабілетті ерекше түзілімдер. Бұл – жүректің басқа көлденең жолақты талшықтарына үқсамайтын бұлшық ет жасушалары. Олар эмбрион бұлшық ет жасушаларына үқсайды. Оларда ядро, цитоплазма және жасушада болуы тиіс басқа барлық құрылымдар бар. Бірақ олар басқа жасушалар сияқты созылыңқы емес, ақшыл және қара түсті жолақтары болмайды, демек, оларда көлденең сыйықтар жоқ. Пішіні – сопақ, тамшы не алмұрт тәрізді болады. Бұл жасушалар қоздыратын импульстерді өздері жасауга, нәтижесінде басқа миоциттердің жиырылуын келтіріп шығаруға қабілетті. Сондықтан гистологияда бұлшық ет үлпасын жиырылуды қамтамасыз ететін «жұмысшы» және импульстің жасалуын қамтамасыз ететін «өткізгіш» деп бөлу қабылданған.

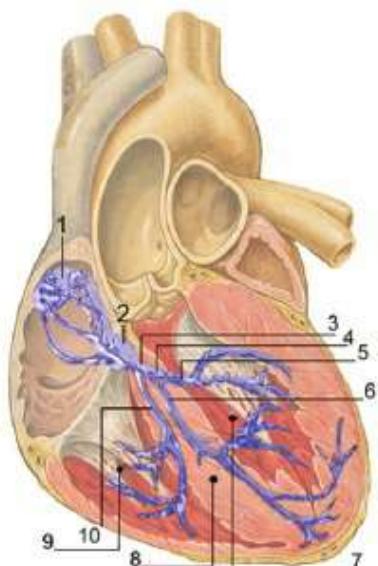
Жүректің өткізгіш жүйесінің бөлімдері түйін деп аталатын жасушалардың шоғырынан және олардан шығатын талшықтардан тұрады. Өткізгіш жүйенің екі – синоатриальды және атриовентикулярлы түйіні болады. Олар жүректің жиырылуын реттейді (89-сурет). Оларды қарастырайық және салыстырайық.

89-сурет. Жүректің автоматиялық механизмі

1. Синоатриальды немесе синусоидты түйін САТ жогары қуыс вена құйылсызында, оның оң жақ жүрекшеге кіреберісінде орналасқан. Бұл түйін ете маңызды, себебі онда минутына жиілігі 70 соққы болатын импульс пайда болады. Сол үшін оны жүрек ұрғағының жүргізуіші деп атайды. Осы түйін жасаган қозу толқыны жүрекше миоциттеріне тараиды да, екі жүрекше де жиырылады. Оған параллель қозу толқыны жүрекшеге ғана емес, төмен жарай да таралады. Бұл жерде еткізгіш жүйенің екінші түйіні орналасқан.

2. Атиовентрикулярлы – АВТ немесе жүрекше-қарынша түйіні. Атауынан көрініп түрғандай, ол жүрекше мен қарынша арасындағы шегарада болады. Ол да маңызды, себебі одан импульстер еткізгіш жүйе бойынша әрі қарай қарыншаға барады (90-сурет).

90-сурет. Жүректің еткізгіш жүйесі:

- 1 – синоатриальды түйін;
- 2 – атиовентрикулярлы түйін;
- 3 – Гис шоғыры;
- 4 – Гис шоғырының сол жақ төменгі белігі;
- 5 – сол жақ жогары белігі;
- 6 – сол жақ артқы белігі;
- 7 – қарынша;
- 8 – қарыншалар арасындағы қапқа;
- 9 – он жақ қарынша;
- 10 – Гис шоғырының он жақ төменгі белігі

Түйіндерден басқа өткізгіш жүйеге жүйке импульсінің берілуін жүзеге асыратын талшықтар да кіреді. Соларды қарастырайық.

Жүрекше-қарынша шогыры атауынан көрініп тұрғандай, екі түйін: САТ және АВТ арасында импульс өткізеді.

Гис шогыры қарыншалар арасындағы қалқада болады. Ол импульсті АВТ-дан (жүрекше-қарынша) түйінге өткізеді. Гис шогырының талшықтары қалқа соңына дейін барып, *Гис шогырының екі аягына бөлінеді*. Олар сол және оң жақ қарынша миокардына еніп, қатты тармақталып, қарыншалардың бүкіл миокардына енетін *Пуркине талшығы* деп аталатын талшықтар түзеді.

Откізгіш және жүйке жүйесінің өзара байланысы бүкіл ағзаның үйлесімді қызметінің жүзеге асуы үшін қажет. Синоатриальды түйініне әрі симпатикалық, әрі парасимпатикалық талшықтар келеді. Симпатикалық талшықтар арқылы түсетін жүйке импульстері САТ-ді жиі қозуга мәжбүрлайді. Нәтижесінде жүрек соғуы жиілейді. Ал парасимпатикалық талшықтар арқылы келетін қозу, керісінше, САТ-ді жүрек жұмысын баюлатуға мәжбүрлайді.

Атриовентрикуляры түйін өзіне ОЖЖ-нің жеке әсерін сезінбейді. Ол жүрек ыргағының жүргізуінің ретінде САТ-ге бағынады.

Электрокардиография. Жүрек-қан тамырлары жүйесінің құрылышы мен қызметі, сондай-ақ жүрек-қан тамырлары ауруларының себептері мен даму механизмдерін медицинаның арнайы бөлімі – кардиология зерттейді. Жүрек бұлшық етін зерттеу әдістерінің бірі – **электрокардиография**. Ол жүректің биоэлектрлік потенциалын тіркейді. Қағаз таспаға жазылған қисық сызық – электрокардиограмма (ЭКГ) жүректің көптеген ауруларына диагноз қоюда маңызды рөл атқарады.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Жүректің жиырылуы симпатикалық жүйке жүйесі және адреналин әсерінен жиілейді; парасимпатикалық жүйке жүйесі және ацетилхолин әсерінен баюлайды.
2. Жиырылу жүректің өткізгіш жүйесінің әсерінен жүзеге асады.
3. ЖӨЖ талшық, түйін, шогырдан тұрады, ең маңыздысы – САТ (синоатриальды түйін). Ол минутына 70 соғу береді.
4. АВТ (атриовентрикуляры түйін), жүрекше-қарынша және Гис шогыры, Пуркине талшығы қосымша рөл атқарады.

Автоматия, ОЖЖ-нің симпатикалық және парасимпатикалық бөлімдері, адреналин, ацетилхолин, жүректің жұмышы және өткізгіш бұлышық ет үлпасы, синоатриальды түйін, атриовентрикулярлы түйін, жүрекше-қарынша шогыры, Гис шогырының аяқтары, Пуркине талшығы.

Білу және түсіну:

1. Жүректің жүйке жүйесінің қатысуыныз жиырылу қабілетін түсіндіріңдер.
2. Жүректің өткізгіш жүйесі дегеніміз не? Неге олай аталады?

Көлдану:

1. Жүрек бұлышық етінің «жұмышы» және «өткізгіш» үлпасы миоциттерінің кұрылышы мен қызметі арасындағы байланысты анықтандар.
2. Жүрек жұмысының жиілеу және баюлауының әртүрлі тәсілдерінің өсерін салыстырыңдар.

Талдау:

1. Жүректің өткізгіш жүйесін сызба түрінде бейнелеңдер.
2. Жүректің өткізгіш жүйесінің әртүрлі бөліктерінің жұмыстары арасындағы айырмашылықтарды көрсетіңдер. Олардың атаулары, орналасуы және қызметі арасындағы байланысты талдандар және анықтандар.

Синтез:

1. «Жүректің өткізгіш жүйесінде жүйке импульсінің пайда болуы және оның әртүрлі факторлардың өсерінен өзгеруі» деген сызба сзызындар.
2. Мынадай жағдайдың моделін жасаңдар: «Ағзаның жүрекке баратын жүйесінің зақымданған. Оның жүрек ыргагы жүгіргендеге, күйзелгенде және сұық үй-жайда үйіктаган кезде қалай өзгереді? Осы ағзаны: 1) зақымданбаган ағзамен; 2) жүрекке қан апаратын тамырына гормондар мен нейромедиаторларды тұтып қалатын сұзғі қойылған ағзамен салыстырыңдар.

Бағалау:

1. Жүректің өткізгіш жүйесінің эволюциясы туралы реферат жазыңдар.
2. Жүректің өткізгіш жүйесінің маңызын бағалаңдар. Пікірталас үйымдастырыңдар: неліктен ол эволюция барысында пайда болды?

Пікірталас:

Хабарлама дайындаңдар және қосымша ақпарат көздерін пайдаланаңып, сыйнапта Станиус бойынша бақаның оқшауланған жүргегіне лигатур қойылған эксперимент нәтижесін талқылаңдар.

14-бөлім. БИОТЕХНОЛОГИЯ**§51. Микроагзаларды пайдаланудың пайдалы және зиянды жақтары**

Биотехнологияда қолданылатын тірі ағзалардың артықшылықтары мен кемшіліктерін талқылау

Микроагзаларга нелер жатады? Тамақ өнеркәсібінде қандай біржасушалы және кепжасушалы санырауқұлақтар пайдаланылады? Бактериялардың табигатта, ауылшаруашылығында және тамақ өнеркәсібінде маңызы қандай?

Микроагзалардың белсенді тіршілік ерекеті Жер бетіндегі ағзалық әлемнің тіршілігі үшін қажетті шарт болып табылады. Микроагзалардың іс-әрекетіне байланысты органикалық қалдықтар ыдырап, фотосинтез үдерісіне қажетті көмірқышқыл газының атмосфераға үздіксіз белінуі қамтамасыз етіледі. Олар әртүрлі геологиялық үдерістерге белсенді қатысады. Тау жыныстарының, топырактары нитраттардың, әртүрлі кен орындарының (соның ішінде күкірттің кен орны), әктас, мұнай, көмір, шымтезектің түзілуі – бұлармен қоса көптеген үдерістер микроагзалардың қатысуымен жүзеге асады.

Селекционер-галымдар қажетті сапалары бар микроагза-мутанттар себінділерін алу үшін сұрыптаудың арнасы әдістерін жасады. Қажет өнімнің қалыптасуын бақылап, іріктелген клон қоректік ортада көп рет қайтадан себіледі. Осылай көп рет клондаудың мақсаты едөүір біртекті жасушалар популяциясын алу болып табылады. Кейін штаммды қебейтуге кіріседі (91-сурет).

Бактериялар – барлық экожүйеде тіршілік ететін микроскоп арқылы көрінетін ұсақ ағзалар. Олар Жер бетіндегі ең қарапайым және ежелден келе жатқан тіршілік иелері болып саналады. Олардың тіршіліктің пайда болуы мүмкін емес еди.

Микроагзалардың табиги штаммдары

Табиги өзгеріштік негізінде өнімді және тұрақты штаммдарды анықтау және іріктеу

Штаммдарды мутагендермен өндеу

Перспективалы мутанттарды анықтау және іріктеу

Қажет өнімді қалыптастыру мақсатында түкімды бақылай отырып, қайта-қайта егу

Өнімді штаммды алу

Өнімді штаммды өндіріске өткізу

91-сурет. Микроагзалар селекциясының қарапайым сызбасы

Микроағзалар пайда келтірумен қатар, зиянын да тигізуі мүмкін. Адам ағзасында көптеген қарапайымдар тіршілік етеді. Олар ішек микрофлорасының қалыпты жағдайын сақтайды және әртурлі үдерістердің дұрыс жүруін қамтамасыз етеді. Мысалы, егер де пайдалы және зиянды микроағзалардың мөлшері ауытқыса *дисбактериозге* себеп болады.

Бактериялар табигаттағы зат айналымына қатысады, өлі ағзалық заттарды қайта өндейді, курделі қосылыстарды топыраққа қайта сінірлелітіндей етіп жай заттарға ыдыратады.

Микроағзалар көбінесе адам өмірінде әртурлі салаларда, атап айтсақ:

- тамақ өнеркәсібінде;
- тоқыма, пластмасса, бояу өнімдерін өндіру үшін;
- медицинада;
- адамның тіршілік өрекетінің қалдықтарын қайта өңдеу мақсатында қолданылады.

Биологиялық агенттерді технологиялық қолдану, атап айтқанда, белгілі бір өнімдерді өндіру үшін бактерияларды қолдану немесе бақыланатын бағытталған өзгерістерді жүзеге асыру биотехнологияның негізі болып табылады.

Адамдар мындаған жылдар бұрын, биотехнологияны білмеген кезде де, сыра аштып, шарап өндіріп, нан аштып, сүт өнімдері мен ірімшік жасау арқылы оларды қолданған.

Бактериялар өздерінің тіршілік өрекетінің барысында курделі қосылыстарды суда еріте отырып, олардан кейбір заттарды бөліп алуга қабілетті. Бұл үдерісті бактериялық сілтісіздендіру (выщелачивания) деп атайды.

Өнеркәсіпте пайдалы қазбалардың (уран, мыс) кен орындарында бактериялық сілтісіздендірудің практикалық маңызы зор.

Үдеріске курделі жабдық қажет емес және құрамында бактериялары бар қолданылған ерітіндінің технологиялық үдеріске қайтарылуын ескере отырып, бірқатар маңызды артықшылықтарға ие: өнімнің өзіндік құнын едөүір төмендетуге мүмкіндік береді; шикізат базасын жұтаң немесе жогалған кен, байыту қалдықтары, шлактар және т.б. есебінен айтартықтай кеңейтеді.

Бактериялардың қатысуымен алынған медициналық дәрі-дәрмектер заманауи медицинада кеңінен қолданылады. Ең алғаш алынған *антибиотик* – *пенициillin* ғылымдағы революция болды. Гендік инженерия әдісімен интерферон және инсулин алынды.

Адамдардың биотехнология әдістерін ауылшаруашылығы саласында қолдануы көптеген мәселелерді табысты шешті:

- өсімдіктердің ауруға қарсы тәзімділігі жоғары және мол өнім беретін іріктемелері шыгарылды;
- бактериялардың (нитрагин, агрофил, азотобактерин және т.б.) көмегімен тыңайтқыштар, сонымен бірге компостар және малшаруашылығының ашыған қалдықтары өндірілді;
- ауылшаруашылығы үшін қалдықсыз технологиялар дамыды.

Ауылшаруашылығында шеп сүрлеуде сүтқышқыл, кокко, таяқша тәрізді бактерияларды пайдаланады.

Бұғынгі таңда адамдардың алдында тұрған негізгі экологиялық мөселелердің бірі суды табигатта тазарту болып отыр.

Гетеротрофты және автотрофты бактерияларды біріктіре отырып, қолдану нәтижесінде көптеген жетістіктерге қол жеткізілді – табигатта бактериялар суды тазартып, оның қышқылдық дәрежесін реттейді, табиғи қалдықтарды ыдыратады, нәтижесінде суқоймаларындағы барлық тірі ағзалардың тіршілік өрекеті реттеледі. Сонымен қатар бактериялар табигатта синтетикалық жұмыш заттардың құрамындағы құрамбөліктерді және көптеген дәрі-дәрмектерді ыдыратады.

Ксенобактериялар топырақ пен суга төгілген мұнай мен мұнай өнімдерін тазарту үшін қолданылады.

Ағынды суларды тазарту кезінде *септиктерде* қолданылатын микроагзалар кез келген органикалық қосылыстарды ыдыратып, жағымсыз иісті жояды. Септиктердегі бактерия флорасының құрамы жөнінен аэробты және анаэробты деп бөлінеді. Анаэробты (оттексіз тыныс алатын) микроагзалар суды бастапқы тазартуды жүзеге асырады, ал аэробты бактериялар суды толық тазартады.

Егер микроагзалар шектен тыс қебейіп кетсе немесе тіршілік өрекетін өзгерте (температураның өзгеруі, қосымша физикалық және химиялық факторлардың пайда болуы) микробтар зиянды болады.

Адам – температура режимі тұрақты болатын, физикалық үдерістері және химиялық ортасы бар өте тұрақты экожүйе болып табылады. Бактериялар мөлшерінің кез келген ауытқушылығы адам денсаулығына үлкен қауіп тәндіреді.

Микроагзалардың тіршілік өрекеті өте кең көлемді және әртүрлі, оны кейде түсіну де мүмкін емес. Биологиялық тұрғыдан микроагзалардың әрбір түрі нақты жағдайлар мен қарым-қатынастарға байланысты жанжакты әсер етеді, сонымен бірге диаметралды қарама-қарсы рөлде жиі кездеседі. Микроагзалардың әртүрлі рөлін түсіну үшін микробиология негіздерін игеру керек.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Микроагзалар (бактериялар мен біржасушалы саңырауқұлақтар) биосфераның қалыптасуы мен қызмет атқаруында маңызды рөл атқарады және биотехнологияда қолданылады. Оларды қолданудың артықшылықтары мен кемшіліктері бар.

2. Жағымды жақтары:

- қоршаган орта нысандарын тазарту (ақаба суды, ластанған топырақты);

- фармакологияда – синтетикалық емес антибиотиктер, инсулин және т.б. алу;

- кейбір пайдалы қазбалар алуда, пластмасса өндіруде, тоқыма және т.б. өндірісінде;

- ауылшаруашылығында және тамақ өнеркәсібінде қолдану.

3. Ікімдегі жағымсыз салдары:

- пайдалы заттарды бұзатын штаммдардың пайда болуы;

- бактериялық тепе-тәндікті бұзу;

- әртүрлі жүқпалы аурулардың пайда болуы.

Микроагзалар, микробтар, геологиялық үдеріс, дисбактериоз, бактериялық сілтісіздендіру, пенициillin, антибиотик, гетеротрофтар, автотрофтар, ксенобактериялар, аэробтар, анаэробтар, сапротрофтар, патогендер.

Білу және түсіну:

1. Микроагзалардың не үшін қолданылатынын түсіндіріцдер.

2. «Дисбактериоз, бактериялық сілтісіздендіру, ксенобактерия, сапротитті және патогендік бактериялар» деген терминдерге анықтама беріңдер.

Колдану:

1. Адам қолданатын бактериялардың әртүрлі типтерінің қызметін сипаттаңдар.

2. Адам үшін бактериялардың жағымды өрі жағымсыз маңызы және олардың тіршілік өрекетінің ерекшеліктері арасындағы байланысты анықтаңдар.

Талдау:

1. Микроагзаларды қолдануды сыйза түрінде бейнелендер.

2. Тыңайтқыш өндіруде қандай бактериялар және қалай қолданылатынын мысалдар көлтіріп дөлелдендер.

Синтез:

1. «Жемшепті сүрлемелеу кезінде бактериялардың қандай типтері қолданылады?» деген тақырыпқа эссе жазындар.
2. Адам өмірі үшін қауіпті бактериялар не себепті пайда болатынына мысалдар келтіріндер.

Багалау:

1. «Заманауи ауылшаруашылығында микроагзаларды қолданудың жағымды және жағымсыз жақтары» деген тақырыпқа реферат жазындар.
2. Бактериялар суды тазартуда маңызды өсер етеді деп есептейсіндер мей? Жауаптарыңды дәлелдендер.
3. Паразитизмнің табигаттагы маңызын түсіндіріңдер. Оның себебі неде? Өздеріце белгілі паразит бактерияларды атаңдар.

§52. Генетикалық инженерияның маңызы**Генетикалық инженерияның маңызын талқылау**

Генетикалық инженерия туралы не білесіңдер? Генді манипуляциялаудың артықшылығы мен кемшилігі

Генетикалық инженерия (гендік инженериясы) – гендерді бір ағзадан басқа ағзага енгізіп, ДНҚ-дан кейбір гендерді алыш тастағаннан кейін жасанды ағзаларды өсіре отырып, рекомбинантты ДНҚ және РНҚ алуудың әдістері мен технологиясының жиынтығы.

Генетикалық инженерия кең ауқымды ғылымға жатпайды, бірақ та молекулалық және жасушалық биология, генетика, микробиология, вирусология сияқты биологиялық ғылым әдістерін қолданатын биотехнологияның құралы.

ХХ ғасырдың екінші жартысында гендік инженерия саласында бірнеше маңызды жақалықтар ашылды (92-сурет). Көп жылғы еңбектің арқасында генде «жазылған» биологиялық ақпаратты «окуға» мүмкіндік туды. Бұл жұмысты ағылшын биохимигі Фредерик Сенгер және американлық ғалым Уолтер Гилберт (1980 жылы Нобель сыйлығын алған) бастаған болатын.

92-сурет. Гендерді манипуляциялау күтілмеген нәтижелерді береді

Гендерде ағзага қажетті РНҚ және нөруыз, соның ішінде ферменттерді синтездеуге нұсқаулық ақпарат жазылғаны белгілі болды. Жасушаның өзіне белгісіз жаңа заттарды синтездеуі үшін сол заттың өзіне қажетті ферменттерді де синтездеуі керек. Ол үшін ондағы гендерді белгілі бір бағытта өзгерту керек немесе онда болмаған жаңа гендерді енгізу қажет. Tipi жасушадағы гендерді өзгертудің нәтижесі – мутация. Ол химиялық улы заттар және радиация тәрізді мутагендердің әсерінен болады. Бірақ мұндай өзгерістерді басқару және бағытын өзгерту мүмкін емес. Сондықтан ғалымдар адамға қажетті, толық анықталған гендерді жасушаға енгізу әдістерін дайындауға күш-жігерін жұмылдырылды.

Қазіргі кезде гендерді синтездеу үдерісі өте жақсы дамыған және айтарлықтай дөрежеде автоматтандырылған. Әртүрлі нуклеотидті тізбектерді синтездеуге арналған бағдарлама енгізілген компьютерлермен жабдықталған, арнағы аппараттар бар. Мұндай аппарат үзындығы 100–120 азотты негізден (олигонуклеотидтер) тұратын ДНҚ-ның беліктерін синтездейді. Арнағы техника ДНҚ-ны, соның ішінде мутантты полимеразалы тізбекті реакцияны синтездеу үшін қолданылады. ДНҚ-ның матрицалық синтезі үшін, оның ішінде жасанды синтезделген нуклеин қышқылдары – олигонуклеотидтер термотұрақты ферменттер, ДНҚ-полимеразалар қолданылады.

Гендік инженерияны кеңінен қолданатын сала – бұл өндірістік микробиология. Бұл салада өндірілген кез келген шикізат немесе өнімді өндіру генетикалық инженериямен тығыз байланысты. Мысалы, генетикалық инженерияның көмегімен жануарлардың рационында азық қоспасы ретінде қолданылатын В₂ (рибофлавин) дәруменін синтездейтін микроаграны алуға болады. Бұл әдіс бойынша өнімді алу, оны дәстүрлі химиялық синтездеуге арналған 4-5 жаңа зауыт салумен тең.

Гендер жұмысының тікелей өнімдері – фермент-нөруыздарды өндіруде гендік инженерияда ерекше мол мүмкіндіктер пайда болды. Жасуша ферменттің өндіруді арттыру үшін оған осы ферменттің генін енгізеді немесе олардың алдында күшті промоторларды орнатып, жұмысын жақсартады. Осылайша, жасушадағы β-амилаза ферментінің өнімін 200 есе, ал лигазаларды 500 есе арттыруға болады.

Микробиология саласында азықтық нөруызды көдімгі мұнай мен газдың көмірсутектерінен, ағаш қалдықтарынан алады. 1 т азықтық ашытқыдан 35000 жұмыртқа және 1,5 т тауық етін қосымша алуға болады. Біздің елімізде жылына 1 млн тоннадан астам азықтық ашытқы өндіріледі. Ферменттердің өнімділігін төулігіне 100 тоннана дейін жеткізу көзделіп отыр. Бұл саладағы генетикалық инженерияның міндеті – ашытқыға қажетті гендерді енгізе отырып, малазықтық нөруыздың құрамын, оның құнารлылығын арттыру.

Микробиологиялық тыңайтқыштардың және өсімдіктерді қоргауға арналған заттардың санын және ауылшаруашылық қалдықтары мен тұрмыстық қалдықтардан метан өндіруді арттыру генетикалық инженерия әдісімен байланысты болып отыр. Суда және топырақта тез ыдырайтын әртүрлі зиянды заттардан микроагзаларды алып, қоршаган ортаның ластануымен күресудің тиімді жолдарын арттыруға болады.

Жер бетіндегі халық санының өсуі ауылшаруашылық өндірісінің өсуінен асып түсті. Қазіргі кезде ауылшаруашылық өндірісінің тиімділігін арттырудың дәстүрлі емес тәсілдері іздестірілуде. Бұл мәселені шешуде өсімдіктердің генетикалық инженериясына үлкен үміт артуда. Тек соның көмегімен өсімдіктердің өзгеру шегін оларға басқа (мүмкін оларға туыс емес ағзалардың) өсімдіктердің генін, бактериялар мен жануарлардың генін енгізіп кеңейтуге болады. Ауылшаруашылық өсімдіктерінде вирустардың бар-жогын және өнімділігін анықтап, қоршаган ортаның кез келген қолайсыз өсерлеріне қарсы тұру қабілеті жоғары өсімдіктерді алуға болады. Бұған өсімдіктердің гербицидтерге, инсектицидтерге, құрғақшылыққа, топырақтың тұздылығына тәзімділігі, атмосфералық азотты өсімдікке бекітуге жоғары қабілетін және т.б. жатқызамыз. Адамдар ауылшаруашылық дақылдарының көптеген қасиеттерінің қатарына олардың зиянкес бунақденелілер мен арамшептерге қарсы қолданылатын заттарға тәзімділігінің жоғары болуын да жатқызығыс келеді. Өкінішке қарай, бұған қажетті заттар пайдалы өсімдіктерге де зиянның тигізеді. Бұл мәселелерді генетикалық инженерияның болашақта шешетін мәселесі.

Генетикалық инженерияга байланысты малшаруашылығы мен медицина саласында өзара тығыз байланыс орнады. Сырға интерферонның (тұмау және сол сияқты аурулармен қарсы құрсауда қолданылатын тиімді дерілік препарат) генін енгізіп, 1 мл сарысадан 10 млн бірлік интерферон беліп алуға болады. Осы сияқты әдістерді қолданып, алуан түрлі биологиялық белсенді қосылыстарды алады. Демек, медициналық дәрі-дәрмекті өндіретін малшаруашылығы фермаларының болуы фантастика емес.

Генетикалық инженерияның көмегімен антибиотиктердің мутациялық биосинтезін жүзеге асыруға болады. Оның мәні антибиотиктердің генін мақсатты турде өзгерту арқылы таза күйіндегі өнім емес, қандай да бір жартылай дайындалған өнім алынады. Оны, сол немесе басқа физиологиялық белсенді компоненттермен алмастырып, антибиотиктердің жаңа жиынтығын алуға болады.

Қазірдің өзінде инсулин, өсу гормоны, интерферон, VIII фактор, вирусқа қарсы қолданылатын көптеген вакциналар клиникалық зерттеудерден етіп, өндіріліп жатыр. Онкологиялық аурулардың молекулалық

генетикалық механизмі зерттелуде. Бұдан басқа, түкымқуалайтын ауруларды анықтау және олардың алдын алуды зерттеудің гендік терапия деп аталатын диагностикалық әдістері әзірленуде.

Түкымқуалаушылықтың барлық әдістері болжап болмайтын элементтерге ие екеніне көзіл аудару керек. Негізінен бұл зерттеулер қандай мақсатта жүргізілгеніне байланысты болады. Фылым этикасы түкымқуалау құрылымдарын мақсатқа сай өзгеретін эксперименттің негізінде тірі ағзалардың пайдалы қасиеттерін сақтап, оны ныгайтуға үмтүлуды талап етеді. Генетикалық жаңа органикалық нысандарды жобалау кезінде, ауылшаруашылығының нысандары болып табылатын жануарлар, өсімдіктер мен микроагзалардың өнімділігін арттыру мен жақсарту кезіндегі кедергілерді жоюды мақсат етіп қою керек. Нәтижелері биосфера дағы биологиялық байланыстарды ныгайтуға, қоршаган ортаны жақсартуға көмектесуі керек.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. Гендік инженерияның тиімді және тиімсіз жақтары бар.

2. Тиімді жақтары:

- ауылшаруашылығы жануарлары мен өсімдіктерінің жаңа тұрақты, жогары өнімді түкымдары мен сорттарын шыгару;

- адамға қажет заттарды (ферменттер, дәрумендер, инсулин, аминқышқылдары және т.б.) өндіретін ГТА жасау;

- генетикалық ауруларға диагноз қою және болашақта гендік терапия әдістерін жасау, ягни түкымқуалайтын ауруларды, олардың салдарын жою және өмір сүру үзақтығын арттыру.

3. Тиімсіз жақтары:

- пайдасынан зияны артып кететін ГТА жасау;
- агрессиялық ауру тудыратын микроагзаларды кездейсоқ жасау ықтималдылығы;
- этикалық проблемалар.

Биотехнология, гендік инженерия, рекомбинантты РНҚ және ДНҚ, мутагенез, микроагзалар.

Білу және түсіну:

1. «Мутагенез, биотехнология, микроагзалар» деген терминдерге анықтама беріндер.

2. Гендік инженерия не үшін керек екенін түсіндіріндер. Мысалдар келтіріндер.

Қолдану:

1. Жемшөп қоспасының қызметін сипаттандар.
2. Фалымдардың көптеген ауылшаруашылығы өсімдіктерінің өнімділігін және қоршаган орта қаупіне, соның ішінде ауруларға тұрақтылығын арттыруға үмтүлу себептерін атаңдар.

Талдау:

1. Гендік инженерияның дарі-дәрмек өндірге байланысты кезеңдерін сызба түрінде бейнелендер.
2. Қазіргі күнде қолданысқа енгізілген микроагзалардың қандай пайдалы қызмет атқаратынын дәлелдендер.

Синтез:

1. Антибиотиктерді шыгарудың қандай пайдалы жақтары бар? Мысалдар көлтіріндер.
2. Жердегі барлық агзалардың генетикалық коды мен генетикалық механизмдерінің ортақтығының эволюциялық мәні неде? Мұндай жағдайдағы қандай артықшылықтары мен салдары бар?

Багалау:

1. Биотехнологияның даму болашагы туралы реферат жазыңдар.
2. Гендік инженерия ауылшаруашылығында зор рөл атқарады деп есептейсіндер мә?

§53. Полимеразалық тізбектік реакцияларды қолдану

Полимеразалық тізбектік реакцияның таксономия, медицина және криминалистикадағы маңызын сипаттау

Полимеразалық реакция дегеніміз не? ДНҚ-полимераза ферменті туралы не білесіңдер?

Қазіргі уақытта тікелей ДНҚ-диагностика баяндамаларының көбісі полимеразалық тізбектік реакцияларга (ПТР) негізделеді. ПТР өдісі сынаамадан ДНҚ-ның бар-жогы бір молекуласын анықтауға мүмкіндік береді. Өдіс принципі сенімді визуализацияга жеткілікті ДНҚ-ның анықталатын белігінің көшірме санын көп ессе арттыруға негізделген. ДНҚ-ның нуклеотидтік ретінің амплификациясын (латын тілінен *amplificatio* – күшету, кебейту) ДНҚ-полимераза катализдейді. ДНҚ-ның анықталатын белігінің репликация үдерісіне генарнайы праймер – ДНҚ-олигонуклеотидтер себеп болады, олардың әрқайсысы ДНҚ молекуласының екі тізбегінің біріне комплементарлы. Праймерлар (20–

30 нуклеотид жұбы) ДНҚ-ның комплементарлы тізбегінің синтезі кезінде ДНҚ-полимераза үшін бастаушы (затравка) болып табылады. Синтезделетін ДНҚ-ның амплификацияланатын бөлігінің ұзындығы праймерлермен шектелген және әдетте, бірнеше жүздеген болады. Бұл кезде қайтадан синтезделген әрбір ДНҚ тізбегі (*амплификон*) комплементарлы ДНҚ-ның жаңа тізбегінің синтезі үшін матрица болып табылады. ДНҚ-ның анықталатын бөлігінің көшірмесінің жеткілікті санын алу үшін ДНҚ-ның арнасы бөлігінің көшірме санын экспоненциалды арттырумен сипатталатын ПТР-дің 20-дан 30-га дейінгі циклі керек. Реакцияның әрбір циклі (айналымы) өртүрлі температуралық режимде жүретін 3 кезеңнен тұрады.

ПТР тұқымқуалайтын және вирустық ауруларды диагностикалауды едәуір жеделдетуге әрі жеңілдетуге мүмкіндік береді. Қажетті ген ПТР арқылы сәйкес праймерлерді қолданып амплификациялады, сосын мутацияларды анықтайды. Вирустық жүқпаларды (инфекция) жүққан соң ауру белгілері байқалмай тұрып бір апта немесе ай бұрын дереу анықтауға болады.

Гендерді клондау (ағзаларды клондаумен шатастыруға болмайды) – гендік инженериялық манипуляция нәтижесінде гендерді алу, осы ген өнімінің көп мөлшерін алу үдерісі. ПТР кейін векторға – өсіруге қолайлы сол немесе басқа ағзага бөтен генді тасымалдайтын ДНҚ бөлігіне қойылатын генді амфлификациялау үшін қолданылады. *Вектор* ретінде, мысалы, плазмида немесе вирустық ДНҚ пайдаланылады. Беғде ағзага генді қою әдетте осы ген өнімін – РНҚ немесе көбінесе нәруызы алу үшін қолданылады. Осылай, өнеркәсіптік мөлшерде қөптеген нәруызыды ауылшаруашылығында, медицинада және т.б. салаларда қолдану үшін алады.

Полимеразалық тізбектік реакциялар (ПТР) әдісінің принципін (ПТР, Polymerase chain reaction, PCR) 1983 жылы Кәрі Мюллис («Cetus» фирмасы, АҚШ) жасады. ПТР-дің ашылуы соңғы 20 жылдарды молекулалық биология саласындағы көрнекті жаңалықтардың бірі болды. ПТР-анализді жасағаны үшін 1983 жылы К. Мюллис химия саласында Нобель сыйлығына ие болды. ПТР әдісінің ашылуы молекулалық генетиканың белгілі бір жетістіктеріне, ең алдымен бірқатар микроағзалардың геномдарының нуклеотидтік ретін шифрлауға негізделді. ПТР гейзерлерде тіршілік ететін бактерияларда болатын ерекше *taq*-ДНҚ-полимераза ферментінің ашылуына байланысты мүмкін болды. Осы полимеразаның ерекшелігі айрықша термотұрақтылығы мен жоғары жұмыс температурасына (жұмыс оптимумы – 72°C) байланысты. Орындау қарапайымдылығы, сезімталдылықтың озық көрсеткіштері және ерекшелігі жаңа әдіске бұрын

болып көрмеген танымалдылық өкелді. Аз уақыт ішінде ПТР-талдауғылыми институттар зертханасынан практикалық клиникалық қолдану саласына шығып, дуниежүзіне таралды. Жұқпалы ауруларды, соның ішінде себіндісін дайындау қызын агенттер тудыратын ауруларды диагностикалау, микроагзалардың генотипін жасау, олардың күштілігін (вируленттік) бағалау, микрофлораның антибиотиктерге тұрақтылығын анықтау, гено-диагностика және генетикалық дактилоскопия, пренатальдық диагностика, қан препаратын биологиялық бақылау – ПТР табысты қолданылатын медицинаның кейбір бағыттары.

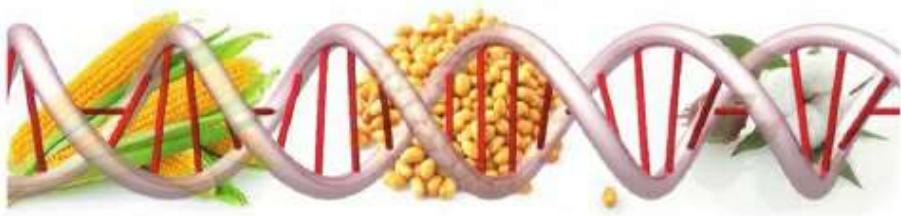
ПТР әдісінің принципі. Дезоксирибонуклеин қышқылы (ДНҚ) Жер бетінде тіршілік ететін барлық ағзалардың генетикалық ақпаратын өмбебап тасымалдаушы болып табылады. ДНҚ – шиыршыққа буралған қосарланған жіп. ДНҚ репликациясының циклі негізгі үш сатыдан тұрады:

1) ДНҚ шиыршығының тарқатылуы және жіптердің тарқауы (денатурация);

2) праймерлердің қосылуы;

3) бастапқы жіптердің тізбектерінің түзілуі. ПТР-де бұл үдерістер сынауықта (пробирка) циклдік режимде жүзеге асырылады. Реакцияның бір сатысынан басқасына өту инкубациялық қоспа температурасының өзгеруімен жүреді. Ерітіндін 93–95⁰С-қа дейін қыздырган кезде ДНҚ денатурацияланады. Келесі – праймерлерді қосу немесе «қыздыру» кезеңіне өту үшін инкубациялық қоспаны 50–65⁰С-қа дейін салқын-датады. Содан кейін қоспаны 70–72⁰С-қа дейін қыздырады – тақ-ДНҚ-полимераза жұмысының оптимумы – бұл сатыда ДНҚ-ның жаңа жібі аяқталады. Өрі қарай цикл қайтадан қайталаңады. ДНҚ-ның жаңа жібін өсіру бастапқы ДНҚ-ның екі тізбегінде де бір мезгілде жүруі керек болғандықтан, екінші тізбектің репликациясы үшін де өзінің праймері қажет. Осылай реакциялық қоспаға екі праймер: біреуі “+”-тізбек үшін, екіншісі “–” тізбек үшін енгізіледі. ДНҚ молекуласының қарама-қарсы тізбегіне қосылып, праймерлер кейін көп рет екі еселенетін немесе ампликацияланатын бөлігін шектейді. Ампликон деп аталағының осындағы беліктің ұзындығы әдетте бірнеше жүздеген нуклеотид құрайды. ПТР үшін праймер жасау диагностикум жасауда жауапты буын болып табылады. Генетикалық консервативтілігімен ерекшеленетін және микроагзалардың қызықтыратын түріндеған немесе зерттелетін генде бар ДНҚ молекуласының бөлігін таңдал алу керек (93-сурет).

Бұл кезде осындағы беліктің ұзындығы 15–30 нуклеотид болуы керек. Осы жұмысты істеуге белгілі микроагзалардың немесе адам генінің

93-сурет. ДНҚ-ны синтездеу үшін ПТР – полимеразалық тізбекті реакция пайдаланылады

нуклеотидтік реті туралы ақпарат қолданылатын арнайы компьютерлік бағдарламалар көмектеседі. Осыған үқсас ақпаратты Internet желісі арқылы халықаралық компьютерлік деректер банкінен (Gen bank, EMBL) алуға болады. Нуклеотидтердің берілген реті бойынша праймер синтезі техникалық жағынан күрделі емес және автоматты синтезаторлarda жүзеге асырылады.

ПТР-талдау жасау үшін көп уақыт кететін ауру қоздыргыштарын белу және өсіру қажет емес. Биоматериалды өндеудің бірыңғайланырылған әдісі және реакция өнімдерін *детекциялау*, амплификация үдерісін автоматтандыру 4-5 сағатта толық анализ жасауга мүмкіндік береді.

ПТР-талдау диагностикада сақтаушы зат емес және қолданылып жүрген зерттеу әдістерін алмастырмайды, тек оларды толықтырады. Бастысы ПТР жетістікке жетуді мақсат етіп қойған дәрігердің интуициясы мен аналитикалық ойлауын алмастырмайды. Осылай ПТР анализ жасау үшін және ғылыми эксперименттерде көптеген салаларда қолданылады. ПТР бағытталған мутагенезде кеңінен пайдаланылады. Бұл кезде бағытталған мутагенез үшін матрицалық ДНҚ-ға толық емес комплементарлы олиго-нуклеотидтер қолданылады.

ПТР ағзалар арасындағы, өсімдіктер және жануарлар дүниесінің өкілдері арасындағы эволюциялық туыстықты анықтау үшін, сондай-ақ криминалистикада кеңінен қолданылады.

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. ПТР-талдау – кішкентай үзіндісі бойынша ДНҚ-ға талдау жасаура мүмкіндік беретін жаңа әдіс.
2. ПТР-дың (полимеразалық тізбектік реакция) медицинадағы маңызы: түқымқұалайтын және вирустық ауруларға диагноз қоюды едөүір тездедеді және жеңілдетеді.

3. ПТР-дың криминалистикадағы маңызы: ДНҚ-ны салыстырып талдауды едөүір тездедеті және жеңілдетеді (ДНҚ-ның тіпті кішкентай үзіндісі болса да).

4. ПТР-дың таксономиядағы маңызы: ДНҚ-сы көбінесе зақымдалған өрі үзінді түріндегі қазір тіршілік ететін және жойылып кеткен жануарлар дүниесі мен өсімдіктер әлемі өкілдерінің арасындағы эволюциялық туыстықты анықтауға мүкіндік береді.

Полимеразалық тізбектік реакция (ПТР), амплификация, амплификон, вектор, диагностикум, детекциялау.

Білу және түсіну:

1. Полимеразалық тізбектік реакция (ПТР) дегеніміз не?
2. Неліктен полимеразалық тізбектік реакцияны қолдану мүмкін болады?

Қолдану:

1. Қазіргі кезде тіршілік ететін және жойылып кеткен ағзалардың эволюциялық туыстығын және әкелікті анықтаудагы ПТР-ді қолдануды салыстырыңдар.

Талдау:

1. ПТР-ді қолданудың барлық мүмкін салаларын сызба түрінде бейнелеңдер.
2. ПТР-ді қолдану жаңа дәл мәліметтер алуға мүмкіндік бергенін мысалдар көлтіріп дәлелдеңдер.

Синтез:

1. ПТР-ді қолданудың қандай жаңа мүмкіндіктері бар екенін болжап көріңдер.
2. ПТР-талдау шараларына жалпы сипаттама беріңдер.

Бағалау:

1. «ПТР әдістемесі және ПТР-талдауды қолдану болашагы» деген тақырыпқа реферат жазыңдар.
2. ПТР шараларын қолдану – соңғы жылдардағы ең қуатты практикалық жаңалық деп есептейсіңдер мә? Жауаптарыңды негіздендер.

Пікірталас:

ПТР-ді қолдану адамзат алдында қандай жаңа мүмкіндіктер аштынын сыйынта талқыланадар.

§54. Генетикалық түрлендірілген ағзаларды пайдаланудың пайдалы және зиянды жақтары

**Гендік түрлендірілген ағзаларды қолданудың
этикалық сұрақтарын талқылау**

ГТА туралы не білесіңдер?

ГТА ағзалардың үш тобын – генетикалық түрлендірілген микроағзалар (ГТМ), жануарлар (ГТЖ) және өсімдіктерді (ГТО) біріктіреді.

ГТА-ны жасауға мүмкіндік беретін технологияны – гендік инженерияны – көбінесе заманауи биотехнология деп атайды. Бұл технологияның адам өмірінің көптеген салаларында болашагы зор. Алайда кез келген басқа технология сияқты ол сақтықпен қолданылуы керек.

Гендік инженерияның даму тарихы.

Өсімдіктердің гендік инженериясының дамуы 1977 жылы *Agrobacterium tumefaciens* топырақ микроағзаларының генін басқа өсімдіктерге енгізуге мүмкіндік туғаннаң бастау алды.

1987 жылы алғаш рет ауылшаруашылық өсімдіктерінің алғашкы далалық синақтары өткізілді. 1992 жылы Қытайда темекінің зиянкес бунақденелілерге тәзімді түрлерін шығарды. Бірақ түрлендірілген өнімдерді жаппай өндіру 1994 жылы АҚШ-та қызанақтың тасымалдауга тәзімді FlavrSavr іріктемесін шығарғаннан басталды. Бұл қызанақтар толық пісіп-жетілу үшін 14–16°C температурада алты айға дейін сақталады. Оның толық пісіп-жетілуі бөлме температурасында жүреді.

1994 жыл реңми түрде ГТ өнімдер өндірудің жылы деп саналды. 1995 жылы американцы Monsanto алып компаниясы GT Roundup Ready қытайбүршақты (соя) нарыққа шығарды (94-сурет). Өсімдіктің ДНҚ-сына арамшөптерге қарсы қабілетін арттыратын бөгде ген енгізді. Нәтижесінде қазіргі кезде қыршаянның гені енгізілген, құргақшылықта тәзімді бидайдың; ағзасына теңіз камбала балығының гені енгізілген қызанақтың; бактерия гені енгізілген қытайбүршақ пен құлпынайдың іріктемелері алынды.

94-сурет. Гендік инженерияда қытайбүршақ (соя) – ең жақсы нысан

Гендік инженерия әдістерін қолданып, өсімдіктердің көптеген жаңа іріктемелері шығарылды. Оларға алма, алхоры, жұзім, орамжапырақ, кияр, бидай, қытайбүршак, күріш, қарабидай және тағы басқа да көптеген ауылшаруашылық дақылдары жатады.

Көптеген жылдар бойы гендік инженерия медицина саласында нәтижелі түрде қолданылып келеді. Мысалы, көптеген адамдардың өмірін сақтап қалған инсулин гормоны *трансгенді бактерияның* көмегімен өндіріледі. Бұл кезде ГТА зертхананың жабық кеңістігінде болады және қоршаган ортамен ешқандай қарым-қатынасқа түспейді, ал соңғы өнім ГТА-ның өзі емес (мысалы, генетикалық коды өзгерілген бактерия), инсулин тәрізді қосымша өнімдері шығарылады. Мұндай ГТА-ны қолданудың қоғамға ешқандай зияны жоқ.

Бұл технология ауылшаруашылығында кеңінен қолданылады. Бұл кезде де әрбір адам құнделікті өмірде ГТА-мен (оның туындыларымен емес) іс жүзінде кездеседі. Одан басқа бұл жаңа ағзалар қоршаган ортага да шығарылады. Мысалы, топырақ бактериясының Bt гені енгізілген картоптың колорадо қоңызына қарсы тұру қабілетін арттыратын жаңа іріктемесі. Ауылшаруашылық ГТ дақылдары ашық жерлерде өсіріледі және қоршаган ортамен өзара әрекеттеседі, олар адамдардың тағамдарына, жануарлардың азықтарына қолданылатын өнім болып саналады немесе азық-түлік өнімдерін өндіруде шикізат ретінде пайдаланылады.

Қазірге кезде биотехнология (ГТА өндіру) пайдалану мақсатына сай tert түрге бөлінеді:

- **Қызыл биотехнологиялар** – дәрілік заттарды өндіру үшін ГТА-ны фабрика ретінде қолданады.
- **Жасыл биотехнологиялар** – ГТ өсімдіктер ауылшаруашылығы мен орманшаруашылығында қолданылады.
- **Ақ биотехнологиялар** – ГТА әртүрлі өндіріс салаларында қолданады.
- «**Көк биотехнологиялар**» – ол су экожүйесінің өзгерістеріне қолданылады.

ГТА-ның адамдарға келтіретін пайдасы мен зиянын шынайы бағалау үшін, біз оларды пайдаланудың пайдалы және зиянды жақтарын анықтауды жән көрдік.

Қауіптің негізгі көзі – трансгенді ағзаларды алудың технологиясы дамымаған. Соған қарамастан, гендік инженерия – заманауи және жеткілікті жоғары дөрежеде дамыған ғылым, ГТА өндірудеғалымдар алі құнғе дейін тәуекелге бел буып келеді. Олар геннің бөлшегін енгізген кезде ол геномның қай бөлігіне түсетінін және бұл оның жұмысына қалай өсерететінін білмейді. Өзгерілген жасуша мүлдем жаңа, басқа қасиеттерге ие болады.

ГТ өсімдіктер өсірілген жерлерде кейбір бунақденелілердің тобы толық жойылып кеткендігі ғылыми тұрғыдан дәлелденген, өсірепе мәдени өсімдіктердің шығу орталықтарында арамшәптердің және бунақденелілердің мутантты түрлери пайда болып, топырақтың биологиялық және химиялық ластануы, биоалуантурліліктің біртіндеп жойылуы байқалды.

Гендерді басқарудың нәтижесінде күтпеген жерден кейбір аурулар мен тағамдық аллергиялар тудыратын және тамақта мүлдем жаңа уыттардың (токсин) пайда болуына немесе артуына апарып соқтыруы мүмкін.

ГТА халықты азық-түлікпен әсірепе қыс айларында тапшы болатын жиедектер мен көгөніс дақылдарымен қамтамасыз ету мәселелерін оңай шеше алады. Бұл өнімдер құргақшылыққа тәзімді және анағұрлым өнімді көп береді. Егістік жерлердің азаюына байланысты жердің әрбір метрінен өнімділікті арттыру – ГТА өндірудің маңсаты болып табылады.

Барлық мәдени өсімдіктердің зиянкестері болатындығы ешкімге де құпия емес, трансгенді өнімдерді өндіруді нарықта дамытудың пайдалы жақтарын ойлап, осы зиянкестермен құресу үшін өндірушілер көштеттерді, егістік алқаптарды адамдардың өздеріне де зиянды заттармен залалсыздандырады.

Генетикалық түрлендірілген өсімдіктерді пайдалану белгілі бір дәрежеде табигаттагы экологиялық тепе-тендікті бұзады, жануарлар мен өсімдіктердің қоректік тізбектерінің өзгеруіне әкелетін бәсекелестікке төтеп бере алмайтын табиги өсімдіктер жойылуы мүмкін.

Қорытындыны тек 40–50 жылдан кейін ғана шығаруға болады. ГТА мәселесі жан-жақты зерттеуді талап ететін айтарлықтай мәселе болып табылады, бірақ бүгінгі таңда нарықтагы алып фирмалар қолда бар өнімдерді пайдаланып келеді (95–96-суреттер).

95-сурет. Сатып алушылар мінсіз немесе ерекше өнімдерге сақтықпен қарауы керек

96-сурет. Тауар өндірушілер мен сатушыларға ГТА өнімдеріне таңба салуды міндеттейтін халықаралық ережелер бар

Тақырып бойынша қысқаша қорытынды:

1. ГТА өрі пайдалы, өрі зиян болуы мүмкін; аздаң немесе толық қауіпсіз немесе керісінше өте қауіпті болуы да мүмкін.

2. Адам дәрілік немесе азықтық препараттар түрінде пайдаланатын өнімдерді шығару кезінде ГТА-ны қолдану жаппай шыгарылмай тұрып, 40–50 жыл бойы зерттелуі керек.

Генетикалық түрлендірілген ағза, трансгендік бактериялар; қызыл, жасыл, ақ, көк биотехнологиялар.

Білу жөне түсіну:

1. Генетикалық түрлендірілген ағзалардың ықтимал зияны дегенді қалай түсінесіңдер?
2. Мынадай: «трансгендік бактериялар, өндіріс, қызыл биотехнология, жасыл биотехнология, ақ биотехнология, көк биотехнология» деген терминдерге анықтама беріңдер.

Қолдану:

1. ГТА өндірісінің қандай ағзалары қауіпсіз болуы мүмкін?
2. Ұлы өсімдік генін қызанақ жемісіне қондыруға мүмкіндік беретін үдеріс маңызын түсіндіріңдер. Бұл кездегі ықтимал пайда мен қауіп қандай?

Талдау:

1. Қызыл, жасыл, ақ жөне көк биотехнологияга салыстырмалы талдау жасап, мысал келтіріңдер.
2. Генетикалық түрлендірілген ағзалар үдерісін сырба түрінде бейнелеңдер.
3. Гендік инженерия өнімдерінің зиян болу себептері туралы пікірлеңдерінді айтыңдар.

Синтез:

1. Қандай ғылыми жетістіктер кезінде нақты ауруларға туабіткен иммунитеті бар жануарлар тууы мүмкін? Оларды атаңдар. Өз көзқарастарыңды айтып, толықтырыңдар. Жауаптарыңды негіздендер.

2. Мынадай жагдайдың моделін жасаңдар: «Табигатта адам денесінің жасушаларының зақымдайтын вирус пайда болды. Ол вирус кезінде адам ағзасында бөліну үршығының жіппелері өзгереді де, соның салдарынан адам қайтыс болады. Бұл ауруды егеуқүйрық тасымалдайтыны анықталды». Бірақ егеуқүйрық 30% жагдайда гана өледі екен. Нәтижесінде 70% егеуқүйрық ағзасында табиғи антивирус болатыны туралы қорытынды жасалды. Гендік инженерия көмегімен қандай өрекет арқылы мәселені шешуге болатынын айтындар.

Багалау:

Гендік инженерия саласындағы жаңа жетістіктер туралы реферат жазындар.

Пікірталас:

Жарыссең өткізіндер.

Позитив: «Генетикалық модификацияланган ағзаларды пайдалану – этикалық тұргыда дұрыс» немесе «Генетикалық модификацияланган ағзаларды пайдаланудың адамға зиянынан пайдасы көп».

Негатив: «Генетикалық модификацияланган ағзаларды пайдалану – этикалық тұргыда дұрыс емес» немесе «Генетикалық модификацияланган ағзаларды пайдаланудың адамға пайдасы жоқ, зияны көп».

ЗЕРТХАНАЛЫҚ ПРАКТИКУМ

№1 зертханалық жұмыс. «Нәруыздардың құрылымына әртүрлі жағдайлардың (температура, pH) әсері»

Мақсаты: Түрлі жағдайлардың нәруыздар құрылымына әсерін зерттеу.

Құрал-жабдықтар: 1. Сынақ сынауықтарының (пробирка) жиынтығы. 2. Концентрлі сілті. 3. Концентрлі қышқыл (сірке, азот, күкірт немесе тұз). 4. Крахмал. 5. Термостат. 6. Қыздырғыш. 7. Йод ерітіндісі (дөріханалық).

Жұмыс барысы:

1. 5 сынақ сынауығын сілекеймен толтырыңдар.
2. 1-сынақ сынауығын ешқандай өзгеріссіз, 37–40 градус температурада термостатқа салып қойыңдар.
3. 2-сынақ сынауығын қайнаганға дейін ашық отта қыздырып, содан соң салқындағанға дейін тұғырда (штатив) қалдырыңдар.
4. 3-сынақ сынауығына бірнеше тамшы концентрлі сілтіні (құргақ күйіндегі концентрлі NaOH немесе KOH алуға болады) тамызып, оны шыны таяқшамен араластырыңдар.
5. 4-сынақ сынауығына бірнеше тамшы концентрлі қышқыл (әртүрлі 2 сынақ сынауығына, мысалы, сірке және азот қышқылдарын алуға болады) ерітіндісін тамызып, оны шыны таяқшамен араластырыңдар.
6. Әрбір сынақ сынауығына азғана сумен араластырылған крахмалды қосып, оларды араластырыңдар және барлық сынауықты 5–7 минут термостатқа қойыңдар.
7. Сынақ сынауықтарына йод ерітіндісін қосып, йодты сынақ жасап, бақылаңдар.
8. Тәжірибе нәтижесін кестеге жазыңдар.

Сілекейдің нәруызға әсер ету шарттары	Сынақ сынауықтары				
	Сілекей өзгерген жоқ	Температуралың әсері (қайнату)	Негіздің әсері	№1 қышқылдың әсері	№2 қышқылдың әсері (егер ол қолданылған болса)
Йодтың әсерінен кейінгі түсі					

9. Алынған нәтижелерді түсіндіріңдер. Сілекейдегі амилаза нәруызының құрылышындағы өзгерістер және оның физиологиялық белсенділігіне байланысы туралы қорытынды жасандар.

№2 зертханалық жұмыс. «Биологиялық нысандардағы нәруыздың болуын анықтау»

Мақсаты: Биологиялық нысандарда нәруыздың болуын анықтау.

Құрал-жабдықтар: 1. Сынақ сынауықтарының жиынтығы. 2. Жұмыртқа нәруызы. 3. Желатин (ерітіндісі). 4. Казеин (ерітіндісі). 5. Сахарозаның ерітіндісі. 6. Реактивтер: 10 % натрий гидроксидінің ерітіндісі; 1% мыс сульфатының массалық үлесі бар ерітінді.

Жұмыс барысы:

1. Бес сынақ сынауығына мына заттарды салындар: 1) су; 2) жұмыртқа нәруызы; 3) желатин ерітіндісі; 4) казеин ерітіндісі; 5) сахароза ерітіндісі.

2. Әр шыны түтікке 2 мл-ден 10% натрий гидроксидінің ерітіндісін және 5-6 тамшы 1% мыс сульфатының массалық үлесі бар ерітіндісін қосындар.

3. Өрбір сынауықтардағы қоспаны шыны таяқшамен араластырындар немесе шайқандар.

4. Түсі өзгергенше сынауықтарды 10 минут бөлме температурасында қалдышындар.

Егер ерітіндінің тусі өзгермесе, оларға 1 мл 1% мыс сульфатының массалық үлесі бар ерітіндісін қосындар.

Бақылаудан алғынған нәтижелерді кестеге толтырындар.

Сынама үлгілері	Түстің болуы	Түстің қарқындылығы	Түстің ерекшеліктері	Нәруыздың құрамы туралы қорытынды
Су				
Казеин				
Жұмыртқа нәруызы				
Желатин				
Сахароза				

Түстің қарқындылығы ерітіндідегі нәруыздың мөлшеріне байланысты болатынын ескеріндер. Бұл осы реакцияны нәруызды сандық бағалау үшін пайдалануға мүмкіндік береді. Ерітіндінің тусі полипептидтік тізбектің ұзындығына байланысты. Нәруыздар көгілдір-күлгін түсті болады; олардың гидролизінің нәтижесінде түзілген заттар (поли- және олигопептидтер) – қызыл немесе қызғылт түсті.

5. Зерттелген үлгілердегі нәруыздың құрамы туралы қорытынды жасаңдар.

№3 зертханалық жұмыс. «Жасуша мембранасына әртүрлі жағдайлардың әсері»

Мақсаты: Жасуша мембранасына әртүрлі жағдайлардың әсерін анықтау.

Құрал-жабдықтар: 1. Сынақ сынауықтарының жиынтығы (6 дана). 2. Концентрлі негіз. 3. Концентрлі қышқыл (сірке, азот, күкірт немесе тұз). 4. NaCl тұзының 70–80% концентрлі ерітіндісі. 5. Қыздырғыш. 6. Дистилденген су. 7. Физиологиялық ерітінді (0,9% концентрлі NaCl). 8. Жануарлардың немесе адам қанының үлгілері.

Жұмыс барысы:

1. Сынақ сынауықтарының 1/4 бөлігіне дейін физиологиялық ерітінді, сынауықтардың 1/4 бөлігіне қан құйындар.

2. Қаны бар препаратты микроскоппен қарап, жасушаның қалай өзгеретініне көңіл бөліндер.

3. Бір сынауықты өзгеріссіз қалдырындар.

4. Екінші сынауықты қайнағанға дейін отта қыздырындар.

Қалған 4 сынақ сынауығының 1/3 бөлігіне дейін тәмендегі ерітінділерді:

- концентрлі негіз;
- концентрлі қышқыл (күкірт);
- концентрлі 70–80% NaCl-ның тұзды ерітіндісін;
- дистилденген суды біртіндеп құйындар.

5. Сынақ сынауықтарындағы ерітінділерді 7–10 минутқа қалдырындар (қан жасушаларымен өзара әрекеттесуін қамтамасыз етіңдер).

6. Өрбір сынауықтың ішіндегі заттарды микроскопиялап, алынған нәтижелерді кестеге жазындар.

Әсер етуі	Жасушаның пішіні мен өлшемі	Түсі	Орын алған өзгерістер	Корытынды
Бастапқы қүйі				
Физиологиялық ерітінді				
Концентрлі негіз				
Концентрлі қышқыл				
Концентрлі қышқыл ерітіндісі				
Дистилденген су				

7. Алынған нетижелерді түсіндіріңдер. Әртүрлі жағдайлардың жасушаларға және олардың жай-күйіне өсері туралы тұжырымдар жасаңдар. Сыртқы ортаның өсерінен жасушаның мөлшері және пішініндең өзгеруі оның мембранасының өзгеруінсіз жүруі мүмкін емес екендігін дәлелдендер.

№4 зертханалық жұмыс. «Жасушаның беттік аудан мөлшерінің көлемге қатынасын анықтау»

Мақсаты: эритроциттерді мысалға келтіріп, беттік ауданның жасуша көлеміне өсер ету қатынасының мәнін есептеп үйрену. Беттік ауданның жасуша көлеміне және пішініне қатынасының байланысын анықтау.

Құрал-жабдықтар: 1. Окулық. 2. Циркуль немесе сызуға керек құралдар жинағы. 3. Калькулятор.

Жұмыс барысы:

1. Берілген дерекпен танысындар.

Беттік ауданның көлемге қатынасы әртүрлі факторларға байланысты болатыны белгілі. Фалымдар эритроциттердің көлемінің беттік ауданына қатынасының өзгеруі олардың мөлшеріне байланысты болатынын зерттеді. Эритроциттердің орташа көлемі 87 микрон³, ал оның ауданы 120–130 микрон² екені белгілі. Бірақ кейбір патологиялар (анемия) кезінде микроцитоз деп аталатын ұсақ эритроциттер немесе мегацитоз деп аталатын өте ірі эритроциттер кездеседі.

2. Эритроциттердің ауданы мен көлемінің бірнеше мәндерін қарастырындар.

Эритроциттердің беттік ауданы, S	Эритроциттің көлемі, V	S V қатынасы	Жанасу бетті туралы қорытынды (газдармен қанықкан)
87	127		
80	120		
70	110		
97	140		

3. Жасушалар мөлшерінің өзгеруі олардың қасиеттерін қалай өзгертетіні туралы қорытынды жасандар.

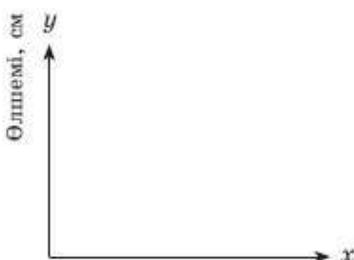
№ 5 зертханалық жұмыс. «Вариациялық қатар мен қисыққа құрылған модификациялық өзгергіштіктер зерттеу»

Мақсаты: түқымқулайтын және түқымқуламайтын өзгергіштікті анықтау. Вариация қатарын құрып үйрену.

Құрал-жабдықтар: 1. Ағаштың бір бутағынан алғынған жапырақтар. 2. Лавршие жапырағы (ең кем дегенде 100 дана). Лавршие жапырағын алдын ала үйден өлшеп келеді, алғынған нәтижелерді дәптерге жазады.

Жұмыс барысы:

1. Қолда бар өсімдіктің жапырағын өлшендер; оларды өсу ретімен дәптерге жазындар (**№1** – ең ұсақтары, **№25** – ең ірілері).

Жапырақ нөмірі	1	2	3	4	...	25
Өлшемі, см						

2. Деректерді пайдалана отырып, әр паракты кестеде нүктө ретінде қалдышындар; онда y осі өлшемді көрсетеді, ал x осі жапырақ санын өсу ретімен белгілеп көрсетеді.

3. Лавршие жапырақтары үшін кесте мен диаграмма жасау үшін, сол өлшемнің жапырақтары топтастырылып, олардың саны жазылады.

4. x осіне рет санын емес, жапырақтың өлшемін, ал y осіне сол қасиеті бар жапырақтардың санын қойып, вариация қисық сзығын сыйындар. Графиктердің айырмашылығы туралы жазбаша түрде корытынды жасаңдар.

Неге график осылай көрінеді?

Даралардың басым көшілігі қандай көрсеткіштерде көбірек кездеседі?

ТЕРМИНДЕРДІҢ ҚЫСҚАША СӨЗДІГІ

A

Австралопитек – адамның архитектік формасына жақын адам тәріздес маймыл.

Автолиз (*өздігінен ыдырау*) – өз ферменттерінің әрекетімен жануарлар, өсімдіктер және микроагзалар үлпаларының, жасушаларының немесе солардың беліктерінің өздігінен аскорытуы.

Автотрофтар – денесін құру үшін көміртектің бірден-бір негізгі қозі ретінде CO₂-ні пайдаланатын және CO₂-ні ассимиляцияға арналған ферменттер жүйесі ретінде пайдалана алғатын, сондай-ақ жасушаның барлық құрамды боліктерін синтездей алатын ағзалар.

Автохтондар – түргыштылар, байыргы түргышндар; тап осы жерде жаратылу кезінен бері мекендеушілер.

Агглютинация – микробтар, эритроциттер және жасушаның басқа беліктерінің жабыса және түйіршіктене тұнуы (біркелкі қалқыма).

Адаптация (*көндігү*) – ағзаның қоршаган ортага бейімделуі; осындағы бейімделудердің туындау үдерісі.

Аденозиндифосфат, АДФ (*аденозинекіфосфат, АДФ*) – аденин, рибоза және фосфор қышқылының екі қалдығынан құралған нуклеотид.

Аденозинмонофосфат, АМФ (*аденозинбірфосфат, АБФ*) – аденин, рибоза және фосфор қышқылының бір қалдығынан құралған нуклеотид.

Аденозинтрифосфат, АТФ (*аденозинцішфосфат, АҮФ*) – аденин, рибоза және фосфор қышқылының үш қалдығынан құралған нуклеотид.

Адреналин – бүйрекүсті қыртысының, ми қабатының гормоны.

Азотфиксация – азотты шегендеуші бактериялардың басқа ағзаларға қолайлы болуы үшін азот қосылыстарын түзіп, ауадагы молекулалық азотты сіңіруі.

Актин – бұлшық ет талшығының нөруызы.

Алкалойдтар – көбінесе өсімдіктекті азотты ағзалық қосылыстар.

Аллель – пайда болған белгінің біреуін бақылайтын ген нұсқасы.

Альбинизм (тыссыздық) – жануарлар мен адамда жабынның және көздің нұрлы қабығының рецензуінің тұа пайда болмауы; жогары сатыдағы өсімдіктерде – бұкіл өсімдікте немесе оның жеке беліктерінде жасыл реңнің болмауы.

Альтернативті (баламалы) – екі немесе бірнеше мүмкіндікten біреуіне мүмкіндік беру.

Аминқышқылдар – ағзалық қышқылдар; өсімдіктер мен жануарлар нөруыздарының негізгі құрылым болігі.

Амитоз – күрделі боліну (митоз) айналымынан тысқары хромосомалар түзбей созылу жолымен жасушаның тікелей болінуі.

Анаболизм – ассимиляцияларға сәйкес ағзада зат алмасу реакцияларының жиынтығы.

Анаэробтар – оттек болмаган кезде тіршілік етеп алатын ағзалар.

Андрогенез – ұрық дамыған кезде сперматозоидпен жұмыртқаға түскен аталық ядросы қатысып, аналық ядросы қатыспайтын ағзалардың көбею формасы.

Анеуплоидия – ағза жасушасында еселенбей жалқыланған жиынтықта саны өзгерген хромосомалар болатын құбылыш.

Антителдер – ағза туысы бөлек және ерекше иммунды реакция тұғызатын бөгде зат ретінде қабылдайтын заттар.

Антидепелер – туысы бөгде (тегіжат) заттармен өзгеше байланысатын және иммунитетпен қамтамасыз ететін қарапайым нәруыздар.

Антрапогенез – адамның шығу тегі, қорам куру – социогенез үдерісінде оның түр ретіндегі қалыптасуы.

Антрапоген – кайнозойдың үшінші кезеңі. Неогенге жалғасады, қазіргі кезге дейін созылуда.

Антрапогендік факторлар – адамның іс-әрекетіне байланысты қоршаған ортага кез келген ықпал жасау.

Антрапонология – адам туралығының.

Аутосомалар – екі жыныста да бірдей жыныссыз хромосомалар.

Аэроттар – тек қана бос оттек бар ортада тіршілік ететін және дами алатын ағзалар.

B

Бактериялар – жасуша құрылышы ядросыз типті микроагзалар.

Бактериофагтар – бактериялар вирусы.

Бациллалар – кез келген таяқша пішінді бактериялар.

Бивалент – мейозда өзара қосылған біркелкі хромосомалар жұбы.

Бионика – едәуір жетілдірілген техникалық жүйелерді немесе құрылғыларды жасау мақсатында ағзалардың құрылышы ерекшеліктерін және тіршілік әрекетін зерттейтін биологиялық және кибернетикалық бағыттардың бірі.

Биосинтез – биологиялық өршіткілердің – ферменттердің ықпалымен тірі ағзаларда ететін едәуір қарапайым қосылыстардан ағзалық заттардың түзілуі.

Бластила – бластилану кезеңіндегі көпжасушалы жануарлардың ұрығы.

Бластилану – көпжасушалы жануарларда ядроның болшектену кезеңінің соңғы фазасы; ұрық бұл кезеңде бластила деп аталады.

B

Вегетативті көбею – жыныссыз көбею түрі; есken ағза деңесінің жеке белігі (қалемше, бүршіктену) немесе ағзаның түрін өзгертуен боліктеп (түйнек, пиязшық, тамырсабақ) арқылы көбеюі.

Вектор – генетикалық ақпаратты тасымалдауга арналған гендік инженериядагы жасанды генетикалық құрылғы; бактериялардың, вирустардың плазмидалары (есімді деңелері) вектор ретінде пайдаланылады.

Г

Газ алмасу – ағза мен қоршаган орта арасында газдардың алмасу үдерістерінің жиынтығы.

Гамета – жануарлардың және есімдіктердің жыныс жасушасы.

Гаметогенез – жыныс жасушасының (гаметаның) дамуы.

Гаплоид – дара хромосома (гаплоидты) жиынтығы бар ағза (жасуша, ядро); латынша пәрпімен белгіленеді.

Гаструла – көпжасушалы жануарлардың гаструлалану кезеңіндегі ұрығы.

Гаструлалану – барлық көпжасушалы жануарлардың ұрығында екі алғашқы – сыртқы (экодермалар) және ішкі (энтодермалар) – ұрық қатпаршақтарының одашалану үдерісі.

Гемодиализ – қанды бүйрекten тыс тазарту әдісі.

Ген – тұқымкуалаушылықтың қарапайым өлшем бірлігі; бір полипептидті тізбекті немесе бір РНҚ молекуласын кодқа жазатын ДНҚ үлескісі.

Генетикалық код – нуклеотидтердің реттілігі түрінде нуклеин қышқылдарының молекулаларына тұқым қуалау ақпаратын жазатын тірі ағзаларға тән бірегей жүйе.

Геном – хромосоманың гаплоидты жиынтығының ДНҚ молекулалар жиынтығы; ағзалардың белгілі бір түрі гендерінің толық жинағы.

Генотип – тап осы ағзаның талданатын белгілерін бақылайтын ген аллелінің немесе гендер тобының жиынтығы.

Генофонд – тап осы популяция, популяциялар тобы немесе түрдің дарапарында болатын гендер жиынтығы.

Гендердің дрейфі – шектеулі мәлшердегі популяциялары кездейсоқ бағытталмаған гендер жиілігінің өзгеруі.

Гетерогаметалық – хромосома жиынтығында бір хромосома (ХО типті) немесе айырмашылықтары бар хромосомалар (Х және Y) жұбы бар, соның салдарынан әртүрлі гаметалар түзу.

Гетерозис – будандардың ата-ана формаларының бірқатар белгілері мен қасиеттері бойынша басымдылығы.

Гетеротрофтар – көміртек көзі ретінде ағзалық заттарды пайдаланатын ағзалар.

Гетерозиготалар – гомологиялық хромосомаларында қандай да бір гениң әртүрлі аллелі болатын ағза немесе жасуша.

Гибрид – бір-бірінен айырмашылығы бар геномдардың бірігуі нәтижесінде алынған ағза.

Гомеостаз – биологиялық жүйелердің өз құрамы мен қасиеттерін тұрақтанудыра алуы.

Гоминидтер – ете жоғары жаратылымды адамтәрізді маймылдар тұқымдасты.

Гомозигота – біркелкі хромосомаларында бір тектің ұқсас аллельдері бар диплоидты немесе полиплоидты жасуша немесе ағза.

Гомологиялық хромосомалар – құрамында бірдей гендердің жиынтығы бар және морфологиясы бірдей диплоидты жасушаның хромосома жұбы.

Гормондар – арнайы бағытқа салынған жасушалар синтездеген және басқа мүшелер мен үлпаларға мақсатты әрекет көрсететін биологиялық белсенді заттар.

Д

Денатурация – қыздыру, химиялық өндеу және т.б. нәтижесінде нәруыздардың, нуклеин қышқылдарының және басқа биополимерлердің молекулаларының табиги пішіп үйлесімінен айырылуы.

Дивергенция (белгілердің ажырауы) – әртүрлі орта жағдайларына бейімделу есебінен туыстас түрлер белгілерінің ажырауы.

Диплоидты – хромосомалардың қосарланған екі жиынтығы ($2n$).

Диурез – (грек. *diureo* – нәжісті шығарамын) – сүтқоректілерде нәжіс шығару үдерісі.

Доместикация (қолға үйрету) – жануарларды қолға үйрету, жабайы жануарларды үй жануарларына, сондай-ақ жабайы есімдіктерді мәдени есімдіктерге өзгерту.

Доминанттылық – гетерозиготалы дараның белгілі белгісіне тек қана бір аллельдің қатысуы.

Дриопитектер – жойылып біткен адамтөрізді маймылдар тұқымдастармагы.

Ж

Жасушалық айналым – митоздың бір белінуден екінші белінуге дейінгі жасуша тіршілігінің аралығы.

Жасушалық қосындылар – алмасудан немесе оның соғы өнімдерін уақытша шыгарылған заттардың түзілімі болып саналатын цитоплазманың құрамdas белігі.

Жыныссыз көбею – жынысты үдерістің болмауымен және жыныс жасушаларының қатысынсыз көбею.

З

Зигота – әртүрлі жыныс гаметаларының қосылуы нәтижесінде тұзілетін жасуша; үркітанған жұмыртқа.

И

Идиоадаптация (ортага қондігү) – жергілікті орта жағдайларына өзгеше бейімделу.

Изоляция (оқшаулау) – түрішілік топтар мен жаңа түрлердің оңашалануына апаратын бір түр даралары арасында еркін шағылыстың болмауы.

Иммунитет – ағзаның әз бүтіндігі мен биологиялық даралығын қоргауға икемділігі.

Инбридинг – жақын туыстың шағылыстыру.

Интерфаза – екі белінүү аралығындағы жасушалық айналым сатысы.

Интерферон – вирустың жұқпа кезінде ағза жасушаларында түзілетін нәруызы.

К

Кариокинез – жасуша ядроның бөлінуі.

Кариотип (кариотип) – қандай болса да бір түрдің хромосома жиынтығы.

Катаболизм, д и с с и м и л я ц и я (ыдырау) – азықтан немесе ағзадагы сактамақордағы түсетін күрделі ағзалық заттардың ыдырауына бағытталған тірі ағзадагы ферментті реакциялардың жиынтығы.

Класс (класс) – биологиялық жүйелеудегі жоғарғы таксономиялық санаттың бірі. Тұстас отрядтарды біркітіреді.

Клон – жыныссыз көбею жолының бір ататекінен өтетін жасушалардың немесе дараларының жиынтығы.

Кодоминанттық – гетерозиготалы дара белгісін анықтаудагы екі аллельдің қатысы.

Кодон немесе триплет (кодон, үшеселей) – генетикалық кодтың өз алдына біртұтас белшегі, РНҚ-ның үш нуклеотидтен тұратын өсері.

Конвергенция (ұқсастық) – ортаның үқсас жағдайларына бейімделу салдарынан тұстас емес түрлерде үқсас белгілердің тәуелсіз дамуы.

Купрофан – мысты-аммиакты тәсіл арқылы алынған материал. Диализ жасауда мембрана ретінде қолданылады.

Л

Лейкемия – қан түзетін мүшелер жүйесінің қатерлі ауруы. Қан түйіршіктерінің (эритроцит, тромбоцит) саны азайып, лейкоциттердің саны көбейіп кетеді.

Лизис (еріту) – еріткіштік өсері бар лизосомаларда немесе басқа құрамдардағы ферменттердің өрекетімен жасушалардың бұзылуы және еруі.

Липидтер – барлық тірі жасушалардың құрамына енетін майтөріздес заттар. Липидтердің барлығы суда нашар ериді.

М

Мезодерма (ортанғы қабат) – көптеген көпжасушалы жануарлардың ортанғы үрық қатпаршагы.

Мейоз – жасушалардың ерекше бөліну жолы; соның нәтижесінде хромосомалар саны өзгереді және жасушалар қосарланған күдін жалқыланған күйге өтеді.

Метаболизм – зат алмасу.

Микроэволюция – түр популяцияларында өтетін және олардың тек қорларын өзгертуге және жаңа түрлер түзуге апаратын эволюциялық үдерістердің жиынтығы.

Митоз – ядролы жасушалардың негізгі бөліну жолы.

Модификация (түрлендіру) – туқымқуаламайтын өзгеріс.

Мутаген – өзгеріс жиілігін арттыратын физикалық және химиялық фактор.

Мутагенез – физикалық немесе химиялық мутагендердің өсерінен жасанды өзгеріс алу.

Мутант – ағза пішінін өзгерту нәтижесіндегі түқым қуалау өзгерісі.

Мутация – түқым қуалау өзгерісі; генниң өзгеруі.

Н

Нейрула – жүйкелік тақташалану кезеңіндегі желілілердің ұрығы.

Нуклеин қышқылдары, полинуклеотидтер – жанды табигатта жан-жақты тараалған фосфорлы биополимерлер.

Нуклеотид – ядросыз жасушаның құрамында ДНҚ-сы бар аймагы.

Нуклеопротеидтер – нәрузызы бар нуклеин қышқылдарының күрделі жынтыры.

Нуклеотидтер – пурин немесе пиримидин, негізінен, көмірсу және бір немесе бірнеше фосфор қышқылының қалдықтарынан құралған ағзалық заттар.

О

Овуляция – сүтқоректілердің жетілген жұмыртқа жасушаларының (оопиттердің) аналық безден дene қуысына шыгыру.

Олиготрофтар – қоректік заттар шогыры төмен ортада дамитын ағзалар.

Онтогенез – алғашқы жыныс жасушасынан жетілген жұмыртқаға дейінгі аналық жынысының ретті үдерістерінің жынтығы.

Оопит – есу және даму кезеңдеріндегі жануарлардың аналық жасушасы.

Оперон – бір немесе бірнеше тектерден құралған, бір биохимиялық реакциялар тізбегіне қатысадын нәруыздар, ядросыздардың транскрипциялық өлшем бірлігі.

Организаторлар (жаратушылар) – іргелес үлескіге ықпал тигізетін және оларды белгілі бағытта дамуга бағыттайтын ұрықтың белгілі үлескісі.

Органогенез – мүшелер бастамасының түзілуі және көпжасушалы ағзалардың онто- немесе филогенезі барысында оларды саралап жіктеуі.

Органоидтер – жасуша тіршілік әрекеті үдерісінде ерекше қызмет атқаруын қамтамасыз ететін тұрақты жасушалық құрылым. Мембранның органоидтер – плазмалық жарғақша, ядролық қабық, эндоплазмалық тор, Гольджи жынтығы, лизосомалар, митохондриялар, пластидтер. Мембранның органоидтер – хромосомалар, рибосомалар, центроильдер, цитоқаңқалар, талышқтар.

П

Палеоантроптар (коне адамдар) – архантроптардан соң және неоантроптардан бурын болған, адамның екінші эволюциясы ретінде зерттелетін қазынды адамдардың ортақ атауы.

Партеногенез – аналық жыныс жасушасы ұрықтанбай дамитын жыныстық көбею формасы.

Плазмидалар – жасуша үшін тіршілік қажеттілігі жоқ ДНҚ хромосома молекулалары.

Полиплоидия (еселену) – хромосомалар сандарының еселеніп артуы.

Полисахаридтер – жоғары молекулалы көмірсулар, қарапайым қанттар сол полимерлердің мономерлері болып есептеледі.

Популяция – ортақ текстік қоры бар және белгілі аумақты алғып жатқан бір түр дараларының жыныстығы.

Постэмбрионды даму (црық соңынан даму) – жануарлар ағзаларының қабықтан шыққаннан кейінгі немесе жыныстық жетілуге дейінгі даму кезеңі.

P

Радионуклиидтер – радиоактивті ядролар және атомдар.

Рамапитектер – жойылып біткен адамтерізді маймылдар туысы.

Регенерация (қалпына келу) – ағзаның жойылған немесе зақымданған мүшелердің және үлпалардың қалпына келтіруі, сондай-ақ оның болігінен тұтас ағзаны қалпына келтіруі.

Редукция (көрі даму) – ататектік формаларда немесе онтогенездің едеуір ерте сатыларында қалыпты дамыған мүшениң жетілмей қалуы немесе толық жойылуы.

Резус-фактор – адамның және бенгалдың мешінің эритроциттері құрамында болатын бөгде ген (антител).

Рекомбинация (қайта үйлестіру) – мейоздағы гомологиялық хромосомалардың айқастыру және тарату нәтижесінде үрпақта ата-аналық генетикалық материалдың қайтадан үйлестіріліп орналастыру.

Репатурация (қайтадан табигиландыру) – биополимер молекулаларының денатурацияланған күйден биологиялық белсенді күйге қайта өтүі.

Репликация (еселену, кошірмелеву) – генетикалық ақпаратты дәлме-дәл көшірмеледі және оны үрпақтан-үрпаққа берудің қамтамасыз ететін нуклеин қышқылдары макромолекулаларының өз еркінсіз жақадан өндіру үдерісі.

Рецессивті (басыңқылық) – бір аллельдің және гетерозиготалық даралың фенотипті көрінісінің болмауы.

C

Саркомер – бұлшық ет талшығының жиырылғыш протеиндік жіпшелері – миофibrillалардың құрылымдың бірлігі.

Селекция (сұрыптау) – адамға қажетті белгілері бар іріктемелер, өсімдік будандары және жануарлар қолтүқымы, микроағзалар себіндісін шыгару әдістері туралы ғылым.

Синантроп – ежелгі адам типтес маймыл.

Споралар – жыныссыз көбөю қызметін атқаратын кейбір өсімдіктер мен саңырауқұлактардың арнайы бағыттагы жасушалары.

T

Таксон – жүйелеуде қабылданған ағзалардың топтасуы (мысалы, түр, туыс, тұқымдас).

Терминатор (шектеуші) – кез келген РНҚ синтезі аяқталатын ДНҚ үлескісі.

Токсиндер (ұымт) – кейбір микроагзалар, есімдіктер және жануарлар түзетін улы заттар.

Трансгенез – жануарлар, есімдіктер және микроагзалар геномындағы бөгде генді және өзгерген генетикалық ақпаратты енгізу.

Транзиция (транзиция) – нуклеин қышқылындағы азотты негіздердің алмасуына себепкөр мутация.

Транскрипция (транскрипция) – ДНҚ-ның сәйкес үлескілеріндегі РНҚ молекулаларының биосинтезі.

Трансляция (трансляция) – генетикалық кодқа сәйкес аРНҚ матрицасы бойынша нөруыздығы полипептидтік тізбектердің синтезі.

Трансплантация (аудыстырып салу) – ұлпаларды немесе мүшелерді аудыстырып орналастыру.

Трансформизм (трансформизм) – түрлердің өзтергіштігі туралы ұғымның жүйесі.

Трисомия (триосомия) – қосымша хромосоманың болуы.

Тұқым қуалая – ағзалардың бір үрпактан екіншісіне гендік ақпарат беруі.

Тұқымқуалаушылық – ағзалардың үрпактар арасында материалдық және қызмет атқару артықшылығын қамтамасыз ету қасиеті.

Ү

Уотсон-Крик моделі – қосарланған шырышық, ДНҚ-ның құрылым үлгісі; соран сәйкес ДНҚ молекуласы дұрыс оғза бұрылып төңкерілген шырышық түзген екі тізбектен құрадады.

Ф

Фенотип – ағзаның барлық белгілері мен қасиеттерінің жиынтығы.

Ферменттер – барлық тірі жасушаларға қатысадын және биологиялық өршіткірелін атқаратын ерекше нөруыздар.

Филогенездік тармақ (филогенездік тармақ) – филогенездің және әртурлі ағзалар топтарының туыстық байланыстарының барысын графикалық түрде бейнелейтін шежіре тармақ.

Х

Хемосинтез (химиялық синтез) – бейағзалық қосылыстардың тотыгуы есебінен CO_2 сіңірге негізделген бактериялардың қоректену типі.

Хитин – омыртқасыздар және саңырауқұлактардың тірек полисахаридтері.

Хлорофилдер – есімдіктердің жасыл пигменті (бояутегі), олар пигменттің жәрдемімен Күн жарығының энергиясын тұтады және фотосинтезді іске асырады.

Хроматида – еселенген ДНҚ хромосомасының жартысы; бір хромотиданың құрамында ДНҚ-ның бір молекуласы болады.

Хромосоманы қайта қуру – хромосоманың құрылымын өзгерту, хромосоманың құрылымын өзгертетін мутация типі.

Хромосомалар – ДНҚ-дан және буып-түйетін нәруыздардан қуалған, сондай-ақ генетикалық ақпаратты тасымалдайтын жасуша ядроның мембранасыз органоидтері.

ІІ

Целлюлаза – гидролаза класының ферменті.

Целлюлоза немесе (*жасыңық*) – ең көп таралған табиги полимерлердің бірі, есімдік жасушалық қабыргаларының негізгі тірек полисахариді.

Целом (*соңғы құмыс*) – дененің соңғы құбысы, көпжасушалы жануарлардың дene қабыргасы және ішкі мүшелерінің аралығындағы кеңістік.

Центромера – хромосома үлескісі, оған митоз және мейоз кезінде белінүү шүйкесі бекінеді.

Цианобактериялар – ядроныз жарықсүйіш ағзалар тобы, дәстүрлі атауы – кекжасыл балдырлар.

Цитогенетика – жасуша және субжасушалық құрылым деңгейінде (көбінесе хромосома) түқымқуалагыштық және өзгергіштіктің заңдылығын зерттейтін генетика саласы.

ІІІ

Штамм (*себінді*) – микроагзалардың таза себіндісі (культура).

Ә

Эволюция – тіршіліктің тарихи өзгеру удерісі.

Экзон – генетикалық ақпарат тасымалдайтын ядролы (эуракиот) ген (ДНҚ) үлескісі.

Экскременттер (*нәжіс*) – жануарлардың қатты және сүйық белінділері.

Эктодерма (*сыртқабық*) – көпжасушалы жануарлардың сыртқы үрық қатпаршагы.

Эллипс – 2 ретті жазық қисық.

Эллипс – фокус деп аталатын F1 F2 нүктелерден қашықтықтарының қосындысы бірдей болатын нүктелердің жиыны.

Эпистаз (*эпистаз*) – бір геннің аллелі басқа ген аллелінің көрініс беруін басатын гендердің өзара қатынасы типтерінің бірі.

Эритроциттер (*қанның қызыл түйіршіктегі*) – омыртқалылар қанының қызыл жасушалары, оның құрамында өкпеден үлпаларға оттекті және үлпалардан өкпеге көмірқышқыл газын тасымалдайтын гемоглобин болады.

Я

Явантрон (*явалық адам*) – қазынды адам, оның қалдықтары Ява аралының жогарғы плейстоценінен табылған.

Қосымша оқуга ұсынылатын әдебиеттер

1. Биология, 9-сынып, З-бас., / М. Гильманов, А. Соловьева, Л. Әбшенина. – Алматы: Атамұра, 2013. – 336 бет.
2. Құстар. Мектеп энциклопедиясы («Қазақстан жануарлары» сериясы) / А. Ф. Ковшарь., В. А. Ковшарь. – Алматы: Атамұра, 2010. – 352 бет.
3. Сүтқоректілер. Мектеп энциклопедиясы («Қазақстан жануарлары» сериясы) / – Алматы: Атамұра, 2013. – 310 бет.
4. Рыбы. Земноводные. Пресмыкающиеся. Школьная энциклопедия (серия «Животные Казахстана»). – Алматы: Атамұра, 2011. – 432 с.
5. Насекомые. Школьная энциклопедия (серия «Животные Казахстана»). – Алматы: Атамұра, 2010. – 368 с.
6. Энциклопедия для детей. [т. 2.] Биология. – 6-е изд. испр. / ред. коллегия: М. Аксёнова, Г. Вильчек и др. – М.: Мир энциклопедий Аванта+, Астрель, 2007. – 672 с.: ил.
7. Биология. Большой энциклопедический словарь. М.: «Большая Российская энциклопедия», 2001. – 864 с.: ил., 30 л. цв. ил.
8. Биология: справочник для старшеклассников и поступающих в вузы / Т. Л. Богданова, Е. А. Солодова. – 3-е изд. – М.: АСТ-ПРЕСС ШКОЛА, 2008. – 816 с.: ил.
9. Қайымов Қ. Биология және техника. – Алматы: Қайнар, 1985.
10. Қайымов Қ. Балықтар. Қосмекенділер. Жорғалаушылар («Қазақстан жануарлары» сериясы). – Алматы: Атамұра, 2014.
11. Қайым Қ. Тіршілік танымы. – Алматы: Балауса, 2002.
12. Балықтар. Қосмекенділер. Жорғалаушылар. Мектеп энциклопедиясы («Қазақстан жануарлары» сериясы). – Алматы: Атамұра, 2014.
13. Млекопитающие. Школьная энциклопедия (Серия «Животные Казахстана»). – Алматы: Атамұра, 2008.
14. Николайкин Н. И. и др. Экология, М Дрофа, 2003, с 198.
15. Алексеев С. В. Экология, М.: СПб: СМИО Пресс, 1998, с. 156.
16. Ақбасова, т.б. Қазақша-орысша түсіндірме сөздік. Экология және тіршілік қауіпсіздігі. – Алматы: Мектеп, 2012.– 120 б.
17. Основы общей биологии /Под ред. Э. Либерта. – М.: Мир, 1982.
18. Айла Ф., Кайгер Дж. Современная генетика. Т. 1–3. М.: Мир, 1987.

Тест тапсырмаларының сайты

Оқушыларга арналған электрондық ресурстар

<http://www.testent.ru/tests/> – Барлық пән бойынша сайттар.

<http://biouroki.ru/test/> – Ұсынылатын тестілер тақырыптар: ботаника, зоология, анатомия, жалпы биология, дамытушы, табигаттану және экология бойынша бөлінген. Бағдарлама жіберілген қате туралы бірден хабарлайды және дұрыс жауапты нақты түсіндіріп ұсынады.

http://www.moeobrazovanie.ru/online_test/biologiya – 20 сұрақтан тұратын тез жауап беру көрек тестілер. Бұл жерде тест конструкторы бар, яғни оқушы 8-сыныптан бастап 11-сыныпқа дейін қандай да бір жеке тақырып бойынша күрделілік деңгейін және сұрақтар санын таңдап, дайындала алады. Қате жіберген кезде бағдарлама автоматты түрде ол туралы хабарлайды. Бұл сайт ресейлік жогары оқу орындарына түскісі келетін оқушыларга тұра келеді.

http://bono-esse.ru/blizzard/A/biolog_test.html – Ұсынылатын тестілер жалпы биология, ботаника, зоология, анатомия, адам физиологиясы және гигиенасы, генетика негіздері, экология және биосфера бойынша сұрақтардан тұрады. Биологиядан тест базадан ерікті таңдалған 10 сұрақтан тұрады.

<http://onlinetestpad.com/ru-ru/Section/Biology-8/Default.aspx> – Санатта биологиядан әртүрлі тестілер, БМЕ-ге (ЕГЭ) дайындалуға арналған тестілер және т.б. бар. Тестіден откеннен кейін дұрыс жауаптарды көресіндер.

Биологиялық сөздік: bio=slovar.ru

Биологиялық энциклопедия: http://dic.academic.ru/dic.nsf/enc_biology/15/%D0%9A%D0%9B%D0%90%D0%A1%D0%A1

Үлкен энциклопедиялық сөздік: dic.academic.ru

Қысқартылған сөздер мен аббревиатуралар тізімі

АДФ	— аденоzinидифосфат
АК	— аминқышқылдары
АМФ	— аденоzinмонофосфат
АТФ	— аденоzinтрифосфат
НМК	— нөруыздар, майлар, көмірсулар
ғ.	— ғасыр
ғғ.	— ғасырлар
ж.	— жыл
жж.	— жылдар
ГДФ	— гуанозинидифосфат
ГТФ	— гуанозинтрифосфат
ГФ	— гуанозинфосфат
ДНҚ	— дезоксирибонуклеин қышқылы
т.б.	— тагы басқалар
аРНҚ	— ақпараттық РНҚ
қДж	— килоджоуль
ПӨК	— пайдалы өсер коэффиценті
м	— метр
мин	— минут
мРНҚ	— матрицалық РНҚ
НАД	— никотинамидадениндинуклеотид
НАДФ	— никотинамидадениндинуклеотидфосфат
НҚ	— нуклеин қышқылдары
СЖМ	— сыртқы жасушалық мембрана
нм	— нанометр
ПЖҚ	— пирожүзім қышқылы
ШРК	— шекті рауалы концентрация
РНҚ	— рибонуклеин қышқылы

pРНҚ	—	рибосомалық РНҚ
с	—	секунд
cM	—	сантиморган
tРНҚ	—	тасымалдаушы РНҚ
TФ	—	трифосфат
FАД	—	флавинадениндинуклеотид
OЖЖ	—	орталық жүйке жүйесі
ШЖЖ	—	шеткі жүйке жүйесі
сағ.	—	сағат
ЭПР	—	эндоплазмалық ретикулум
ЭПТ	—	эндоплазмалық тор
ЭР	—	қараңыз – ЭПР

Оқу басылымы

**Асанов Ныгмет Гатауұлы
Соловьева Алина Робертовна
Ибраимова Бақыт Таңбөләтқызы**

БИОЛОГИЯ

Жалпы білім беретін мектептің 10-сыныбына арналған

Редакторы *A. Меденова*
Суретшісі *D. Сабитаева, A. Лукманов*
Техникалық редакторы *Y. Рысалиева*
Корректоры *Y. Бахова*
Компьютерде беттеген *Э. Омарова*

ИБ № 044

Теруге 25.02.2019 берілді. Басуға қол 15.07.2019 қойылды. Пішімі 70x90 ^{1/16}.
Офсеттік қағаз. Өріп түрі «мектептік». Офсеттік басылыш. Шартты баспа
табагы 21,06. Есептік баспа табагы 18,47. Тарапалымы 32 000 дана. Тапсырыс № 4414.
«Атамура» корпорациясы, ЖШС, 050000, Алматы қаласы, Абылай хан даңғылы, 75.
Казақстан Республикасы, «Атамура» корпорациясы.
ЖШС-нің Полиграфкомбинаты, 050002, Алматы қаласы, М. Мақатаев к., 41.

